

Europeiska unionens officiella tidning

C 70 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

8 mars 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2010–2011

Sammanträdena den 19–21 oktober 2010

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 12 E, 15.1.2011.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 19 oktober 2010

2012/C 70 E/01

Kvinnor med otrygga anställningsförhållanden

Europaparlamentets resolution av den 19 oktober 2010 om kvinnor med otrygga anställningsförhållanden (2010/2018(INI)) 1

Onsdagen den 20 oktober 2010

2012/C 70 E/02

Minimiinkomstens roll när det gäller att bekämpa fattigdom och främja ett samhälle som är öppet för alla i Europa

Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 om vikten av ett system med minimiinkomst för att bekämpa fattigdom och främja ett samhälle som är öppet för alla i Europa (2010/2039(INI)) 8

2012/C 70 E/03

Den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (delbetänkande)

Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (delbetänkande) (2009/2182(INI)) 19

2012/C 70 E/04

Förbättring av ramarna för ekonomisk styrning och stabilitet i unionen, särskilt inom euroområdet

Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 med rekommendationer till kommissionen om förbättring av ramarna för ekonomisk styrning och stabilitet i unionen, särskilt inom euroområdet (2010/2099(INI)) 41

BILAGA 48

SV

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
Torsdagen den 21 oktober 2010		
2012/C 70 E/05	Framtiden för EU:s standardisering Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om framtiden för EU:s standardisering (2010/2051(INI))	56
2012/C 70 E/06	Genomförda reformer och utvecklingen i Moldavien Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om genomförda reformer och utvecklingen i Republiken Moldavien	68
2012/C 70 E/07	En integrerad havspolitik Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om en integrerad havspolitik – utvärdering av gjorda framsteg och nya utmaningar (2010/2040(INI))	70
2012/C 70 E/08	EU:s handelsförbindelser med Latinamerika Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om EU:s handelsförbindelser med Latinamerika (2010/2026(INI))	79
2012/C 70 E/09	Tvångsfördrivningar i Zimbabwe Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om tvångsförflyttningar i Zimbabwe	88
2012/C 70 E/10	Kambodja, i synnerhet fallet Sam Rainsy Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om Kambodja, särskilt fallet Sam Rainsy	90
2012/C 70 E/11	Människorättssituationen i norra Kaukasien (Ryska federationen) och brottsutredningen mot Oleg Orlov Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om människorättssituationen i norra Kaukasien (Ryska federationen) och brottsutredningen mot Oleg Orlov	93

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Onsdagen den 20 oktober 2010

2012/C 70 E/12	Översyn av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen Europaparlamentets beslut av den 20 oktober 2010 om översynen av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen (2010/2118(ACI))	98
	BILAGA	101

Tisdagen den 19 oktober 2010

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Kvinnor med otrygga anställningsförhållanden

P7_TA(2010)0365

Europaparlamentets resolution av den 19 oktober 2010 om kvinnor med otrygga anställningsförhållanden (2010/2018(INI))

(2012/C 70 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rapporten från kommissionen av den 18 december 2009 med titeln "Jämställdhet mellan kvinnor och män" – 2010 (KOM(2009)0694),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2003 "Förbättring av kvaliteten i arbetet: översikt av de framsteg som gjorts under den senaste tiden", (KOM(2003)0728),
- med beaktande av kommissionens rapport från 2004 "Precarious Employment in Europe: A Comparative Study of Labour Market related Risks in Flexible Economies",
- med beaktande av förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik – del II av de integrerade riktlinjerna för Europa 2020 (KOM(2010)0193),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 8 juni 2009 om "flexicurity" i kristider,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/104/EG av den 19 november 2008 om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 327, 5.12.2008, s. 9.⁽²⁾ EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.⁽³⁾ EGT L 175, 10.7.1999, s. 43.⁽⁴⁾ EGT L 14, 20.1.1998, s. 9.

Tisdagen den 19 oktober 2010

- med beaktande av 2010 års bakgrundsdocument från Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor om mycket atypiskt arbete,
- med beaktande av 2008 års rapport från Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor om kampen mot odeklarerat arbete i EU,
- med beaktande av 2007 års rapport från Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor om arbetsvillkor inom EU ur ett genusperspektiv,
- med beaktande av 1998 års rapport från Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor om ottrygga anställnings- och arbetsvillkor inom Europeiska unionen,
- med beaktande av Eurobarometerrapporten från oktober 2007 om odeklarerat arbete i EU,
- med beaktande av 2009 års rapport från kommissionens expertgrupp för genus- och sysselsättningsfrågor (EGGE) om könsskillnader på arbetsmarknaden,
- med beaktande av 2006 års rapport från kommissionens expertgrupp för genusfrågor, social integration och sysselsättning om könsskillnader avseende risken att drabbas av fattigdom och social utslagning för missgynnade grupper i 30 länder i Europa,
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens rapport "Decent work for domestic workers", som arbetats fram för det 99:e sammanträdet i Internationella arbetskonferensen i juni 2010,
- med beaktande av 2009 års rapport från Internationella arbetsorganisationen "The Gender Dimension of Domestic Work in Western Europe",
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om jämställdhetsaspekterna av den ekonomiska och finansiella krisen ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2009 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 november 2008 med rekommendationer till kommissionen om tillämpningen av principen om likalön för kvinnor och män ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2006 om Lissabonstrategins framtid sedd ur ett jämställdhetsperspektiv ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 september 1998 om kooperativens betydelse för en ökad sysselsättning bland kvinnor ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 februari 1998 om respekten för de mänskliga rättigheterna i Europeiska unionen (1996) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av yttrandet från facksektionen för sysselsättning, sociala frågor och medborgarna i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 12 maj 2010 om "Professionalisering av hushållsarbete" (SOC/372 – CESE 336/2010 fin),

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0231.

⁽²⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

⁽³⁾ EUT C 16 E, 22.1.2010, s. 21.

⁽⁴⁾ EUT C 287 E, 24.11.2006, s. 323.

⁽⁵⁾ EGT C 313, 12.10.1998, s. 234.

⁽⁶⁾ EGT C 80, 16.3.1998, s. 43.

Tisdagen den 19 oktober 2010

- med beaktande av Eurostats statistik i fokus nr 12/2010 med titeln "Labour markets in the EU-27 still in crisis",
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0264/2010), och av följande skäl:
  - A. Genom individualiseringen och flexibiliseringen av arbetsmarknaden, som har lett till färre kollektivavtal, har arbetstagarna, särskilt kvinnor, som ofta måste förena familjeplikter och arbetsliv, hamnat i en mer utsatt position, vilket kan leda till otrygga anställningar eftersom det blir lättare för arbetsgivarna att erbjuda sämre anställningsvillkor.
  - B. Kvinnor är överrepresenterade när det gäller otrygga anställningar, och vissa former av otrygga arbeten som utförs av kvinnor, bland annat betalt hushållsarbete och vård, är osynliga på arbetsmarknaden. Det är huvudsakligen kvinnor som arbetar under otrygga anställningsförhållanden och det finns, trots den befintliga lagstiftningsramen, fortfarande stora skillnader i EU för kvinnor vad gäller sysselsättningsmöjligheter, arbetets kvalitet, inkomst samt lika lön för lika respektive likvärdigt arbete.
  - C. Att kvinnor är överrepresenterade i fråga om otrygga anställningar är en viktig bidragande faktor till löneklyftan mellan kvinnor och män, som fortfarande är mycket stor. Genom att förbättra arbetets kvalitet för kvinnor kan man att minska löneklyftan mellan könen.
  - D. Ofrivilligt deltidarbete är utbrett inom tjänstesektorn, i synnerhet inom hotell- och restaurangbranschen, utbildningssektorn, vårdsektorn och andra kommunala, sociala och personliga tjänsteområden där de flesta anställda är kvinnor.
  - E. Kvinnors deltagande på arbetsmarknaden återspeglar deras roll i hemmet och kvinnor tenderar att ta anställningar som gör att de kan kombinera betalt arbete med obetalt arbete.
  - F. Den ekonomiska och finansiella krisen har haft en dubbel effekt på de otrygga anställningarna eftersom många företags första reaktion var att minska antalet tillfälligt anställda. Dessutom fruktar man att många av de fasta arbetstillfällena som går förlorade under krisen inte kommer att återskapas utan istället ersättas av atypiska, eller till och med otrygga, arbetsformer.
  - G. Med otrygga anställningar menas icke-standardiserade former av anställningar med någon av följande egenskaper:
    - Liten eller ingen anställningstrygghet på grund av att arbetet inte är permanent utan ofta tillfälligt med avtal som innehåller dåliga villkor eller utan skriftliga avtal överhuvudtaget. Exempel på detta är tillfälliga avtal, ofrivilliga deltidavtal, oklara arbetstider och uppgifter som skiftar beroende på arbetsgivarens vilja.
    - Låg lön, som till och med kan vara inofficiell eller otydlig.
    - Inga rättigheter till socialt skydd eller arbetsrelaterade förmåner.
    - Inget skydd mot diskriminering.
    - Begränsade eller inga utsikter till avancemang på arbetsmarknaden.
    - Ingen kollektiv arbetstagarrepresentation.
    - Arbetsmiljön uppfyller inte minimikraven för hälsa och säkerhet.

Tisdagen den 19 oktober 2010

- H. Otrygga anställningsförhållanden, bland annat icke-skriftliga kontrakt, ofrivilligt deltidsarbete och ihållande löneskillnader, har långvariga effekter på den sociala tryggheten och pensionerna och utsätter arbetstagarna för en ökad risk för fattigdom.
- I. I vissa sammanhang riskerar kvinnor att utsättas för ovärdiga arbetsvillkor och de förtjänar därför att särskilt uppmärksammas i detta sammanhang, särskilt gravida kvinnor och kvinnor som ammar.
- J. Globaliseringen och det aktuella ekonomiska läget, tillsammans med den tekniska utvecklingen, medför förändrade arbetsförhållanden och förändrade arbetsuppgifter.
- K. Kvinnor som arbetar under otrygga anställningsförhållanden är oftare mindre medvetna om sina rättigheter och löper större risk att inte omfattas av rättsliga skyddsmekanismer och/eller att bli uppsagda utan giltig grund.
- L. Det är viktigt att betona att alla arbetstagare, inklusive kvinnor som arbetar under otrygga anställningsförhållanden, har rätt till yrkesutbildning och fortbildning.
- M. Att definiera kvinnor som den andra familjeförsörjaren i ett hushåll ger en skev bild av en stor del av den kvinnliga arbetskraften som består av ensamma familjeförsörjare.
- N. Antalet kvinnor som arbetar svart har ökat, i synnerhet inom hushållssektorn.
- O. De flesta som arbetar med hushållstjänster, till exempel vård, städning och catering, är kvinnor. I industriländerna utgör hushållsarbete 5–9 procent av all sysselsättning. Denna typ av arbete är i regel otrygg, undervärderad och informell och den utsatta position som hushållsarbetare befinner sig i gör att de ofta diskrimineras och lättare kan utsättas för ojämlig, orättvis eller felaktig behandling.
- P. Nedkvalificering av högkvalificerad arbetskraft är ett vanligt problem i samband med otrygga arbetsförhållanden, i synnerhet bland uppsagda arbetstagare eller arbetstagare med invandrarbakgrund som tar lågkvalificerade jobb för att hålla sig kvar på arbetsmarknaden. Denna situation, som främst berör kvinnor, äventyrar karriärutvecklingen och möjligheterna till en lön som står i proportion till de kvalifikationer dessa personer besitter.
- Q. Invandrarkvinnor som har lågkvalificerade arbeten i utkanten av arbetsmarknaden eller arbetar med hushållstjänster kan vara utsatta för dubbel diskriminering eftersom de förutom att arbeta under dåliga, oreglerade eller till och med olagliga villkor även är utsatta för en större risk för orättvis behandling, våld eller sexuellt missbruk. Dessa kvinnor är ofta inte medvetna om sina rättigheter, har begränsad tillgång till allmänna tjänster, dåliga kunskaper i det lokala språket och kan inte bilda nätverk. De som arbetar illegalt vågar inte kontakta myndigheterna för att be om skydd eftersom de är rädda för att skickas tillbaka till sitt hemland.
- R. Europarådets avtal av den 24 november 1969 om au pair-anställning är inaktuellt och kan således inte tillämpas på de problem som kan uppstå i samband med anställning av au-pairer i många medlemsstater idag.
- S. Det är fortfarande en angelägen sak för EU att jämställdhetsperspektivet integreras på alla områden. Lika möjligheter för kvinnor och män bör aktivt främjas inom sysselsättningspolitiken.

De otrygga anställningarnas könsspecifika natur

1. Europaparlamentet betonar att otrygga anställningar har en könsspecifik natur och påminner om förändringen på arbetsmarknaden från standardiserade till icke-standardiserade anställningsförhållanden, vilket gör det nödvändigt att förhindra att icke-standardiserade anställningsformer blir otrygga anställningar. Parlamentet anser att medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter, om de ska kunna motverka sådana företeelser, måste uppmanas att genomföra en betydande harmonisering av sina lagar och avtalsbestämmelser om standardiserat och atypiskt arbete, så att de undviker att den bekvämaste och minst kostsamma formen tar överhanden, samtidigt som de hela tiden måste beakta risken för att svartarbetet eventuellt kan komma att öka.

Tisdagen den 19 oktober 2010

2. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att fastlägga egenskaperna för otrygga anställningar i riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik och i den nya jämställdhetsstrategin.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta lagstiftningsåtgärder för att få slut på nolltimmarskontrakt som är vanliga för arbeten som ofta innehas av kvinnor i bland annat hushålls-, vård-, catering- och hotellsektorn, samt att reglera och med olika instrument göra omfattande kontroller av sådana företeelser inom företag och på andra arbetsplatser som formellt sett handlar om att ge vägledning och utbildning men som i själva verket är ytterligare en form av utnyttjande, där verkliga och riktiga arbetsinsatser utförs utan vare sig lön eller skydd.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla strategier mot otrygga anställningsförhållanden i syfte att framhålla värdet av goda arbetsvillkor och miljömässigt hållbara arbeten och för att integrera ett jämställdhetsperspektiv på alla områden.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att minska kvinnornas dubbla arbetsbörda, som är ett skäl till kvinnors överrepresentation inom arbeten med otrygga anställningsförhållanden. Parlamentet uppmanar till en bättre balans mellan arbete och privatliv för anställda med reguljära villkor, för att minska omfattningen av arbeten med otrygga anställningsförhållanden.

Sociala förhållanden

6. Europaparlamentet uttrycker sin besvikelse över att EU:s arbetslagstiftningspaket och ovannämnda direktiv om tidsbegränsade kontrakt, deltidskontrakt och tillfällig anställning via bemanningsföretag inte på ett tillfredsställande sätt tar upp frågan om otrygga anställningsförhållanden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att vidta ytterligare lagstiftningsåtgärder, som att till exempel införa bindande sociala minimistandarder för anställda och garantera alla anställda, oavsett anställningsvillkor, lika tillgång till sociala tjänster som mammaledighet, hälsovård, pensioner, utbildning och fortbildning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att även införa lagstiftning som garanterar arbetstagarna rimliga arbetstider, vila och fritid.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att arbetsgivare som utsätter kvinnliga arbetstagare för felaktig eller orättvis behandling omedelbart ställs inför rätta.
8. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att ge kvinnor med otrygga anställningsförhållanden möjlighet till skydd av rättigheter såsom rimlig lön, mammaledighet, rättvisa och regelbundna arbetstider och en arbetsmiljö fri från diskriminering, som är ytterst viktiga för dessa kvinnor. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa straffåtgärder för dem som hindrar deltagande i fackföreningar och utfärdar dessutom en allmän uppmaning till medlemsstaterna om att erbjuda lättillgängliga rådgivningstjänster för kvinnor som inte kan få stöd via ett arbetsplatsråd på arbetsplatsen, t.ex. kvinnor som arbetar i privata hushåll. Parlamentet uppmanar arbetsmarknadens parter att uppnå en jämnare könsfördelning inom sina organ på alla nivåer.
9. Europaparlamentet betonar behovet av lagstiftningsåtgärder i syfte att garantera jämlikhet och motverka könsdiskriminering på arbetsmarknaden. Parlamentet erinrar därför om sin resolution av den 18 november 2008 och uppmanar kommissionen att lämna in ett förslag gällande tillämpningen av principen om lika lön för män och kvinnor samt påminner medlemsstaterna om att genomföra direktiv 2006/54/EG utan dröjsmål.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppfylla Barcelonamålen om barnomsorg för att förbättra kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och deras ekonomiska oberoende. Medlemsstaterna uppmanas att undanröja hinder för kvinnor att arbeta det antal timmar de önskar – oavsett om det handlar om deltidsarbete eller heltidsarbete.
11. Europaparlamentet understryker behovet av att bryta ner den yrkesmässiga och sektoriella segregationen på arbetsmarknaden genom ökad medvetenhet och utbildning från en tidig ålder, till exempel genom att underlätta för män att ta arbeten som förknippas med kvinnliga färdigheter och tvärtom – motivera kvinnliga studerande att välja naturvetenskap och motverka föreställningen om kvinnan som den andra familjeförsörjaren i ett hushåll, varvid det europeiska jämställdhetsinstitutet bör involveras.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att planera och vidta åtgärder som gör det lättare för flickor och unga kvinnor att studera och få en bra utbildning. Särskilt stöd bör ges åt flickor och unga kvinnor med invandrarbakgrund. Parlamentet betonar dessutom att det är viktigt att kvinnor som har slutat arbeta på grund av barnafödande aktivt engagerar sig för att komma tillbaka till arbetslivet.

Tisdagen den 19 oktober 2010

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bekämpa odeklarerat arbete genom att omvandla det till vanlig sysselsättning med hjälp av förebyggande åtgärder, bland annat att ge arbetstagare som rapporterar sina illegala arbeten immunitet och vidta avskräckande åtgärder mot arbetsgivare. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen och medlemsstaterna att förbättra uppgiftsinsamlingen och övervaka framstegen på detta område.

14. Europaparlamentet betonar att socialt skydd är en oumbärlig del av flexicurity. Flexicurity-modellen påverkar män och kvinnor olika, och tenderar att förstärka de aktuella könsrollerna. Parlamentet påminner medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter om rådets slutsatser av den 8 juni 2009 om "flexicurity" i kristider, i synnerhet tillämpningen av jämställdhetsperspektivet vid genomförandet av flexicurity-principer.

15. Europaparlamentet anser att hållbara pensionssystem, låneinstrument för självhjälpsprojekt samt skapande av arbetstillfällen och alternativa inkomstskapande åtgärder kan förbättra villkoren för kvinnor med otrygga anställningsförhållanden.

16. Europaparlamentet förespråkar att villkoren på arbetsplatserna i framtiden ska motsvara kraven på "bra arbete" och inte förvandlas till otrygga villkor. Parlamentet anser att regleringen av arbetsmarknaden borde förbättras med hjälp av stränga arbetsplatsinspektioner, med målet att reducera omfattningen av otrygga anställningar.

17. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att enas om tydliga riktlinjer och konkreta åtgärder för att skydda den befintliga sysselsättningen och skapa nya arbetstillfällen inom ramen för EU 2020-strategin.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i enlighet med de konkreta resultat som uppnåtts, ge medlemsstaterna riktlinjer för bästa praxis för att bekämpa direkt och indirekt diskriminering, integrera ett jämställdhetsperspektiv på alla områden och minska omfattningen av otrygga anställningsförhållanden bland kvinnor.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i lag reglera säsongarbetarnas sociala och rättsliga ställning och garantera dem social trygghet. Parlamentet påpekar att med säsongarbetare avses här arbetstagare som ingått avtal om arbete med eller utan slutdatum, ett arbete vars varaktighet och fortsättning påverkas av säsongmässiga faktorer som t.ex. årstidsbetingade väderförhållanden, allmänna helgdagar och/eller jordbrukets skördetider.

20. Europaparlamentet påpekar att otrygga anställningsförhållanden, där minimikraven för hälsa och säkerhet kan åsidosättas, enligt undersökningar innebär större andel skador och ökad risk för sjukdomar och exponering för faror. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att skärpa övervakningen av minimikraven för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och fästa särskild stor vikt på de faror som främst kvinnor är utsatta för.

Hushållsarbetare

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta bästa praxis och att fullt ut utnyttja de möjligheter till medfinansiering som erbjuds av strukturfonderna, i synnerhet Europeiska socialfonden, för att garantera bredare tillgång till förmånliga och kvalitativa inrättningar för barn- och äldreomsorg och på så sätt undvika att kvinnor tvingas utföra denna typ av sysslor informellt. Parlamentet framhåller dessutom behovet av att så långt möjligt omvandla otrygga omsorgsarbeten i hemmet till anständiga, långsiktiga jobb.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaterna i utvecklingen av en kampanj för en stegvis övergång för arbetstagare från otrygga till reguljära anställningsförhållanden. Kommissionen uppmanas stödja ett program med syftet att utbilda arbetstagare i effekterna och följderna av otrygga anställningsförhållanden, bland annat i fråga om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ett nytt europeiskt avtal om regler för au pair-tjänster, där åldersgränsen sänks från 30 år så att vuxna familjeförsörjare i slutet av 20-årsåldern inte kan anställas som au-pairer, och där det betonas att au-pairens roll är att hjälpa familjer med de dagliga sysslorna och delta i familjeaktiviteter under högst 30 timmar i veckan i syfte att öka förståelsen för andra kulturer och förbättra sina språkkunskaper.

Tisdagen den 19 oktober 2010

Invandrade arbetstagare

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin nya jämställdhetsstrategi stärka sitt åtagande att främja jämställdhet i migrations- och integrationspolitiken, särskilt i syfte att fullt ut ta vara på invandrarkvinnors sysselsättningspotential.

25. Europaparlamentet betonar att invandrarkvinnor är ännu svårare att integrera i arbetsmarknaden än män eftersom de utsätts för dubbel diskriminering. Parlamentet uppmanar därför arbetsgivare att vidta specifika åtgärder för att underlätta den sociala integrationen av kvinnliga arbetstagare med invandrarbakgrund, bland annat genom att erbjuda dem språkundervisning och/eller stödtjänster, och att se till att de är registrerade så att de har rätt till förmåner.

Forskning om ämnet

26. Europaparlamentet fäster särskild uppmärksamhet på att det saknas forskning om otrygga anställningsförhållanden. Parlamentet uppmanar kommissionen och Eurofound att samarbeta med det europeiska jämställdhetsinstitutet och att inleda målinriktad forskning för att bland annat utvärdera kostnaderna för kunskapsförlust och försämrad välfärd till följd av otrygga anställningsförhållanden, samtidigt som hänsyn tas till jämställdhetsaspekten. Parlamentet betonar att framtida europeiska forskningsprogram bör vara mer inriktade på sociala frågor, som till exempel otrygga anställningsförhållanden.

27. Europaparlamentet välkomnar de övergripande målen i pilotprojektet om att uppmuntra övergången från otrygga arbeten till arbeten med rättigheter, och betonar att särskild uppmärksamhet bör fästas på de otrygga anställningarnas könsspecifika natur vid genomförandet av projektet.

*

* *

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

Onsdagen den 20 oktober 2010

Minimiinkomstens roll när det gäller att bekämpa fattigdom och främja ett samhälle som är öppet för alla i Europa

P7_TA(2010)0375

Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 om vikten av ett system med minimiinkomst för att bekämpa fattigdom och främja ett samhälle som är öppet för alla i Europa (2010/2039(INI))

(2012/C 70 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 4, 9, 14, 19, 151 och 153 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, som antogs 1979,
- med beaktande av den allmänna deklarationen om mänskliga rättigheter från 1948, ratificerad vid världskonferensen om mänskliga rättigheter 1993, i synnerhet dess artiklar 3, 16, 18, 23, 25, 26, 27 och 29,
- med beaktande av Förenta nationernas internationella konvention från 1966 om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,
- med beaktande av millennieutvecklingsmålen som Förenta nationerna fastställde 2000, bland annat att minska extrem fattigdom och svält (första målet), garantera grundskoleutbildning för alla (andra målet), och jämställdhet mellan könen (tredje målet),
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner nummer 26 och 131 om fastställande av minimilöner samt nummer 29 och 105 om avskaffande av tvångsarbete,
- med beaktande av ILO:s internationella konvention om sysselsättning,
- med beaktande av Förenta nationernas och ILO:s agendor för anständigt arbete,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, bland annat bestämmelserna om sociala rättigheter,
- med beaktande av artiklarna 34, 35 och 36 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vilka särskilt reglerar rätten till socialbidrag och bostadsbidrag, en hög hälsoskyddsnivå för människor och tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse,
- med beaktande av ILO:s rapport om en global allians mot tvångsarbete ("A Global Alliance Against Forced Labour"), inom ramen för uppföljningen av ILO:s deklaration om fundamentala principer och rättigheter i arbetslivet, rapport från generalsekreteraren, 2005,
- med beaktande av rådets rekommendation 92/441/EEG av den 24 juni 1992, om gemensamma kriterier för tillräckliga resurser och socialtjänstförmåner i de sociala trygghetssystemen (rekommendation om minimiinkomst) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EGT L 245, 26.8.1992, s. 46.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- med beaktande av rådets rekommendation 92/442/EEG av den 27 juli 1992, om samstämmighet mellan mål och politik på det sociala skyddets område ⁽¹⁾,
- med beaktande av slutsatserna från det 2916:e mötet i rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) den 16 och 17 december 2008 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1098/2008/EG av den 22 oktober 2008 om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning (2010) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 6 september 2006 om en europeisk social modell för framtiden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU ⁽⁵⁾ och betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor samt yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0364/2008),
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 6 maj 2009 om en förnyad social agenda ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2008 om en rekommendation från kommissionen om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden och Europaparlamentets resolution av den 6 maj 2009 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin skriftliga förklaring nr 0111/2007 av den 22 april 2008 om avskaffande av hemlöshet ⁽⁸⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 "Europa 2020. En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla." (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 27 april 2010 om rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (KOM(2010)0193),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0233/2010), och av följande skäl:
  - A. I Europeiska kommissionens socialpolitiska agenda för 2005–2010 utnämndes 2010 till "europeiskt år för bekämpning av fattigdom och social utestängning" med den uttryckliga målsättningen att bekräfta och understryka EU:s politiska åtagande, såsom det uttrycktes vid inledningen av Lissabonstrategin, och vidta åtgärder för att "på ett avgörande sätt utrota fattigdomen".
  - B. Fattigdom och social utestängning är kränkningar av människovärdet och de grundläggande mänskliga rättigheterna, och det centrala målet med systemen för inkomststöd måste vara att rädda människor undan fattigdom och göra det möjligt för dem att leva ett värdigt liv.
  - C. Trots ekonomiskt välstånd och trots alla uttalanden om att minska fattigdomen har de sociala klyftorna ökat och 17 procent av befolkningen (dvs. nästan 85 miljoner människor) levde i slutet av 2008 under fattigdomsgränsen med sociala bidrag ⁽⁹⁾. År 2005 var motsvarande siffra 16 procent och 2000 var den 15 procent i EU-15.

⁽¹⁾ EGT L 245, 26.8.1992, s. 49.

⁽²⁾ Europeiska unionens råd, pressmeddelande, 16825/08 (Presse 358), s. 18.

⁽³⁾ EUT L 298, 7.11.2008, s. 20.

⁽⁴⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 141.

⁽⁵⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 11.

⁽⁷⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

⁽⁸⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 19.

⁽⁹⁾ I varje land beräknas fattigdomsgränsen vara 60 procent av medianinkomsten i det landet, vilket är lägre än medelinkomsten.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- D. Barn och ungdomar under 17 år löper större risk än befolkningen som helhet att drabbas av fattigdom. År 2008 uppgick denna grupp till 20 procent i EU-27, och den högsta siffran låg på 33 procent.
- E. Äldre personer löper också större risk att drabbas av fattigdom än befolkningen som helhet. År 2008 uppgick denna grupp till nästan 19 procent av befolkningen över 65 år i EU-27, att jämföra med 19 % år 2005 och 17 % år 2000.
- F. Den konstant höga andelen otrygga och lågavlönade arbeten i vissa sektorer gör att andelen arbetstagare som riskerar att drabbas av fattigdom ligger kvar på en hög nivå. I medeltal hotades åtta procent av den befolkning som hade arbete av fattigdom i EU-27 under 2008, att jämföra med 8 % år 2005 och 7 % år 2000 i EU-15.
- G. I rekommendation 92/441/EEG av den 24 juni 1992 rekommenderar rådet att medlemsstaterna ska erkänna varje persons grundläggande rättighet till tillräckliga resurser och socialtjänstförmåner för att kunna leva ett människovärdigt liv. I rekommendation 92/442/EEG av den 27 juli 1992 rekommenderar rådet att medlemsstaterna ska se till att resurserna är förenliga med den mänskliga värdigheten. I slutsatserna av den 17 december 1999 bekräftar rådet att ett av målen för moderniseringen och förbättringen av den sociala tryggheten ska vara att främja social integration.
- H. En betydande del av dem som riskerar att drabbas av fattigdom är kvinnor. De är värre drabbade på grund av arbetslöshet, ensamt vårdnadsansvar, otrygga och lågavlönade arbeten, lönediskriminering och sämre pensioner.
- I. Risken att hamna i extrem fattigdom är större för kvinnor än för män. Den ihållande trenden mot en feminisering av fattigdomen i dagens europeiska samhällen visar att de nuvarande socialförsäkringssystemen och de många olika sociala, ekonomiska och sysselsättningsmässiga strategierna inte är anpassade till kvinnors behov och till skillnaderna i kvinnors arbete. Fattigdomen bland kvinnor och deras sociala utestängning i Europa kräver specifika, multipla och könsanpassade politiska åtgärder.
- J. Risken att hamna i extrem fattigdom är större för kvinnor än för män, särskilt bland äldre, eftersom socialförsäkringssystemen ofta grundas på principen om kontinuerligt avlönat arbete. En individuell rätt till en fattigdomsförebyggande minimiinkomst bör inte villkoras av anställningsrelaterade betalningar.
- K. Ungdomsarbetslösheten är högre än någonsin tidigare och uppgår nu till 21,4 % i EU, med allt från 7,6 % i Nederländerna till 44,5 % i Spanien och 43,8 % i Lettland. Lärlingsutbildningar och praktiktjänstgöringar för ungdomar är ofta oavlönade eller dåligt avlönade.
- L. En av fem personer under 25 år i EU saknar arbete. Samtidigt är arbetstagare över 55 år de européer som är mest drabbade av arbetslöshet och har dessutom det specifika och allvarliga problemet att sannolikheten att få ett arbete minskar med stigande ålder.
- M. Den finansiella och ekonomiska krisen har lett till ett minskande utbud av arbetstillfällen. Enligt beräkningar har mer än fem miljoner arbetstillfällen gått förlorade sedan 2008, och otryggheten ökar.
- N. Det finns inga officiella europeiska uppgifter om fall av extrem fattigdom, exempelvis hemlöshet, och det är därför svårt att följa de aktuella tendenserna.
- O. Europeiska året för fattigdomsbekämpning måste på ett avgörande sätt öka medvetandet om fattigdomsproblemet och därmed sammanhängande social utestängning och förbättra de politiska åtgärderna i fråga om social utestängning och främja en aktiv inkludering, en adekvat inkomst, tillgång till kvalitetstjänster och stödinsatser för anständigt arbete, vilket kräver en rättvisare omfördelning av tillgångar och åtgärder för en faktisk ekonomisk och social sammanhållning i EU och mellan europeiska regioner. En minimiinkomst kan erbjuda ett ordentligt säkerhetsnät för marginaliserade och utsatta människor som riskerar fattigdom och social utestängning.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- P. Målen och principerna för Europeiska året för bekämpning av fattigdom är följande: erkännande av rättigheter, gemensamt ansvar och deltagande, sammanhållning, engagemang och konkreta insatser.
- Q. Det är nödvändigt att göra en korrekt bedömning av det ekonomiska och finansiella klimatet i EU-27 för att uppmantra medlemsstaterna att fastställa en minimiinkomsttröskel som kan bidra till att höja levnadsstandarden och samtidigt främja ett konkurrensbeteende.
- R. Europeiska unionen har förbundit sig att uppfylla Förenta nationernas millennieutvecklingsmål och resolutionen om Förenta nationernas andra årtionde för att utrota fattigdomen (2008–2017).
- S. Fattigdom och social utestängning har många aspekter och det finns befolkningsgrupper som är särskilt sårbara och behövande (barn, kvinnor, äldre, funktionshindrade m.fl.), till vilka också kan räknas invandrare, etniska minoriteter, flerbarnsfamiljer och enföräldershushåll, kroniskt sjuka och bostadslösa. Det är nödvändigt att i andra europeiska politikområden integrera åtgärder och instrument för att förebygga och bekämpa fattigdom och social utestängning, ge medlemsstaterna riktlinjer som ska införlivas i nationell politik och garantera sociala trygghets- och skyddssystem av god kvalitet och att alla får tillgång till offentlig infrastruktur och offentliga tjänster av allmänt intresse och trygga och bra arbeten med tillhörande rättigheter och en fattigdomsförebyggande garanterad minimiinkomst som ger människor möjlighet till socialt, kulturellt och politiskt deltagande och till ett värdigt liv.
- T. Den väldiga fattigdomen påverkar inte bara den sociala sammanhållningen i Europa utan även vår ekonomi, eftersom dess konkurrenskraft försvagas och påfrestningarna på de offentliga budgetarna ökar när stora delar av samhället permanent stängs ute.
- U. Det bör, särskilt i EU 2020-strategin, fastställas ett övergripande mål som prioriterar ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och skyddet av de grundläggande mänskliga rättigheterna. Detta kräver en balans mellan den ekonomiska politiken, sysselsättningspolitiken samt social-, regional- och miljöpolitiken, och en rättvis omfördelning av tillgångar och inkomster, med hänsyn till den dramatiskt ändrade försörjningsbördan, och därför måste studier av de sociala konsekvenserna göras för samtliga beslut, och den övergripande sociala klausulen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (artikel 9) måste tillämpas.
- V. Respekten för den mänskliga värdigheten är en grundläggande princip för Europeiska unionen, vars verksamhet inriktas på att främja full sysselsättning och sociala framsteg, bekämpa social utestängning och diskriminering samt verka för rättvisa och social trygghet.
- W. Strukturfonderna måste tas i anspråk, ökas och användas bättre i arbetet med att förebygga fattigdom, främja social integration och skapa arbetstillfällen som är fria från hinder och av hög kvalitet och med tillhörande rättigheter.
- X. De sociala skyddsnetens uppgift är att se till att den sociala sammanhållningen ligger på den nivå som krävs för utveckling i syfte att säkerställa social integration, samt att dämpa de sociala konsekvenserna av den ekonomiska krisen. Detta kräver att man inför en fattigdomsbekämpande och individuellt garanterad minimiinkomst, höjer kvalifikations- och utbildningsnivån hos dem som utestängts från arbetsmarknaden på grund av konkurrenstrycket på denna och att man garanterar likabehandling på arbetsmarknaden och vid utövande av de grundläggande rättigheterna.
- Y. Att införa och förstärka minimiinkomstsystem är ett viktigt och effektivt sätt att undanröja fattigdom, eftersom detta främjar social integration och tillgång till arbetsmarknaden och människor tillåts leva ett värdigt liv.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- Z. Minimiinkomstsystem är ett viktigt redskap som garanterar trygghet åt människor som måste ta itu med konsekvenserna av social utestängning och arbetslöshet, samt främjar tillgången till arbetsmarknaden. Sådana minimiinkomstsystem är även av betydelse när det gäller att omfördela välstånd och garantera solidaritet och social rättvisa. Särskilt i kristider fungerar de dessutom konjunkturutjämnande genom att tillhandahålla ytterligare resurser som kan stärka efterfrågan och konsumtionen på den inre marknaden.
- AA. Enligt en nyligen genomförd Eurobarometerundersökning om EU-medborgarnas inställning till fattigdom, ansåg det stora flertalet (73 procent) att fattigdomen är ett problem i deras respektive land, 89 procent krävde akuta insatser från sina regeringars sida för att bekämpa fattigdomen och 74 procent förväntade sig att också EU skulle spela en viktig roll i detta sammanhang.
- AB. Den ekonomiska krisen har fått smärtsamma sociala följder, och under de senaste två åren har över sex miljoner européer blivit arbetslösa.
- AC. Den allvarliga ekonomiska och sociala krisen har negativa effekter när det gäller fattigdom och social utestängning. Arbetslösheten ökade från 6,7 % i början av 2008 till 9,5 % i slutet av 2009, och en av tre som står utan jobb är nu långtidsarbetslösa. Situationen är än värre i de länder som ur ekonomisk synvinkel är mest sårbara.
- AD. Vissa medlemsstater tvingas nu av rådet, kommissionen och internationella organisationer såsom Internationella valutafonden att på kort sikt minska de budgetunderskott som blivit allvarigare genom krisen, och att göra nedskärningar i utgifterna, även de sociala, vilket försvagar den sociala staten och förvärrar fattigdomen.
- AE. I vissa medlemsstater ökar de sociala orättvisorna, vilket framför allt beror på den ekonomiska ojämlikheten när det gäller fördelning av inkomster och rikedomar, ojämlikhet på arbetsmarknaden, med social otrygghet och ojämlikhet när det gäller tillgång till statens sociala förmåner såsom socialförsäkringar, hälsovård, utbildning, rättsväsen och annat.
- AF. Europeiska unionen tillämpar en politik för social integration, med mål och ett program för EU som antogs inom ramen för Lissabonstrategin i början av 2000-talet, med tillämpning av den öppna samordningsmetoden och gemensamma mål som ska uppnås inom de nationella handlingsplanerna.
- AG. I de flesta medlemsstater i Europeiska unionen finns många människor som av olika skäl är hemlösa, vilket kräver särskilda åtgärder för deras sociala integration.
1. Europaparlamentet understryker behovet av konkreta åtgärder som kan utrota fattigdomen och den sociala utestängningen, som skapar möjligheter till återinträde in på arbetsmarknaden, som gynnar en rättvis omfördelning av inkomster och tillgångar och säkrar en tillräcklig inkomst, samtidigt som de förser Europeiska året för bekämpning av fattigdom med betydelse och innehåll, ett starkt politiskt arv för genomförandet av millennieutvecklingsmålen, bland annat genom att garantera en adekvat minimiinkomst i hela Europeiska unionen för att förhindra fattigdom och främja social integration, i enlighet med olika praxis, kollektivavtal och nationell lagstiftning i medlemsstaterna och genom att aktivt främja adekvata inkomst- och socialskyddssystem. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se över den politik som syftar till att garantera en adekvat inkomst till ny behandling, med tanke på att bekämpning av fattigdom kräver skapande av anständiga och hållbara arbeten, speciellt för de grupper som är missgynnade på arbetsmarknaden. Man måste kunna försörja sig människovärdigt på heltidsarbete. Välfärdspolitik innebär alltså också aktiv arbetsmarknadspolitik.
2. Europaparlamentet poängterar att den senaste ekonomiska nedgången, den ökande arbetslösheten och det minskade antalet sysselsättningsstillfällen gör att många människor riskerar fattigdom och social utestängning. Detta är särskilt fallet i några av medlemsstaterna som är drabbade av långtidsarbetslöshet eller långvarig inaktivitet.

Onsdagen den 20 oktober 2010

3. Europaparlamentet efterlyser verkliga framsteg i fråga om adekvata minimiinkomstsystem som kan rädda alla barn, vuxna och äldre undan fattigdom och garantera dem rätten till ett värdigt liv.
4. Europaparlamentet framhåller att det förekommer skillnader på olika områden (hälsa, bostäder, utbildning, inkomst och sysselsättning) bland fattiga socialgrupper och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta hänsyn till dessa skillnader i sina riktade åtgärder. Det effektivaste sättet att minska fattigdom är att göra arbetsmarknaden tillgänglig för alla.
5. Europaparlamentet framhåller att särskilt fokus måste läggas på program för livslångt lärande, som är ett viktigt verktyg i kampen mot fattigdom och social utestängning genom att främja anställbarhet, kunskapsstillgång och tillträde till arbetsmarknaden. Arbetstagare, arbetslösa och alla sårbara samhällsgrupper måste stimuleras att delta mer i det livslånga lärandet, och orsakerna till att de lämnar det måste bekämpas, eftersom förbättrad och ny yrkeskompetens kan fungera som ett sätt dels att påskynda ett återinträde på arbetsmarknaden, dels att höja produktiviteten och hitta ett mer kvalificerat arbete.
6. Europaparlamentet framhåller behovet av åtgärder på medlemsstatsnivå för att fastställa en tröskel för minimiinkomster baserad på relevanta indikatorer, detta för att garantera socioekonomisk sammanhållning och minska risken för olika lönenivåer för lika arbete samt risken att få fattiga befolkningsgrupper över hela EU. Dessa typer av åtgärder bör även bli föremål för en starkare rekommendation från EU:s sida.
7. Europaparlamentet understryker att sysselsättning måste betraktas som ett av de effektivaste skyddet mot fattigdom och att man därför måste vidta åtgärder för att få in fler kvinnor på arbetsmarknaden och ställa upp kvalitetsmål för de arbetstillfällena som erbjuds.
8. Europaparlamentet framhåller behovet av åtgärder på både europeisk och nationell nivå för att skydda konsumenter mot orimliga återbetalningsvillkor vid lån och kreditkortsköp och fastställa villkor för långivning för att undvika att hushållen blir överskuldssatta och därigenom drabbas av fattigdom och social utestängning.
9. Europaparlamentet understryker fattigdomens och den sociala utestängningens många dimensioner och anser det nödvändigt att integrera sociala mål och social hållbarhet i den makroekonomiska politiken, som ett led i strategin för att komma ur krisen, i EU 2020-strategin och den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen. Detta kräver övergripande sociala riktlinjer och en effektiv bedömning av de sociala konsekvenserna, med en omdefiniering av prioriteringar och politiska inriktningar, bland annat av penningpolitiken, arbetsmarknadspolitiken, den makroekonomiska politiken, däribland stabilitets- och tillväxtpakten, konkurrenspolitiken, politiken för den inre marknaden och budget- och skattepolitiken. Politiken får inte hindra den sociala sammanhållningen och ska garantera att åtgärderna genomförs och främja lika möjligheter för att säkra en hållbar väg ut ur krisen, återfå en konsoliderad statskassa och genomföra de reformer som ekonomin kräver för att på nytt kunna följa den väg som leder mot tillväxt och skapande av arbetstillfällena. Parlamentet uppmanar till konkreta stödåtgärder för de mest behövande länderna med hjälp av lämpliga mekanismer.
10. Europaparlamentet anser att nya arbetstillfällena måste vara en prioritering för kommissionen och medlemsstaternas regeringar som ett första steg mot att minska fattigdomen.
11. Europaparlamentet anser att minimiinkomstsystem bör ingå i en strategi för social integration med både allmänna insatser och riktade åtgärder – i fråga om bostäder, hälsovård, utbildning och sociala tjänster – och därigenom hjälpa människor att ta sig ur fattigdom och aktivera sig för att bli socialt integrerade och få tillträde till arbetsmarknaden. Det verkliga målet med minimiinkomstsystemen är inte bara att bistå utan framför allt att ledsaga stödmottagarna på vägen från social utestängning till ett aktivt liv.
12. Europaparlamentet framhåller behovet av att beakta antalet personer att försörja, särskilt barn, när man fastställer minimiinkomstens belopp, för att bryta den onda cirkeln med barnfattigdom. Vidare anser parlamentet att kommissionen bör utarbeta en årlig rapport om framstegen i kampen mot barnfattigdom.

Onsdagen den 20 oktober 2010

13. Europaparlamentet poängterar att den åtstramningspolitik som nu tvingas igenom i vissa länder för att motverka krisen måste förändras, och betonar vikten av effektiva solidaritetsåtgärder såsom förstärkningar, rörlighet, tidigarelagda överföringar och minskad samfinansiering av budgetmedel för att skapa värdiga arbetstillfällen, stöd till produktiva branscher och bekämpning av fattigdom och social utestängning, i stället för nya beroendeställningar eller ökade skulder.

14. Europaparlamentet anser att minimiinkomstsystem i alla EU:s medlemsstater – med specifika åtgärder som förser människor vars inkomst är otillräcklig med ekonomiskt stöd och enklare tillgång till tjänster – är ett av de effektivaste sätten att bekämpa fattigdom, garantera en adekvat levnadsstandard och främja social integration.

15. Europaparlamentet anser att adekvat minimiinkomst bör innebära minst 60 procent av medianlönen i respektive medlemsstat.

16. Europaparlamentet betonar att man måste utvärdera politiken för social integration, den öppna samordningsmetoden, uppfyllandet av de gemensamma målen och de nationella handlingsplanerna, med tanke på fattigdomens utveckling, och i stället vidta mer kraftfulla åtgärder både på EU-nivå och på nationell nivå, för att bekämpa fattigdomen genom en politik som är mer övergripande, konsekvent och inriktad på att den absoluta fattigdomen och fattigdomen bland barn ska ha försvunnit, och den relativa fattigdomen ha minskat kraftigt, senast 2015.

17. Europaparlamentet upprepar att minimiinkomstsystem, hur viktiga de än är, måste kompletteras med en samordnad strategi nationellt och på EU-nivå, med fokus på breda insatser och specifika åtgärder, såsom en aktiv arbetsmarknadspolitik för de grupper som befinner sig längst från arbetsmarknaden, utbildning för dem med minst kvalifikationer, minimilöner, subventionerat boende samt lättillgängliga offentliga tjänster av hög kvalitet och till ett rimligt pris.

18. Europaparlamentet trycker på att den sociala integrationen måste främjas, med verklig respekt för de grundläggande mänskliga rättigheterna, och på att det krävs tydliga åtaganden vid utformningen av Europeiska unionens och medlemsstaternas politik för att bekämpa fattigdom och social utestängning, så att alla får bättre tillgång, utan fysiska eller kommunikationsmässiga hinder, till arbetsmarknaden, offentlig sjukvård, utbildning (från undervisning i förskolan till lägre högskoleexamen) och yrkesutbildning, bostad, energileveranser och social trygghet. Arbetstillfällena bör vara tillgängliga, av bra kvalitet och med tillhörande rättigheter. Lönerna bör vara anständiga och pensionerna bör ge en minimiinkomst för att pensionärer som arbetat hela livet ska kunna få anständiga pensioner. Ett system med minimiinkomster åt alla bör skydda mot fattigdomsriskerna och garantera social, kulturell och politisk integration, i enlighet med olika praxis, kollektivavtal och nationell lagstiftning i medlemsstaterna. Parlamentet konstaterar i övrigt att ju mer medlemsstaterna på lång sikt investerar i dessa olika politikområden, desto mindre kommer systemet med tillräcklig inkomst per hushåll att behövas i längden. Dessa åtgärder bör vidtas under full respekt för principen om medlemsstaternas subsidiaritet och i enlighet med olika praxis, kollektivavtal och nationell lagstiftning i medlemsstaterna. Endast på detta sätt kan alla människors rätt att få delta i samhälle, politik och kultur förverkligas.

19. Europaparlamentet framhäver särskilt behoven hos unga människor som möter särskilda svårigheter i fråga om ekonomisk och social integrering och riskerar att ge upp sin utbildning i unga år. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera att kampen mot ungdomsarbetslösheten blir ett specifikt mål, med egna prioriteringar, genom bestämmelser om särskilda åtgärder och yrkesutbildning, stöd till de gemensamma programmen (livslångt lärande, Erasmus och Mundus) och uppmuntran av entreprenörsinitiativ.

20. Europaparlamentet framhåller att skolavhopp och begränsad tillgång till högre utbildning är faktorer som bidrar till hög långtidsarbetslöshet och allvarligt hotar den sociala sammanhållningen. Enligt texten om strategin för 2020 ingår bekämpandet av dessa båda företeelser bland EU:s prioriterade mål, och därför måste särskild vikt läggas vid att ta fram konkreta åtgärder och strategier för att unga ska få tillgång till utbildning genom stipendier, studiebidrag, studielån och initiativ till stöd för hela skolgången.

21. Europaparlamentet anser att kommissionen bör studera följderna i varje medlemsstat av ett lagstiftningsförslag från kommissionens sida om en minimilön på EU-nivå. En sådan studie bör bland annat ta upp skillnaden mellan den adekvata minimiinkomsten och minimilönen i respektive medlemsstat och vilka konsekvenser denna skillnad får för inträdet på arbetsmarknaden.

Onsdagen den 20 oktober 2010

22. Europaparlamentet framhåller vikten av att införa bestämmelser för arbetslöshetsersättning som förebygger risken för fattigdom hos de drabbade och att uppmuntra medlemsstaterna att vidta åtgärder för att underlätta återinträde på arbetsmarknaden inom yrken med stor efterfrågan, bland annat genom att underlätta rörligheten inom EU.
23. Europaparlamentet framhåller att investeringar i minimiinkomstsystem är en nyckelfaktor i arbetet med att förebygga och minska fattigdom. Minimiinkomstsystem bör inte heller i kristider betraktas som en kostnadsfaktor utan som en grundbult i krisbekämpningen. Tidiga investeringar i krisbekämpning ger mångfalt tillbaka genom att minska de långsiktiga samhällskostnaderna.
24. Europaparlamentet framhåller vikten av social trygghet, inte minst genom sjukdoms-, familje-, pensions- och handikappförmåner, och uppmanar medlemsstaterna att lägga särskilt fokus på de mest utsatta genom att tillförsäkra dem minimirättigheter även när de saknar arbete.
25. När det gäller ett övergripande och sammanhängande system för att bekämpa social utestängning, betonar Europaparlamentet människans grundläggande rätt att ha tillräckliga resurser och tillgångar för att kunna leva ett människovärdigt liv. När det gäller en aktiv strategi för social delaktighet uppmanar parlamentet medlemsstaterna att anta nationell politik som är till gagn för de berörda personernas ekonomiska och sociala integration.
26. Europaparlamentet pekar på det ökande antalet fattiga arbetstagare och på behovet av att gripa sig an denna nya utmaning genom att kombinera olika instrument. En lön som går att leva på måste alltid ligga över fattigdomsgränsen. Arbetstagare som av olika anledningar ligger kvar under fattigdomsgränsen måste få tillägg som inte är villkorade och som är lätta att ta del av. Parlamentet pekar på Förenta staternas goda erfarenheter av negativ inkomstskatt som ett sätt att få upp lågavlönade arbetstagare över fattigdomsgränsen.
27. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen i sitt meddelande "Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla", föreslår fem stora mål för EU varav ett är att undanröja hoten om fattigdom för 20 miljoner människor. Europaparlamentet erinrar om att detta mål innebär ett tillbakasteg jämfört med de ursprungliga ambitionerna i Lissabonstrategin som dessvärre inte kunnat nås (undanröja fattigdom). Parlamentet anser att fattigdom och social utestängning måste utrotas genom trovärdiga, konkreta och bindande åtgärder. Parlamentet anser att detta tal är för lågt och att målet med ett Europa utan fattigdom inte får överges och att lämpliga åtgärder för detta bör vidtas. Parlamentet anser att detta mål uttryckt i absoluta tal måste kompletteras med ett mål för fattigdomsminskning per medlemsstat, så att varje land uppmuntras att förverkliga det, och att målet måste göras trovärdigt med lämpliga medel, framför allt genom en effektiv stödpolitik för behövande. Europaparlamentet anser att detta mål bör uppnås genom konkreta och lämpliga åtgärder, särskilt genom införande av minimiinkomstsystem i alla EU:s medlemsstater.
28. Europaparlamentet ser det som mycket viktigt att bekämpa de sociala orättvisorna, framför allt den ekonomiska ojämlikheten när det gäller fördelning av inkomster och rikedomar, ojämlikhet på arbetsmarknaden, med social otrygghet och ojämlikhet när det gäller tillgång till statens sociala förmåner såsom socialförsäkringar, hälsovård, utbildning, rättsväsen och annat.
29. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att basera Europa 2020-strategins huvudmål om fattigdomsbekämpning på den relativa fattigdomsindikatorn (60 % av medianinkomsten), i enlighet med beslutet från Europeiska rådets möte i Laeken i december 2001, eftersom denna indikator placerar fattigdomen i den kontext som råder i varje medlemsstat och utgår från uppfattningen att fattigdom är ett relativt tillstånd.
30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att omsätta EU:s huvudmål för fattigdom i konkreta och näbara nationella mål i prioriterade frågor som rör EU:s politik för social integration, exempelvis att avskaffa hemlöshet till 2015 i enlighet med den skriftliga förklaringen nr 0111/2007.
31. Situationen för de hemlösa förtjänar särskild uppmärksamhet och kräver extra åtgärder såväl av medlemsstaterna som av kommissionen för att dessa människor ska vara helt socialt integrerade senast 2015, vilket betyder att man måste samla in jämförbara uppgifter och pålitlig statistik på EU-nivå och publicera uppgifterna varje år tillsammans med information om vilka framsteg som gjorts och vilka mål som ställts upp i de nationella strategierna och i EU:s strategi för bekämpning av fattigdom och social utestängning.

Onsdagen den 20 oktober 2010

32. Europaparlamentet anser att varje medlemsstat är skyldig att vidta alla åtgärder för att förebygga ekonomisk ottrygghet hos sina medborgare och se till att de inte överskuldsetter sig exempelvis via banklån, genom att överväga att beskatta banker och finansiella företag som beviljar lån till insolventa personer.

33. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna måste göra ett uttryckligt åtagande om att förverkliga aktiv integrering genom att minska villkorligheten, investera i aktivitetsstöd, värna en adekvat minimiinkomst och upprätthålla de sociala standarderna genom att förklara nedskärningar i viktiga offentliga tjänster olagliga, så att de fattiga inte behöver betala för krisen.

34. Europaparlamentet anser att de olika erfarenheterna av minimiinkomster och av villkorslös grundinkomst för alla, tillsammans med ytterligare åtgärder för social integrering, visar att detta är effektiva sätt att bekämpa fattigdom och social utestängning i syfte att möjliggöra ett värdigt liv för alla. Därför uppmanar parlamentet kommissionen att ta ett initiativ för att stödja andra erfarenheter i medlemsstaterna som tar hänsyn till bästa praxis och uppmuntrar dem och som gör det möjligt att garantera olika individuellt garanterade fattigdomsbekämpande minimi- respektive grundinkomstsystem i syfte att utrota fattigdom och garantera social rättvisa och lika möjligheter för alla medborgare, vilkas behov ska styrkas på respektive regional nivå, med beaktande av subsidiaritetsprincipen och utan att medlemsstaternas särart äventyras. Kommissionens initiativ bör utmynna i en handlingsplan som ska åtfölja genomförandet av ramdirektivet om minimiinkomster i EU:s medlemsstater, i enlighet med olika praxis, kollektivavtal och nationell lagstiftning i medlemsstaterna för att följande mål ska nås:

- Gemensamma standarder och indikatorer för att avgöra vem som har rätt till minimiinkomstsystemen och hur man får tillgång till dem.
- Kriterier för att avgöra vilka institutionella och territoriella nivåer – under medverkan av arbetsmarknadens parter och andra berörda parter – som är bäst lämpade att genomföra åtgärderna inom ramen för minimiinkomstsystemen.
- Gemensamma indikatorer och riktmärken för att bedöma fattigdomsbekämpningens resultat och effektivitet.
- Åtgärder för uppföljning och effektivt utbyte av bästa praxis.

35. Europaparlamentet betonar att en rimlig minimiinkomst är en absolut nödvändig faktor för att människor ska kunna leva värdigt och att en rimlig minimiinkomst och delaktighet i samhällslivet är förutsättningar för att människor ska kunna utveckla sin potential till fullo och kunna delta i den demokratiska utformningen av samhället. Parlamentet betonar att inkomster som säkrar uppehållet dessutom bidrar nationalekonomiskt till en positiv dynamik och därmed till att säkra välförhållandet.

36. I kommissionens initiativ om en garanterad minimiinkomst måste rekommendation 92/441/EEG beaktas där det sägs att varje person har en "grundläggande rättighet till tillräckliga resurser och socialtjänstförmåner för att kunna leva ett människovärdigt liv". Europaparlamentet menar att det främsta målet i systemen för inkomststöd bör vara att ta människor ur fattigdomen och ge dem möjlighet att leva värdigt, med värdiga invaliditets- och ålderspensioner. Med detta som mål rekommenderar parlamentet kommissionen att överväga att inrätta en gemensam metod för beräkning av minimiinkomst och existensminimum (en korg med varor och tjänster) för att kunna göra jämförbara mätningar av fattigdomsgränsen och fastställa kriterier för när sociala åtgärder blir nödvändiga.

37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta omedelbara åtgärder för att förbättra utnyttjandet av förmåner och övervaka nivån på outnyttjade förmåner och dess orsaker – med tanke på att 20–40 % av förmånerna inte utnyttjas enligt OECD – med hjälp av ökad insyn, genom att erbjuda effektivare informations- och rådgivningsmöjligheter och enklare förfaranden och genom att fastställa effektiva åtgärder och strategier för att bekämpa stigmatisering och diskriminering av mottagare av minimiinkomst.

Onsdagen den 20 oktober 2010

38. Europaparlamentet framhåller vikten av en arbetslöshetsersättning som kan garantera en anständig levnadsnivå för de berörda, samtidigt som det är nödvändigt att minska tiden utan arbete, bland annat genom att effektivisera de statliga arbetsförmedlingarna.
39. Europaparlamentet framhåller behovet av att införa försäkringsbestämmelser som innebär att minimipensionen i varje medlemsstat kopplas till fattigdomsgränsen.
40. Europaparlamentet kritiserar medlemsstater med minimiinkomstsystem som inte når upp till den relativa fattigdomsgränsen, och uppmanar på nytt medlemsstaterna att avhjälpa denna situation snarast möjligt. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta upp bra och dålig praxis i utvärderingen av de nationella handlingsplanerna.
41. Europaparlamentet pekar på den betydande åldersdiskrimineringen i minimiinkomstsystem, exempelvis genom att minimiinkomsten för barn sätts under fattigdomsgränsen eller genom att ungdomar stängs ute från minimiinkomstsystem eftersom de inte har betalat in tillräckligt mycket till socialförsäkringssystemen. Detta undergräver ovillkorligheten och anständigheten i minimiinkomstsystemen.
42. Europaparlamentet understryker vikten av att snarast utforma och använda lämpliga socioekonomiska indikatorer på olika områden – som sjukvård, bostad, energiförsörjning, social och kulturell integration, rörlighet utbildning, inkomst (exempelvis Gini-koefficienten, med vilken man kan mäta inkomstklyftornas utveckling), materiell fattigdom, sysselsättning och socialhjälp, för att kunna följa upp och mäta framgångarna med kampen mot fattigdom och för social integration. Dessa bör läggas fram varje år i samband med internationella dagen för utrotning av fattigdom (17 oktober), med uppgifter om resultat med hänsyn till kön, åldersgrupp, hushållstyp, eventuella funktionshinder, invandring, kronisk sjukdom och olika inkomstnivåer (60 procent av medianinkomsten; 50 procent av medianinkomsten; 40 procent av medianinkomsten), så att hänsyn tas till relativ fattigdom, extrem fattigdom och de mest sårbara grupperna. Parlamentet framhåller det brådskande behovet av EU-statistik, utöver monetära indikatorer, om fall av extrem fattigdom, exempelvis hemlöshet, som för närvarande inte omfattas av EU-SIL. Dessa socioekonomiska indikatorer ska årligen vidarebefordras i en rapport för diskussion till medlemsstaterna och Europaparlamentet för att fastställa fortsatta konkreta handlingsalternativ.
43. Europaparlamentet betonar behovet av särskilda extrainsatser för de minst gynnade grupperna (personer med kroniska sjukdomar eller funktionshinder, ensamstående föräldrar eller familjer med många barn) för att täcka de extrakostnader som dessa grupper har, bland annat genom personligt stöd, användning av särskilda hjälpmedel, läkarvård och socialt stöd.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka hur olika modeller av ovillkorade och fattigdomsförebyggande grundinkomster för alla skulle kunna bidra till social, kulturell och politisk integration, med särskild hänsyn till deras icke-stigmatiserande karaktär och deras möjlighet att förhindra fall av dold fattigdom.
45. Europaparlamentet anser att den politik för fattigdomsminskning som går hand i hand med införandet av en adekvat minimiinkomst i medlemsstaterna bör innebära en omläggning av den öppna samordningsmetoden för att möjliggöra ett verkligt utbyte av god praxis länderna emellan.
46. Europaparlamentet konstaterar att målet med minimiinkomsten, att bekämpa fattigdom, kommer att uppnås endast om inkomsten är skattefri, och anser att man bör överväga att koppla minimiinkomstens nivå till prisfluktuationerna på offentliga tjänster.
47. Europaparlamentet påminner om att risken att hamna i svår fattigdom är större för kvinnor än för män, vilket beror på att de sociala skyddssystemen inte räcker till och på att viss diskriminering fortfarande råder, inte minst på arbetsmarknaden, vilket kräver särskilda och olika politiska svar beroende på problemens karaktär och den konkreta situationen.
48. Europaparlamentet anser att den fattigdom som drabbar personer med arbete visar att arbetsvillkoren inte är rättvisa. Parlamentet önskar att insatser ska inriktas på att förändra denna situation, så att lönerna i allmänhet och minimilönerna i synnerhet, oavsett om de är lagstadgade eller kollektivavtalade, kan trygga en värdig levnadsstandard.

Onsdagen den 20 oktober 2010

49. Europaparlamentet vill att de personer som lever i fattigdom ska integreras (och att man särskilt måste främja initiativ för en integrering på arbetsmarknaden) och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inleda en dialog med de personer som är utsatta för fattigdom och deras respektive organisationer och nätverk samt arbetsmarknadens parter. Personer som lever i fattigdom och de organisationer som företräder dem ska få stöd och finansiella resurser för att kunna delta i utformningen, genomförandet och övervakningen av politik, åtgärder och indikatorer på EU-nivå, samt på nationell, regional och lokal nivå, särskilt med hänsyn till de nationella reformprogrammen i Europa 2020 och i den öppna samordningsmetoden för socialt skydd och social integration. Vidare framhåller parlamentet behovet av åtgärder mot arbetsgivare som olagligen anställer marginaliserade grupper för en lön som ligger under minimiinkomsten.

50. Europaparlamentet anser att insatserna mot fattigdom och social utestängning bör bibehållas och utökas i syfte att förbättra situationen för människor som löper störst risk att bli fattiga och socialt utestängda, såsom personer med otrygga arbetsförhållanden, arbetslösa, familjer där föräldern är ensamstående, gamla människor som lever ensamma, kvinnor, barn som lever under ogynnsamma förhållanden, etniska minoriteter och personer som är sjuka eller funktionshindrade.

51. Europaparlamentet beklagar djupt att vissa medlemsstater inte verkar beakta rådets rekommendation 92/441/EEG, enligt vilken det är en grundläggande rättighet att erhålla inkomster och socialt stöd som är tillräckliga för en människovärdig tillvaro.

52. Europaparlamentet anser att arbetsmarknadens parter måste medverka fullt ut i utarbetandet av de nationella handlingsplanerna för fattigdomsbekämpning och de vägledande indikatorerna på varje förvaltningsnivå.

53. Europaparlamentet framhåller behovet av att utforma och genomföra riktade åtgärder genom en aktiv sysselsättningspolitik på geografisk nivå samt på bransch- eller företagsnivå, under aktiv medverkan av arbetsmarknadens parter, för att öka tillträdet till arbetsmarknaden för personer som kommer från branscher eller geografiska områden med särskilt hög arbetslöshet.

54. Europaparlamentet framhåller behovet av att fokusera på vissa utvalda befolkningsgrupper (invandrare, kvinnor, arbetslösa nära pensionsåldern osv.) för att höja deras kvalifikationer, förebygga arbetslöshet och stärka den sociala integrationen.

55. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vidta åtgärder för att integrera ungdomar och äldre på arbetsmarknaden, eftersom dessa grupper är utsatta och har drabbats hårt av arbetslösheten under den nuvarande lågkonjunkturen.

56. Europaparlamentet framhåller att minimiinkomstsystem måste täcka bränslekostnader för att fattiga hushåll som är drabbade av energifattigdom ska kunna betala sina energiräkningar. Miniminkomstsystem måste beräknas utifrån realistiska uppskattningar av hur mycket det kostar att värma en bostad enligt hushållets specifika behov – exempelvis hos en barnfamilj, hos äldre eller hos funktionshindrade.

57. Europaparlamentet påpekar att de flesta medlemsstater inom EU-27 visserligen har nationella minimiinkomstsystem, men att det finns ett antal som inte har infört sådana system. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa fattigdomsförebyggande minimiinkomstsystem för att åstadkomma social integration, och uppmanar dem med kraft att utbyta bästa praxis. Parlamentet konstaterar att medlemsstater som tillhandahåller socialbidrag är skyldiga att se till att medborgarna förstår vilka bidrag de har rätt till och att de har tillgång till dessa.

58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas och kandidatländernas parlament och regeringar.

Onsdagen den 20 oktober 2010

Den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (delbetänkande)

P7_TA(2010)0376

Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (delbetänkande) (2009/2182(INI))

(2012/C 70 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sitt beslut av den 7 oktober 2009 om tillsättning av ett särskilt utskott för den finansiella, ekonomiska och sociala krisen och fastställande av dess behörighetsområden, sammansättning och mandatperiod ⁽¹⁾, antaget i enlighet med artikel 184 i arbetsordningen,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från särskilda utskottet för den finansiella, ekonomiska och sociala krisen (A7-0267/2010), och av följande skäl:

Orsaker

1. Europaparlamentet konstaterar att orsakerna bakom den nuvarande krisen är många och dess effekter både omedelbara och långsiktiga, och att flera varningstecken ignorerades och krisens omfattning såväl som dess spridningseffekter underskattades.
2. Europaparlamentet konstaterar att den kris som hade sitt ursprung i Förenta staterna med subprime-bubblan hade gamla rötter.
3. Europaparlamentet anser att globala obalanser, regelsystem (regelverk och tillsyn), och monetär politik – tillsammans med specifika faktorer i finanssystemet, som finansiella produkters komplexitet och slutenhet, kortsiktiga belöningsystem och olämpliga affärsmodeller är de viktigaste bidragande faktorerna bakom den nuvarande finanskrisen.
4. Europaparlamentet anser att de allt fler intressekonflikterna, särintressena och fallen med aktörer som är alltför involverade ("too close to talk") inom finanssektorn i vissa fall har bidragit till att förvärra krisen.
5. Europaparlamentet noterar att den expansiva amerikanska penningpolitiken har främjat ett likviditetsöverskott på jakt efter hög avkastning och en inhemsk efterfrågan som vuxit med hjälp av konsumtionskrediter och därmed en skuldsättning av hushållen, och höga offentliga utgifter som finansieras genom billig tillgång på kapital.
6. Europaparlamentet konstaterar att spekulativt beteende varit en del av finansmarknaderna och att vissa investerare tagit mycket stora risker, vilket förvärrades av oligopolsituationen bland värderingsinstitut. Parlamentet konstaterar att marknadsekonomier fungerar bäst när de åtföljs av demokratiskt fastställda och öppna bestämmelser på flera nivåer som åtföljs av sunda etiska regler och moral som främjar balanserade finansiella, ekonomiska system och inte skadar den reala ekonomin.
7. Europaparlamentet konstaterar att spridningen av komplexa produkter "utanför balansräkningen" (SPV, CDO, CDS, etc.) och värdepapperiseringsmekanismer som är resultatet av ett oreglerat parallellt banksystem har ökat snarare än minskat systemriskerna. Aktörer som koncentrerar sig på sparare och finansiering för små och medelstora företag har bevisat sitt värde.

⁽¹⁾ EUT C 230 E, 26.8.2010, s. 11.

Onsdagen den 20 oktober 2010

8. Europaparlamentet anser att frånvaron av ett mer hållbart mönster när det gäller produktion, distribution och konsumtion mot bakgrund av klimatförändringen, förluster i den biologiska mångfalden och utarmningen av naturtillgångarna ger näring till krisens grundläggande orsaker.

9. Europaparlamentet anser att de ekonomiska och finansiella styrstrukturer som fanns innan krisen bröt ut, såväl i USA såväl som i EU, saknade enhetlighet och konsekvens genom att göra åtskillnad mellan makro- och mikroövervakning, och i överdrivet hög grad fokuserade på mikroövervakning av finansiella institutioner ur ett gräsrotperspektiv och övervakning av makroekonomiska indikatorer på nationell nivå, medan man försummade den systemövergripande överblicken över den finansiella och makroekonomiska utvecklingen vilken skulle ha krävt övervakning av kopplingarna mellan finansiella institutioner och mellan länder.

10. Europaparlamentet konstaterar att globaliseringen skett utan att det skapats eller utvecklats några parallella strukturer för global styrning i takt med integrationen av marknaderna, särskilt när det gäller globala balans och obalanser och för finansmarknaderna, och ser G20-processen som ett steg i rätt riktning, men framhåller att EU:s ståndpunkt måste företrädas på ett effektivt sätt vid G20-mötena.

11. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska unionen erkände fri rörlighet för kapital i enlighet med bestämmelserna i EU-fördragen i juli 1990 vilket bidragit till ekonomisk utveckling. Parlamentet konstaterar dock att fri rörlighet för kapital inte åtföljdes av någon harmonisering av skatterna på sparande, lämplig gränsöverskridande reglering eller tillsyn på EU-nivå.

12. Europaparlamentet ser allvarligt på det faktum att principerna i stabilitets- och tillväxtpakten inte alltid respekterats i det förflutna och konstaterar att det uppstått kraftiga obalanser mellan ekonomierna i euroområdet.

13. Europaparlamentet noterar att avsaknaden av lämplig reglering, ordentlig tillsyn och den totala bristen på instrument för att hantera oförutsedda händelser om det uppstår en bankkris visade hur mycket längre EU måste gå för att inrätta mekanismer som duger för att hantera de politiska utmaningar som följer av en inre marknad och ett integrerat finansiellt system. Parlamentet noterar särskilt avsaknaden av en gränsöverskridande konkursmekanism.

Egenskaper och effekter

14. Europaparlamentet konstaterar att det offentliga underskottet i Europeiska unionen har ökat från 2,3 procent av BNP 2008 till 7,5 procent 2010, och från 2 procent till 6,3 procent inom euroområdet, enligt uppgifter från Eurostat. Statsskulden har ökat från 61,6 procent av BNP 2008 till 79,6 procent 2010 i EU och från 69,4 procent till 84,7 procent i euroområdet, och därmed på två år tillintetgjort två decenniers budgetkonsolideringsinsatser från vissa medlemsstaters sida. Parlamentet beklagar detta bakslag eftersom det kommer att göra det mycket svårare att möta arbetslösheten och de demografiska utmaningarna.

15. Europaparlamentet anser att EU:s offentliga finanser var skrala redan före krisen. Medlemsstaternas statsskuld har sedan 1970-talet ökat successivt, framför allt under olika perioder med svag ekonomisk utveckling. Parlamentet konstaterar att kostnaderna för återhämtningsplanerna, de minskade skatteinkomsterna och de ökade utgifterna för social trygghet lett till att statsskulderna förvärrats och att deras andel av BNP ökat i alla medlemsstater, även om det skett i olika utsträckning.

16. Europaparlamentet anser att krisens alla effekter ännu inte har visat sig och att ett återfall, som i en recession med en dubbel nedgång, inte kan uteslutas, särskilt med tanke på den nivå arbetslösheten nått.

17. Europaparlamentet konstaterar att krisen naturligtvis fått följder på sysselsättningen i hela EU, även om nedgången i sysselsättningen har begränsats till 1,9 procent i genomsnitt för EU27, och att de negativa effekterna på sysselsättningen kommer tyvärr att fortsätta på grund av arbetsmarknadens sedvanliga eftersläpning i förhållande till den ekonomiska konjunkturen. Parlamentet understryker att kommissionens uppskattar att EU:s arbetslöshet kommer att vara närmare 11 procent 2010 vilket kommer att få svåra följder för arbetskraften i EU.

Onsdagen den 20 oktober 2010

18. Europaparlamentet konstaterar att krisens sociala effekter skiljer sig markant mellan medlemsstaterna. Arbetslösheten uppgår till i genomsnitt 10 procent av befolkningen men i vissa medlemsstater är den 20 procent, och över 40 procent för unga, vilket visar på vikten av strukturförändringar som behövs i vissa medlemsstater;

19. Europaparlamentet anser att åtgärder för skuldnedläggning är viktiga men att en snabb återgång till en politik för balanserade statsfinanser inte får ske till priset av en försämring av de sociala trygghetsystemen och tjänster i allmänhetens intresse eftersom deras roll som automatiska stabilisatorer och "stöt-dämpare" mot krisen ju med rätta välkomnats. Parlamentet konstaterar att främjande av effektivitet när det gäller social trygghet och tjänster i allmänhetens intresse samtidigt kan förbättra effektiviteten i ekonomin och tjänsternas kvalitet. Parlamentet inser att misslyckande med att åstadkomma rätt avvägning kan leda till en klen tillväxt under en lång period, kombinerat med en ihållande arbetslöshet, och därmed en obönhörlig nedbrytning av Europas globala konkurrenskraft.

20. Europaparlamentet konstaterar att höga arbetslöshetsnivåer inte bara för med sig sociala kostnader utan även höga ekonomiska kostnader eftersom en arbetslös endast ger ett begränsat bidrag till den inhemska efterfrågan och betalar mindre skatt och sociala avgifter. Parlamentet konstaterar att detta ökar bördan för dem som arbetar i form av högre skatter och för framtida generationer genom en högre skuldbörda.

21. Europaparlamentet konstaterar att det 2007, som är den senaste tillgängliga uppgiften och således hänför sig till perioden före krisen, fanns 30 miljoner "arbetande fattiga" och enligt nyliga uppgifter 79 miljoner människor som lever under fattigdomsgränsen inom EU och att detta antal sannolikt har ökat sedan dess.

22. Europaparlamentet konstaterar att utöver arbetslösheten har krisen haft en mångfacetterad social inverkan, bl.a. när det gäller försämrade arbetsförhållanden, ökade svårigheter för vissa människor att få tillgång till grundläggande behov och tjänster, ökad hemlöshet, överskuldssättning och ekonomisk utslagning.

23. Europaparlamentet konstaterar att den nuvarande krisen i likhet med alla kriser har negativa effekter för tillväxt och sysselsättning och först drabbar de mest sårbara, inklusive unga människor, barn och kvinnor samt etniska minoriteter och invandrare.

24. Europaparlamentet delar oron för de procykliska aspekterna av reglerings-, tillsyns-, redovisnings- och beskattningsregler som förstärker de fluktuationer som är ett ofrånkomligt inslag i en marknadsekonomi funktionssätt.

Insatser

25. Europaparlamentet konstaterar att staternas räddning av banksektorn bara utgör en del av de kostnader som finanskrisen förorsakat samhället samtidigt som kostnaderna för recessionen och ökningen av den offentliga skuldsättningen kommer att bli betydande, och att cirka 60 triljoner dollar i världen har gått förlorade.

26. Europaparlamentet noterar att krisen har lett till att det statliga stödet har ökat dramatiskt efter antagandet av den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder, och beklagar de skadliga effekter detta kan ha fått för upprätthållandet av lika villkor i Europa. Parlamentet uppmanar kommissionen att inta en stark ledarroll i kampen mot protektionism och snedvridning av konkurrensen.

27. Europaparlamentet godkänner de icke-konventionella åtgärder som ECB och nationella centralbanker har vidtagit under de senaste två åren för att undsätta banker i medlemsstaterna som riskerade konkurs på grund av oöverträffade nivåer av dåliga tillgångar. Parlamentet är särskilt nöjt med bankernas kunder omfattades av insättningsgarantier, men betonar att dessa okonventionella åtgärder gradvis måste avvecklas för att förhindra illojal konkurrens inom banksektorn.

28. Europaparlamentet påminner om att Europeiska unionen i oktober antog den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa som uppgick till 1,6 procent av EU:s BNP, medan motsvarande siffror var 5 procent i Kina och 6,55 procent i USA.

Onsdagen den 20 oktober 2010

29. Europaparlamentet välkomnar ekofinrådets beslut av den 10 maj 2010 att anta stabiliseringsplanen på 750 miljarder euro som upprättade en finansiell stabiliseringsmekanism för att hantera risken för statsbankrutt, delvis med användning av artikel 122 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som rättslig grund för denna plan. Parlamentet noterar det inbyggda demokratiska underskottet och bristen på ansvarsskyldighet i rådets beslut om räddningspaket, som inte inkluderade samråd med Europaparlamentet. Parlamentet kräver att involveras som medlagstiftare i kommande förslag och beslut om krisstöd.

Nationella återhämtningsplaner

30. Europaparlamentet beklagar den mycket begränsade samordningen mellan olika nationella återhämtningsplaner, eftersom den multiplikatoreffekt och hävstångspotential som en samordning på EU-nivå skulle leda till med största sannolikhet skulle överträffa den effekt som kan uppnås genom en planering som i första hand sker på nationell nivå och där det finns en risk att olika planer motverkar varandra. Parlamentet kräver en ökad europeisk dimension i framtida återhämtningsplaner och omfattande investeringar.

31. Europaparlamentet begär att kommissionen ska göra en mycket detaljerad utvärdering av effektiviteten i de nationella bankräddningspaketen och nationella och europeiska återhämtningsplanerna som beslutades under hösten/vintern 2008–2009 när det gäller unionens mål på kort och lång sikt, inklusive en grundlig analys av konsekvenserna av de reviderade mekanismer för statligt stöd som antogs som svar på krisen och med hänsyn till konkurrensen och upprätthållandet av lika konkurrensvillkor i EU, finansiella reformer och jobbskapande åtgärder.

32. Europaparlamentet noterar att vissa medlemsstater, särskilt de som mottog betalningsbalansstöd från Europeiska kommissionen, för närvarande inte har möjlighet att upprätta ordentliga nationella återhämtningsplaner med inslag som kan stimulera tillväxt och sysselsättning, eftersom deras handlingsalternativ fram till 2012 är begränsade till nedskärningar i de offentliga utgifterna, skattehöjningar och minskning av statsskulden.

Framtiden – ett EU med mervärde

33. Europaparlamentet anser att det är acceptabelt att EU inte är det enda integrerade område där energifrågan, särskilt frågan om energimix, inte anses vara en strategisk fråga inom sitt territorium och i förhållande till sina partnerländerna. Åtgärderna på detta område bör vidtas i EU baserat på en nära samordning mellan kommissionen, medlemsstaterna och relevanta industrisektorer för att säkerställa energiförsörjningen, till exempel i form av olja och gas, för sina medlemmar genom ett diversifierat nätverk av energipipelines, särskilt genom att förhandla leveranskontrakt och tillhandahålla lagringskapacitet, samt genom finansiering och samordning av forskning och utveckling beträffande nya energikällor som en del av alla relevanta program, såsom det sjunde ramprogrammet för forskning 2007–2013 och följande uppdateringar av detta.

34. Europaparlamentet föreslår att kommissionen tar fullt ansvar för att möjliggöra styrning och finansiering av projekt, på följande områden:

- Nya investeringar i forskning, utveckling och förnybar energi, i energieffektivitet, särskilt Europas fastighetsbestånd, samt allmänt effektivare resursanvändning.
- Förstärkning av det europeiska energinätet genom att koppla samman nationella nät och distribuera energi från stora produktionsanläggningar för förnybar energi till konsumenterna, och införande av nya former av energilagring och ett europeiskt supernät med högspänd likströmsförbindelse (HVDC) så kallad "super-grid".
- Främjande av europeisk rymdbaserad infrastruktur på området radionavigering och jordobservation för att främja tillhandahållande av nya EU-tjänster och utvecklande av innovativa tillämpningar, och underlätta genomförande av EU-lagstiftning och EU-åtgärder.
- Utveckling av planer för att underlätta investering i infrastruktur för höghastighetståg som sammankopplar unionen från öst till väst och från nord till syd, tillsammans med planer för att underlätta investeringar i infrastrukturen och infrastruktur av avgörande betydelse som är offentligt ägd.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- Tillhandahållande av snabb Internetåtkomst inom hela unionen som garanterar ett snabbt verkställande av EU:s digitala agenda så att alla medborgare får pålitlig och fri tillgång.
- Utveckling av EU-ledarskap på området e-hälsa.
- Utveckling och skapande av gemensamma standarder för elbilar.

35. Europaparlamentet anser att även om det finns en överenskommelse om unionens styrelseformer och åtgärder när det gäller delade befogenheter och kompletterande åtgärder bör unionen ges medel, särskilt finansiella, för en sådan strategi.

Finansreglering och finanstillsyn:

36. Europaparlamentet påminner om att det finansiella systemet ytterst syftar till att tillhandahålla lämpliga sparinstrument och leda detta sparande vidare till investeringar som främjar ekonomisk effektivitet, optimerar finansieringsvillkor för långsiktiga investeringar och pensioner samt skapar sysselsättning, såsom redan gjorts av traditionella banker med regional inriktning. Denna funktion är särskilt viktig när typen av tillväxt måste förändras, vilket kräver avsevärda investeringar i miljöanpassad teknik.

37. Den finansiella utvecklingen måste också utnyttjas för rättvisans skull och utsträcka tillgången till krediter och försäkringar, på tillräckligt säkra villkor, till befolkningsgrupper som för närvarande är avklippta från krediter. Parlamentet insisterar på att reformeringen av den finansiella regleringen inte enbart bör göras för att säkra den finansiella stabiliteten utan också bör beakta målen om hållbar utveckling.

38. Europaparlamentet konstaterar att denna kris visar begränsningarna för ett självreglerande system och för en övertro på förmågan hos marknadsaktörerna i finanssektorns och värderingsinstitutens att korrekt bedöma och hantera risker och undvika den "moraliska risken".

39. Europaparlamentet välkomnar de aktuella förslagen från Baselkommittén (BCBS) och den roll som själva institutionen spelar, men påminner om att en lösning som förutsätts passa alla skulle vara till nackdel för finansinstituten i EU. Regleringen måste komma i rätt tid och vara baserad på noggranna bedömningar av dess konsekvenser för i vilken utsträckning finansinstituten tjänar den reala ekonomin och samhället. Parlamentet delar den oro som uttrycks om rätt kapitalkravnivå och övergångsperiodernas längd.

40. Europaparlamentet konstaterar att insyn i både företagens och medlemsstaternas räkenskaper är ett krav för att återställa förtroendet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att undersöka användningen av transaktioner som inte syns i balansräkningen, fordringar utan täckning och spridningen av så kallade SPV- och SPE-bolag och att överväga att begränsa användningen av dem eller kräva obligatorisk redovisning i offentliggjorda räkenskaper.

41. Europaparlamentet noterar att krisen har blottlagt en allvarlig brist i tillsynssystemet. Parlamentet kräver att utrymmet för regleringsarbitrage ska minimeras på global nivå genom en bindande överenskommelse inom G20 och inom EU, och anser att denna praxis, där så är möjligt, bör avskaffas genom tillämpning av gemensamma bestämmelser för finansiella tjänster.

42. Europaparlamentet anser att kryphål i lagstiftningen som gör det möjligt för dotterbolag till utländska finansiella tjänsteleverantörer att bedriva omfattande oreglerad verksamhet i EU måste täppas till.

43. Europaparlamentet konstaterar att den internationella reglering av krishantering inom finanssektorn som finns idag är otillräcklig. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram konkreta förslag till en EU-ram för gränsöverskridande krishantering inom finanssektorn för att garantera lika villkor, med beaktande av initiativ som tagits av internationella organ såsom G20 och IMF.

Onsdagen den 20 oktober 2010

44. Europaparlamentet konstaterar att standarder, framför allt vid tillämpning av verkligt värde är pro-cykliska i sin påverkan på beslutsfattande, framförallt i finansinstitut, som har litat på dem i alltför stor grad. Parlamentet konstaterar att denna brist även kan noteras i vissa reglerings-, tillsyns- och skattebestämmelser.
45. Europaparlamentet är medvetet om de särskilda problemen med att en så stor del av bank- och försäkringssektorerna ägs av utländska aktörer i många av de nya medlemsstaterna.
46. Europaparlamentet konstaterar att det är nödvändigt att göra en avvägning mellan behovet av åtgärder för att upprätthålla den finansiella stabiliteten och behovet av att bevara bankernas förmåga att förmedla krediter till ekonomin. Parlamentet anser att det är viktigt att banksystemet kan fullgöra sina grundläggande uppgifter under normala förhållanden såväl som i kristider.
47. Europaparlamentet noterar att storleken på finansinstitut och deras respektive balansräkningar har lett till uppkomsten av begreppet "för stor för att få gå omkull". Kommissionen uppmanas därför kräva att bankerna upprättat ett "livstestamente" i vilka de beskriver hur banken ska avvecklas under ordnade förhållande i händelse av en kris.
48. Europaparlamentet välkomnar att Europeiska centralbanken kommer att ha en stark roll i Europeiska systemrisknämnden (ESRB) i syfte att ge ett väsentligt bidrag till EU:s finansiella stabilitet.
49. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att införa nya krav på statistiska uppgifter för finanssektorn för att öka Europeiska kommissionens förmåga att bedriva riskövervakning och tillsyn.
50. Europaparlamentet vill främja finansiella innovationer förutsatt att dessa gör det möjligt att skapa transparenta instrument för att finansiera användbara tekniska innovationer, långsiktiga investeringar, finansiering av pensioner, sysselsättning och den gröna ekonomin. Parlamentet ser fram emot ytterligare EU-åtgärder på området för innovativ finansiering i syfte att utnyttja långsiktigt sparande till förmån för hållbara, strategiska och långsiktiga investeringar och bättre tillgång till finansiella tjänster.
51. Europaparlamentet framhåller att det är av yttersta vikt med ett system för tillsyn och reglering som inte lämnar någon finansiell transaktion eller något finansiellt instrument utan uppsikt. Parlamentet anser att hedgefonder måste omfattas av samma regler som gäller för alla andra investmentfonder. Parlamentet understryker att tillsynen och regleringen måste vara inriktad på spekulativa rörelser på finansmarknaderna, med målet att stävja och tygla spekulering mot länder, valutor och ekonomier.
52. Europaparlamentet anser att en slapphänt bolagsstyrning i finansinstitut har bidragit till krisen och att detta måste åtgärdas för att säkra att riskkommittéer fungerar och är effektiva, att styrelsemedlemmar har tillräcklig kunskap om institutets produkter och att ledningen och direktionsmedlemmar som inte arbetar på heltid i institutet tar ansvar för att väga investerarens och arbetstagarens intressen mot varandra när det gäller ersättningsystemen.
53. Europaparlamentet konstaterar att det råder en brist på värden och etik i det beteende som vissa aktörer på finansmarknaderna och bland finansinstituten gett prov på. Parlamentet framhåller att finansmarknaderna och finansinstitutionerna inom ramen för sitt samhällsansvar måste beakta alla inblandade aktörers intressen, t.ex. kunder, aktieägare och anställda.
54. Europaparlamentet anser att en tillräckligt bred uppsättning kriterier för systemrisk behöver användas för att klassificera finansinstitut, särskilt inom unionen. Parlamentet anser att dessa kriterier ska medföra att man tittar på hur många medlemsstater instituten är verksamma i och hur stora de är och framför allt hur mycket ett visst institut kan rubba den inre marknadens funktionssätt, särskilt som denna kris har visat att storleken bara var en av flera faktorer som innebar en systemrisk.
55. Europaparlamentet anser att det är oundgängligt att EU beaktar riskerna på grund av de mångskiftande systemen i dess finanssektor när man fastställer nya regler och anser att den europeiska ekonomin behöver solida nätverk av regionala och lokala banker, såsom sparbanker och kooperativa banker, och inser samtidigt att olika banker har expertis och kärnkompetens på olika områden. Parlamentet konstaterar att mångfald har visat sitt värde under finanskrisen och bidragit till stabilitet och att likformighet kan leda till att systemet blir sårbart.

Onsdagen den 20 oktober 2010

56. Europaparlamentet efterlyser en återkomst för traditionella bankdirektörer som känner till de lånesökandes karaktär, bakgrund och affärsplan och därmed kan ta en kalkylerad risk utifrån sina personliga kunskaper i enlighet med EU:s lagstiftning som t.ex. MiFID- och konsumentkreditdirektiven som innehåller bestämmelser för konsumentinformation och konsumentskydd.

57. Europaparlamentet betonar att man, för att ge ny kraft åt och frigöra kreditflödet till företag och individer, måste hitta långsiktiga lösningar på problemen med den enorma omfattningen privata skulder, både för hushåll och företag.

58. Europaparlamentet uppmanar till ökad öppenhet i medlemsstaternas förbindelser och i deras förbindelser med ledande finansinstitut.

59. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag av den 2 juni 2010 och anser att kreditvärderingsinstitutens affärsmodell kan leda till intressekonflikter eftersom dessa institut utnyttjas för att främja ett gott rykte och göra reklam för de företag som betalar dem, och att deras modell inte kan ta hänsyn till de makroekonomiska faktorerna av de beslut som fattas. Parlamentet inser att kreditvärderingsinstituten bidrog till krisen eftersom deras incitament var utformade på ett skadligt sätt, vilket i sin tur i stor utsträckning beror på bristande konkurrens. Parlamentet föreslår att man undersöker tillförligheten i ett system där investerare och sparare betalar för att få tillgång till information som de behöver.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en genomförbarhets- och konsekvensundersökning av inrättandet av ett offentligt och oberoende europeiskt kreditvärderingsinstitut och anser att de oberoende revisionsmyndigheterna bör bidra aktivt till kreditvärderingen av olika länders statspapper. Parlamentet anser att en sådan utveckling skulle bidra till den mångfald som eftersträvas för standarderna. Ökad konkurrens på kreditvärderingsmarknaden skulle kunna förbättra kreditvärderingarnas kvalitet.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka förslagen om aktieägares rösträtt genom att öka insynen kring vilka aktieägarna egentligen är och vilken strategi de har, och genom att främja ett långsiktigt engagemang.

EU-styrning

62. Europaparlamentet anser att i tider av ekonomisk och social kris förväntar sig Europas medborgare att ansvarstagande, ansvarskännande och solidaritet ska vara de ledande principerna för beslutsfattande på EU-nivå.

63. Europaparlamentet konstaterar att många europeiska länder under årtionden före krisen hade svag ekonomisk tillväxt och hög arbetslöshet på grund av vissa medlemsstaternas bristande förmåga att reformera sina ekonomier mot en kunskapsdriven ekonomi och återställa sin konkurrenskraft på de internationella marknaderna, liksom på grund av låg inhemsk efterfrågan. EU behöver öppnare och effektivare finansmarknader och högre ekonomisk tillväxt som leder till högkvalitativ sysselsättning och social integration.

64. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska unionen har större svårigheter att ta sig ur krisen än andra regioner i världen, till stor del på grund av att de politiska åtgärderna mot krisen varit missriktade och för försiktiga och kommit för sent, och på grund av de strukturella bristerna i EU:s styrförmåga, och konstaterar att krisen därför riskerar att allvarligt och varaktigt försvaga EU:s ekonomiska och därmed politiska ställning i världen, som kanske bara kan återvinnas på längre sikt och om EU har förmågan att ompröva hållbarheten i sitt begrepp "den europeiska livsstilen" utan att unionens centrala värden undermineras.

65. Europaparlamentet anser att unionen behöver en ökad samstämdhet i upplägget av politiken för att möta den utmaning som EU står inför. Parlamentet anser därför att det är avgörande att den politik som förs är konsekvent och anser att åtgärder från EU-institutionernas sida kommer att vara avgörande här.

Onsdagen den 20 oktober 2010

66. Europaparlamentet konstaterar även att EU lider av ett underskott när det gäller strukturer för ekonomisk styrning och att denna splittring skadar unionens förmåga att utöva inflytande i diskussionerna om de stora makroekonomiska obalanserna, särskilt med USA och Kina.

67. Europaparlamentet anser att krisen har avslöjat en trend i den ekonomiska politiken på senare år som har lett till att många länder både inom och utanför euroområdet dragit på sig en alarmerande hög statsskuld.

68. Europaparlamentet påpekar att de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet är av avgörande betydelse för stabilitet och tillväxt. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag om att stärka förvaltningen av euroområdet på medellång och lång sikt, vilket ska förhindra att den nuvarande valutakrisen upprepar sig, och delar kommissionens uppfattning att stabilitets- och tillväxtpakten behöver effektivare stimulans- och sanktionsmekanismer.

69. Europaparlamentet understryker att man, för att återfå sunda tillväxttal och uppnå en hållbar ekonomisk utveckling och social sammanhållning, i första hand bör ta itu med de långvariga och väsentliga makroekonomiska obalanserna och skillnaderna i konkurrenskraft. Parlamentet ser positivt på att kommissionen erkänner hur nödvändigt detta är i sitt meddelande om samordning av den ekonomiska politiken.

70. Europaparlamentet konstaterar att krisen blottlade strukturella svagheter i vissa EU-medlemsstater och att vissa medlemsstaters problem med att finansiera sin skuldsättning på marknaderna kan hänföras till otillräcklig styrning och falskt alarm på de internationella finansmarknaderna, vilket IMF har rapporterat om.

71. Europaparlamentet anser att finanskrisen i Grekland och andra länder inom euroområdet är en allvarlig fråga för euroområdet som helhet och återspeglar euroområdets svagheter vid hantering av spridningseffekter från den globala finanssektorn.

72. Europaparlamentet anser att alla utvecklingsmodeller som utesluter att man återvänder till status quo, vilket alla säger sig sträva efter, bör framhäva hållbarhet och solidaritet. Parlamentet vill att unionens framtida strategi ska vara hållbar när det gäller finansmarknaderna, ekonomin, de offentliga utgifterna, den ekonomiska och sociala dynamiken, klimatet och miljön.

73. Europaparlamentet rekommenderar att det införs en skatt på finansiella transaktioner vars intäkter skulle förbättra marknadens funktionssätt genom att minska spekulation och bidra till att finansiera globala kollektiva nyttigheter samt minska de offentliga underskotten. Parlamentet anser att basen för en sådan skatt borde vara så bred som möjligt eller, om det inte går, att en skatt på finansiella transaktioner bör införas på EU-nivå som ett första steg. Parlamentet uppmanar kommissionen att snabbt ta fram en genomförbarhetsstudie där man beaktar lika villkor på global nivå och lägger fram konkreta förslag till lagstiftning.

74. Europaparlamentet anser att man för att undgå risken för strukturella efterchocker bör fokusera på långsiktig och hållbar tillväxt som det viktigaste kriteriet när man gör politiska val. Parlamentet anser att innehållet i finanspolitiska åtgärds paket ur denna synvinkel är av största vikt. Politiska val måste göras i enlighet med mål på medellång och lång sikt, offentliga investeringar måste vara korrekt inriktade och innovation, forskning, utbildning, energieffektivitet och att ny teknik bör prioriteras.

75. Europaparlamentet påminner om att unionens största framgångar är frukten av förverkligandet av konkreta projekt och genomförandet av politik med substans, såsom den inre marknaden, den gemensamma handelspolitiken, lanseringen av strukturreformer och Erasmusprogrammet där kommissionen är pådrivande.

76. Europaparlamentet anser att solidaritet mellan generationer innebär att varken de unga eller de äldre bör tyngas ned av skulder som äldre generationer har ådragit sig.

Onsdagen den 20 oktober 2010

77. Europaparlamentet noterar att den stora kraschen kastar nytt ljus över den demografiska utmaningen och finansieringen av våra pensioner. Parlamentet anser att finansieringen av pensioner inte helt och hållet kan överlämnas till den offentliga sektorn utan att man bör lita till ett trepartssystem med allmän pension, tjänstepension och privat pension som garanteras av särskilda bestämmelser och tillsyn för att skydda placerarna. Parlamentet anser dessutom att pensionerna måste omfattas av en EU-täckande reform för att bidra till att finansiera solidaritet mellan generationerna. Parlamentet anser att en förlängning av arbetslivet väcker frågor som skär genom hela samhället och som ännu inte har tagits i beaktande.

78. Europaparlamentet anser att Europa behöver en mer enad och effektiv och mindre byråkratisk union och inte bara mer samordning. Parlamentet anser att kommissionen, som har till uppgift att fastställa och försvara det som är av allmänt europeiskt intresse, inom ramen för sin initiativrätt måste prioritera sitt åtagande att agera i unionens namn på områden där kommissionen har delade befogenheter eller befogenheter att samordna medlemsstaternas åtgärder, samtidigt som den genomför gemensamma åtgärder och fastställer spelrummet för åtgärder från marknadsaktörer och statliga aktörer som kan skada den inre marknaden. Parlamentet ser det som avgörande att kommissionen utnyttjar förordningar i stället för direktiv som rättslig grund för att främja enhetligt antagande inom EU och förhindra snedvridningar.

79. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid behov anordna sektorsvisa rundabordssamtal för att åstadkomma gemensamma insatser från marknads olika aktörer, i syfte att uppnå en verklig europeisk industripolitik liksom innovation och sysselsättning. Parlamentet påminner om att vi i denna strävan måste beakta våra åtaganden i fråga om klimatförändringar och potentialen för vissa former av miljövänlig teknik. EU:s budget behöver användas bättre, så att den blir en verklig katalysator för alla nationella insatser inom forskning och utveckling, innovation och skapande av nya företag och arbetstillfällen. Kommissionen uppmanas också att lägga fram konkreta förslag om hur man ska förbättra samarbetet mellan företag och forskning och främja kluster samt stödja en sådan strategi med tillräckliga medel. Parlamentet betonar att en grundläggande drivkraft för utveckling på alla marknader är fri och rättvis konkurrens, där det är lätt för nykomlingar att komma in och där det inte finns några privilegier som snedvrider marknaden.

80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att till fullo tillämpa andan och bokstaven i ramavtalet när det gäller det särskilda partnerskapet med Europaparlamentet, i syfte att fastställa prioriteringarna för den europeiska dagordningen i alla medborgares intresse. Parlamentet begär en intensifierad dialog med de nationella parlamenten, särskilt i budgetfrågor och finansiella frågor. Parlamentet varnar för alla försök att skapa separata institutioner på mellanstatlig basis, vilket skulle utesluta vissa länder från beslutsfattandet och förhindra att alla medlemsstaters synpunkter tillmäts lika vikt.

81. Europaparlamentet anser att en ändamålsenlig ekonomisk styrning förutsätter att kommissionen ges ett ordentligt, större förvaltningsansvar som ger den möjlighet att använda både befintliga verktyg och de nya verktyg som Lissabonfördraget innebär, till exempel artiklarna 121, 122, 136, 172, 173 och 194, vilka ger kommissionen i uppdrag att samordna reformplaner och åtgärder samt fastställa en gemensam strategi.

82. Europaparlamentet anser att en stärkt ekonomisk styrning måste åtföljas av en större demokratisk legitimitet för EU:s styrning, vilket måste uppnås genom att Europaparlamentet och de nationella parlamenten i högre grad och i ett tidigare skede involveras under hela processen.

83. Europaparlamentet föreslår att den som ansvarar för ekonomi- och valutafrågor inom kommissionen ska vara en av kommissionens vice ordförande. Parlamentet föreslår att han eller hon ska se till att unionens ekonomiska åtgärder är konsekventa, övervaka hur kommissionen sköter sitt uppdrag, avseende den ekonomiska och monetära politiken samt finansmarknadspolitiken och samordna andra aspekter av unionens ekonomiska åtgärder. Parlamentet föreslår även att han eller hon ska delta i Europeiska rådets arbete, vara ordförande för ekofinrådet och eurogruppen och representera unionen i relevanta internationella organ.

84. Europaparlamentet anser att om de budgetproblem som medlemsstaterna och EU för närvarande står inför och behovet av avsevärda investeringar i unionens strategiska mål ska få en lösning senast 2020 kräver detta nya ekonomiska modeller som involverar både offentliga och privata medel.

Onsdagen den 20 oktober 2010

85. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att öka takten när det gäller skapande av förutsättningar för den offentliga och privata sektorn att bedriva ett nära samarbete, inklusive i form av offentlig-privata partnerskap, för att möta utmaningen med långsiktiga investeringar på nationell och europeisk nivå som leder till hållbar och konkurrenskraftig tillväxt som kommer alla till del.

EMU

86. Europaparlamentet bekräftar sitt engagemang för euron, och erkänner den gemensamma valutans strategiska funktion och värde. Parlamentet understryker den transparens och de ekonomiska fördelar som euron har medfört för euroområdet. Parlamentet anser att euron framför allt måste vara ett stabilt stöd för Europas ekonomi.

87. Europaparlamentet konstaterar att det främsta målet för ECB:s monetära politik är att upprätthålla prisstabiliteten. Parlamentet påpekar att målsättningen om prisstabilitet verkligen kan uppnås om man tar itu med de underliggande orsakerna till inflationen på rätt sätt. Parlamentet påminner om att artikel 127 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt också ger i uppdrag till ECB att stödja unionens allmänna ekonomiska politik. Parlamentet anser att medlemsstaterna i euroområdet och de som har en särställning strikt måste uppfylla sina förpliktelser och det får inte finnas några tvivel om de gemensamma målen prisstabilitet, ECB:s oberoende och budgetdisciplin eller om hur dessa mål främjar tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft.

88. Europaparlamentet lovordar ECB för dess ansträngningar att hålla nere inflationen, men uppmanar ECB att spela en större roll när det gäller att hålla nere tillgångsinflationen.

89. Europaparlamentet konstaterar att en monetär union ska kunna stå emot ekonomiska svackor krävs det en fast samordning av den ekonomiska politiken. Parlamentet beklagar att inom den ekonomiska och monetära unionen har tyngdpunkten för det mesta legat på det monetära.

90. Europaparlamentet håller med IMF om att krishantering inte är ett alternativ till de korrigerande politiska åtgärder och grundläggande reformer som krävs för att förstärka den europeiska monetära unionens fundament.

91. Europaparlamentet understryker att euroområdet behöver öka sin motståndskraft genom att inrätta en institutionell struktur som baseras både på incitament och sanktioner för nödvändiga åtgärder.

92. Europaparlamentet understryker att stabilitets- och tillväxtpakten är det enda regleringsinstrument som kan tillhandahålla en grundläggande regleringsram för den makroekonomiska politiken och de offentliga finanserna i EU.

93. Europaparlamentet konstaterar att övergången till euron, enligt de slutsatser man kan dra av eurons tio första år, har visat på ökade konkurrenskraftsskillnader mellan ekonomierna i euroområdet och följderna för de ekonomiskt svaga länderna har också förvärrats av detta och lett till stora obalanser i handeln inom euroområdet. Parlamentet konstaterar dock att euron har medfört stora fördelar för unionen i sin helhet, t.ex. när det gäller relativ ekonomisk stabilitet, prisstabilitet och låg inflation.

94. Europaparlamentet framhåller att många länder behöver få ordning på sina skattesystem och markant minska sina underskotts- och skuldnivåer. Parlamentet håller med rådet om att finanspolitisk stabilitet och ökad ekonomisk tillväxt och sysselsättning måste säkras i samtliga medlemsstater och att planerna för konsolidering av de offentliga finanserna och strukturella reformer därför måste fastställas och genomföras.

95. Europaparlamentet konstaterar att detta skulle kunna leda till strategier för finansiell konsolidering som i stor utsträckning kommer att begränsa regeringarnas möjlighet att agera. Parlamentet varnar samtidigt för att dessa sparpaket inte får leda till åtgärder som kan hämma den ekonomiska återhämtningen, skapandet av arbetstillfällen och social sammanhållning.

Onsdagen den 20 oktober 2010

96. Europaparlamentet anser att stabilitets- och tillväxtpakten är ett viktigt instrument för att sätta press på hållbarheten i de offentliga finanserna, vilket har bidragit till ekonomiskt ansvarstagande inom euroområdet. Parlamentet erkänner att pakten har förfuskats genom felaktig tillämpning och inte har varit en tillräcklig sporre för att optimera den ekonomiska politiken i var och en av medlemsstaterna och i euroområdet som helhet. Parlamentet anser att detta ekonomiskpolitiska instrument inte var utformat för att fungera som en pålitlig korrigerande process som kompenserar nuvarande obalanser och hantera kriser eller perioder med svag tillväxt. Parlamentet anser att medlemsstaterna, förutom att tillämpa gällande bestämmelser, bör föra en nationell politik för att främja tillväxt, innovation och konkurrenskraft och införa ett kvalitativt mål att det offentliga underskottet inte får passera vissa riktmärken.

97. Europaparlamentet anser att stabilitets- och tillväxtpakten inte beaktar andra obalanser som t.ex. i den privata skuldsättningen och i bytesbalansen, som också påverkar den monetära unionen.

98. Europaparlamentet konstaterar att rådet under föregående mandatperiod, i samband med översynen av direktivet om Eurostat, och även efter att det stod klart att riktigheten i de statistiska uppgifter som några medlemsstater rapporterat i vissa fall kunde ifrågasättas, motsatte sig att Eurostat skulle få de befogenheter till kontroll av verifikationer på plats som Europaparlamentet förespråkade.

99. Europaparlamentet anser att författarna till Maastrichtfördraget förväntade sig en konvergens mellan medlemsstaternas konkurrenskraft i euroområdet och inte hade förutsett de stora variationerna, vilket till slut ledde till ökade ränteskillnader, eftersom farhågor om vissa medlemsstaters solvens drev upp deras riskpremie.

100. Europaparlamentet noterar att det under de senaste månaderna har gjorts ett antal tillfälliga undantag i tillämpningen av europeiska normer för statligt stöd vilket har bidragit till att medlemsstaterna kunnat begränsa krisens effekter. Parlamentet konstaterar att den tillväxtfas som vi närmar oss kräver en fast grund och det är i detta sammanhang som vi gradvis behöver återgå till det normala systemet för statligt stöd och därmed säkra lika villkor i Europa.

101. Europaparlamentet kräver en förstärkning av bestämmelserna i stabilitets- och tillväxtpakten, särskilt dess förebyggande del, där inbördes påverkan ("peer pressure") för närvarande är det starkaste instrumentet för att få medlemsstaterna att följa rådets rekommendationer. Parlamentet efterlyser en tuffare ekonomisk övervakning från kommissionens sida och anser att möjligheten att skapa incitament för finanspolitisk konsolidering måste undersökas.

102. Europaparlamentet föreslår inrättande av en effektiv incitament- och påföljdsmekanism som tillämpas på genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten, vilket skulle bidra till att förebygga ett förvärrande av den nuvarande krisen och säkerställa förebyggande av en ny kris i framtiden.

103. Europaparlamentet anser att den multilaterala övervakningen och kraven på anpassning bör gälla lika mycket för överskott som för underskott med beaktande av varje medlemsstats särskilda situation, till exempel när det gäller den demografiska situationen. Hänsyn bör tas till nivån på den privata skuldsättningen, utvecklingen av löner jämfört med arbetskraftens produktivitet, sysselsättning – särskilt för unga – samt bytesbalanssaldon. Parlamentet anser att dessa faktorer åtminstone bör utnyttjas som varningsindikatorer om de inte kan fungera som de kriterier som idag fastställs i stabilitets- och tillväxtpakten. Parlamentet anser att det behövs mer öppenhet när det gäller uppgifter om de offentliga finanserna, och välkomnar kommissionens förslag om de statistiska uppgifternas kvalitet.

104. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa en förstärkt påföljdsmekanism inom euroområdet vilket klart ligger inom dess behörighetsområde, i syfte att tvinga medlemsstaterna att följa bestämmelserna i stabilitets- och tillväxtpakten.

105. Europaparlamentet anser att stabilitets- och tillväxtpakten inte har visat sig vara tillräckligt effektiv för att samordna budgetpolitiken. Dess beroende av enskilda länders politik ledde till problem med genomdrivandet och med riktigheten i den information som gavs, den misslyckades med att göra en koppling till sysselsättningsnivåer och jobbskapande så att den ekonomiska politiken fick en balanserad utformning, och den berörde inte alls frågor som reell konvergens, konkurrenskraft och skapandet av synergier i euroområdet. Parlamentet anser därför att det behövs ytterligare samordning mellan medlemsstaterna, i synnerhet euroområdets ekonomier, för att stabilisera den ekonomiska balansen i euroområdet.

Onsdagen den 20 oktober 2010

106. Europaparlamentet anser att de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för både stabilitet och tillväxt som Europaparlamentet är med om att besluta, bör utgöra grunden för en diskussion och en bedömning av medlemsstaternas budgetar innan dessa läggs fram inför berörda nationella parlament.

107. Europaparlamentet anser att med en gemensam valuta bör euroområdets medlemmar ta ytterligare ett steg där en del av medlemsstaternas skuld skulle kunna emitteras ömsesidigt och förvaltas så att det skulle lägga grunden för en mer avancerad multilateral övervakning genom stöd från en europeisk valutafond och en europeisk finansiell stabiliseringsfacilitet för att göra hela euroområdet attraktivare som marknad och åstadkomma en gemensam förvaltning av skulderna.

108. Europaparlamentet anser att genomförandet av strukturreformerna, särskilt anpassningen till och omstruktureringen av de sociala fördelningssystemen i de nya medlemsstaterna kräver starkt stöd och solidaritet från EU:s sida. Parlamentet betonar att euroområdet och ERM II, oavsett alla globala finansiella, ekonomiska och sociala krissituationer, måste utvidgas ytterligare med nya medlemsstater som har uppfyllt Maastricht-kriterierna. Parlamentet anser att sådana beslut bland annat skulle visa euroområdets stabilitet och hållbarhet.

109. Europaparlamentet anser att en utjämning av de stora konkurrenskraftsskillnader som finns inom euroområdet genom att se till att löneökningarna ligger i linje med produktivitetstvecklingen och inflationsförväntningarna, är avgörande för att undvika splittring inom euroområdet.

110. Europaparlamentet kräver en avsevärd förbättring av den makroekonomiska dialogen som inte får reduceras till information till arbetsmarknadens parter om de riktlinjer som föreslagits eller accepterats.

111. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att fastställa breda gemensamma riktlinjer för EU för att genomföra en hållbar marknadsekonomi. Parlamentet anser att sådana riktlinjer bör fastställas årligen utifrån en utvärdering som inkluderar löne- och produktivitetstvecklingen på nationell och europeisk nivå genom en väl genomförd dialog med arbetsmarknadens parter.

Finanspolitik

112. Europaparlamentet efterlyser en gemensam budgetstrategi för att återställa och slå vakt om EU som ett område med långsiktigt ekonomisk tillväxt.

113. Europaparlamentet anser att offentliga utgifter som används effektivt och framtidsinriktat (utbildning, vidareutbildning, infrastruktur, forskning, miljö etc.) kan stabilisera ekonomin genom att främja sund, hållbar och varaktig tillväxt. Parlamentet anser att offentliga utgifter som har hög kvalitet och som används på ett ansvarsfullt sätt, samtidigt som den privata sektorns potential inom entreprenörskap och innovation främjas, kan vara en drivkraft för ekonomiska och sociala framsteg.

114. Europaparlamentet understryker vikten av att skapa en starkare koppling mellan stabilitets- och tillväxtpakten, de makroekonomiska instrumenten och de nationella reformprogrammen inom EU 2020, något som kan uppnås genom att de läggs fram på ett konsekvent sätt, vilket innebär bättre möjligheter att jämföra nationella budgetar när det gäller olika utgiftskategorier. Parlamentet anser att medlemsstaterna inte bör betrakta den egna ekonomiska politiken enbart som en fråga av enbart nationellt intresse, utan också som en fråga av gemensamt intresse, och de bör utforma politiken utifrån denna princip. Parlamentet påminner medlemsstaterna om att de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken har fått en större roll.

115. Europaparlamentet anser att om EU 2020-strategin ska framstå som trovärdig så måste de nationella budgetarna i EU:s 27 medlemsstater och EU:s budget stämma bättre överens och komplettera varandra på ett bättre sätt. Parlamentet framhåller att EU:s budget bör få en större betydelse när det gäller samordning av resurser.

116. Europaparlamentet anser att offentliga investeringar, som är klokt målinriktade, kan vara en viktig drivkraft för långsiktiga investeringar. Parlamentet förslår att EIB:s mandat utvidgas till att omfatta möjlighet att ge ut euroobligationer för att investera i stora strukturprojekt i enlighet med EU:s strategiska prioriteringar.

117. Europaparlamentet påpekar att en gemensam valuta bara kan fungera om medlemsstaterna samordnar sin budgetpolitik och öppet redovisar ekonomin för varandra. Parlamentet erkänner att denna process kräver ett nära samarbete med de nationella parlamenten.

Onsdagen den 20 oktober 2010

118. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att med hjälp av Eurostat öka jämförbarheten mellan nationella budgetar i syfte att identifiera de kompletterande och konvergerande aspekterna av den genomförda politiken.

119. Europaparlamentet anser att unionen och medlemsstaterna bör verka för att införa skatteprinciper som inte längre favoriserar skuldsättning inom den offentliga och privata sektorn och kortsiktiga ersättningar inom den privata sektorn och som eventuellt kunde innehålla bonus-malus-mekanismer baserade på miljökriterier och kriterier för anständigt arbete.

120. Europaparlamentet noterar att lösningen på statsskuldskrisen kommer att vara en långsiktig process som måste vara väl utformad och säkra en balanserad utveckling. Parlamentet inser att avvägningar kan behöva göras mellan tillväxt, rättvisa och finansiell stabilitet och att sådana bör avgöras genom politiska beslut. Kommissionen uppmanas att lägga fram förslag för finansiell utveckling med beaktande av dessa mål, särskilt inom ramen för EU 2020-strategin, och att explicit formulera de avvägningar som kan bli föremål för politiska val. Parlamentet önskar här att EU kan skapa ett forum för debatt och politiska meningsbyten efter samråd med alla de parter som berörs av reformeringen av finansmarknaderna (banker, investerare, sparare, arbetsmarknadens parter). Kommissionen uppmanas dessutom att se till att parlamentet involveras mer i denna process, särskilt när man utformar och senare genomför EU 2020-strategin.

121. Europaparlamentet uppmanar unionen att se till att vara bättre rustad med koncykliska styrinstrument för den ekonomiska politiken.

122. Europaparlamentet anser att Lissabonfördraget på detta stadium innehåller alla nödvändiga instrument för att inrätta en verklig ekonomisk styrning av EU, samt en bättre övervakning av tillståndet i medlemsstaternas offentliga finanser.

Den inre marknaden

123. Europaparlamentet betonar uppmaningarna i Mario Montis och Louis Grechs betänkanden, antagna av Europaparlamentet den 20 maj 2010, till en mer holistisk inställning till den inre marknaden, både avseende strategi och synsätt, så att den blir effektivare och återfår allmänhetens förtroende. Parlamentet understryker hur viktigt initiativet "Single Market Act" är, med sina förslag till lagstiftning och annan reglering, för att stärka och uppdatera den inre marknaden, fullborda den digitala inre marknaden och avlägsna kvarstående hinder.

124. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att en rättsakt om den inre marknaden innehåller ett omfattande program för social- och konsumentskydd i form av en social klausul i all lagstiftning som rör den inre marknaden, lagstiftning om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, ett lagstiftningsprogram för att stärka arbetstagarnas rättigheter, ett omfattande lagstiftningsprogram för konsumentskydd som gör skillnad i medborgarnas vardag och bättre skattesamordning genom en harmonisering av bolagsskattebasen och momsatserna.

125. Parlamentet konstaterar att den inre marknaden kräver stöd av alla genom att det är en hörnpelare i EU-projektet och grunden för hållbar välfärd i EU.

126. Europaparlamentet påpekar att den inre marknaden är en av de viktigaste tillväxtkrafterna i EU. Parlamentet betonar att EU 2020-strategin bör utgöra ett konkret program för tillväxt och sysselsättning för att möta den ekonomiska krisen och stärka den inre marknaden.

127. Europaparlamentet anser att enskilda staters initiativ inte kan bli verkningsfulla utan en samordnad insats på EU-nivå och att det är därför av grundläggande betydelse att EU har en stark gemensam röst och agerar gemensamt. Parlamentet konstaterar att solidaritet, som ligger till grund för den europeiska sociala ekonomin, och samordning av nationella lösningar har varit avgörande för att undvika att enskilda medlemsstater vidtar kortsiktiga protektionistiska åtgärder. Parlamentet är bekymrat över att en återupplivad ekonomisk protektionism på det nationella planet högst sannolikt kan leda till att den inre marknaden splittras och att konkurrenskraften minskar, och en sådan protektionism måste därför undvikas. Parlamentet är också oroat över att den aktuella ekonomiska och finansiella krisen kan användas som ett skäl till att återuppliva protektionistiska åtgärder i flera medlemsstater. Parlamentet anser att den ekonomiska nedgången i stället kräver en gemensam skyddsmekanism.

Onsdagen den 20 oktober 2010

128. Europaparlamentet anser att framsteg på den inre marknaden inte bör utgå från den minsta gemensamma nämnaren. Kommissionen uppmanas därför att ta ledningen och våga lägga fram djärva förslag. Medlemsstaterna uppmanas att använda metoden för ett fördjupat samarbete på områden där det inte är möjligt att nå en överenskommelse mellan 27 länder. Parlamentet anser att andra länder skulle kunna delta i dessa pionjärinitiativ i ett senare skede.

129. Europaparlamentet ställer sig skeptiskt till idén att den europeiska ekonomin skulle kunna utvecklas och växa utan fri handel med så många länder i världen som möjligt, inklusive vår nu ledande handelspartner USA och tillväxtekonomier som Kina, Indien och Brasilien. Parlamentet anser att EU även bör förlita sig på sina egna krafter genom att utnyttja den inre marknaden bättre, inte minst med tanke på att största delen av dess tillväxt är kopplad till den inhemska efterfrågan.

130. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att släppa loss den inre marknads potential för affärsverksamhet i globaliseringens tidevarv, för att skapa många fler arbetstillfällen och få fart på innovationer inom ny teknik i Europa.

131. Europaparlamentet anser att kommissionen, för att åstadkomma en effektiv inre marknad, måste ta fram tydliga politiska prioriteringar genom att anta en "Single Market Act" som bör omfatta både lagstiftningsinitiativ och andra initiativ som syftar till att skapa en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft.

132. Europaparlamentet erkänner att den inre marknaden som skapats inom Europeiska unionen utan en viss skatteharmonisering, särskilt när det gäller företagsbeskattningen, och utan fastställda grundvillkor för social trygghet i vissa fall har lett till en överdriven konkurrens mellan medlemsstaterna som försöker locka till sig skattebetalare från andra medlemsstater. Parlamentet konstaterar dock att en av den inre marknads stora fördelar varit att hindren för rörlighet har avskaffats och de institutionella regleringarna har harmoniserats, vilket har främjat kulturell förståelse, integration, ekonomisk tillväxt och europeisk solidaritet.

133. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen genomför en oberoende utredning för att kartlägga de 20 främsta inre marknadsrelaterade källorna till missnöje och frustration som allmänheten upplever i vardagen, särskilt i samband med e-handel, gränsöverskridande läkarvård samt ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer.

134. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att godta jämförelsetabeller för genomförandet av lagstiftning, så att bristfällig lagstiftning blir genomlyst.

135. Europaparlamentet betonar att en välfungerande marknad för offentlig upphandling är av avgörande betydelse för den inre marknaden. Det är dock en fortsatt källa till oro att myndigheter fortfarande har stora problem med att uppnå sina politiska målsättningar inom ramen för en komplicerad uppsättning regler och med att se till att små och medelstora företag får tillträde till offentlig upphandling.

136. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om att införa tidsfristklausuler som innebär att lagar om EU:s inre marknad automatiskt börjar gälla vid en särskild tidpunkt om medlemsstaterna inte har införlivat dem i tid.

137. Europaparlamentet anser att införande av en sund och effektiv reglering för ett ekonomiskt område efter en kris av den omfattning vi har upplevt i hög grad bidrar till en förbättring av konkurrenskraften. Parlamentet anser att de europeiska myndigheterna har ett särskilt ansvar för att upprätthålla denna agenda, inte minst gentemot de nationella politiska instanserna.

138. Europaparlamentet anser att Europa på nytt bör bli en gynnsam plats för investeringar och produktion och bli till en global referenspunkt för innovation och tillväxt. Parlamentet anser att finansinstituten, både offentliga och privata, måste göra sitt yttersta för att se till att finansmarknaderna fungerar på ett sätt som gynnar den reala ekonomin samt små och medelstora företag.

139. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att varje år göra en utvärdering av de offentliga och privata investeringsbehoven och hur dessa tillgodoses eller borde tillgodoses.

Onsdagen den 20 oktober 2010

Beskattning

140. Europaparlamentet inser att det behövs ett samordnat angreppssätt på både nationell nivå och EU-nivå för att ytterligare utveckla unionens inre marknad så att man kan dra nytta av bästa praxis i kampen mot skattebedrägerier och skatteflykt, samtidigt som man tar fram lämpliga incitament för skattebetalarna att betala sina skatter i vederbörlig ordning och för medlemsstaternas skattemyndigheter att anta effektiva förebyggande åtgärder mot alla typer av skatteoegentligheter.

141. Europaparlamentet anser att man genom att reducera skattebedrägerierna skulle kunna minska budgetunderskotten utan att behöva höja skatterna, samtidigt som man kan upprätthålla de sociala utgifterna. Den varierande förekomsten av skattebedrägerier i medlemsstaterna skapar oroväckande snedvridningar på den inre marknaden. Kommissionen uppmanas att utarbeta en konsekvensbedömning för att utvärdera de olika problem som orsakas av skattebedrägerier och svart ekonomi i samtliga medlemsstater.

142. Europaparlamentet betonar att hållbara offentliga finanser inte bara förutsätter en ansvarsfull utgiftspolitik utan också en adekvat och rättvis beskattning, en effektivare skatteuppbörd av de nationella skattemyndigheterna samt en ihärdigare bekämpning av skatteflykt. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en rad åtgärder för att hjälpa medlemsstaterna att återskapa balansen i de offentliga finanserna och att finansiera offentliga investeringar genom att utnyttja innovativa finansieringskällor.

143. Europaparlamentet konstaterar, med hänvisning till Mario Montis arbeten, att ökade offentliga inkomster till följd av en gynnsam konjunktur oftast leder till skattesänkningar. Parlamentet konstaterar att skatten på arbete bör sänkas för att öka Europas konkurrenskraft. Parlamentet stöder Mario Montis förslag om inrättandet av en skattepolitisk grupp bestående av företrädare från medlemsstaterna som ett viktigt steg för att uppmuntra dialog mellan europeiska länder. Parlamentet uppmanar den politiska gruppen att främst diskutera ramarna för ett skattesystem som kan hantera miljömålen och åstadkomma resurseffektivitet. Parlamentet välkomnar förslaget till direktiv om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas i kommissionens arbetsprogram för 2011.

144. Europaparlamentet konstaterar att en viktig drivkraft för institutionell förbättring och ekonomisk tillväxt i medlemsstaterna är deras självbestämmande i valet av hur de vill ta ut skatter. Parlamentet anser att minskad skatt på arbete är en grundläggande förutsättning för att både de minst gynnade och medelklassen ska kunna leva ett anständigt liv genom resultatet av sitt arbete.

145. Europaparlamentet förespråkar en beskattning som kan lätta bördan på arbete och uppmuntra och skapa incitament för sysselsättning, innovation och långsiktiga investeringar.

Regional, ekonomisk och social sammanhållning

146. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitiken bör ses som en av hörnstenarna i unionens ekonomiska politik och att den bidrar till EU:s långsiktiga investeringsstrategi.

147. Europaparlamentet noterar att sammanhållningspolitiken har blivit ett viktigt inslag i det ekonomiska återhämtningspaketet för Europa, eftersom den kan användas för att reagera på krisen och sörja för en kortsiktig stimulering av efterfrågan samtidigt som investeringar görs i långsiktig tillväxt och konkurrenskraft.

148. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitikens styrka beror på dess tre grundläggande egenskaper: Den fastställer strategiska riktlinjer som villkor för överföring av resurser som är bindande både för medlemsstaterna och regionerna, den lämnar utrymme för medlemsstaterna och regionerna att anpassa insatserna till lokala särdrag och den har kapacitet att övervaka och stödja uppnåendet av mål.

149. Europaparlamentet understryker att det faktum att krisen har slagit olika hårt inom EU:s territorium beror på att utgångsläget ur konkurrenssynpunkt varierade och innebär att de långsiktiga framtidsutsikterna ser olika ut, liksom behovet av att utnyttja de krisåtgärder som EU erbjuder, och att det innebär olika utsikter på lång sikt. Parlamentet påpekar att krisens effekter kan resultera i svagare territoriell sammanhållning om den inte motverkas av en differentierad politik som är inriktad på de specifika problemen. Parlamentet konstaterar att i en del av de länder som drabbats hårdast av krisen stod sammanhållningspolitiken för en stor del av de totala offentliga investeringarna.

Onsdagen den 20 oktober 2010

150. Europaparlamentet anser att strategin efter krisen blir effektivare om regionerna och kommunerna är delaktiga i genomförandet. Förvaltning på flera nivåer ges ett större politiskt utrymme som gör det möjligt att effektivare främja den ekonomiska återhämtningen inom EU. Regionala och lokala nivåer inom den europeiska förvaltningen har kapacitet att anpassa europeiska allmänna strategiska målsättningar till sina egna territoriella förhållanden och utnyttja politiska verktyg som de har till sitt förfogande samt entusiasmen hos alla partner – näringslivet, forskarvärlden och det civila samhället.

151. Europaparlamentet påpekar att det i dag finns många politiska verktyg på lokal och regional förvaltningsnivå. Både innovation som medför produktivitetsvinster och miljöanpassning, som skapar ny efterfrågan och nya marknader, kräver ett regionalt och lokalt fokus och en integrerad ortsbaserad strategi för investeringar och tillväxtpolitik. En region, en större eller mindre stad eller ett landsbygdssområde kan utgöra en plats där alla partner kan sammanföras och man kan finna alla faktorer som krävs för att hitta en lösning kan hittas.

152. Europaparlamentet uttrycker därför sin oro över bristen på framsteg när det gäller decentralisering av befogenheter till lokalnivån, med tanke på att lokalsamhällen och landsbygdssamhällen ger möjligheter när det gäller ekonomi, sysselsättning och samhällsuppbyggnad, och att stöd till dessa samhällen gör att utslagningen kan minskas genom att man stärker samhällena och därmed deras förmåga att fånga upp människor.

153. Europaparlamentet påpekar att regionerna kommer att spela en allt viktigare roll när det gäller att driva på EU:s ekonomiska agenda, att de lokala bankernas utlåning måste öka och att detta kan främjas genom starka lokala banker. Parlamentet konstaterar att man vid regleringen av marknaden för finansiella tjänster bör beakta behovet av att främja företagande och finansiering av små och medelstora företag och att ekonomiskt stöd till små och medelstora företag inom ramen för sammanhållningspolitiken bör ske i form av riskkapital, vilket skulle ge banksektorn en större roll och leda till ett effektivare utnyttjande av strukturfonderna.

154. Europaparlamentet efterlyser ytterligare reformer av den nuvarande strukturen för sammanhållningspolitiken så att medlemsstaterna, regionerna och kommunerna kan få anslag snabbare och effektivare. Parlamentet påpekar att ökad flexibilitet krävs och att kommissionen måste beakta detta när man utformar den framtida sammanhållningspolitiken.

155. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att koppla varje EU-strategi för långsiktiga investeringar, som stöds av sammanhållningspolitiken, till hur mycket konkurrenskraft, sysselsättning och miljövänlig tillväxt och förbättrad ekonomisk sammanhållning på EU-nivå som kan åstadkommas, särskilt mellan gamla och nya medlemsstater

EU 2020

156. Europaparlamentet begär därför att EU 2020-strategin ska ha ett brett politiskt synsätt på framtiden med EU som en konkurrenskraftig, social och hållbar union som sätter människan och skyddet av miljön i centrum för politiken.

157. Europaparlamentet anser att om dessa mål ska kunna uppnås så är det dags att nära samordna våra makroekonomiska åtgärder, i syfte att som en prioritering öka EU:s tillväxtpotential och fokusera på en modell med hållbar tillväxt som omfattar alla, vilket krävs för att våra problem ska kunna lösas. Parlamentet anser att detta bör stå i centrum för den nya EU 2020-strategin.

158. Europaparlamentet anser att för att förhindra att reaktionerna på eurokrisen resulterar i en lång period av ekonomisk stagnation, bör unionen samtidigt genomföra en strategi för att påskynda hållbar ekonomisk tillväxt tillsammans med reformer för att återuppbygga och förbättra konkurrenskraften.

159. Europaparlamentet noterar de fem överordnade mål som Europeiska rådet fastställt om sysselsättningsgrad, forskning och utveckling, minskning av utsläppen av växthusgaser, utbildningsnivå och främjande av social integration. Parlamentet betonar att dessa mål bör fastställas inom ramen för en konsekvent och sammanhållen strategi för hållbar utveckling för ekonomin, de sociala frågorna och miljön.

Onsdagen den 20 oktober 2010

160. Europaparlamentet anser att utbildning bör sättas i centrum för unionens ekonomiska strategi, med målet att öka den övergripande kvaliteten på alla utbildningsnivåer i EU och kombinera både spetskompetens och jämlikhet samt reformera den traditionella utbildningsmodellen. Parlamentet anser att EU bör betrakta utbildning som en tillgång för alla, samtidigt som det finns ett behov av att investera i alla aspekter av utbildningssystemet, i utbildningens kvalitet och i antalet personer som har tillgång till högre utbildning. Parlamentet efterlyser ett permanent livslångt lärande för alla över hela Europa, vilket innebär att programmen Erasmus och Leonardo för rörlighet inom utbildning och yrkesutbildning skulle göras mer tillgängligt. Parlamentet konstaterar behovet av att snarast öka investeringarna inom forskning och utveckling, särskilt med sikte på halvtidsutvärderingen av det sjunde ramprogrammet och EU:s kommande budgetramar.

161. Europaparlamentet konstaterar att bekämpningen av ungdomsarbetslösheten och en effektiv matchning av kompetens och arbetsmarknadens behov bör stå i fokus. Parlamentet anser att offentlig-privata partnerskap på utbildningsområdet måste utvecklas och att studerandes och forskares rörlighet över gränserna genom utbyten och praktikprogram bör användas för att öka attraktionskraften för EU:s högskolor och universitet på ett internationellt plan samtidigt som man behåller målet om att 3 procent av BNP ska satsas på forskning och utveckling, vilket kommer att få fart på innovationerna genom forskning och högre utbildning.

162. Europaparlamentet anser att den EU 2020-strategi som har föreslagits av kommissionen bör inriktas på att göra den inre marknaden mindre byråkratisk, genom att minska företagens administrativa bördor med 25 procent fram till 2012, och mer effektivitetsorienterad, genom användning av Internet som själva grundstommen i en EU-omfattande "e-marknad" som skapar nya tjänster och arbetstillfällen.

163. Europaparlamentet anser att styrningsstrukturen för EU 2020-strategin bör stärkas så att den kan uppnå sitt mål. Parlamentet anser att det krävs fler bindande åtgärder för att den nya strategin ska lyckas, i stället för fortsatt användning av den öppna samordningsmetoden inom den ekonomiska politiken. Rådet och kommissionen uppmanas lägga fram en ekonomisk strategi för ekonomisk återhämtning som i första hand bygger på EU-instrument och inte främst på mellanstatliga initiativ.

164. Europaparlamentet är väl medvetet om att god förvaltning eller ekonomisk styrning i sig inte räcker för att ge Europeiska unionen den tillväxtstrategi som behövs för att hantera krisen och möta den globala konkurrensen. Parlamentet är dock övertygat att tio år med EMU har visat i vilken grad detta verkligen behövdes, och detta inom ramen för själva euron.

165. Europaparlamentet insisterar på att ett mål om att minska fattigdomen i EU med hälften införs i EU 2020-strategin. En majoritet av de EU-invånare som för närvarande är fattiga eller löper risken att bli det är kvinnor, särskilt äldre kvinnor, invandrade kvinnor, ensamstående mödrar och anhörigvårdare. Parlamentet anser dessutom att man bör ha ett livslångt perspektiv, eftersom föräldrars fattigdom får direkta följder för barnens liv, utveckling och framtid.

166. Europaparlamentet efterfrågar en ambitiös långsiktig strategi mot fattigdom med syfte att minska ojämlikhet och socialt utanförskap, med långtgående mål beträffande fattigdomsminskning och fattigdom bland förvärvsarbetande. Parlamentet föreslår i detta avseende en EU-politisk ram för system för minimilön i enlighet med subsidiaritetsprincipen, olika praxis, kollektivförhandlingar och medlemsstaternas nationella lagstiftning, på grundval av EU-kriterier som anpassas för att spegla levnadsstandarden i varje medlemsstat. Parlamentet efterfrågar även ett barnbidrag med det ovannämnda syftet att minska fattigdom, ojämlikhet och socialt utanförskap.

167. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör anordna en debatt i sina respektive parlament innan de antar sina stabilitets- och tillväxtprogram (EU 2020).

Innovation

168. Europaparlamentet konstaterar att kommissionens resultattavla för innovation visar att Europa fortfarande ligger avsevärt efter Japan och Förenta staterna när det gäller forskning och innovation.

169. Europaparlamentet anser att EU, utöver finansiering för små och medelstora företag, behöver tillämpa en aktiv och samordnad strategi för finansiering av forskning och innovation samt gå i spetsen för nya sysselsättningssektorer och locka privata investeringar.

Onsdagen den 20 oktober 2010

170. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen och medlemsstaterna bör prioritera övergången till en energieffektiv ekonomi som ett sätt att öka EU:s energitrygghet. Parlamentet anser att EU bör uppmuntra innovation i samband med hur energi genereras från förnybara resurser, med tonvikt på lokala koldioxidsnåla källor.

171. Europaparlamentet anser att sammankopplingen av energinät är avgörande för att den inre marknaden ska fungera på energiområdet, samt för att i ökad utsträckning generera energi från förnybara resurser. Parlamentet betonar hur viktigt det är att man utvecklar smarta nät.

172. Europaparlamentet påpekar att små och medelstora företag bör utgöra ryggraden i utvecklingen av förnybar och energieffektiv teknik. Det är mycket viktigt att skapa finansiella instrument för att uppmuntra energieffektivitet och innovation i förnybar energi.

173. Europaparlamentet anser att investeringar i förnyelse av fastighetsbeståndet och i kollektivtrafiken bör prioriteras för att minska energikostnaderna och energifattigdomen och för att starta en god cirkel.

174. Europaparlamentet förespråkar en rimlig och rättvis gradvis övergång till en grön ekonomi. Parlamentet anser att de förlorade jobb som kan bli följderna av denna övergång bör förebyggas genom att förbättra arbetstagarnas utbildning och kvalifikationer när det gäller ny teknik. Parlamentet konstaterar att energifattigdom är ett betydande och växande problem.

175. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla och föreslå en mekanism där små och medelstora företag och andra innovatörer skulle erbjudas riskreducerande finansiering genom offentlig-privata partnerskap med privata aktiefonder. Medel från Europeiska investeringsbanken och offentliga medel från medlemsstaterna skulle med stöd av riskgarantimekanismen från Europeiska investeringsfonden fördelas genom den privata aktiefonden och göra det möjligt att utnyttja privata investeringar med upp till 80 procent för projekten.

176. Europaparlamentet stöder inrättandet av ett finansinstitut som ska ge finansiering till innovationsprojekt inom hela EU, vilket är avgörande för en framtida hållbar tillväxt.

177. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för att undanröja administrativa hinder och förbättra villkoren för innovation, t.ex. genom att inrätta ett gemensamt EU-patent. Parlamentet konstaterar att välmenande program som syftar till att främja konkurrensen och skapa en hållbar ekonomi inte fungerar ordentligt eftersom små och medelstora företag, universitet och multinationella företag avskräcks från att delta i EU-program.

178. Europaparlamentet konstaterar att strukturreformerna måste riktas in på underliggande svagheter i den europeiska ekonomin, kraftigt ökande skulder och underskott, en åldrande befolkning, sannolikheten för plötsligt stigande inflation eller en deflationsprocess, en mycket sannolik ny våg av inflation, risker för industrier på grund av klimatförändringspolitiken, särskilt på grund av osäkerhet gällande nya mål och standarder, låg produktivitet och brist på konkurrenskraft. Parlamentet efterlyser större effektivitet i användningen av offentliga medel, både på EU-nivå och på nationell nivå. Parlamentet anser att skillnaderna i tidsplanering samt krisens intensitet och de enskilda medlemsstaternas olika förebyggande skattemässiga och monetära förhållningssätt bör beaktas när man antar samordnade politiska åtgärder och mål. Parlamentet anser att dessa insatser bör leda till en snabbare och verklig konvergens mellan nationella ekonomier.

179. Europaparlamentet anser att EU:s vinnande strategi måste baseras på sunda offentliga finanser som främjar innovation, utbildning och anställbarhet – det enda sättet att främja produktiviteten, sysselsättningen och tillväxten på ett hållbart sätt.

180. Europaparlamentet påpekar att klimatförändringar, knappa resurser och stopp för förlusten av biologisk mångfald utgör ramvillkoren för EU:s framtida ekonomiska tillväxt. Parlamentet konstaterar att den ekonomiska tillväxten därför måste frikopplas från resursutnyttjande, och baseras på miljövänliga innovationer och ekologiskt hållbara ekonomiska framsteg.

181. Europaparlamentet välkomnar den strategi som Europeiska rådet antog i mars 2007 och som syftar till att öka EU:s energioberoende och att fastställa precisa åtaganden i kampen mot klimatförändringen. Parlamentet anser att krisen ytterligare har visat att denna strategi är riktig. Parlamentet anser dock att denna strategi för att bli en framgång behöver omsättas i mera omfattande EU-åtgärder som går längre än de som följer av den inre marknadens regelverk.

Onsdagen den 20 oktober 2010

Sysselsättning

182. Europaparlamentet anser att en av de största utmaningarna för EU är att bevara sin konkurrenskraft, öka tillväxten och få ned den höga arbetslösheten.

183. Europaparlamentet upprepar att sysselsättning av bra kvalitet bör högprioriteras inom EU 2020-strategin och att en starkare inriktning på välfungerande arbetsmarknader och på sociala villkor är absolut nödvändig för att förbättra resultaten på sysselsättningens område. Parlamentet efterlyser därför en ny agenda för att främja arbete under anständiga villkor, garantera arbetstagares rättigheter runt om i Europa och förbättra arbetsförhållandena.

184. Europaparlamentet anser att den nya strategin i högre grad måste betona anständiga arbetstillfällen och bekämpande av svartjobb, och försöka se till att människor som i dagsläget är utestängda från arbetsmarknaden kan komma in på den.

185. Europaparlamentet anser att den nya strategin bör uppmuntra arbetsmarknader som förbättrar incitamenten och villkoren för dem som arbetar, samtidigt som de ökar incitamenten för arbetsgivarna att rekrytera och behålla personal.

186. Europaparlamentet påpekar att det är viktigt att man ser på Europas minskande konkurrenskraft ur ett globalt perspektiv. Med tanke på den arbetskraftsbrist som förutses på längre sikt är det viktigt att man ser bortom krisen och undersöker möjliga EU-program för att underlätta invandring av högkvalificerad arbetskraft och avvärja en kompetensflykt från Europa.

187. Europaparlamentet anser att beslutsamma åtgärder för sysselsättningen är särskilt nödvändiga eftersom unionen riskerar en ekonomisk återhämtning utan hållbart sysselsättningsskapande.

188. Europaparlamentet uppmanar unionen att kombinera sina sysselsättningsskapande åtgärder med åtgärder mot fattigdom och social utestängning, tillsammans med en effektivt fungerande inre marknad för arbetstagare inom EU, så att krisen inte ytterligare ökar ojämlikheten.

189. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att uppnå en sysselsättningsgrad för män och kvinnor på 75 procent senast 2020 genom att minska segmenteringen av arbetsmarknaden och stärka insatserna för att göra det lättare att förena arbete, omsorgsansvar och familjeliv.

190. Europaparlamentet anser att sysselsättningsfrämjande insatser måste fokuseras på sysselsättningen bland unga, vilket i sin tur kräver att man fortsätter jämställdhetsorienterade program för att ge unga människor den kompetens som efterfrågas i den reala ekonomin.

191. Europaparlamentet betonar behovet av att skapa inkluderande och konkurrenskraftiga arbetsmarknader som ökar flexibiliteten för arbetsgivare och samtidigt garanterar arbetslöshetsunderstöd i kombination med aktivt stöd för att arbetslösa ska få ett nytt arbete.

192. Europaparlamentet anser att utbildning bör förbli medlemsstaternas ansvar, samtidigt som det finns ett behov av EU-investeringar och EU-omfattande erkännande av kvalifikationer i alla aspekter av utbildningssystemet, i utbildningens kvalitet och i antalet personer som har tillgång till högre utbildning. Parlamentet efterlyser riktlinjer för ett permanent livslångt lärande för alla över hela Europa, vilket innebär att EU-programmen Erasmus och Leonardo för rörlighet inom utbildning och yrkesutbildning skulle göras mer tillgängligt.

193. Europaparlamentet påminner om att sysselsättningen är en avgörande faktor i ekonomin eftersom den bidrar till köpkraften. Parlamentet anser att EU bör eftersträva målet om full sysselsättning av hög kvalitet, och att en förutsättning för att den inre marknaden ska fungera på ett hållbart sätt är att det finns en arbetsmarknad med anständiga arbetstillfällen som främjar innovation.

194. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genom arbetsmarknadsrelaterade politiska åtgärder ta itu med både arbetslöshetens cykliska dimensioner och dess långsiktiga dimensioner.

Onsdagen den 20 oktober 2010

195. Europaparlamentet anser att Europa behöver en stabil tillväxt för att upprätthålla sitt sociala system, som bidrar till konkurrenskraften i den europeiska sociala marknadsekonomi.

196. Europaparlamentet noterar att det är viktigt att underlätta rörlighet, vilket också gör det lättare för företag att hitta kompetens och för den inre marknaden att fungera bättre – även i kristider. Parlamentet påminner om att arbetstagarnas rörlighet bör åtföljas av en förbättring av arbetsvillkoren.

Skapande av nya arbetstillfällen genom att främja små och medelstora företag

197. Europaparlamentet noterar att små och medelstora företag och företagare spelar en viktig roll i alla ekonomier och är de som i första hand skapar sysselsättning och inkomster samt fungerar som en innovations- och tillväxtkraft. Parlamentet anser att små och medelstora företag är avgörande för den framtida utvecklingen, tillväxten och välfärden i EU och att EU:s konkurrenskraft gentemot världen kan stärkas genom att man prioriterar små och medelstora företag.

198. Europaparlamentet anser att det är dags att blicka mot framtiden och lära av erfarenheterna från det förflutna, och på så sätt på sikt uppnå de strukturförändringar som kommer att göra våra små och medelstora företag mer konkurrenskraftiga och redo att möta de nya utmaningar som kommer att komma från en globaliserad omvärld och våra konkurrenters förmåga att ta sig in på allt mer innovativa marknader, och genom att göra detta potentiellt säkra arbetstillfällen för många av de mest sårbara bland arbetstagarna och deras familjer.

199. Europaparlamentet inser att den nuvarande definitionen av små och medelstora företag i EU måste ses över och att kriterierna för antalet anställda måste sänkas för att möjliggöra mer riktade insatser för små och medelstora företag.

200. Europaparlamentet inser att ambitionen att göra industrin och små och medelstora företag mer innovativa inte kan uppnås enbart genom att man förbättrar tillgången till kapital rent allmänt, utan att man även bör sträva efter att diversifiera finansieringskällorna.

201. Europaparlamentet anser att i samband med återhämtningen bör särskild uppmärksamhet fästas vid de små och medelstora företagens roll när det gäller produktivitet och skapande av nya tillgångar och att man därför bör införa mekanismer för att undvika att små och medelstora företag försvinner från marknaden, vilket skulle leda till ökad arbetslöshet och en fortsatt bräcklig ekonomisk situation. Parlamentet anser att en effektiv fördelning av Europeiska socialfondens medel också måste garanteras.

202. Europaparlamentet anser att små och medelstora företag bör ses som en motor för mindre investeringar som finansieras av sammanhållningsfonderna. Parlamentet menar att tilldelningen av medel till universitet och främjandet av partnerskap med små och medelstora företag är avgörande i detta avseende.

203. Europaparlamentet inser att EU:s inre marknad bidrar till att skapa ett fruktbart affärsklimat inom hela unionen, samtidigt som konsumenterna också gynnas. Parlamentet är inte desto mindre medvetet om att små och medelstora företag möter talrika utmaningar i sin verksamhet på den inre marknaden och ofta verkar på en nivå som ligger under den optimala och är samtidigt medvetet om att särskilt mikroföretag behöver stöds för att kunna bedriva verksamhet på hela den inre marknaden. Deras tillgång till information om möjligheter måste förbättras till en nivå där transeuropeiska plattformar kan inrättas. Först då kan små och medelstora företag dra nytta affärsmöjligheter, upptäcka komplement och så småningom hitta sätt att få tillträde till marknaderna inom unionen.

204. Europaparlamentet anser att det bland annat ligger i Europas ekonomiska intresse att se till att medborgarna är aktiva och produktiva även efter pensioneringen och att förlusten av deras yrkeskunnande kan mildras om de uppmuntras att fortsätta arbeta genom mer flexibla strukturer och nätverk som baseras på deras medborgerliga engagemang och får kontakt med ekonomiska aktörer och den akademiska världen. Parlamentet anser att ett sådant nätverk av informella strukturer i första hand skulle vara till nytta för små och medelstora företag eftersom många av dessa företag inte har råd att köpa sådana tjänster från de konsulter som verkar på marknaden. Parlamentet påpekar att den samlade kunskap som pensionärer besitter måste spridas och komma alla till del genom inrättandet av ett nätverk på EU-nivå.

Onsdagen den 20 oktober 2010

205. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att stödja sin bas av små och medelstora företag, vilka ligger i fronten för att skapa nya jobb, genom att underlätta deras tillgång till krediter, särskilt genom att stödja garantisystem, och skapa nya standardiserade produkter som sammanför lån och kapitalbaser för dessa företag. Unionen uppmanas att skapa en EU-garantifond för små och medelstora företag. Parlamentet begär också att befintliga finansieringsprogram utvärderas, särskilt programmet för konkurrenskraft och innovation, och att man satsar på att göra EU-stödda lån tillgängliga för företag i alla medlemsstater, och att man utvecklar tjänster för små och medelstora företag och strukturer för social dialog.

206. Europaparlamentet uppmanar unionen att eftersträva en mer balanserad finansiering av små och medelstora företag. Parlamentet noterar att den andel av små och medelstora företags finansiering som anskaffas på kapitalmarknaden måste bli större. Parlamentet anser att den andel av små och medelstora företags finansiering som kommer från kapitalmarknader, riskkapitalbolag, företagsänglar och offentlig-privata partnerskap måste ökas och främjas. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att avsevärt minska byråkratin kring offentlig upphandling för små och medelstora företag och att minska de administrativa bördorna, eftersom detta är av grundläggande betydelse för välmående små och medelstora företag.

207. Europaparlamentet uppmanar inrättandet av specialiserade aktiemarknader som uteslutande riktar sig till små och medelstora företag och som har låga inträdeskrav för att göra det lättare att skaffa eget kapital genom att sälja aktier. Parlamentet anser att små och medelstora företag bör inrikta sig mer på aktier och föreslår därför att negativa skatteincitament tas bort för båda parter, dvs. investerarna och marknaden.

208. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att överväga insatser för att samordna beskattningen av små och medelstora företag. Parlamentet anser att det är avgörande att den inre marknaden fullbordas för att möjliggöra gränsöverskridande finansiering och skapa affärsmöjligheter för små och medelstora företag och därmed stödja EU:s återhämtning.

209. Europaparlamentet betonar att det vore mycket önskvärt med en organisk koppling mellan industri och innovation, och därmed också med utbildning. Innovatörer, däribland små och medelstora företag, måste stå i förgrunden för investeringar på såväl europeisk som nationell nivå. Parlamentet påpekar att eftersom nystartade företag med innovation som affärsidé per definition har en hög risk/konkursprofil så krävs ett helt nytt sätt att se på allt som rör deras finansiering. Parlamentet betonar att eftersom dessa nystartade innovationsföretag är de som har svårast att få finansiering genom banksystemet måste kreditgarantisystem utarbetas som är särskilt anpassade till denna typ av företag.

210. Europaparlamentet föreslår att kommissionen ska lansera ett "ett SMF-ett jobb"-projekt genom att skapa ett nytt finansieringsinstrument på EU-nivå för att uppmuntra små och medelstora företags (SMF) verksamhet inom unionen.

211. Europaparlamentet efterlyser en reform av Small Business Act, samt bindande bestämmelser som ska tillämpas av alla medlemsstater och att man utformar en ny social Small Business Act, eftersom detta är nödvändigt för att stärka den europeiska sociala marknadsekonomin efter krisen.

212. Europaparlamentet rekommenderar att man inför förenklade förfaranden i form av en enda kontaktpunkt ("one-stop shop"). Förenklade förfaranden krävs för varje typ av administrativt ärende som berör små och medelstora företag. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att minska den administrativa bördan för små och medelstora företag, samt att införa ett socialt inslag i EU-lagstiftning som är relevant för små och medelstora företag. Parlamentet anser att EU måste bli världens mest gynnsamma region för små och medelstora företag.

Utveckling

213. Europaparlamentet konstaterar att även om några av de snabbväxande ekonomierna och utvecklingsländerna förefaller ha undkommit de värsta effekterna av krisen så har 40 procent av utvecklingsländerna ändå varit mycket utsatta för finanskrisens effekter och uppskattningsvis 90 miljoner människor kommer att hamna i fattigdom som ett resultat av detta.

214. Europaparlamentet begär att man upprepar åtagandena på 0,7 procent av medlemsstaternas BNI till utvecklingsstöd och utforskandet av ytterligare innovativa finansieringskällor för att täppa till den brist på finansiering som orsakats av krympande ekonomier i utvecklingsvärlden.

215. Europaparlamentet uppmanar europeiska företag, särskilt multinationella företag, att se till att deras underleverantörer i produktionskedjan tar sitt sociala ansvar.

Onsdagen den 20 oktober 2010

Global styrning

216. Europaparlamentet inser de brister och problem som har orsakats av avsaknaden av rättsligt bindande befogenheter och av att de globala finansiella och ekonomiska institutionerna agerar fristående. Parlamentet välkomnar därför initiativen till att åstadkomma förbättringar genom att reformera IMF:s och andra FN-institutioners effektivitet, globala räckvidd och ansvarighet, så att de får mandat att fungera som en plattform för övergripande initiativ avseende samordning av den ekonomiska och finansiella sektorn, och vid behov har befogenheter att fastställa rättsligt bindande regler i form av internationella konventioner.

217. Europaparlamentet anser att en av EU:s övergripande utmaningar är att se till att dess relevans på världsarenan står i proportion till dess ekonomiska styrka genom att tala med en röst. Parlamentet anser att ett av de viktigaste målen för EU:s utrikespolitik måste vara att verka för en reformering av FN och FN-anknutna institutioner, så att de blir globala institutioner med ett verkligt politiskt inflytande över internationellt angelägna frågor som klimatförändringar, finansiell tillsyn och reglering, fattigdomsminskning och millennieutvecklingsmålen.

218. Europeiska rådet uppmanas att sammankalla ett G20-toppmöte som enbart skulle handla om den nödvändiga reformeringen av den globala styrningen.

219. Europaparlamentet fördömer uttryckligen den roll som skatteparadis spelar för att främja och tjäna på skatteundandragande och skattebedrägerier samt kapitalflykt. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att prioritera kampen mot skatteparadis, skatteundandragande och olaglig kapitalflykt. Parlamentet uppmanar EU att intensifiera sina insatser och omedelbart vidta konkreta åtgärder – t.ex. sanktioner – mot skatteparadis, skatteundandragande och olaglig kapitalflykt. Parlamentet uppmanar rådet att, inom ramen för FN och andra internationella organ där EU och medlemsstaterna medverkar, åter lägga fram förslag om ett program för avskaffande av skatteparadis.

220. Parlamentet rekommenderar att man samtidigt som förvaltningen och verksamheten inom denna kommitté förbättras gör insatser för att stärka den internationella styrningen för andra marknadssegment. Parlamentet föreslår att Basalkommitténs regler bör träda ikraft i form av internationella fördrag.

221. Europaparlamentet noterar de framsteg som OECD och G20 gjort för styrningen på skatteområdet, men efterlyser en omgående och kraftfull förstärkning av de rättsliga och ekonomiska konsekvenserna av OECD:s svarta lista över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner. Parlamentet efterlyser omedelbara och konkreta åtgärder för automatiskt, multilateralt informationsutbyte såsom internationell standard, i syfte att höja skatte transparensen och stödja kampen mot skattebedrägeri och skatteflykt.

222. Europaparlamentet föreslår att Europeiska unionen nu efter Lissabonfördragets ikraftträdande blir direkt signatär av ILO:s konventioner och att Europeiska unionen undertecknar alla konventioner som ILO hittills antagit.

Slutsatser

223. Europaparlamentet drar slutsatsen att vi behöver mer insatser från EU:s sida. Parlamentet anser att det finns ett akut behov av politiskt och intellektuellt ledarskap, vilket hittills saknats, för att få EU-projektet tillbaka på rätt spår. Parlamentet anser att kommissionen fullt ut måste använda sina befogenheter att ta initiativ på områden med delad behörighet, t.ex. inom energipolitiken, för att EU ska ha kraft att klara av de utmaningar som ligger framför oss. Parlamentet anser att projektet för en inre marknad som är socialt och miljömässigt hållbar, som unionen bygger på, behöver fullbordas. Parlamentet anser att mekanismerna för ekonomisk styrning inom unionen behöver stärkas, särskilt när det gäller bättre redovisningsskyldighet, och beredskapshandling, samordning av den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken. Parlamentet anser att det måste ske stora framsteg när det gäller att reformera finansmarknaderna och tillsynen av dessa, vilka inte bara tar itu med de brister som iakttagits under krisen utan även utformar ett finansiellt system som stöder den reala ekonomin, medför finansiell stabilitet och skapar ekonomisk tillväxt, långsiktiga investeringar, sysselsättning, social sammanhållning och bekämpar fattigdomen. Parlamentet anser att skattesystemet måste omformas på ett rättvist sätt så att det motverkar att alltför hög skuldsättning byggs upp, och främjar social rättvisa, företagande och innovation. Parlamentet efterlyser en renässans för den hållbara sociala marknadsekonomin och de värden som den står för.

Onsdagen den 20 oktober 2010

224. Europaparlamentet är fast beslutet att inom ramen för det särskilda utskottet för den finansiella, ekonomiska och sociala krisen uppfylla de mål som fastställt i utskottets mandat, i nära samarbete med de nationella parlamenten i EU, för att anta gemensamma rekommendationer.

*

* *

225. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, Europeiska rådets ordförande, Eurogruppens ordförande, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och medlemsstaternas regeringar och parlament samt arbetsmarknadens parter.

Förbättring av ramarna för ekonomisk styrning och stabilitet i unionen, särskilt inom euroområdet

P7_TA(2010)0377

Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 med rekommendationer till kommissionen om förbättring av ramarna för ekonomisk styrning och stabilitet i unionen, särskilt inom euroområdet (2010/2099(INI))

(2012/C 70 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 121, 126, 136, 138 och 352 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, protokollet (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott och protokollet (nr 14) om Eurogruppen, som är fogade till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av kommissionens meddelanden av den 12 maj 2010 om förstärkt samordning av den ekonomiska politiken (KOM(2010)0250) och av den 30 juni 2010 om förstärkt samordning av den ekonomiska politiken för stabilitet, tillväxt och nya arbetstillfällen – Verktyg för en kraftfullare ekonomisk styrning i EU (KOM(2010)0367),
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 27 april 2010 om en rekommendation av rådet om allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik – del I av de integrerade riktlinjerna för Europa 2020 (SEK(2010)0488),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 27 april 2010 till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik: Del II av de integrerade riktlinjerna för Europa 2020 (KOM(2010)0193) och av sin resolution av den 8 september 2010 ⁽¹⁾ med anledning av detta,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 om Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (KOM(2010)2020),
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0309.

⁽²⁾ EUT L 118, 12.5.2010, s. 1.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3605/93 av den 22 november 1993 om tillämpningen av protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser från sammanträdet den 7 september 2010 med godkännande av en kraftfullare övervakning av den ekonomiska politiken och budgetpolitiken (den europeiska terminen),
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådet av den 17 juni 2010,
- med beaktande av slutsatserna från rådets möte den 9 och 10 maj 2010,
- med beaktande av uttalandet från stats- eller regeringscheferna i euroområdet den 7 maj 2010,
- med beaktande av uttalandet från stats- och regeringscheferna i euroområdet den 25 mars 2010,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådet av den 25 och 26 mars 2010,
- med beaktande av uttalandet om stödet till Grekland från medlemsstaterna i euroområdet av den 11 april 2010,
- med beaktande av slutsatserna från rådets möte av den 16 mars 2010,
- med beaktande av Eurogruppens slutsatser om övervakning av konkurrenskraften inom euroområdet och makroekonomiska obalanser av den 15 mars 2010,
- med beaktande av Eurogruppens villkor för exitstrategier och politiska prioriteringar på kort sikt i Europa 2020-strategin och deras följder för euroområdet av den 15 mars 2010,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 22–23 mars 2005,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 23–24 mars 2000,
- med beaktande av Europeiska rådets resolution av den 13 december 1997 om samordning av den ekonomiska politiken under den tredje etappen av EMU och om artiklarna 109 och 109b i EG-fördraget,

⁽¹⁾ EGT L 53, 23.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 332, 31.12.1993, s. 7.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- med beaktande av Europeiska rådets resolution av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska rådets resolution av den 16 juni 1997 om tillväxt och sysselsättning ⁽²⁾,
- med beaktande av Europeiska centralbankens skrivelse om förstärkning av den ekonomiska styrningen i euroområdet av den 10 juni 2010,
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om kvaliteten på statistiken i EU och utökade granskningsbefogenheter för kommissionen (Eurostat) ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 juni 2010 om ekonomisk styrning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2010 om rapporten om den årliga bedömningen av euroområdet och de offentliga finanserna 2009 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2010 om EU 2020 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 november 2008 om EMU@10: Den ekonomiska och monetära unionens första tio år och framtida utmaningar ⁽⁷⁾,
- med beaktande av artiklarna 42 och 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från budgetutskottet, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för konstitutionella frågor (A7-0282/2010), och av följande skäl:
  - A. Den senaste ekonomiska utvecklingen har tydligt visat att samordningen av den ekonomiska politiken inom unionen, särskilt inom euroområdet, inte har fungerat tillräckligt bra och trots medlemsstaternas skyldigheter enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) har de misslyckats med att betrakta sin ekonomiska politik som en fråga av gemensamt intresse och att samordna denna politik inom rådet i enlighet med relevanta bestämmelser i fördraget och respektera kommissionens viktiga roll i övervakningsförfarandet.
  - B. Varken den nuvarande ramen för ekonomisk styrning och övervakning eller ramlagstiftningen för finansiella tjänster har gett tillräcklig stabilitet och tillväxt.
  - C. Det är nödvändigt att gå längre än de tillfälliga åtgärderna för att stabilisera euroområdet.
  - D. Den ekonomiska samordningen och övervakningen måste stärkas på unionsnivå, samtidigt som man respekterar subsidiaritetsprincipen och tar hänsyn till eurorådets särskilda krav och de lärdomar som måste dras av den senaste tidens ekonomiska kris, utan att inkräkta på Europeiska unionens integritet och med hänsyn till kravet på lika behandling av medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT C 236, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 236, 2.8.1997, s. 3.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0230.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0224.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0072.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0053.

⁽⁷⁾ EUT C 16 E, 22.1.2010, s. 8.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- E. Det är nödvändigt att stärka den ekonomiska samordningen inom hela unionen med tanke på att unionens ekonomiska stabilitet kan vara beroende av den ekonomiska situationen i en enda av dess medlemsstater, och med tanke på de avancerade ekonomiska kopplingarna mellan alla medlemsstater inom ramen för den inre marknaden, och också med tanke på att vi måste förbereda en utvidgning av euroområdet.
- F. Alla 27 medlemsstater bör så långt det är möjligt göra sitt bästa för att följa alla förslag om ekonomisk styrning, varvid det förhållandet ska beaktas att för de medlemsstater som inte tillhör euroområdet kommer detta att till viss del vara en frivillig process.
- G. Genom Lissabonfördraget omvandlas den tidigare "gemenskapsmetoden" och anpassas och förstärks till en "unionsmetod", vilket framför allt innebär följande:
- Europeiska rådet fastställer de allmänna politiska riktlinjerna och prioriteringarna.
  - Kommissionen främjar unionens allmänna intresse och tar lämpliga initiativ i detta syfte.
  - Europaparlamentet och rådet lagstiftar och utövar budgetfunktionen gemensamt på grundval av kommissionens förslag.
- H. Den nya förstärkta ekonomiska styrningen bör helt och hållet inkludera och förstärka EU:s solidaritetsprincip som en förutsättning för eurorådets förmåga att bemöta asymmetriska chocker och spekulativa attacker.
- I. Den rådande ekonomiska krisen i unionen är en solvenskris, som i sitt första skede tog formen av en likviditetskris, som inte kan få en långsiktig lösning bara genom att ge nya lån till högt skuldsatta länder i kombination med accelererade planer för finanspolitisk konsolidering.
- J. Sysselsättningsåtgärder spelar en viktig roll för stimulans av tillväxt och konkurrenskraft i den europeiska sociala marknadsekonomin genom att förhindra makroekonomiska obalanser och åstadkomma social integration och omfördelning av intäkterna.
- K. Kommissionens och Europeiska centralbankens (ECB) roll måste respekteras i enlighet med EUF-fördraget.
- L. En helt oberoende ECB är en nödvändig förutsättning för en stabil euro, låg inflation och gynnsamma finansieringsvillkor för tillväxt och jobb.
- M. Mer uppmärksamhet måste ägnas implicita skuldförpliktelser och operationer utanför balansräkningen som kan öka den offentliga skuldsättningen på medellång och lång sikt samt försämra transparensen.
- N. Politikerna måste på ett samordnat sätt identifiera och tackla de gemensamma ekonomiska och sociala utmaningar som EU:s ekonomier står inför.
- O. Ett större engagemang från arbetsmarknadsparternas sida på nationell och europeisk nivå kommer att bidra till ett ökat ansvarstagande vid genomförandet av det ekonomiska styret och den övergripande Europa 2020-strategin.
- P. En permanent krislösningsmekanism, inklusive förfaranden för omstrukturering av skulder eller konkurs under ordnade former, bör inrättas för att garantera finansiell stabilitet i fall av statskuldkriser och skuldkriser inom den privata sektorn, samtidigt som ECB:s oberoende skyddas.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- Q. Stabilitets- och tillväxtpaktens nuvarande bestämmelser, i kombination med bristande tillämpning, har inte räckt till för att garantera en sund finanspolitik och vidare makroekonomisk politik. EU:s ramar för finanspolitik och makroekonomisk politik måste stärkas genom en striktare regelbaserad tillämpning av förebyggande åtgärder, sanktioner och incitament.
- R. Målet att återställa balansen i den offentliga ekonomin är en nödvändighet för stater med alltför hög skuldsättning, men det kommer inte ensamt att lösa problemet med ekonomiska obalanser mellan länder inom euroområdet och inom hela unionen.
- S. Den europeiska sociala modellen utgör en tillgång i den globala konkurrensen, och har försvagats på grund av skillnaderna i ekonomisk konkurrenskraft mellan medlemsstaterna.
- T. Kunskap, kapital, innovationer och, i mindre utsträckning, arbetskraft har en tendens att förflytta sig till vissa regioner. EU:s mekanismer för finansiell solidaritet måste utvecklas ytterligare i linje med målen i Europa 2020-strategin, särskild vad gäller forskning och utveckling, praktisk utbildning och existerande samarbetsinitiativ inom teoretisk utbildning samt en miljöanpassad ekonomi med låga koldioxidutsläpp som gynnar innovationer, territoriell och social sammanhållning samt ekonomisk tillväxt.
- U. Unionen möter skarp konkurrens från utvecklingsekonomier, och det är nödvändigt med stabila offentliga finanser för att kunna skapa möjligheter och främja nya innovationer och ekonomisk tillväxt, och på så vis skapa ett europeiskt kunskapssamhälle.
- V. Det är sannolikt att budgetkonsolideringen görs på bekostnad av de offentliga tjänsterna och det sociala skydds nätet.
- W. Ekonomisk tillväxt och hållbara offentliga finanser är en förutsättning för ekonomisk och social stabilitet, långsiktigt budgetkonsolidering och välbefinnande.
- X. Många medlemsstaters finanspolitik har ofta varit procyklisk och landsspecifik, och stabilitets- och tillväxtpaktens budgetmål på medellång sikt har sällan genomdrivits eller tillämpats strikt.
- Y. Sysselsättningspolitiken spelar en nyckelroll för att skapa arbetsintensiv tillväxt och göra den europeiska ekonomin konkurrenskraftig, särskilt mot bakgrund av en åldrande befolkning.
- Z. För att uppnå verklig ekonomisk styrning i Europa är det synnerligen viktigt att förverkliga den inre marknaden i enlighet med förslagen i Montirapporten ⁽¹⁾.
- AA. Ohållbara finanser och alltför stora sammanlagda (offentliga och privata) skulder i en enskild medlemsstat har potential att påverka hela unionen. En lämplig balans måste eftersträvas mellan investeringar i hållbar och sysselsättningskapande tillväxt och förebyggande av alltför stora underskott under konjunkturcykeln, i enlighet med åtaganden och riktlinjer på unionsnivå, samtidigt som man tar hänsyn till social sammanhållning och kommande generationers intressen, så att förtroendet för Europas offentliga finanser kan återställas.
- AB. Processen för att minska långsiktiga underskott måste kombineras med andra insatser för att stimulera ekonomin, såsom förbättrade investeringsvillkor och en förbättrad och utvecklad inre marknad som erbjuder ytterligare möjligheter och förbättrad konkurrenskraft.
- AC. Det måste erkännas hur viktig den politik som finansieras från EU-budgeten är, bl.a. sammanhållningspolitiken för ekonomisk tillväxt och förbättrad konkurrenskraft i unionen.

⁽¹⁾ "En ny strategi för den inre marknaden", rapport från Mario Monti till Europeiska kommissionens ordförande José Manuel Barroso, av den 9 maj 2010.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- AD. Den senaste ekonomiska krisen har tydligt visat att de alltför stora makroekonomiska och konkurrenskraftsmässiga skillnaderna och obalanser i statsbudgetar och bytesbalanser inom euroområdet, och även inom övriga delar av unionen, blev allt värre under åren före krisen, bl.a. på grund av att det saknades en ordentlig ekonomisk samordning och tillsyn. Detta måste åtgärdas med kraft.
- AE. Europaparlamentet har i många år uppmanat till förbättringar av den ekonomiska styrningen, både inom unionen och när det gäller EU:s externa representation i internationella ekonomiska och monetära forum.
- AF. Förstärkningen av den ekonomiska styrningen måste gå hand i hand med en förstärkning av den demokratiska legitimiteten för europeisk styrning, vilket måste åstadkommas genom att Europaparlamentet och de nationella parlamenten involveras djupare och i rätt tid genom hela processen, och därför krävs ytterligare samordning, i en anda av ömsesidig respekt, mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten.
- AG. De beslut som fattades under Europeiska rådets vårmöte 2010 för att skydda eurons stabilitet var bara tillfälliga lösningar och måste understödjas av politiska åtgärder på nationell nivå och tydligare ramar för ekonomisk styrning på EU-nivå, särskilt för medlemsstaterna inom euroområdet.
- AH. Varje förbättring av den ekonomiska övervakningen och styrningen måste bygga på korrekt och jämförbar statistik över den relevanta ekonomiska politiken och situationen i de berörda medlemsstaterna.
- AI. För att göra Europa till en ledande global aktör och det främsta kunskapssamhället måste åtgärder för långsiktig tillväxt vidtas snarast.
- AJ. EUF-fördraget ger unionen ökade befogenheter att stärka den ekonomiska styrningen inom unionen och dess bestämmelser bör tillämpas fullt ut, medan man inte bör utesluta ändringar av bestämmelserna på lång sikt, även om det förmodligen kommer att visa sig känsligt.
- AK. Varje eventuell sanktion som avser överträdelse av stabilitets- och tillväxtpaktens bestämmelser måste vara följden antingen av bristande vilja till efterlevnad eller bedrägeri, och aldrig av oförmåga till efterlevnad som beror på orsaker som inte kan kontrolleras av medlemsstaten i fråga.
- AL. Institutionerna bör förbereda sig på att fördragen eventuellt måste ses över.
- AM. Artikel 48 i fördraget om Europeiska unionen ger Europaparlamentet befogenhet att lämna in förslag till ändringar av fördragen.
- AN. Heltäckande sekundärrätt måste fastställas och tillämpas i syfte att nå unionens mål på detta område. Det är nödvändigt med en förbättrad ekonomisk styrning i unionen, på grundval av bestämmelserna i EUF-fördraget, och unionsmetoden bör användas fullt ut. Europaparlamentets och kommissionens viktiga roll bör respekteras i syfte att främja politik som är ömsesidigt förstärkande.
- AO. Alla lagstiftningsförslag bör syfta till att stödja kraftfulla incitament för hållbar "tillväxtfrämjande" ekonomisk politik, undvika moraliska risker, vara förenliga med andra EU-instrument och EU-bestämmelser samt maximera eurons alla fördelar som gemensam valuta för euroområdet samt återställa förtroendet för Europas ekonomi och euron.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- AP. De offentliga investeringar på kort, medellång och lång sikt måste bli mer samstämda, och dessa investeringar, särskilt gällande infrastruktur, måste användas effektivt och fördelas med beaktande av målen i Europa 2020-strategin, särskilt vad avser forskning och utveckling, innovation och utbildning, i syfte att effektivisera resursutnyttjandet, öka konkurrenskraft och produktivitet, skapa samsättning och stärka den inre marknaden.
- AQ. För att främja ekonomisk tillväxt måste företag och företagare ges en verklig möjlighet att expandera och sälja varor och tjänster till unionens 500 miljoner konsument. Därför måste den inre marknaden för tjänster utvecklas helt och hållet.
- AR. Olika konkurrenskraftsmodeller i unionen bör respektera landsspecifika prioriteringar och behov, samtidigt som skyldigheterna i enlighet med EUF-fördraget beaktas.
- AS. Unionen måste representeras med en gemensam ståndpunkt i det internationella monetära systemet och de internationella finansinstitutionerna och finansforumen. I EUF-fördragets anda måste rådet höra Europaparlamentet innan man antar ett beslut enligt artikel 138 i EUF-fördraget och måste inhämta parlamentets samtycke innan man fastställer gemensamma ståndpunkter inom områden som internt omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet.
- AT. Stabilitets- och tillväxtpaktens mål måste stämma överens inte bara med Europa 2020-strategin, utan också med andra kompromisser avseende utgifter till utvecklingsstöd, FoU, miljö, utbildning och fattigdomseliminering.
- AU. För att undvika att de rådande konkurrensskillnaderna i EU ökar ytterligare och underminerar framgångarna med den nya förstärkta ekonomiska styrningen i EU och EUROPA 2020-målen om skapandet av arbetstillfällen och hållbar tillväxt, måste EU-strategin för budgetkonsolidering fullt ut beakta varje medlemsstats särdrag och undvika ett förenklat angreppssätt som ska passa alla.
- AV. Inget nytt åtgärdsförslag får orsaka oproportionerliga följder för de mest utsatta medlemsstaterna och hämma deras tillväxt och ansträngningar till sammanhållning.
- AW. På grund av den ekonomiska krisen antogs, via ett snabbförfarande, en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism i maj 2010 genom rådets förordning (EU) nr 407/2010 med artikel 122.2 i fördraget om EUF-fördraget som rättslig grund, vilket innebar att parlamentet aldrig hördes.
- AX. Rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 5 för budgetåret 2010 täcker de nödvändiga ändringarna i samband med inrättandet av en ny budgetpost 01 04 01 03 i rubrik 1 A för att garantera upp till 60 miljarder EUR i lån som ska tillhandahållas av Europeiska unionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 122.2 i EUF-fördraget och således en ny artikel 8 0 2 på inkomstsidan.
- AY. Vissa medlemsstater kan komma att behöva använda räddningspaketet samtidigt som de måste beakta de olika åtgärder som kommer att utarbetas för varje enskilt mottagarland.
- AZ. Den 29 september 2010 antog kommissionen lagförslag om ekonomisk styrning som delvis fyller behoven av åtgärder för att förbättra den ekonomiska styrningen i enlighet med denna resolution. Parlamentet kommer att behandla dessa lagförslag i enlighet med tillämpliga bestämmelser i EUF-fördraget. Denna resolution begränsar inte parlamentet när det gäller framtida ståndpunkter i denna fråga.

Onsdagen den 20 oktober 2010

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av tillämpliga bestämmelser i EUF-fördraget lägga fram förslag till lagstiftning inför parlamentet så snart som möjligt efter samråd med alla berörda parter, i syfte att förbättra ramarna för ekonomisk styrning i unionen, särskilt i euroområdet, i enlighet med de bifogade detaljerade rekommendationerna, i den mån dessa rekommendationer inte täcks av kommissionens lagförslag av den 29 september 2010 om ekonomisk styrning.
2. Europaparlamentet bekräftar att de bifogade rekommendationerna är förenliga med subsidiaritetsprincipen och EU-medborgarnas grundläggande rättigheter.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, utöver de åtgärder som snabbt kan och bör vidtas inom ramen för de befintliga fördragen, börja fundera över den institutionella utveckling som kan behövas för att åstadkomma en enhetlig och effektiv ekonomisk styrning.
4. Europaparlamentet anser att förslagets ekonomiska konsekvenser bör täckas av lämpliga budgetanslag och ta hänsyn till de rådande underskotten och åtstrammingsåtgärderna i medlemsstaterna.
5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och de bifogade detaljerade rekommendationerna till kommissionen, Europeiska rådet, rådet, Europeiska centralbanken, Eurogruppens ordförande samt medlemsstaternas parlament och regeringar.

BILAGA**DETALJERADE REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DET BEGÄRDA FÖRSLAGET****Rekommendation 1: Fastställ en enhetlig och transparent ram för multilateral övervakning av den makroekonomiska utvecklingen i unionen och medlemsstaterna och stärk den finanspolitiska övervakningen.**

Lagstiftningsakten bör utformas som en eller flera förordningar om multilateral övervakning av ekonomisk politik och utveckling, baseras på artikel 121.6 i EUF-fördraget och ändra förordning (EG) nr 1466/97 om stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande delar och komplettera denna med en ny förordning som syftar till att fastställa en regelbaserad och transparent ram för övervakning av både alltför stora makroekonomiska obalanser, spridningseffekter och konkurrenskraftutveckling. Denna lagstiftningsakt bör syfta till att:

- Anordna en årlig debatt med Europaparlamentet, kommissionen och rådet samt representanter från de nationella parlamenten om stabilitets- och konvergensprogrammen, de nationella reformprogrammen och om utvärdering av den nationella ekonomiska utvecklingen som en del av den europeiska terminen.
- Fastställ omfattningen av kommissionens multilaterala övervakning på grundval av EUF-fördragets instrument och bedömningar (artikel 121, särskilt punkterna 5 och 6 samt artikel 148) så att tillväxten och dess ekonomiska effekter för sysselsättningen inkluderas inom samma rättsliga ram som gäller för de nuvarande instrumenten som syftar till att förhindra alltför stora makroekonomiska obalanser, ohållbar finanspolitik och annan ohållbar politik, och som rör finansiell stabilitet (d.v.s. undvika finansbubblor som följer av alltför stora inflöden av krediter), problem med långsiktiga investeringar och hållbar tillväxt, för att uppnå målen i Europa 2020-strategin och med hänsyn till annan relevant utveckling. Europeiska systemrisknämndens regelbundna bedömningar bör utgöra en integrerad del i det årliga tillsynsförfarandet.
- Fastställ en förbättrad analytisk ram för övervakning (som inbegriper en resultattavla med särskilda gränsvärden för tidig varning) med lämpliga metoder och transparens för en effektiv multilateral övervakning som bygger på harmoniserade ekonomiska indikatorer (reala och nominella), som kan påverka konkurrenskraften och/eller alltför stora obalanser. Dessa indikatorer kan vara följande: effektiv real växelkurs, bytesbalans, produktivitet (inklusive resursproduktivitet och total faktorproduktivitet), enhetsarbetskostnad, kredittillväxt och utveckling av priset på tillgångar (inklusive finansiella tillgångar och fastighetsmarknader) tillväxt- och investeringstakt, arbetslöshetskvot, utländska tillgångar netto, utveckling av skattebasen, fattigdom och social sammanhållning samt indikatorer för externa miljöeffekter. Varningströsklar för de indikatorer som ingår i resultattavlan bör fastställas, och utvecklingen av alla dessa indikatorer bör kompletteras av en kvalitativ utvärdering som kommissionens genomför.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- Inför noggrann landsspecifik övervakning om det visar sig nödvändigt enligt resultatavslaget och de dithörande kvalitativa utvärderingar som åsyftas ovan. Förutom denna noggranna landsspecifika övervakning har medlemsstaternas ansvar att besluta om nationell politik för att tackla (förebygga och korrigera) makroekonomiska obalanser, samtidigt som de måste ta hänsyn till kommissionens specifika rekommendationer och unionsdimensionen i sådan nationell politik, särskilt för staterna i euroområdet. Justeringarna måste riktas till stater både med alltför stora underskott och alltför stora överskott och ta hänsyn till varje stats specifika förutsättningar, t.ex. demografi, nivån på den privata skuldsättningen, lönetrender i jämförelse med arbetskraftens produktivitet, sysselsättning – särskilt för ungdomar – och bytesbalanser.
- Ge kommissionen mandat att utveckla adekvata analytiska redskap och adekvat expertis för att undersöka de underliggande orsakerna till de ihållande divergerande trenderna inom euroområdet, inklusive den gemensamma politikens inverkan på de olika ekonomiska systemen.
- Fastställ gemensamma bestämmelser för en mer effektiv användning av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken tillsammans med sysselsättningsriktlinjerna som ett huvudhjälpmedel för ekonomisk vägledning, övervakning och medlemsstatsspecifika rekommendationer med hänsyn till Europa 2020-strategin, samtidigt som hänsyn tas till konvergens och skillnader mellan medlemsstaterna och deras nationella konkurrensfördelar, inklusive den demografiska situationen, med syftet att stärka ekonomins motståndskraft mot externa chocker och det inflytande som medlemsstaternas beslut kan få för andra medlemsstater, särskilt inom euroområdet.
- Etablera en mekanism på nationell nivå för att kontrollera hur Europa 2020-strategins prioriteringar har genomförts och hur man har uppnått relevanta nationella mål i de nationella reformprogrammen, för att stödja EU-institutionernas årliga utvärdering.
- Fastställ förfaranden i syfte att ge kommissionen möjlighet att utföra tidiga varningar och ge politisk rådgivning i ett tidigt skede direkt till medlemsstaterna. När det råder ihållande och allt värre makroekonomisk obalans bör det vara möjligt att genom ett transparent och objektiva förfarande placera en medlemsstat i kategorin "alltför stora obalanser", vilket medför striktare övervakning.
- Etablera en "europeisk termin" för jämförelse och utvärdering av medlemsstaternas budgetförslag (huvudsakliga element och antaganden) efter diskussion i de nationella parlamenten, för att bättre utvärdera genomförande och framtida genomförande av stabilitets- och konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen. Budgetbestämmelser och budgetförfaranden bör respekteras, både på unionsnivå och på nationell nivå. Medlemsstaterna ska lämna in sina stabilitets- och konvergensprogram och nationella reformprogram till kommissionen i april, efter vederbörliga kontakter med de nationella parlamenten och med beaktande av bestämmelser och slutsatser på EU-nivå. Europaparlamentet kan för sin del etablera en systematisk metod för att stödja en offentlig diskussion och öka medvetenheten, synbarheten och redovisningsskyldigheten i samband med dessa förfaranden och EU-institutionernas tillämpning av de överenskomna reglerna.
- Etablera en "europeisk termin" för hantering av potentiella spridningseffekter av nationell finanspolitik och tidig upptäckt av alltför stora budgetunderskott, för att garantera samstämdhet mellan nationella åtgärder och EU-åtgärder inom ramen för de integrerade riktlinjerna samt uppfyllandet av kvantitativa och kvalitativa mål, t.ex. tillväxt och sysselsättning, och som gör det möjligt för alla berörda parter, inklusive de nationella parlamenten och Europaparlamentet, att lämna verkliga bidrag i rätt tid och att hålla samråd med arbetsmarknadens parter.
- Diskutera de årliga politiska rekommendationerna i Europaparlamentet före diskussionen i Europeiska rådet.
- Se till att de viktigaste antagandena och indikatorerna i de prognoser som används som grundval för nationella stabilitets- och konvergensprogram och reformprogram är framtagna på ett pålitligt och konsekvent sätt, särskilt inom euroområdet. Anta ett angreppssätt i tre steg som innefattar ett negativt, ett neutralt och ett fördelaktigt makroekonomiskt scenario som tar hänsyn till ett osäkert internationellt ekonomiskt landskap. Metoderna för beräkning av viktigaste budgetaggregaten bör harmoniseras ytterligare för att underlätta jämförelser mellan medlemsstaterna.
- Inför ett starkare åtagande i stabilitets- och konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen om att hålla sig till de finansiella målen på medellång sikt, där hänsyn tas till medlemsstaternas nuvarande skuldnivåer och implicita skyldigheter, särskilt med avseende på en åldrande befolkning.
- Inför en starkare koppling mellan stabilitets- och konvergensprogrammen, de nationella reformprogrammen och de nationella årliga och fleråriga budgetramarna, samtidigt som nationella regler och förfaranden respekteras.
- Inför en bättre bedömning av stabilitets- och konvergensprogrammen utgående från deras kopplingar till andra mål i medlemsstaterna och i unionen innan den politik antas som anges i stabilitets- och konvergensprogrammen på nationsnivå.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- Se till att få ett helhjärtat engagemang från de nationella parlamenten och samråd med arbetsmarknadens parter innan stabilitets- och konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen offentliggörs formellt på unionsnivå inom en överenskommen tidsram, t.ex. genom en årlig diskussion med de nationella parlamenten och Europaparlamentet om de integrerade riktlinjerna och deras respektive budgetriktlinjer.
- Skapa en mer systematisk jämförelse i efterhand mellan den planerade finanspolitiska inriktningen samt tillväxt- och sysselsättningsinriktningen i medlemsstaternas stabilitets- och konvergensprogram och det konkreta, effektiva resultatet, där betydande skillnader mellan de planerade och konkreta siffrorna ifrågasätts och följs upp.
- Se till att följa upp kommissionens årliga politiska rekommendationer och varningar avseende hur medlemsstaterna uppfyller målsättningarna i Europa 2020-strategin, och att det utvecklas "morot och piska" för att garantera medlemsstaternas efterlevnad av dessa målsättningar.
- Garantera ökad redovisningsskyldighet och transparens gentemot parlamentet för bedömningen av stabilitets- och konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen på EU-nivå i syfte att öka den allmänna medvetenheten och grupptricket.
- Fastställ, under överinseende av kommissionen, ett oberoende, systematiskt och stabilt utvärderingsförfarande för stabilitets- och konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen i syfte att åstadkomma ett mer transparent arbetssätt och öka graden av oberoende bedömning.
- Fastställ särskilda förfaranden och ett krav för medlemsstaterna, särskilt inom euroområdet, att informera varandra och kommissionen innan ekonomisk-politiska beslut fattas som förväntas få avsevärda spridningseffekter som kan äventyra den inre marknadens eller den ekonomiska och monetära unionens funktionssätt.
- Fastställ ett krav för medlemsstaterna att ge kommissionen ytterligare information, om betydande farhågor uppstår att den politik som bedrivs kan komma att äventyra tillväxten i hela unionen eller den inre marknadens eller den ekonomiska och monetära unionens funktionssätt, eller äventyra de mål som EU slagit fast, dvs. i Europa 2020-strategin.
- Ta hänsyn till Europeiska systemrisknämndens bedömning i den multilaterala ramen för övervakning, särskilt beträffande finansiell stabilitet, stresstester, potentiella spridningseffekter utåt och inåt samt ökande, alltför stora, privata skulder.
- Upprätta ett sunt och transparent ramverk för övervakning bestående av två pelare – ekonomiska åtgärder och sysselsättningsåtgärder – som grundas på artiklarna 121 och 148 i EUF-fördraget. Inom ramen för sysselsättningspelaren, och som en del av den reviderade och stärkta europeiska sysselsättningsstrategin, bör ett sådant ramverk möjliggöra utvärdering av hur lämplig sysselsättningspolitiken är utifrån riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik. Syftet med detta är att kunna formulera verkliga riktlinjer, med hänsyn till den europeiska dimensionen och spridningseffekterna samt deras påföljande omsättning i nationell politik. Därutöver bör förebyggande rekommendationer utfärdas i rätt tid för att ta itu med de svagheter och utmaningar som medlemsstaternas sysselsättningspolitik och arbetsmarknader står inför.
- Ge den sysselsättningskommitté som avses i artikel 150 i EUF-fördraget och den kommitté för socialt skydd som avses i artikel 160 i EUF-fördraget en viktigare roll. I synnerhet bör sysselsättningskommittén få en viktigare roll i gränsöverskridande sysselsättningsfrågor.
- Se till att ta uttrycklig hänsyn till medlemsstaternas strukturella reformer i alla budgetberäkningar, i synnerhet pensions-, sjukvårds- och socialskyddsreformer, där avsikten är att möta den demografiska utvecklingen, samt de som rör bistånd, utbildning och forskning, varvid lika stor hänsyn bör tas till både hållbarhet och tillräcklighet. Reformernas sysselsättningsmässiga och sociala inverkan, särskilt på sårbara sociala grupper, bör också utvärderas så att ingen regel kan införas utan att dess inverkan på sysselsättningen och det sociala skyddsnätet i medlemsstaterna först utvärderas.
- Aktivera Lissabonfördragets övergripande sociala klausul, där hänsyn tas till sociala rättigheter och målsättningar, när ny EU-politik tas fram.
- Se till att Europaparlamentet engageras på lämpligt sätt i övervakningen av ekonomiska åtgärder och sysselsättningsåtgärder samt utvärderingen av dessa åtgärders sociala inverkan. I detta sammanhang bör antagandet av de integrerade riktlinjerna, i synnerhet riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik, omfattas av en tidtabell och ett förfarande som gör att Europaparlamentet får tillräckligt med tid för att kunna uppfylla sin rådgivande roll i enlighet med artikel 148.2 i EUF-fördraget.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- Inför ett sunt och transparent system för övervakning och utvärdering av riktlinjerna för sysselsättningspolitiken som baseras på övergripande EU-mål och som ska följas upp med lämpliga delmål, indikatorer och resultatavlor, med hänsyn till varje medlemsstats särskilda förhållanden och olika utgångspunkt.
- Uppmana rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor samt Ekofinrådet) och dess respektive arbetsgrupper att förstärka sitt samarbete, också genom gemensamma möten två gånger om året för att försäkra sig om en verklig integrering av politiken.

Rekommendation 2: Förbättra stabilitets- och tillväxtpaktens regelverk

Den lagstiftningsakt som ska antas (på grundval av bland annat artikel 126 i EUF-fördraget) bör särskilt syfta till att förbättra stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande delar och införa ekonomiskt och politiskt rimligare sanktioner och incitament, samtidigt som tillbörlig hänsyn tas till strukturen hos de nationella underskotten och skulderna (inklusive implicita skyldigheter) och konjunkturcykeln, i syfte att undvika en procyklisk budgetpolitik, och arten av de offentliga inkomster och utgifter som krävs för tillväxtfrämjande strukturella reformer. Alla medlemsstater bör sträva efter att göra framsteg, men de med större obalanser bör generellt sett göra mer för att uppfylla målen avseende skuldnivåer och underskott. Den demografiska utvecklingen bör också beaktas när obalanser i bytesbalansen utvärderas. Denna lagstiftningsakt bör syfta till att:

- Integrera "skuldskriterierna" ("hållbarhetsaspekten") på ett bättre sätt i varje steg av förfarandet vid alltför stora underskott och inrätta ett förfarande för övervakning av alltför stor skuldsättning på grundval av bruttoskuldnivåer. Detta förfarande skulle kräva detaljerade regelbundna rapporter om skuld- och underskottsdynamiken och deras sammankoppling och utveckling, samtidigt som hänsyn tas till landsspecifika förutsättningar och tillåter varje medlemsstat att ha en egen tidsplan för att uppnå riktmärkena i stabilitets- och tillväxtpakten. Kommissionen bör rådfråga arbetsmarknadens parter på unionsnivå och relevanta arbetsmarknadsparter på nationell nivå som en del av förfarandet för övervakning av alltför stor skuldsättning.
- Ta mer hänsyn till skuldnivån, skuldprofilen (inklusive löptid) och skuldutvecklingen (en bedömning av de offentliga finansernas hållbarhet) i samband med konvergens mot medlemsstatsspecifika finansiella mål på medellång sikt i stabilitets- och konvergensprogrammen.
- Fastställ, som en del av förfarandet för övervakning av alltför stor skuldsättning, en tydlig, harmoniserad ram för att bedöma och övervaka skuldutvecklingen, inbegripet implicita skyldigheter och ansvarsförbindelser, t.ex. pensionsåtaganden och offentliga garantier (t.ex. avseende kapital, räntor eller inkomstflöden) för investeringar i offentlig-privata partnerskap samt sådana investeringars kostnader i den nationella budgeten under åren.
- Etablera en landsspecifik, differentierad tidsplan för den finanspolitiska konsolidering som måste genomföras senast 2015, så att alla offentliga underskott åter kan anpassas till kraven i stabilitets- och tillväxtpakten.
- Inför en övervakningsmekanism som inbegriper eventuella offentliga varningar och gradvis ökande sanktioner och incitament för medlemsstater som inte har nått sina finansiella mål på medellång sikt eller inte närmar sig dem i överenskommen takt samt eventuell ekonomisk stimulans för länder som snabbare än förväntat når sina finansiella mål på medellång sikt.
- Fastställ minimiregler och riktlinjer för nationella budgetförfaranden (dvs. för årliga och fleråriga budgetramar) i syfte att genomföra skyldigheten i artikel 3 i protokollet (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott. De nationella budgetramarna bör innehålla tillräcklig information om både utgifter och intäkter i samband med de planerade budgetåtgärderna, i syfte att tillåta en förnuftig diskussion och granskning av budgetramarna på både nationell nivå och EU-nivå. Det behövs ytterligare arbete för att kunna jämföra de nationella budgetarna när det gäller utgiftskategorier och intäkter samt de politiska prioriteringar som dessa återspeglar.
- Gynna upprättandet av budgetkontrollmekanismer för tidig varning på nationell nivå.
- Fastställ på förhand angivna förebyggande åtgärder inom euroområdet, som kommissionen kan besluta om i enlighet med sin tydliga behörighet, både för den förebyggande och korrigerande delen av stabilitets- och tillväxtpakten för att underlätta åtgärder för tidig varning och deras successiva tillämpning.
- Verkställ och tillämpa sådana sanktioner och incitament för medlemsstaterna i euroområdet, med hänsyn den mycket nära kopplingen till ekonomier utanför euroområdet, särskilt de som förväntas ansluta sig till euroområdet, som en del av den nya multilaterala ramen för övervakning och de förstärkta instrumenten i stabilitets- och tillväxtpakten, särskilt den förstärkta rollen för de finansiella målen på medellång sikt.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- Genomför de förändringar som krävs i kommissionens interna beslutsförfarande, med vederbörlig hänsyn till de rådande principerna i EUF-fördraget, i syfte att garantera ett effektivt och snabbt genomförande av de förebyggande sanktionerna, i enlighet med kommissionens tydliga behörighet, särskilt vad gäller medlemmarna i euroområdet.
- Se till att besluten om huruvida medlemsstaterna uppfyller målen i stabilitets- och tillväxtpakten fattas av kommissionen mer oberoende av rådet, så att stabilitets- och tillväxtpaktens principer respekteras fullt ut.

Rekommendation 3: Förbättra den ekonomiska styrningen i euroområdet genom Eurogruppen liksom i hela Europeiska unionen.

Med erkännande av hur viktigt det är att alla medlemsstater i Europeiska unionen försöker åstadkomma ekonomisk konvergens, men också av att euroområdets länder befinner sig i en annan situation än övriga medlemsstater eftersom de inte har tillgång till växelkursmekanismen om de måste justera relativpriserna och att de delar ansvaret för att den ekonomiska och monetära unionen fungerar i sin helhet, bör de nya reglerna, på grundval av de andra rekommendationerna i denna resolution och artikel 136 i EUF-fördraget och protokollet (nr 14) om Eurogruppen, syfta till följande:

- Fastställ en särskild ram för euroområdet som syftar till förstärkt övervakning med inriktning på alltför stora makroekonomiska skillnader, ekonomisk tillväxt, arbetslöshetsnivåer, priskonkurrenskraft, reala växelkurser, kredittillväxt och bytesbalansutveckling för de berörda medlemsstaterna.
- Fastställ rättsliga ramar för att förbättra samordningen bland EU:s medlemsstater med syftet att övervaka och främja ekonomisk konvergens och diskutera potentiella makroekonomiska obalanser inom unionen.
- Öka betydelsen av de årliga övervakningsrapporterna om euroområdet på grundval av tematiska kvartalsrapporter för flera länder med särskild inriktning å ena sidan på potentiella spridningseffekter från den globala ekonomiska utvecklingen och från politik och omständigheter med särskild inverkan på vissa medlemsstater i euroområdet, och å andra sidan på de effekter som beslut fattade av eurogruppen kan få för länder och regioner utanför euroområdet. Särskild uppmärksamhet bör ges arbetet med att identifiera politik som kan ge positiva spridningseffekter, särskilt under ekonomisk recession, och därigenom understödja hållbar tillväxt i hela euroområdet.
- Förstärk sekretariatet för Eurogruppens ordförande.
- Ge den kommissionsledamot som ansvarar för ekonomi och valutafrågor posten som vice ordförande för kommissionen och uppdraget att se till att den ekonomiska verksamheten på unionsnivå är konsekvent, att kontrollera hur kommissionen utövar sitt ekonomiska, monetära och finansmarknadsrelaterade ansvar samt att samordna andra aspekter av unionens ekonomiska verksamhet.
- Öka transparensen och redovisningsskyldigheten för Eurogruppens beslutsprocess genom upprättande av en regelbunden dialog med Eurogruppens ordförande i det behöriga parlamentsutskottet och snabba offentliggöranden av de beslut som fattas av Eurogruppen på deras webbplats. Se till att åtminstone de EU-medlemsstater utanför eurogruppen som är förpliktade att anta den gemensamma valutan har tillträde till diskussionerna inom eurogruppen.

Rekommendation 4: Fastställ en stabil och trovärdig mekanism för att förhindra och undanröja alltför stor skuldsättning inom euroområdet

En konsekvensbedömning och genomförbarhetsstudie, som inte bör ta längre tid än ett år, bör genomföras innan en lagstiftningsakt antas (på grundval av artiklarna 122, 125, 329 (förstärkt samarbete) och 352 i EUF-fördraget eller annan lämplig rättslig grund) som syftar till följande:

- Inrätta en permanent mekanism eller enhet (en europeisk valutafond), efter vederbörlig utredning av fördelar och nackdelar som inte bör ta längre tid än ett år, som ska övervaka utvecklingen av statsskulden och komplettera stabilitets- och tillväxtpakten som en mekanism som kan tillgripas i sista hand när det inte längre är möjligt med marknadsfinansiering för en regering och/eller medlemsstat som har problem med betalningsbalansen. Den ska baseras på befintliga mekanismer (de europeiska finansiella stabiliseringsmekanismerna och det europeiska systemet för betalningsbalansstöd) och inkludera tydliga regler för bland annat följande aspekter:

- a) Medlemskapskriterier, t.ex. uppfyllande av minimikraven för nationella budgetbestämmelser eller budgetinstitutioner,

Onsdagen den 20 oktober 2010

- b) beslutsprocesser och finansiering,
- c) villkor för exceptionella lån,
- d) övervakning,
- e) resurser och befogenheter.

En sådan mekanism får inte begränsa budgetmyndighetens befogenhet att upprätta EU-budgeten på lämplig nivå, undvika moralisk risk och vara i linje med principerna för statligt stöd och konsekvenserna av att ignorera dem. Det bör nogt undersökas huruvida medlemsstater som inte deltar i eurosamarbetet kan få möjlighet att delta i den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen från fall till fall och efter att vissa på förhand definierade villkor har uppfyllts.

- Informera Europaparlamentet om de uppskattade effekterna för EU:s kreditvärdighet till följd av
  - a) inrättandet av den finansiella stabiliseringsmekanismen och
  - b) utnyttjandet av hela utrymmet.
- Ge tillräcklig information om reglerna för att genomföra den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen med tanke på den fleråriga budgetramens begränsningar. Med tanke på stabiliseringsmekanismens eventuella långtgående budgetkonsekvenser bör man ägna den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen ytterligare en tanke innan förordningen om den fleråriga budgetramen antas.
- Tillåta att budgetmyndighetens båda grenar deltar i beslut som avser de följder som denna mekanism skulle kunna få för EU-budgeten.
- Stödja ståndpunkten att eventuella budgetbehov knutna till denna mekanism bör finansieras genom en tillfällig revidering av den fleråriga budgetramen för att se till att en tillräcklig medverkan från budgetmyndighetens sida garanteras i tid.

Rekommendation 5: Granska EU:s budget-, finans- och skatteinstrument

En lagstiftningsakt bör antas eller en genomförbarhetsstudie som ska genomföras inom tolv månader i vilken bör syfta till följande:

- Ta fram en genomförbarhetsstudie (över beskaffenhet, risker och fördelar) inom ett år för inrättande på lång sikt av ett system genom vilket medlemsstaterna kan delta i utfärdandet av gemensamma europeiska statsobligationer. Utvärderingen bör kartlägga olika rättsliga alternativ och mål, t.ex. finansiering av långsiktig europeisk infrastruktur och strategiska projekt med projektobligationer. Styrkor och svagheter med alla alternativ måste undersökas, med beaktande av möjliga moraliska risker för deltagande medlemmar.
- Förstärk och uppdatera unionens sammanhållningspolitik, särskilt med hänsyn till målen i Europa 2020-strategin, i nära samarbete med Europeiska investeringsbanken (EIB) i syfte att minska strukturella brister, utjämna välfärdsskillnader, förbättra köpkraften och öka svagare ekonomiska regioners konkurrenskraft, bl.a. genom att bättre tillgodose de finansiella behoven hos små och medelstora företag och underlätta deras deltagande på den inre marknaden.
- Framhåll vikten av att Europeiska centralbankens oberoende är nödvändigt för stabiliteten hos Europeiska unionens finansiella och fria marknadsekonomi.
- Upprätthåll en tydlig åtskillnad mellan skattepolitiken och den monetära politiken för att inte äventyra Europeiska centralbankens oberoende.
- Utveckla gemensamma budgetprinciper för de offentliga utgifternas kvalitet (både för nationella budgetar och EU-budgeten) och en uppsättning gemensamma politiska åtgärder och instrument som stöder Europa 2020-strategin, samtidigt som målen avseende budgetdisciplin balanseras och det blir möjligt att långsiktigt finansiera hållbara arbetstillfällen och investeringar.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- Fastställ en tydlig ram för ett nytt gemensamt försök att med hjälp av EU-budgetmedel och finansiella resurser från EIB nå ytterligare hävstångseffekter för budgetmedlen i nästa fleråriga budgetram samt dra fördel av EIB:s expertis på området finansieringslösningar, dess engagemang för EU-politiken och dess avgörande roll för finansinstitut i den offentliga och privata sektorn samt förstärk EIB:s och sammanhållningsfondernas roll, särskilt i tider av ekonomisk recession.
- Inrätta en högnivågrupp för skattepolitik under kommissionens ordförandeskap, med mandat att inom ett år utarbeta en vägkarta för en strategisk och pragmatisk strategi för skattepolitiska frågor, där man särskilt beaktar kampen mot skattebedrägerier och skatteparadis, ger ny kraft åt uppförandekoden för företagsbeskattning, utvidgar förfarandena mot otillbörlig skattekonkurrens, utvidgar det automatiska informationsutbytet, underlättar tillväxtfrämjande skattereformer och utforskar nya instrument. EU:s dagordning för yttre förbindelser, särskilt i samband med G20, när det gäller skattefrågor bör analyseras av denna högnivågrupp för skattepolitik.
- Inrätta en högnivågrupp under kommissionens ordförandeskap med mandat att undersöka eventuella institutionella förändringar inom ramen för de pågående reformerna av den ekonomiska styrningen, inklusive ett eventuellt inrättande av en gemensam EU-kassa (European Common Treasury (ECT)) i syfte att ge Europeiska unionen egna finansiella resurser i enlighet med Lissabonfördraget för att minska beroendet av de nationella överföringarna.
- Förstärk den inre marknaden genom att främja e-handel och gränsöverskridande handel, förenkla online-betalningsförfaranden och harmonisera skatteinstrumenten som ett sätt att stärka konsumenternas förtroende för den europeiska ekonomin.

Rekommendation 6: Tillhandahålla reglering och övervakning av finansmarknaden med en tydlig makroekonomisk dimension

Den lagstiftningsakt som ska antas bör syfta till följande:

- Se till att alla lagstiftningsinitiativ som avser finansiella tjänster är i linje med den makroekonomiska politiken, i syfte att garantera den nödvändiga transparensen och marknadsstabiliteten och därmed öka tilltron till marknaderna och den ekonomiska utvecklingen.
- Främja metoder att uppnå ett konsekvent genomförande av kapitalkravet i den andra pelaren som svar på specifika prisbubblor på tillgångar eller likviditetsproblem.
- Reglera kopplingarna mellan de finansiella marknaderna och den makroekonomiska politiken för att garantera stabilitet, transparens och ansvarsskyldighet och hindra incitament till alltför stor risktagning.
- Tillhandahålla regelbunden utvärdering av utvecklingen av tillgångspriserna och kredittillväxten i medlemsstaterna och den effekt detta får för den finansiella stabiliteten och bytesbalansutvecklingen samt för medlemsstaternas effektiva reala växelkurser.
- Ge de europeiska tillsynsmyndigheterna de exklusiva tillsynsbefogenheterna över stora gränsöverskridande finansinstitut.

Rekommendation 7: Förbättra EU-statistikens tillförlitlighet

Den lagstiftningsakt som ska antas bör syfta till följande:

- Garantera ett strikt genomförande av överenskomna politiska åtaganden inom statistikområdet.
- Öka kommissionens (Eurostat) undersökningsbefogenheter, t.ex. att utan förvarning utföra inspektioner på plats och tillgång till all redovisnings- och budgetinformation, inklusive möten med enskilda personer eller organ som är förtroga med sådan information, t.ex. oberoende ekonomer, företagsorganisationer och fackföreningar, för kvalitetsbedömning av de offentliga finanserna. Om det är lämpligt bör sådana åtgärder åtföljas av ökade budget- och personalresurser.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- Kräv att medlemsstaterna förser kommissionen (Eurostat) med uppgifter som är förenliga med de statistiska principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽¹⁾.
- Kräv att medlemsstaterna anger vilka av uppgifterna till kommissionen (Eurostat) som stöds av en fristående revisionsberättelse.
- Inför finansiella och icke-finansiella sanktioner för tillhandahållande av statistik som inte är förenlig med de statistiska principerna i förordning (EG) nr 223/2009.
- Granska behovet av mer harmoniserade uppgifter som är relevanta för den ram för ekonomisk styrning som föreslås i denna bilaga. Sörj särskilt för en lämplig kvalitetsram för den europeiska statistiken, med syftet att förbättra den analytiska ramen för övervakning, inbegripet en "resultattavla" för effektiv multilateral övervakning i enlighet med rekommendation 1.
- Harmonisera uppgifterna om de offentliga finanserna på grundval av en standardiserad och internationellt erkänd redovisningsmetod.
- Garantera att vissa skuldförbindelser utanför balansräkningarna anges på ett konsekvent och öppet sätt, särskilt vad gäller framtida kostnader för pensioner i den offentliga sektorn och långfristiga kontrakt med den privata sektorn för uthyrning eller annat tillhandahållande av allmänna lokaler och byggnader.

Rekommendation 8: Stärk unionens yttre representation inom ekonomi och valutafrågor

Den lagstiftningsakt (på grundval av artikel 138 i EUF-fördraget) som ska antas bör syfta till följande:

- Eftersträva en överenskommelse om representation av euroområdet/EU i IMF och andra relevanta finansiella institutioner där så är lämpligt.
- Granska villkoren för representation av euroområdet/EU i IMF och andra internationella organ för ekonomisk, monetär och finansiell stabilitet.
- Inkludera, i överensstämmelse med bestämmelserna i fördraget, ett förfarande för att till fullo informera och involvera Europaparlamentet innan något beslut antas i enlighet med artikel 138 i EUF-fördraget.
- Inrätta en tydlig och målinriktad internationell dagordning för euroområdet/EU som ska garantera lika villor internationellt i samband med EU:s dagordning för finanspolitik, bedrägeribekämpning, finansiella bestämmelser och tillsyn.
- Inled en diskussion, parallellt med de åtgärder som kan och bör vidtas så fort som möjligt inom ramen för den nuvarande institutionella ramen, för att fastställa ramens begränsningar och kartlägga möjligheterna för en översyn av fördragen i syfte att inrätta de mekanismer och strukturer som behövs för en enhetlig och effektiv ekonomisk styrning samt en verklig makroekonomisk konvergens mellan medlemsstaterna både inom och utanför euroområdet.

⁽¹⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

Torsdagen den 21 oktober 2010

Framtiden för EU:s standardisering

P7_TA(2010)0384

Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om framtiden för EU:s standardisering (2010/2051(INI))

(2012/C 70 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den offentliga utfrågning om framtiden för europeisk standardisering som hölls i parlamentets utskott för den inre marknaden och konsumentskydd den 23 juni 2010,
- med beaktande av svaren på kommissionens offentliga samråd om en översyn av det europeiska standardiseringssystemet (som hölls 23 mars–21 maj 2010),
- med beaktande av konsekvensbedömningen av standardiseringspaketet från kommissionens generaldirektorat för näringsliv (den 9 mars 2010),
- med beaktande av rapporten ”Standardisation for a competitive and innovative Europe: a vision for 2020” från expertpanelen för översyn av det europeiska standardiseringssystemet (Express) (februari 2010),
- med beaktande av professor Mario Montis rapport till kommissionens ordförande av den 9 maj 2010, med titeln ”En ny strategi för den inre marknaden”,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010: Europa 2020, en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (KOM(2010)2020),
- med beaktande av en undersökning om små och medelstora företags tillgång till europeisk standardisering med titeln ”Enabling small and medium-sized enterprises to achieve greater benefit from standards and from involvement in standardization”, som utfördes på uppdrag av Europeiska standardiseringskommittén (Cen) och Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) (augusti 2009),
- med beaktande av undersökningen om tillgång till standardisering från kommissionens generaldirektorat för näringsliv (den 10 mars 2009),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 december 2009 om tillämpningen av direktiv 98/34/EG under perioden 2006–2008 (KOM(2009)0690) och det tillhörande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar (SEK(2009)1704),
- med beaktande av vitboken av den 3 juli 2009 med titeln ”Moderniserad IKT-standardisering i EU – Vägen framåt” (KOM(2009)0324),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 25 september 2008 om standardisering och innovation,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 juni 2008 med titeln ”Tänk småskaligt först” – En ”Small Business Act” för Europa” (KOM(2008)0394),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 mars 2008 om ökat bidrag från standardiseringen till innovation i EU (KOM(2008)0133),

Torsdagen den 21 oktober 2010

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 oktober 2004 om den europeiska standardiseringens roll i EU:s politik och lagstiftning (KOM(2004)0674) och kommissionens tillhörande arbetsdokumentet om utmaningarna för europeisk standardisering,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 februari 2004 om integrering av miljöaspekter i europeisk standardisering (KOM(2004)0130),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 26 juli 2001 om europeiska politiska principer om internationell standardisering (SEK(2001)1296),
- med beaktande av sin resolution av den 12 februari 1999 om kommissionens rapport om effektivitet och tillförlitlighet i europeisk standardisering enligt den nya metoden ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 13 maj 1998 om effektivitet och tillförlitlighet i europeisk standardisering enligt den nya metoden (KOM(1998)0291),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG av den 24 oktober 2006 om finansiering av europeisk standardisering ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets beslut nr 87/95/EEG av den 22 december 1986 om standardisering inom området informationsteknologi och telekommunikation ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Wienavtalet från juni 1991 om tekniskt samarbete mellan ISO och Cen och Dresdenavtalet från september 1996 om utbyte av teknisk information mellan Cenelec och IEC,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0276/2010), och av följande skäl:
  - A. Det europeiska standardiseringssystemet har varit en central del i bildandet av den gemensamma marknaden, i synnerhet genom användandet av standarder som integreras i den nya lagstiftningsramen inom viktiga rättsområden under den nya metoden.
  - B. Det befintliga rättsliga ramverket har bidragit till att göra den europeiska standardiseringen framgångsrik genom att göra det möjligt att utveckla de europeiska standarder som alla ekonomiska aktörer behöver för att säkerställa att den inre marknaden fungerar smidigt, underlätta för världshandeln och marknadstillträdet samt främja en hållbar utveckling och konkurrenskraft.
  - C. Det europeiska standardiseringssystemet har en nyckelroll när det gäller att möta den europeiska politikens och lagstiftningens allt större behov av standarder som kan säkerställa produktionssäkerhet, tillgänglighet, innovation, interoperabilitet och miljöskydd.

⁽¹⁾ EGT C 150, 28.5.1999, s. 624.

⁽²⁾ EUT L 315, 15.11.2006, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽⁴⁾ EGT L 36, 7.2.1987, s. 31.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- D. I princip VII i "Small Business Act" understryks betydelsen av att främja de små och medelstora företagens deltagande och försvara deras intressen i standardiseringsprocessen.
- E. Utvecklingen av europeiska standarder bidrar till utvecklingen av globala standarder.
- F. Ett modernt och flexibelt europeiskt standardiseringssystem är en central del i en ambitiös och förnyad europeisk industripolitik.
- G. Europeisk standardisering sker inom eller i förhållande till det globala ekosystemet och förlitar sig till specifika strukturer och utstakade processer för utveckling av standarder som införs av Cen och Cenelec utifrån den nationella delegeringsprincipen och av Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (Etsi) utifrån direkt medlemskap.
- H. I Montirapporten om en ny strategi för den inre marknaden bekräftar man att standardisering är avgörande för hanteringen av den inre marknaden samt betonar att det är nödvändigt att se över standardiseringsprocessen i Europa och att bevara fördelarna med det nuvarande systemet, samtidigt som man behåller jämvikten mellan den europeiska och den nationella dimensionen.
- I. För att man ska kunna möta företagens och konsumenternas behov i framtiden och kunna utnyttja standardiseringens alla potentiella fördelar i offentliga och samhällsnyttiga sammanhang, måste den europeiska standardiseringen anpassas till de nya utmaningar som globaliseringen, klimatförändringarna, framväxten av nya ekonomiska maktcentrum och teknikens utveckling medför.
- J. Det är nödvändigt att utveckla en strategi för den europeiska standardiseringen och se över det nuvarande systemet för att detta ska kunna förbli framgångsrikt och möta det kommande årtiondets behov, och därmed göra det möjligt för Europa att behålla sin ledande roll i det globala standardiseringssystemet.

Inledning

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att se över det europeiska standardiseringssystemet i syfte att bevara dess många fördelar, förbättra bristerna och hitta rätt balans mellan den europeiska, nationella och internationella dimensionen. Parlamentet betonar att den föreslagna översynen bör bygga vidare på fördelarna med det befintliga systemet då dessa utgör en stabil grund för förbättringar, och inte omfatta några radikala förändringar som skulle underminera systemets kärnvärden.
2. Europaparlamentet kräver att kommissionen omedelbart lägger fram förslag på en modern och integrerad standardiseringspolitik som inkluderar en översyn av direktiv 98/34/EG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter, beslut 87/95/EEG om standardisering inom området informationsteknologi och telekommunikation och beslut 1673/2006/EG om finansiering av europeisk standardisering i enlighet med kommissionens arbetsprogram för 2010.
3. Europaparlamentet framhåller att översynen av det europeiska standardiseringssystemet ska bidra till den europeiska innovationskraften och till en hållbar utveckling, stärka EU:s konkurrenskraft, främja EU:s ställning inom internationell handel och bidra till medborgarnas välfärd.
4. Europaparlamentet lovordar rapporten från expertpanelen för översyn av det europeiska standardiseringssystemet (Express). Parlamentet uppmanar europeiska och nationella standardiseringsorganisationer, medlemsstaterna och kommissionen att införa strategiska rekommendationer för att ta fram ett europeiskt standardiseringssystem som kan möta de sociala och ekonomiska behoven och behålla sin ledande roll i det globala standardiseringssystemet.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att låta sitt förslag till översyn av den nuvarande rättsliga ramen om europeisk standardisering åtföljas av ett strategidokument för att upprätta en heltäckande ram för åtgärder på europeisk och nationell nivå, inklusive konkreta förslag på de förbättringar som inte kan genomföras genom att ändra lagstiftningen. Parlamentet betonar att ett sådant strategidokument inte bör vara begränsat till de rekommendationer som finns i Expressrapporten.

Torsdagen den 21 oktober 2010

6. Europaparlamentet välkomnar kommissionens vitbok "Moderniserad IKT-standard i EU – Vägen framåt". Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att införa de huvudsakliga rekommendationer som anges i vitboken för att säkerställa utveckling, inom de europeiska och internationella standardiseringssystemen, av relevanta globala IKT-standards för införande och användning i EU:s politik och offentliga upphandling.
7. Europaparlamentet stöder kommissionens avsikt att integrera principerna i Världshandelsorganisationens avtal om tekniska handelshinder (insyn, öppenhet, opartiskhet, samförstånd, effektivitet, relevans och samstämmighet) i den rättsliga ramen för den europeiska standardiseringen för att på så sätt stärka tillämpningen av dem i det europeiska standardiseringssystemet. Europaparlamentet anser att man i samband med integreringen av dessa principer i lagstiftningen inte bör skapa några nya officiella europeiska standardiseringsorgan utöver de tre befintliga Cen, Cenelec och Etsi.
8. Europaparlamentet anser att dessa principer kan kompletteras med ytterligare egenskaper, såsom underhåll, tillgänglighet, kvalitet, neutralitet och ansvarsskyldighet. Parlamentet anser att alla dessa principer behöver specificeras och definieras ytterligare, och att ett särskilt övervakningssystem måste införas för att säkerställa att de införs på nationell och europeisk nivå i utvecklingen av standarder som ska stödja EU:s politik och lagstiftning.
9. Europaparlamentet betonar dock att dessa principer inte i sig räcker för att säkerställa att alla samhällens intressenter, i synnerhet de som företräder hälso-, säkerhets-, konsument- och miljöintressen, är tillräckligt representerade i standardiseringsprocessen inom det europeiska standardiseringssystemet. Parlamentet anser därför att man måste lägga till principen om "lämplig representation" eftersom det, så snart det rör allmänhetens intressen, är mycket viktigt att på ett lämpligt sätt ta hänsyn till alla intressenters situation, i synnerhet när det gäller att ta fram standarder som kan stödja EU:s lagstiftning och politik, samtidigt som man respekterar behovet av att anlita de mest lämpade tekniska experterna för varje standardiseringsprojekt.
10. Europaparlamentet betonar att små och medelstora företag, trots att de utgör en viktig del av den europeiska marknaden, inte i tillräcklig utsträckning deltar i standardiseringssystemet och därför inte kan utnyttja alla de fördelar som standardiseringen ger. Parlamentet anser att det är nödvändigt att förbättra deras representation och deltagande i systemet inom i synnerhet tekniska utskott och på nationell nivå. Kommissionen uppmanas att i samband med översynen av det europeiska standardiseringssystemet identifiera det bästa sättet att uppnå detta mål genom att undersöka vilka ekonomiska medel som behövs för att hjälpa de små och medelstora företagen.
11. Europaparlamentet betonar att även om standarder har bidragit till att avsevärt förbättra säkerheten och kvaliteten på varor, så står standardiseringen på tjänsteområdet inte alls i proportion till denna sektors ekonomiska betydelse och potential. Parlamentet konstaterar i synnerhet att antalet nationella standarder för tjänster som har tagits fram i Europa under de senaste åren är betydligt fler än antalet europeiska standarder inom detta område.
12. Europaparlamentet är medvetet om att tjänstestandarder ofta följer nationella särdrag och att utvecklingen av sådana står i förhållande till marknads behov samt konsumenternas och det offentligas intressen. Parlamentet betonar att utvecklingen av europeiska tjänstestandarder samt framtagandet av egna kvalitets-kriterier och kvalitetsbeteckningar på unionsnivå i branschorganisationerna, i enlighet med direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden, bör främja harmoniseringen av tjänstesektorn, ge ökad insyn i tjänsterna i Europa samt höja deras kvalitet och konkurrenskraft och främja konkurrens, innovation, konsumentskydd och avskaffandet av handelshinder.
13. Europaparlamentet stöder därför kommissionens avsikt att inkludera tjänstestandarder i den rättsliga ramen för europeisk standardisering, eftersom detta inte bara kommer att säkerställa att alla nationella tjänstestandarder som eventuellt skulle kunna utgöra tekniska handelshinder på den inre marknaden uppmärksammas, utan även kommer att ge en rättslig grund som kommissionen kan använda för att uppmana de europeiska standardiseringsorganisationerna att utveckla standarder för tjänstesektorn. Kommissionen föreslås uppmana tjänsteleverantörerna att utarbeta standarder inom de europeiska standardiseringsorganisationerna för att i möjligaste mån undvika fragmentering av olika nationella standarder och samtidigt se till att tjänstestandarderna står i förhållande till marknads och konsumenternas behov och det offentligas intressen. Parlamentet stödjer åtgärder som säkerställer tjänstekvaliteten, till exempel kvalitetskriterier eller kvalitetsbeteckningar från branschorganisationer, och uppmanar berörda aktörer att delta i den europeiska standardiseringsprocessen.

Torsdagen den 21 oktober 2010

Det europeiska standardiseringssystemets användningsområden

a) Allmänt

14. Europaparlamentet bekräftar att europeisk standardisering till stöd för lagstiftning genom den nya metoden har varit ett framgångsrikt och viktigt verktyg för att fullborda den inre marknaden. Parlamentet betonar att antalet standardiseringsmandat till stöd för annan lagstiftning än den som ingår i den nya metoden har tilltagit under senare år, vilket antyder att denna modell har införts inom en rad olika politikområden i EU. Det är önskvärt att vidga användningen av standarder inom andra områden av unionens lagstiftning och politik utanför den inre marknaden, och då ta hänsyn till de berörda områdenas särdrag i enlighet med principerna om bättre lagstiftning.

15. Europaparlamentet vidhåller att det är mycket viktigt att upprätthålla en tydlig uppdelning mellan lagstiftning och standardisering för att undvika missförstånd vad gäller målsättningen med lagstiftningen och den önskade skyddsnivån. Parlamentet betonar att EU:s lagstiftare måste vara mycket försiktiga och noggranna när de nödvändiga kraven i förordningen definieras, och samtidigt måste kommissionen tydligt och exakt definiera målen med det standardiseringsarbete den ger mandat för. Standardiserarnas roll bör begränsas till att definiera de tekniska sätten att nå de mål som lagstiftaren upprättar och att erbjuda en hög skyddsnivå.

16. Europaparlamentet upprepar att europeiska standarder måste utvecklas inom en rimlig tidsfrist, i synnerhet inom de områden där standarder behövs snabbt för att kunna uppfylla de behov som lagstiftningen och de snabbt växlande marknadsförhållandena har. Parlamentet uppmanar därför de europeiska och nationella standardiseringsorganen att fortsätta att förbättra effektiviteten, men att samtidigt se till att den tilltagande standardiseringsprocessen inte sker på bekostnad av öppenheten, kvaliteten, insynen och samförståndet mellan samtliga intresserade parter.

17. Europaparlamentet erkänner vikten av att förenkla förfarandet för fastställande av standarder och uppmanar kommissionen att tillsammans med intressenterna söka nya vägar för att optimera antagandet av europeiska standarder.

18. Europaparlamentet anser att standardiseringsprocessen till viss del kan påskyndas genom att förbättra samrådsrutinerna mellan kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna redan innan ett mandat utfärdas. Om de i förväg rådfrågas om sina möjligheter att genomföra ett standardiseringsprojekt kan de agera snabbare, helst inom två månader.

19. Europaparlamentet noterar betydelsen av 98/34/EG-kommittén som ett forum för att diskutera frågor om teknisk reglering och standardisering mellan kommissionen och medlemsstaterna. Parlamentets representanter bör bjudas in till kommitténs (eller dess efterföljares) möten, vilka i lämpliga fall och i synnerhet när standardiseringsfrågor diskuteras även bör behålla observatörsstaten för europeiska och nationella standardiseringsorgan och vara öppna för intresseorganisationer på europeisk nivå.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samarbete med de europeiska standardiseringsorganen, utveckla och införa förbättrade system för att samordna standardiseringspolitiken och standardiseringsverksamheten, vilka ska täcka alla aspekter av standardiseringsprocessen, från föreberedelsen och utdelningen av mandat, via bevakningen av den tekniska kommitténs arbete för att säkerställa att de framtagna standarderna är i enlighet med EU:s politik och följer respektive lagstiftning, till det formella antagandet, publiceringen och användandet av standarderna. Parlamentet framhåller den roll som berörda kategorier av intressenter skulle kunna spela som rådgivande grupp som bistår kommissionen vid utvecklandet av en harmoniserad plattform för en europeisk standardiseringspolitik.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta fram en samordnad standardiseringspolitik och anta en enhetlig strategi för användandet av standarder till stöd för lagstiftningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att uppnåendet av målen för EU:s politik inte äventyras genom bristande samordning i standardiseringsarbetet, konkurrerande eller onödiga standarder eller onödigt många certifierings-system.

Torsdagen den 21 oktober 2010

22. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över och rationalisera rutinerna för att ta fram standardiseringsmandat till europeiska standardiseringsorgan så att de omfattar en remissfas med relevanta intressenter och en ingående analys som rättfärdigar behovet av nya standardiseringsuppdrag, för att på så sätt säkerställa att standardiseringen är relevant samt undvika dubbelarbete och inkonsekventa standarder och specifikationer.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla en handlingsplan för ett mer integrerat EU-standardiseringsystem, effektivare standardisering, bättre tillgång till standardisering för i synnerhet små och medelstora företag, en starkare EU-roll i standardiseringen på internationell nivå och ett mer hållbart finansieringsystem för utvecklingen av standarder.
24. Europaparlamentet betonar vilken viktig roll konsulterna för den nya metoden har när det gäller att kontrollera att harmoniserade standarder följer respektive EU-lagstiftning. Parlamentet påpekar att sådana konsulter i allmänhet väljs ut av, och arbetar inom, de europeiska standardiseringsorganisationerna, vilket lägger en betydande administrativ börda på dessa organisationer och ibland även medför att intressenter uttrycker oro för opartiskheten och oberoendet i processen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att bedöma behovet av att se över befintliga förfaranden, och anser att kommissionen bör ta fram ett förfarande för att säkerställa att de standarder man ger mandat för även följer annan EU-politik och EU-lagstiftning utöver den nya metoden. Detta bör ske under utvecklingen av standarderna för att undvika förseningar och ineffektiva förfaranden på grund av att standarderna underkänns i efterhand.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att mera ingående kontrollera resultatet av standardiseringsprocessen för att se till att standarderna uppfyller mandatet – i synnerhet när standarder används för lagstiftning inom den nya metoden – samtidigt som man ser till att inga ytterligare förseningar byggs in i systemet för godkännande av standarder. Parlamentet har för avsikt att i samband med den kommande översynen av det europeiska standardiseringsystemet undersöka möjligheten att utvidga kommissionens och medlemsstaternas rätt att bestrida en standard som inte fullt ut verkar uppfylla huvudkraven i den berörda lagstiftningen, till att även omfatta parlamentet.
26. Europaparlamentet ber kommissionen att, i syfte att säkerställa insynen, offentliggöra formella invändningar mot standarder på ett konsoliderat sätt, och att offentliggöra en aktuell tabell över alla åtgärder i samband med formella invändningar. Parlamentet uppmanar också kommissionen att årligen lägga fram en rapport om standardiseringsmandaten och arbetet med att uppfylla dem.
27. Europaparlamentet uppmanar de europeiska standardiseringsorganisationerna att stärka de befintliga överklagandemekanismer som ska användas vid oenighet i en standardiseringsfråga. Parlamentet noterar att de befintliga mekanismerna inte alltid är effektiva eftersom deras sammansättning i praktiken återger åsikterna hos de personer som godkände standarden. Därför föreslås att mekanismerna utvidgas till att även omfatta externa oberoende experter och/eller europeiska samhällsintressenter som för närvarande är associerade medlemmar i eller samarbetspartner till de europeiska standardiseringsorganisationerna.
28. Europaparlamentet uttrycker sitt stöd för Keymark, ett frivilligt europeiskt certifieringsmärke som ägs av Cen/Cenelec och som visar att europeiska standarder uppfylls. Keymark är ett värdefullt alternativ till de olika nationella certifieringsprogram som medför upprepad testning och märkning av produkter i flera medlemsstater och därmed kan utgöra handelshinder på den inre marknaden samt medföra betydande kostnader för småföretag, vilket i sin tur kan leda till höga konsumentpriser. Parlamentet uppmanar därför de nationella standardiseringsorganen och andra nationella certifieringsorgan att främja Keymark som ett alternativ till nationella certifieringsprogram, och vill se en informationskampanj i hela Europa för att öka medvetenheten om fördelarna med Keymark hos företag och konsumenterna.
29. Europaparlamentet är medvetet om att det nuvarande systemet med EU-finansiering till stöd för europeisk standardisering ofta medför frustration på grund av regeländringar, höga revisionskostnader och förseningar i betalningsgodkännandet. Det finns ett brådskande behov av att minska dessa kostnader och att lätta på den tunga administrativa börda som ibland uppväger fördelarna med det ekonomiska stödet, samtidigt som man respekterar EU:s finansieringsregler. Parlamentet uppmanar kommissionen och alla intressenter att trygga en hållbar finansiering av systemet, inbegripet genom partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn och genom flerårig ekonomisk planering, vilket är viktigt för att kunna garantera att det är effektivt i den globala konkurrensen. Parlamentet anser att kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna kan förbättra samarbetet för att garantera en stabil och användarvänlig ram för den EU-finansierade delen av den europeiska standardiseringsprocessen, vilket skulle medföra en betydande effektivitetsökning i systemet.

Torsdagen den 21 oktober 2010

b) *Förbättrad tillgång till standardiseringsprocessen*

30. Europaparlamentet erkänner att principen om nationell delegering utgör en hörnsten i det europeiska standardiseringssystemet, i synnerhet vad gäller Cens och Cenelecs standardiseringsutveckling. Parlamentet noterar dock att i det stora flertalet europeiska länder deltar samhällets intressenter endast mycket lite, eller inte alls, i standardiseringsutvecklingen, vilket även bekräftas i undersökningen om tillgång till standardisering.

31. Europaparlamentet uppmanar därför europeiska och nationella standardiseringsorgan att främja och underlätta för alla intresserade parter att effektivt delta i standardiseringsprocessen, i synnerhet representanter för små och medelstora företag och alla intressenter som företräder offentliga intressen, såsom konsumenter (inklusive personer med funktionshinder och utsatta konsumenter), miljöföreträdare, arbetare och organisationer som representerar andra samhällsintressen.

32. Europaparlamentet uppmanar även kommissionen att undersöka varför samhällsintressenterna och de små och medelstora företagen deltar i så ringa omfattning på nationell nivå samt vid behov främja åtgärder i medlemsstaterna som kan ge samhällsintressenterna och de små och medelstora företagen bättre tillgång till den nationella standardiseringsprocessen. Parlamentet välkomnar Cens/Cenelecs och de nationella standardiseringsorganens insatser för att införa de 58 rekommendationer som lades fram i undersökningen av små och medelstora företags tillgång till standardisering samt Expressrapportens rekommendationer om att förbättra tillgången för alla intressenter.

33. Europaparlamentet betonar det sedan 1990-talet kända behovet av att säkerställa att samhällsintressenter kan delta direkt på europeisk nivå för att uttrycka sina åsikter mer effektivt, eftersom de fortfarande är dåligt representerade i de nationella tekniska kommittéerna i de flesta medlemsstater. Parlamentet står fast vid att det ekonomiska och politiska stödet för de europeiska organisationer som har inrättats för att representera sådana intressenter måste finnas kvar och förstärkas åtminstone under perioden fram till 2020, eftersom man endast har gjort mycket små framsteg för att öka samhällsintressenternas deltagande på nationell nivå. Dessa organisationer uppmanas spela en betydande roll i rådgivningen av medlemsstaterna och de nationella intresseorganisationerna i syfte att öka de respektive intressenternas deltagande på nationell nivå.

34. Europaparlamentet anser att de europeiska organisationer som representerar samhällsintressenter måste få en starkare roll inom de europeiska standardiseringsorganisationerna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna att främja olika åtgärder för att uppnå detta däribland, utan att bryta mot principen om nationell delegering, att ge dessa organisationer medlemskap, men inte rösträtt, i de europeiska standardiseringsorganisationerna, förutsatt att de är associerade medlemmar eller samarbetspartner. Parlamentet anser också att de nationella standardiseringsorganen måste spela en nyckelroll för att främja och förstärka samhällsintressenternas deltagande i standardiseringsprocessen, samtidigt som principen om nationell delegering respekteras.

35. Europaparlamentet noterar den senaste utvecklingen inom Internationella standardiseringsorganisationen (ISO), i synnerhet den modell som används för att utveckla ISO 26000-standarden om socialt ansvar, där nationella standardiseringsorgan fick rätt att endast nominera en representant från var och en av de sex intressentkategorier som hade fastställts (näringslivsorganisationer, konsumentorganisationer, myndigheter, fackföreningar, icke-statliga organisationer samt en kategori omfattande tjänster, stöd, forskning och övriga). Parlamentet vidhåller att möjligheten att använda en liknande modell bör granskas ingående av de europeiska standardiseringsorganisationerna och kommissionen, tillsammans med alla intresserade parter, som ett alternativ för att skapa standarder av särskilt allmänintressen, och att resultaten av denna bedömning bör rapporteras till parlamentet. Kommissionen uppmanas att föreslå ekonomiska sätt att stödja en sådan alternativ modell.

c) *Förstärkning av principen om nationell delegering*

36. Europaparlamentet påpekar att trots att de nationella standardiseringsorganen utgör ett kärnelement i det europeiska standardiseringssystemet föreligger det betydande skillnader mellan dem vad gäller resurser, teknisk expertis och intressenternas engagemang i standardiseringsprocessen. Parlamentet betonar att de befintliga ojämlikheterna skapar en betydande obalans som gör det svårt för dem att effektivt delta i det europeiska standardiseringssystemet, samtidigt som begränsade resurser i vissa nationella standardiseringsorgan kan hindra dem från att effektivt delta i standardiseringsprocessen.

Torsdagen den 21 oktober 2010

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna att främja utbildningsprogram och att vidta alla åtgärder som behövs för att svagare nationella standardiseringsorgan, som för närvarande inte har några tekniska utskott eller deltar i det europeiska standardiseringsarbetet på en nivå som motsvarar deras ekonomiska struktur, ska kunna spela en mer aktiv roll i standardiseringsprocessen för att öka förtroendet för den inre marknaden och säkerställa rättvis konkurrens. Parlamentet anser att det även behövs utbildningsprogram för små och medelstora företag för att öka deras deltagande i standardiseringen och höja betydelsen av standardisering som ett strategiskt företagsverktyg.

38. Europaparlamentet lovordar Cens och Cenelecs initiativ att införa kollegial granskning för att bedöma om de nationella standardiseringsorganen tillämpar WTO:s principer (och tillhörande attribut) på rätt sätt samt att arbeta för kontinuerliga förbättringar och utbyte av bästa praxis. Detta projekt bör utgöra ett effektivt verktyg för att stärka de nationella standardiseringsorganen och förbättra deltagandet för alla berörda intressenter på nationell nivå. Parlamentet anser att detta projekt bör inkludera alla nationella standardiseringsorgan och förstärkas av oberoende granskningar. Cen och Cenelec uppmanas att sammanställa och offentliggöra en rapport om resultaten av den kollegiala granskningen.

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att alla berörda intressenter är representerade på ett effektivt sätt i de tekniska utskotten, genom att inrätta en övervaknings- och rapporteringsmekanism och ge utbildning och ekonomiskt stöd till svagare samhällsintressenter och vid behov till sammanslutningar av små och medelstora företag och hantverksbolag för att säkerställa att de kan delta. Parlamentet betonar behovet av att ge digital tillgång till användare om information om standarder.

40. Europaparlamentet uppmanar de europeiska standardiseringsorganen och medlemsstaterna att regelbundet lämna en enligt specifika rapporteringskrav utformad framstegsrapport till kommissionen, som beskriver deras åtgärder för att säkerställa en rimlig representation för alla intressenter i de tekniska organ som är ansvariga för att utveckla harmoniserade standarder. Parlamentet betonar att dessa rapporter därefter ska ingå i kommissionens rapport om arbetet i de europeiska och nationella standardiseringsorganisationerna och de resultat dessa har uppnått.

41. Europaparlamentet uppmanar de nationella standardiseringsorganen att ge svagare intressenter fri tillgång till standardiseringskommittéerna och att utveckla verktyg för att förbättra intressenternas deltagande, däribland ett kostnadsfritt och lättanvänt elektroniskt konsultationssystem för nya standardiseringsförslag. Parlamentet rekommenderar dessa organisationer att dra full nytta av informations- och kommunikationsteknik för att via webbaserade möten och diskussioner på Internet förstärka aktörernas medverkan. De nationella standardiseringsorganen uppmanas också att säkerställa kommunikation utöver systemgränserna, i synnerhet genom att öppna för frågor från allmänheten om nya standarder eftersom allmänhetens frågor vanligtvis riktar sig till de nuvarande deltagarna i systemet.

42. Europaparlamentet beklagar att myndigheterna i de flesta medlemsstater visar begränsat intresse av att delta i utvecklingen av standarder, trots att standardisering är ett viktigt verktyg i lagstiftandet och den förda politiken. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna – i egenskap av representanter för allmänhetens intressen – och i synnerhet tillsynsmyndigheterna på marknaden, att skicka representanter som kan delta i alla nationella tekniska kommittéer och som speglar utvecklingen av standarder till stöd för EU:s politik och lagstiftning. Nationella myndigheter måste delta i debatten om utvecklingen av standarder för att den lagstiftning som omfattas av den nya metoden ska kunna fungera och för att undvika formella invändningar mot harmoniserade standarder i efterhand.

43. Europaparlamentet uppmanar de nationella standardiseringsorganen att, i syfte att upprätthålla en rättvis konkurrens på den inre marknaden, följa Internationella standardiseringsorganisationens etikkod för att säkerställa att oberoendet vid standardiseringen inte skadas genom annan verksamhet, såsom certifiering eller ackreditering. Parlamentet betonar också betydelsen av att utveckla standarder och vägledningar för konsekvensbedömningar och för att främja antagande och rättvis användning av dem, i synnerhet vad gäller kraven på integritet, objektivitet och opartiskhet.

d) Förenklad tillgång till standarder

44. Europaparlamentet erkänner att den europeiska standardiseringen bidrar till att skapa rättvisa konkurrensvillkor för alla marknadsaktörer, särskilt för små och medelstora företag som utgör ryggraden i den europeiska ekonomin och ger värdefulla bidrag till systemet. Parlamentet är dock medvetet om att deras deltagande i standardiseringen inte alltid motsvarar deras ekonomiska betydelse och att standardernas invecklade karaktär och kostnaderna för dem kan utgöra ett hinder för små och medelstora företag.

Torsdagen den 21 oktober 2010

45. Parlamentet betonar att standarder bör utformas och antas så att de tar hänsyn till de små och medelstora företagens särskilda egenskaper och förhållanden, och då i synnerhet småföretag, mikroföretag och hantverksföretag. De europeiska och nationella standardiseringsorganen har tagit ett välkommet initiativ genom att införa de rekommendationer som gjordes i undersökningen av små och medelstora företags tillgång till den europeiska standardiseringen, vilka måste betraktas som bästa praxis. Parlamentet välkomnar och uppmuntrar de åtgärder som planeras i de program som Cen/Cenelec bedriver för små och medelstora företag för att göra det lättare för sådana företag att använda standarder. Man bör också vidta ytterligare åtgärder för att säkerställa att små och medelstora företag kan delta fullt ut i utvecklingen av standarder och få bättre och billigare tillgång till dem.

46. Europaparlamentet understryker framför allt att unionen och medlemsstaterna då man utarbetar standarder måste ta större hänsyn till de intressen som små och medelstora företag och hantverksföretag har genom att genomföra de strategiska mål som fastställs i den sjunde principen i "Small Business Act", nämligen ekonomiskt stöd från EU, minskade kostnader för tillgång till standarder, systematiskt offentliggörande av sammanfattningar av europeiska standarder och rättvist sammansatta standardiseringskommittéer.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förenkla förfarandena, där så är möjligt, och att uttryckligen beakta principen "tänk smått först" i samband med framtida ändringar. Parlamentet rekommenderar att kommissionen tar upp standardiseringsfrågan under nästa europeiska vecka för små och medelstora företag.

48. Europaparlamentet vidhåller att användarnas tillgång till utvecklingen av europeiska standarder till stöd för EU:s politik och lagstiftning är en viktig fråga som bör utredas ytterligare. Parlamentet anser att olika prissättningssystem bör övervägas för privata standarder respektive industristandarder samt för harmoniserade standarder och mandat. Vidare uppmanas framför allt de nationella standardiseringsorganen att sänka kostnaderna genom specialpriser och mängdrabatter på standarder samt att undersöka ytterligare sätt att förbättra tillgången för framför allt små och medelstora företag.

49. Europaparlamentet påminner om att inköpspriset för standarder endast utgör en liten del av den totala kostnad som standardanvändarna belastas med eftersom de i allmänhet måste lägga ner mycket större resurser på att införa den erforderliga standarden i sina företagsprocesser.

50. Europaparlamentet betonar att standarder bör vara tydliga, enkla och lätta att använda så att de kan utnyttjas av användarna på ett bättre sätt. Parlamentet anser att det är nödvändigt att i tillämpliga fall minska det stora antalet korsreferenser mellan standarder och att åtgärda de nuvarande problemen med att identifiera vilken standardgrupp som är relevant för en viss produkt eller process. Nationella standardiseringsorgan och branschorganisationer uppmanas att tillhandahålla användarvänlig vägledning för användningen av standarder samt kostnadsfria sammandrag och bättre tillgång till remissförslag och enkla sökfunktioner på Internet.

51. Europaparlamentet välkomnar de europeiska standardiseringsorganisationernas initiativ att upprätta och elektroniskt offentliggöra en sammanfattning av alla sina standarder utan tillgångsrestriktioner, samt begär att detta projekt ska genomföras snarast. Parlamentet betonar dock att projektet även bör genomföras på nationell nivå för att göra det möjligt för standardanvändarna att på sitt eget språk få information om vilka ämnen som ingår i respektive standard via de nationella standardiseringsorganens webbplatser.

52. Europaparlamentet understryker betydelsen av att tillhandahålla standarder på EU:s alla officiella språk för att säkerställa att användarna förstår dem korrekt. Parlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare stödja och förenkla finansieringsupplägget för och översättningen av harmoniserade standarder.

Standardisering till stöd för innovation och hållbar konkurrenskraft i en globaliserad värld

53. Europaparlamentet inser att den europeiska standardiseringen är ett viktigt instrument för att stimulera innovation, forskning och utveckling och bidra till EU:s konkurrenskraft och till fullbordandet av den inre marknaden. Parlamentet understryker de viktiga ekonomiska fördelarna av att företag får en snabbare kunskapsöverföring, kostnads- och riskminskning, snabbare marknadsintroduktion och ett högre innovativsvärde.

54. Europaparlamentet erkänner att även om standardisering kan vara en viktig faktor för att utnyttja ny teknik så finns det en betydande lucka i överförandet av resultat från forskning och utveckling till utvecklingen av standarder. Parlamentet betonar behovet av att förbättra den ömsesidiga förståelsen och samarbetet mellan standardiserare, innovatörer, akademiker och forskare samt betonar att införandet av ny kunskap i standardiseringen, i synnerhet från offentligt finansierade forsknings- och innovationsprogram, kommer att främja innovationen och konkurrenskraften.

Torsdagen den 21 oktober 2010

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samarbete med de nationella standardiseringsorganen främja införandet av standardisering som ett ämne på universitet och i andra utbildningar (t.ex. ekonomi- och teknikskolor) och program för livslångt lärande samt informationskampanjer för att öka medvetenheten om standardernas betydelse och fördelar bland nuvarande och framtida näringsidkare och beslutsfattare. Parlamentet uppmanar de nationella standardiseringsorganen att öka samarbetet med handelsorganisationer för att ta fram trovärdig information om de ekonomiska fördelar som användningen av standarder kan ge för små och medelstora företag. Kommissionen uppmanas att se till att standardiseringsfrågan tas upp i programmet Erasmus för unga företagare. Parlamentet uppmanar till åtgärder för att bestämma och kommunicera standardiseringens ekonomiska och sociala fördelar.

56. Europaparlamentet anser att de europeiska ramprogrammen för forskning, konkurrenskraft och innovation kan ge viktiga bidrag till standardiseringsprocessen genom att ägna ett kapitel åt standardisering. Parlamentet anser att detta skulle öka förståelsen av fördelarna med standarder och bidra till att främja en systematisk samordning mellan forskning, innovation och standardisering på ett tidigare stadium. Kommissionen uppmanas att inkludera "relevans för standardisering" i kriterierna för utvärdering av EU-finansierade F&U-projekt, att främja projekt som hör samman med standardisering och öka medvetenheten om dessa projekt genom innovativa åtgärder.

57. Europaparlamentet uppmanar även kommissionen att utveckla teknikbevakningen för att se efter var standardiseringen skulle kunna bli till nytta för framtida forskning och utveckling samt underlätta flödet av och öka insynen i sådan information som behövs för marknadspenetration och bedrivandet av FoU-verksamhet och, i detta sammanhang, att främja lättillgängliga och användarvänliga utvärderingsmekanismer via Internet.

58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda europeiska standarder vid offentliga upphandlingar för att förbättra kvaliteten på de offentliga tjänsterna och främja innovativ teknik. Parlamentet betonar dock att användningen av standarder inte får medföra ytterligare hinder, i synnerhet inte för småföretag som vill delta i offentliga upphandlingar.

59. Europaparlamentet upprepar att för att hantera klimatförändringen och andra framtida globala energi- och miljöfrågor krävs det utveckling och främjande av ren teknik och miljövänliga produkter. Parlamentet anser därför att det finns ett akut behov av att integrera miljöaspekter i alla relevanta produkter och tjänster och att det europeiska standardiseringssystemet behöver utveckla ett förbättrat system för att säkerställa att sådana aspekter hanteras på rätt sätt när standarder utvecklas. Parlamentet betonar att man måste förbättra miljöorganisationernas och miljöskyddsmyndigheternas deltagande i standardiseringskommittéerna på både nationell och europeisk nivå. Det finns även ett behov av att införa europeiska innovationssatsningar i de globala strategierna för att bekämpa klimatförändringarna och för att få bukt med energi-, samhälls- och miljöproblemen i samband med att de nya riktlinjerna för standardiseringsmodeller utarbetas.

60. Europaparlamentet betonar att förbättrad hälsa och bättre levnadsvillkor innebär utveckling av produkter som kan bidra till en hälsosam utveckling för befolkningen och förbättra tillgängligheten för framför allt barn och utsatta människor. Det finns därför ett akut behov av att integrera hälsoaspekter i alla relevanta produkter och tjänster och det europeiska standardiseringssystemet behöver utveckla ett förbättrat system för att säkerställa att sådana aspekter hanteras på rätt sätt när standarder utvecklas. Parlamentet begär i detta sammanhang att det införs europeiska standarder för ortopediskt riktiga skor för barn, och betonar behovet av att hälsoexperter och myndigheter som ansvarar för hälsofrågor aktivt deltar i standardiseringsgrupperna.

61. Europaparlamentet betonar att standardiseringen ger stora möjligheter att ta bort en del av de barriärer som hindrar personer med funktionsnedsättning och äldre från att till fullo uppfylla sin förmåga och på lika villkor delta i alla delar av samhället. Parlamentet vill därför se en utveckling av standarder som beaktar befolkningens olika behov och som skapar nya möjligheter för företagen att erbjuda innovativa lösningar, för att på så sätt främja utvecklingen av produkter, tjänster och infrastrukturer som är tillgängliga för alla. Design-för-alla-konceptet är mycket viktigt enligt parlamentet och utgör en kreativ och etisk utmaning för standardisereare, formgivare, företagare, myndigheter och politiker eftersom syftet med konceptet är att ge alla människor lika tillgång till bland annat tåtorter, transporter, utbildning, sysselsättning, bostäder, vårdinrättningar, information och kommunikation, kultur, fritidsaktiviteter, konsumentprodukter och tjänster.

Torsdagen den 21 oktober 2010

62. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen och de europeiska standardiseringsorganen att utveckla och stödja en systematisk strategi inom sin standardiseringsverksamhet för att säkerställa att standarder innehåller lämpliga tillträdeskrav i enlighet med design-för-alla-principerna, däribland lämpliga kontrollmekanismer för att se till att de aktuella standarderna verkligen tar hänsyn till de behov som personer med funktionsnedsättning och äldre har. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen, medlemsstaterna och de europeiska och nationella standardiseringsorganen att utveckla och stödja utbildningar för personer med funktionshinder, för att öka deras faktiska deltagande i standardiseringsprocessen, och för standardisera, för att göra dem bekanta med frågor kring funktionshinder och tillgänglighet.

63. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att omedelbart ratificera FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och effektivt införa dess bestämmelser om främjande av universell design i standardiseringsprocessen. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen och medlemsstaterna att förstärka de befintliga reglerna om offentlig upphandling för att göra det lättare att införa tillgänglighetskrav vid tilldelningen av offentliga kontrakt, i syfte att främja tillgängligheten och skapa incitament för tillverkare att utveckla och erbjuda tillgängliga produkter och tjänster. EU-finansierade FoU-projekt för utveckling av innovativa tekniska hjälpmedel bör stödjas, och tillgänglighetsbestämmelser bör göras till ett kriterium vid tilldelningen av medel ur strukturfonderna på nationell och regional nivå.

64. Europaparlamentet understryker att en ytterligare förstärkning av konsumentskyddet kräver att utvecklingen av de standarder som hänför sig till direktivet om allmän produktsäkerhet prioriteras.

65. Europaparlamentet hänvisar till sin resolution om elbilar av den 6 maj 2010, där det påpekas att det behövs en effektiv standardiseringsprocess på flera olika områden för att elbilarna snabbare ska komma ut på marknaden, för konkurrenskraftens och miljöns skull.

66. Europaparlamentet påpekar att både immateriella rättigheter och standardisering stimulerar innovation och underlättar teknikspridning samt betonar att man måste nå en korrekt balans mellan standardiseringsanvändarnas och de immateriella rättighetsägarnas intressen. Parlamentet uppmanar europeiska och nationella standardiseringsorgan att vara särskilt vaksamma när de utvecklar standarder som bygger på patentskyddad teknik för att ge bred tillgång för alla användare. Parlamentet betonar behovet av att se till att licenser för alla nödvändiga immateriella rättigheter som ingår i standarder ges på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor.

67. Europaparlamentet erkänner att forum och konsortier ger ett betydande bidrag till standardiseringsystemen genom att ge specifikationer med global relevans, vilka ofta är mer mottagliga för innovativ teknik. Parlamentet påpekar att ett antal forum och konsortier inom framför allt IKT-branschen har utvecklats till globala organisationer som tar fram allmänt tillämpade specifikationer genom en öppen, transparent och konsensusbaserad utvecklingsprocess. De europeiska standardiseringsorganisationerna och forumen/konsortierna måste hitta ett sätt att samarbeta runt planeringen av sin verksamhet genom att standarder överförs till den mest lämpliga nivån, dvs. internationell eller europeisk nivå, för att nå enhällighet och undvika uppsplittring och dubbla standarder.

68. Europaparlamentet uppmanar också de europeiska standardiseringsorganisationerna att utveckla och införa en förbättrad mekanism för att anta specifikationer från forum/konsortier som europeisk standard, vilket måste ske i samförstånd med alla intressenter genom de etablerade remissförfarandena i enlighet med principen om nationell delegering. Parlamentet betonar att detta inte får begränsa möjligheterna för forum/konsortier att lämna in dem direkt till internationella standardiseringsorganisationer för att försöka nå en mer global status, förutsatt att principerna i Världshandelsorganisationens avtal om tekniska handelshinder respekteras (insyn, öppenhet, opartiskhet, samförstånd, effektivitet, relevans och samstämmighet).

69. Europaparlamentet erkänner att interoperabilitet är av stor betydelse för innovationen och konkurrenskraften inom i synnerhet IKT-sektorn, där forum och konsortier har betydelse. Parlamentet påpekar att interoperabilitet inte bara är beroende av att standarder/specifikationer fastställs utan även av att användarna tillämpar dem. Användardrivna forum och konsortier spelar en mycket viktig roll för att uppnå interoperabilitet. Kommissionen uppmanas att förbättra samarbetet mellan IKT-forum och IKT-konsortier samt de formella organen för utveckling av standarder, vilket skulle kunna öka interoperabiliteten och minimera risken för dubblering och konflikter mellan standarder inom IKT-sektorn.

Torsdagen den 21 oktober 2010

70. Europaparlamentet understryker att det är absolut nödvändigt att anpassa IKT-standardiseringspolitiken till marknadsutvecklingen och den politiska utvecklingen, vilket kommer att leda till att man når viktiga mål för EU-politiken som kräver interoperabilitet, exempelvis e-hälsa, tillgänglighet, säkerhet, e-handel, e-förvaltning och transporter, och bidra till utvecklingen av standarder för skydd av personuppgifter.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att som stöd för åtgärder inom andra EU-områden genomföra en moderniserad och utökad EU-politik för standardisering av informationsteknik, vilket bland annat bör innefatta att säkra interoperabilitet, rättssäkerhet och tillämpning av lämpliga säkerhetsanordningar, samtidigt som man så mycket som möjligt undviker ytterligare belastningar för företagen, risker för användarna och hinder för den fria rörligheten för informationsteknik.

72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att effektivt använda befintliga juridiska databaser som ger information om teknisk standardisering och att identifiera ytterligare sektorer, områden eller tillämpningar inom IT där effektiv användning av EU-standardisering skulle kunna användas som stöd för EU:s politik och till att lägga fram lämpliga förslag. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att i lämpliga fall använda den nya metoden och den nya lagstiftningsramen som förebild för en moderniserad IKT-standardiseringspolitik till stöd för EU-politiken.

73. Europaparlamentet framhåller att internationella standarder möjliggör en global marknad genom att de bygger på användning av en identisk standard i många länder, vilken inriktar sig på ett "prestandabaserat synsätt" och stimulerar till konsumentförståelse och marknadsförtroende.

74. Europaparlamentet betonar att regleringsdialogen är en viktig aspekt av den externa dimensionen på den inre marknaden och anser därför att det finns ett behov av att skydda och stärka det europeiska standardiseringssystemets ställning i det internationella standardiseringsarbetet för att främja utvecklingen av internationella standarder med verkligt global relevans, underlätta handeln samt öka Europas konkurrenskraft, samtidigt som man beaktar utvecklingsländernas legitima intressen och undviker att i onödan duplicera det arbete som redan utförts på internationell nivå.

75. Europaparlamentet är positivt till att skicka två europeiska standardiseringsexperter till Kina och Indien i syfte att hjälpa de europeiska standardiseringsorganisationerna att främja europeiska standarder och ge feedback om standardiseringssystemen i dessa länder. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka behoven av att skicka standardiseringsexperter till andra regioner i världen för att främja det europeiska standardiseringssystemet ytterligare.

76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samordna sitt standardiseringsarbete med våra internationella partner, till exempel inom den transatlantiska dialogen. Europaparlamentet anmodar kommissionen att i linje med detta undersöka och vidta de åtgärder som krävs för att samordna det inflytande som det europeiska standardiseringsarbetet har internationellt sett, i syfte att stärka konkurrenskraften för europeiska varor och tjänster på den internationella marknaden.

77. Europaparlamentet uppmanar de europeiska intressenterna och nationella standardiseringsorganen att öka sitt engagemang i den internationella standardiseringen för att kunna utnyttja EU:s ledarskap och få fördelar av att agera först på världsmarknaderna. Parlamentet betonar behovet av bättre samordning mellan europeiska intressenter och nationella standardiseringsorgan i den internationella standardiseringen på teknisk och politisk nivå.

*

* *

78. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas parlament.

Torsdagen den 21 oktober 2010

Genomförda reformer och utvecklingen i Moldavien

P7_TA(2010)0385

Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om genomförda reformer och utvecklingen i Republiken Moldavien

(2012/C 70 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Republiken Moldavien och Europeiska unionen, som undertecknades den 28 november 1994 och trädde i kraft den 1 juli 1998,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet från samarbetsrådet EU–Moldavien av den 21 december 2009,
- med beaktande av de pågående förhandlingarna om ingående av ett associeringsavtal mellan Republiken Moldavien och Europeiska unionen samt förhandlingarna om liberalisering av viseringssystemet mellan unionen och Republiken Moldavien,
- med beaktande av kommissionens framstegsrapport av den 12 maj 2010 om Republiken Moldavien (KOM(2010)0207),
- med beaktande av uttalandena från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 17 maj 2010 om Republiken Moldavien/Transnistrien, av den 27 september 2010 om restriktiva åtgärder mot ledarna i regionen Transnistrien och av den 14 oktober 2010 om Republiken Moldaviens ratificering av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen,
- med beaktande av resultatet av parlamentsvalet den 29 juli 2009 och resultatet av den folkomröstning som hölls den 5 september 2010 om en ändring av landets konstitution samt beslutet att hålla nyval den 28 november 2010,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Republiken Moldavien och regionen Transnistrien,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. I den europeiska grannskapspolitiken och i programmet för ett östligt partnerskap, som inleddes i maj 2009, erkänns Republiken Moldaviens strävanden efter EU-medlemskap och dess betydelse som ett land med djupt rotade historiska, kulturella och ekonomiska band till Europeiska unionens medlemsstater.
  - B. Det associeringsavtal som nu är föremål för förhandlingar mellan Europeiska unionen och Republiken Moldavien bör avsevärt stärka den gemensamma institutionella ramen för förbindelserna mellan de båda parterna, underlätta ett fördjupande av förbindelserna på alla områden och stärka de politiska banden och den ekonomiska integrationen, på grundval av ömsesidiga rättigheter och skyldigheter.
  - C. Förbindelserna mellan Europeiska unionen och Republiken Moldavien har utvecklats avsevärt under de senaste åren, vilket återspeglades i kommissionens framstegsrapport av den 12 maj 2010, där det konstaterades att framsteg hade gjorts på de flesta av de områden som omfattas av handlingsplanen för den europeiska grannskapspolitiken.
  - D. Lissabonfördragets ikraftträdande, inrättandet av en utrikes tjänst och utnämmandet av en vice ordförande/utrikesrepresentant ger unionen nya möjligheter att spela en mer aktiv roll i hanteringen av frusna konflikter i sitt eget närområde, såsom Transnistrienkonflikten.

Torsdagen den 21 oktober 2010

1. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som Republiken Moldavien har gjort under det senaste året och hoppas att valprocessen ytterligare kan befästa de demokratiska institutionerna och respekten för rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna i landet. Parlamentet förväntar sig att de moldaviska myndigheterna kommer att arbeta vidare med de reformer som behövs och leva upp till sina åtaganden om att driva på Republiken Moldaviens europeiska integration.
2. Europaparlamentet välkomnar de förhandlingar om ett associeringsavtal mellan Europeiska unionen och Republiken Moldavien som inleddes den 12 januari 2010, och noterar med tillfredsställelse de mycket positiva resultat i denna process som kommissionen får rapporter om från Republiken Moldavien.
3. Europaparlamentet uppmanar rådet att be kommissionen att omedelbart påbörja utarbetandet av handlingsplanen för viseringsliberalisering vid sitt kommande möte den 25 oktober 2010, så att dialogen om visering kan inträda i en fullt operativ fas på grundval av Republiken Moldaviens framsteg efter förberedande omgångar med samtal om de fyra blocken i dialogen om viseringar.
4. Europaparlamentet välkomnar det makroekonomiska stöd på maximalt 90 miljoner euro som ska utbetalas till Republiken Moldavien i form av ett bidrag, i syfte att stödja en ekonomisk stabilisering i landet och minska de betalningsbalans- och budgetbehov som fastställs i det nuvarande IMF-programmet. Parlamentet understryker att Republiken Moldavien måste öka sina ansträngningar för att effektivt genomföra olika strukturreformer, särskilt i fråga om rättsstatsprincipen, korruptionsbekämpningen samt företags- och investeringsklimatet.
5. Europaparlamentet konstaterar att de förbättringar som har gjorts på företagsområdet och i bestämmelserna för företagsverksamhet är ytterst viktiga när det gäller att locka till sig investerare, och parlamentet är övertygat om att förhandlingarna om ett frihandelsavtal med Europeiska unionen, som en del av associeringsavtalet, kommer att gå snabbt framåt.
6. Europaparlamentet stöder Friends of Moldovas initiativ, där flera av EU-medlemsstaternas utrikesministrar och kommissionsledamoten med ansvar för utvidgning och grannskapspolitik, Ștefan Füle, finns representerade. Initiativet syftar till att visa unionens tydliga stöd för och solidaritet med Republiken Moldavien och till att sända en tydlig signal om att det finns ett starkt åtagande att hjälpa landet att bemöta de utmaningar som det står inför. Parlamentet är övertygat om att detta initiativ på ett effektivt sätt kommer att hjälpa Republiken Moldavien att genomföra inhemska reformer och föra landet närmare unionen.
7. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen kan bidra till att lösa den transnistrisk frågan genom att främja förtroendeutveckling, särskilt genom att i samarbete med lokala samfund och det civila samhället stödja genomförandet av gemensamma projekt som tillmötesgår folkets gemensamma behov och genom att bidra till att lindra den ekonomiska krisen på båda sidor om floden Dnestr.
8. Europaparlamentet betonar att det är ytterst viktigt att Transnistrienkonflikten klaras upp för att politisk stabilitet och ekonomiskt välstånd ska kunna uppnås i Republiken Moldavien och i regionen. Parlamentet upprepar sitt stöd för Republiken Moldaviens territoriella integritet och påpekar att unionen måste inta en mer framträdande roll i arbetet med att finna en lösning på den transnistrisk frågan, eftersom en eventuell fortsatt konflikt inte får stå i vägen för landets europeiska integration.
9. Europaparlamentet välkomnar de informella möten som hållits enligt formatet 5 + 2 beträffande de försök som har gjorts sedan juni 2009 för att nå en lösning på Transnistrienkonflikten, och uppmanar samtliga parter att snarast möjligt återgå till formella förhandlingar enligt detta format. Parlamentet välkomnar vidare det så kallade Meseberginitiativet, som lades fram av Tysklands förbundskansler, Angela Merkel, och Rysslands president, Dmitri Medvedev, och som syftar till att finna en lösning på Transnistrienkonflikten, och anser att ett säkerhetsforum på utrikesministernivå skulle kunna bidra till att en varaktig lösning nås tillsammans med konfliktens parter.
10. Europaparlamentet understryker behovet att stärka befolkningens förtroende för statens institutioner och de rättsliga myndigheterna, särskilt med tanke på att ett antal tjänstemän vid de rättsvårdande myndigheterna medverkade i de våldsamheter som inträffade under händelserna i april 2009, och förväntar sig att alla som befunnits skyldiga till dessa våldshandlingar ställs inför rätta.
11. Europaparlamentet uppmanar alla demokratiska politiska aktörer och etnisk-kulturella befolkningsgrupper att undvika onödiga konfrontationer och att fokusera på att utarbeta en bred vision för Republiken Moldavien, i syfte att hjälpa landet att uppnå sina europeiska mål.

Torsdagen den 21 oktober 2010

12. Europaparlamentet önskar att de val som ska hållas den 28 november 2010 genomförs med full respekt för internationella normer, och påminner samtliga berörda parter om att alla politiska aktörer måste erbjudas lika möjligheter i valkampanjen. Parlamentet förväntar sig att åtgärder vidtas för att tillförsäkra utlandsbosatta moldaviska medborgare rösträtt och anser att de facto-myndigheterna i utbrytarregionen Transnistrien inte har någon rätt att hindra moldaviska medborgare från att delta i valförloppet.

13. Europaparlamentet uppmanar Republiken Moldavien att delta i den parlamentariska församlingen Euronest, i enlighet med församlingens konstituerande akt.

14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaterna och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt Republiken Moldaviens regering och parlament.

En integrerad havspolitik

P7_TA(2010)0386

Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om en integrerad havspolitik – utvärdering av gjorda framsteg och nya utmaningar (2010/2040(INI))

(2012/C 70 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande "En integrerad havspolitik för Europeiska unionen" (KOM(2007)0575),
- med beaktande av Europeiska kommissionens rapport "Lägesrapport om EU:s integrerade havspolitik" (KOM(2009)0540),
- med beaktande av Europeiska kommissionens interna arbetsdokument som hör till lägesrapporten om EU:s integrerade havspolitik (SEK(2009)1343),
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande "På väg mot en integrerad havspolitik för bättre förvaltning i Medelhavsområdet" (KOM(2009)0466),
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande "Utveckling av den internationella dimensionen av EU:s integrerade havspolitik" (KOM(2009)0536),
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande "För en integrerad övervakning till sjöss – En gemensam miljö för informationsutbyte för EU:s sjöbevakningsområde" (KOM(2009)0538),
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande om undersökning av möjligheterna att inrätta ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur) (KOM(2008)0068),

⁽¹⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande "Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande "Kommissionens arbetsprogram för 2010 – Tid för handling" (KOM(2010)0135),
- med beaktande av Europeiska kommissionens vitbok "Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram" (KOM(2009)0147),
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande "Färdplan för fysisk planering i kust- och havsområden: Att uppnå gemensamma principer för EU" (KOM(2008)0791),
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande "Riktlinjer för en integrerad strategi för havspolitik: mot en bästa praxis för integrerade styrelseformer för havet och samråd med intressenter" (KOM(2008)0395),
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande om EU:s strategi för Östersjöområdet (KOM(2009)0248),
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande "Europeiska unionen och Arktis" (KOM(2008)0763),
- med beaktande av Europeiska kommissionens interna arbetsdokument "Building a European marine knowledge infrastructure: Roadmap for a European Marine Observation and Data Network" (SEK(2009)0499),
- med beaktande av Europeiska kommissionens interna arbetsdokument "Marine data infrastructure, outcome of public consultation" (SEK(2010)0073),
- med beaktande av Europeiska kommissionens interna arbetsdokument "Non-paper on Maritime surveillance" (SEK(2008)2337),
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande "En europeisk strategi för havs- och sjöfartsforskning – Samstämmiga ramar inom det europeiska området för forskningsverksamhet för att främja en hållbar användning av oceaner och hav" (KOM(2008)0534),
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande "Strategiska mål och rekommendationer för EU:s sjöfartspolitik fram till 2018" (KOM(2009)0008),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 16 november 2009 om en integrerad havspolitik,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 17 november 2009 om en integrerad övervakning till sjöss,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 14 juni 2010 om en integrerad havspolitik,
- med beaktande av konventionen om skydd för Medelhavet mot förorening och dess protokoll⁽¹⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande om sjöfarts- och kustfartspaketet, från plenarsessionen den 17–18 juni 2009,

(1) Antagna texter, P7_TA(2010)0128.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- med beaktande av sin resolution av den 12 juli 2007 "Unionens framtida havspolitik: En europeisk vision för oceanerna och haven" ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2008 om en integrerad havspolitik för Europeiska unionen ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandena från fiskeriutskottet och utskottet för regional utveckling (A7-0266/2010), och av följande skäl:
  - A. Oceaner och hav är extremt komplicerade företeelser, som dessutom påverkas av många verksamheter, intressen och politiska strategier. Sakkunskapen för att hantera de mångfacetterade utmaningar som havsfrågor innebär och befogenheten att ta itu med dem finns hos en mängd offentliga och privata aktörer på olika beslutsnivåer.
  - B. Världens oceaner och hav är kopplade till varandra och ömsesidigt beroende av varandra, och det faktum att sektorer som sjöfart, fiskeri, energi, turism och forskning utnyttjar haven alltmer har – tillsammans med klimatförändringarna – bidragit till att öka trycket på den marina miljön.
  - C. Sjöfarten och varvsnäringen bidrar avsevärt till det ekonomiska välståndet i EU-länderna och är viktiga för industrin och konsumenterna i Europa och övriga världen.
  - D. Strategin för en integrerad havspolitik är ett tydligt svar på frågan om hur ökad samstämmighet kan uppnås mellan de politiska åtgärder som vidtas för havs- och kustområden och behovet av ett miljövänligt nyttjande av resurserna i dessa ekosystem.
  - E. Ramdirektivet om en marin strategi utgör miljöpelaren i den integrerade havspolitiken. Denna strategi bör på ett bättre sätt kopplas till politiken inom andra sektorer.
  - F. För att en integrerad havspolitik ska bli framgångsrik bör den grundas på spetskompetens i havsforskning, teknik och innovation, och medföra att beslut fattas på ett enda ställe och att dubbelarbete i fråga om regleringsbefogenheterna därmed minskas, samtidigt som regionala och lokala särdrag beaktas.
  - G. Dessa strukturer för en integrerad havsförvaltning bör förbättra samordningen av planeringen av konkurrerande maritima verksamheter, den strategiska förvaltningen av maritima områden, kvaliteten på övervakningen och efterlevnaden av lagstiftningen. En sådan målsättning kräver att alla dessa strukturer tydligt identifieras, att de synliggörs och att samverkan mellan dem förbättras samt att detta alltid sker på ett öppet och konsekvent sätt.
  - H. EU är världens främsta aktör på det maritima området, och unionen bör använda sig av den integrerade havspolitiken och dess insatser för att få en internationellt ledande ställning i syfte att förbättra planeringen av maritim verksamhet, miljöskyddet och främjandet av god praxis inom internationella fora.
  - I. Europas kuster och öar i de yttre randområdena har en särskild ställning med avseende på säkerhet och skydd mot miljöhot och kriminella handlingar.

⁽¹⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 531.

⁽²⁾ EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 30.

Torsdagen den 21 oktober 2010

Allmänt

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens paket från oktober 2009 om en integrerad havspolitik och anser att det är en tidsmässigt lämplig och motiverande genomgång av genomförandet av blåboken från 2007 om en handlingsplan. Samtidigt inser parlamentet att de nya initiativ som redan har tagits och som planeras är helt samstämmiga med och en logisk följd av målen i blåboken. Parlamentet bekräftar rent allmänt värdet av en integrerad strategi för havsfrågor.
2. Europaparlamentet håller med kommissionen om att den starka sjöfartstraditionen är en av EU:s styrkor. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta utveckla den potential som de olika maritima sektorerna ger genom att skapa en långtgående strategi för "blå tillväxt" och anser att den integrerade havspolitikerna bör bidra till att skapa en konkurrenskraftig, social och bärkraftig union. Utvecklingen av den integrerade havspolitikerna bör på ett harmoniskt sätt uttrycka strävanden mot ekonomisk tillväxt, hög sysselsättningsnivå – framför allt öka sektorns attraktionskraft för unga genom att erbjuda utbildning och lansera "Maritime Erasmus" – och skydd av miljön. Parlamentet anser därför att den integrerade havspolitikerna måste knytas till målen och initiativen i EU 2020-strategin.
3. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att före 2013 lägga fram en allmän, sektorsövergripande strategi för hållbar tillväxt i kustområden och maritima sektorer, som grundas på en bred undersökning av olika möjligheter och politiska strategier och på ett brett samråd med berörda parter. Parlamentet anser att denna strategi bör omfatta en ny, integrerad metod för att stärka EU:s världsledande ställning i fråga om marin och maritim forskning och teknisk utveckling samt teknik på det maritima området i sektorer som skeppsbyggnad, hållbar utveckling av marina resurser, ren sjöfart och utveckling av och teknik för havsbaserad energi. Dessutom måste man enligt parlamentet söka internationella lösningar på problemen med orättvis konkurrens inom varvsindustrin.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra lärdom av oljeutsläppskatastrofen i Mexikanska golfen, att skapa rättssäkerhet för oljeutvinning till havs i Europa genom att lägga fram ett samordnat europeiskt handlingskoncept för nödsituationer och insatser vid haverier ombord på borrhplattformar och tankfartyg på internationell nivå i synnerhet vid gränsöverskridande föroreningar. Parlamentet ber kommissionen att uppmana medlemsstaterna att fullt ut införa befintlig internationell lagstiftning i enlighet med relevanta konventioner från Internationella sjöfartsorganisationen på detta område och att samtidigt fastställa alla eventuella luckor i lagstiftningen på EU-nivå och på nationell nivå samt att snarast möjligt, och med hänsyn till de olika förhållandena i Mexikanska golfen och Europas kustregioner och hav, anpassa all relevant EU-lagstiftning i enlighet därmed.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvidga Europeiska sjösäkerhetsbyråns mandat vid säkerhetsinspektioner av havsanläggningar och sanering av oljeutsläpp vid översynen av förordningen om Europeiska sjösäkerhetsbyrån.
6. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att det finns ett akut behov av att se över direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador, eftersom principen om att förorenaren betalar enligt detta direktiv inte omfattar oljeutvinning till havs.
7. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att undersöka om Europeiska sjösäkerhetsbyråns mandat bör utvidgas till dels kontroll av att säkerhetsstandarderna upprätthålls vid oljeutvinning till havs, dels granskning av krisplaner inom detta område.
8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens studie "Database on EU-funded projects in maritime regions" ⁽¹⁾ (databas för EU-finansierade projekt i havsområden), och uppmanar kommissionen att i nästa framstegsrapport om en integrerad havspolitik ge en heltäckande och systematisk översikt över alla medel som görs tillgängliga i samtliga budgetposter för verksamheter kopplade till den maritima sektorn, kustområden och haven.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kräva att den integrerade havspolitikerna beviljas tillräckliga medel i nästa budgetram och att studera alla tänkbara finansieringsalternativ, däribland både Regionkommitténs förslag om en kustfond och effektiv samordning av olika finansieringsvägar.

(1) Slutrapport. Ramkontrakt FISH/2007/04, särskilt kontrakt nr 4. December 2009.

Torsdagen den 21 oktober 2010

10. Europaparlamentet stöder kommissionens uttalade avsikt att under de kommande två åren finansiera den integrerade havspolitikerna med 50 miljoner euro, i syfte att konsolidera tidigare projekt när det gäller politisk inriktning, styrning, hållbarhet och övervakning.

Havsförvaltning

11. Europaparlamentet framhåller de medlemsstater och regioner som redan har upprättat strategier och strukturer för en integrerad havsförvaltning. Parlamentet uppmanar alla de medlemsstater vars administrativa strukturer för den integrerade havspolitikerna fortfarande är splittrade att omedelbart inrätta enhetliga och integrerade strukturer för havsförvaltning.

12. Europaparlamentet instämmer i kommissionens riktlinjer för havsförvaltning och dess analys av de lovande, men fortfarande inte tillfredsställande, framsteg som gjorts under de senaste åren.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och kustområdena att öka sina insatser för att fastställa integrerade maritima strategier och att bygga upp lämpliga strukturer för havsförvaltning, så att beslut kan fattas på grundval av bästa tillgängliga information och tillsammans med alla berörda parter och därmed i större utsträckning respektera de olika strategiska målen.

14. Europaparlamentet betonar att man måste stödja skräddarsydda, lokala utvecklingsstrategier som utformas genom en samrådsprocess enligt metoden nedifrån och upp och frångå tanken på att hitta en lösning som passar alla. Parlamentet anser därför att en integrerad maritim förvaltning behövs för att undvika att behörighetsområdena överlappar mellan olika myndighetsnivåer och för att öka samarbetet och dialogen med lokala och regionala myndigheter, kustsamhällen, aktörer från det civila samhället och andra intressenter i havsområdena. Parlamentet stöder upprättandet och utarbetandet av strategier för EU:s maritima makroregioner inom ramarna för en strategisk metod för regionala maritima områden.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en mer detaljerad resultatbaserad utvärdering av kvaliteten på de nationella och regionala strukturerna för havsförvaltning och att utbyta de bäst fungerande metoderna för att uppnå den integrerade havspolitikens mål. Parlamentet anser dessutom att en integrerad och öppen havsförvaltning garanterar en optimal planering, skapar många möjligheter till samverkan och främjar skapandet av ett europeiskt havsområde utan hinder.

16. Europaparlamentet håller med kommissionen om att de berörda parternas deltagande i det maritima beslutsfattandet också bör bli en mer permanent del av förvaltningsstrukturerna. Parlamentet uppmanar därför alla kustmedlemsstater som inte redan har gjort det att utse nationella kontaktpunkter för den integrerade havspolitikerna och därmed tillmötesgå kommissionens begäran, samt betonar att detta nätverk måste aktiveras snarast möjligt. Parlamentet stöder inrättandet av en sektorsövergripande plattform där berörda parter kan diskutera havsfrågor, begär att det skapas förutsättningar för ett konkret samarbete mellan kommissionen och regionerna, uttrycker på nytt sitt stöd för en havets dag i Europa och kräver att man fäster större vikt vid tillhandahållandet av information till EU:s allmänhet och vid allmänhetens deltagande i alla aspekter av den integrerade havspolitikerna.

17. Europaparlamentet välkomnar det europeiska nätverket av havskluster och uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och regionerna att stödja dessa framväxande organisationer på alla nivåer, särskilt genom att gynna deras innovationsförmåga och anpassning till program och politik på nationell nivå och EU-nivå, öka samarbetet över nationsgränserna, sträva efter större öppenhet mot små och medelstora företag och förbättra deras synlighet.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att intensifiera sina diskussioner på internationell nivå om en integrerad havspolitik och andra havsfrågor i behöriga forum, däribland diskussionerna om ratificeringen och genomförandet av FN:s havsrättskonvention (Unclos). Parlamentet föreslår att det minst en gång om året ska hållas ett möte om den integrerade havspolitikerna på ministernivå i medlemsstaterna i unionen för Medelhavsområdet.

19. Europaparlamentet uppmanar EU att inom ramen för unionen för Medelhavsområdet verka för att i programmet för denna nya internationella organisation införliva planerna på att utforma en gemensam uppförandekod inom fiskeri- och vattenbrukssektorerna.

Torsdagen den 21 oktober 2010

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förstärka den internationala dimensionen i den integrerade havspolitikerna och påpekar för kommissionen och medlemsstaterna att förbättringar av arbetsvillkoren till sjöss, säkerheten och fartygens miljöprestanda måste bli en fråga för internationella organisationer och ratificeras av hamn-, flagg- och kuststater i form av internationella överenskommelser för att sjöfarten ska kunna förbättras i hela världen.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att stödja den integrerade havspolitikens införlivande i finansieringsmekanismerna för en hävstångseffekt och målen för EU:s utrikespolitik genom att ta fram lämpliga initiativ för att ta itu med problem som förorening, illegalt fiske och sjööveri.

Initiativ och strategier för havsområden

22. Europaparlamentet välkomnar de initiativ och strategier för regionala havsbäcken som kommissionen hittills föreslagit och de makroregionala strategier som berör havet. Parlamentet inser att principerna för en integrerad havspolitik, för att kunna genomföras, måste omvandlas till målinriktade strategier och specifika åtgärder som skräddarsys efter varje havsbäckens särdrag, och när det gäller Medelhavsområdet till de olika underregioner som finns där. Parlamentet efterlyser fortsatt dialog och samarbete för att förbättra förvaltningen av havs- och kustområdena genom en flernivåstrategi i de olika havsbäcken, inklusive Nordsjön, Östersjön, Atlanten, Svarta havet och Medelhavsområdet, och uppmanar kommissionen att snabbt gå vidare i samarbetet med medlemsstaterna för att planera och föreslå åtgärder i dessa regioner.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att särskilt fokusera på EU:s yttersta randområden, vars territorialvatten medför att EU har världens största exklusiva ekonomiska zon. Parlamentet anser därför att dessa territorier kan spela en avgörande roll för den internationella dimensionen i den integrerade havspolitikerna och uppmanar kommissionen att integrera en havsdimension i sina internationella avtal med regionala underavdelningar.

24. Europaparlamentet noterar att en stor del av Medelhavets och Svarta havets vatten ligger utanför de områden över vilka kuststaterna har jurisdiktion eller suveräna rättigheter och att dessa stater därför inte har befogenhet att föreskriva och genomföra regler för verksamheter utanför dessa områden på ett integrerat sätt.

25. Europaparlamentet uppmanar därför de berörda kuststaterna att lösa gränsfrågorna med stöd av Unclos och komma överens om sina havsområden.

Fysisk planering i kust- och havsområden

26. Europaparlamentet förstår att stabilitet, förutsägbarhet och insyn är centrala faktorer i förvaltningen av kust- och havsområden för att garantera en optimal och hållbar utveckling av den ekonomiska verksamheten och ny tillväxt och sysselsättning till havs, däribland fortsatt utveckling av förnybara energikällor som vind- och vågenergi, utan att det påverkar mer traditionell verksamhet.

27. Europaparlamentet anser att förvaltningen av ett intensifierat och mer konkurrenskraftigt och ekosystembaserat utnyttjande av havet kräver en samordnad, rationell och gränsöverskridande fysisk planering i kust- och havsområden som ett neutralt instrument, som har potential att avsevärt bidra till genomförandet av ramdirektivet om en marin strategi, vilket skulle underlätta samexistensen mellan olika typer av användning av havet.

28. Europaparlamentet välkomnar färdplanen för fysisk planering i kust- och havsområden, vilken grundas på en ekosystembaserad strategi och utarbetandet av tio principer för den fysiska planeringen i kust- och havsområdena, och anser att detta sektorsövergripande instrument är centralt för genomförandet av en integrerad havspolitik. Parlamentet uppmanar kommissionen att 2011 lägga fram ett förslag till direktiv om fysisk planering i kust- och havsområden eller föreslå vilken typ av instrument som är mest lämpligt för att säkerställa överensstämmelsen mellan direktivet om fysisk planering i kust- och havsområden och andra befintliga direktiv (direktivet om integrerad förvaltning av kustområden och Natura 2000 samt ramdirektivet om en marin strategi).

29. Europaparlamentet föreslår att man utvärderar möjligheterna för olika sektorer att gemensamt utnyttja havsområdet (t.ex. för sjöfart, förnybar energi/vindkraft och vattenbruk).

Torsdagen den 21 oktober 2010

30. Europaparlamentet framhåller den stora betydelsen av EU:s fysiska planering i kust- och havsområden och dess användning för kustregionerna, i synnerhet för de yttersta randområdena, och betonar att det är nödvändigt att skydda de ur miljösynvinkel känsligaste biogeografiska marina regionerna och samtidigt garantera att fiskerisektorn kan utnyttja resurserna på ett hållbart sätt.

Övervakning till sjöss

31. Europaparlamentet förväntar sig att en väl samordnad och integrerad pelar- och sektorsövergripande strategi för övervakning till sjöss kommer att förbättra skyddet av medlemsstaternas och EU:s intressen samt skyddet mot föroreningar till havs och olagliga handlingar, genom att göra det möjligt för myndigheter med verksamhet till havs att övervaka och kontrollera information inom olika relevanta verksamhetssektorer och därmed bidra till effektivitetsvinster.

32. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen, medlemsstaterna, EU-organ, särskilt Europeiska sjösäkerhetsbyrån, och relevanta organisationer att påskynda sina insatser när det gäller samarbete och samordning och med hänsyn till nödvändiga anpassningar av lagstiftningen.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna kartlägga vilka hinder som finns för utbytet av uppgifter i unionslagstiftningen, i nationell lagstiftning och i organens uppdrag, att dra lärdom av erfarenheterna från regionala och nationella initiativ, forskningsprojekt, pilotprojekt och GSFP-insatser för övervakning till sjöss, att 2010 lägga fram en färdplan om integrerad övervakning till sjöss och att undersöka inom vilka områden samarbete vore möjligt med tredjeländer som ratificerat FN:s havsrättskonvention, särskilt från Medelhavsområdet, och med relevanta organisationer.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i god tid innan nästa budgetram fastställs kartlägga hur mycket ytterligare ekonomiska medel som behövs för att inrätta en gemensam miljö för informationsutbyte inom ramen för en integrerad övervakning till sjöss, till nytta både för EU och för medlemsstaterna.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en rättslig ram för en integrerad övervakning till sjöss i syfte att inrätta en gemensam miljö för informationsutbyte.

36. Europaparlamentet upprepar sitt krav på förbättrat samarbete mellan medlemsstaternas nationella tillsynsorgan, kustbevakningar och flottor och påminner kommissionen om den genomförbarhetsstudie som parlamentet efterlyste redan 2005, och i direktiv 2005/35/EG, från kommissionens sida om ytterligare samarbete eller integrering mellan de olika kustbevakningarna, och större interoperabilitet mellan de olika övervakningssystemen, med utsikten att inrätta en europeisk kustbevakning. Parlamentet anser att det finns stora möjligheter att låta Europeiska sjösäkerhetsbyrån spela en större roll i kontrollen av kustområdena och i större utsträckning stödja medlemsstaterna i arbetet med att upptäcka föroreningar till havs.

Övrigt

37. Europaparlamentet upprepar den ståndpunkt och de krav som det uttryckte i sin resolution om strategiska mål och rekommendationer för EU:s sjöfartspolitik fram till 2018.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin kommande vitbok om transporternas framtid beakta den mycket viktiga funktion som sjötransporterna fyller i handeln idag, att främja utvecklingen av sekundära och mindre utnyttjade hamnar och att ägna frågan om säkerhetsåtgärder i EU-interna och globala sjötransporter tillräcklig uppmärksamhet genom att investera i större flerbottnade riskhanteringssystem för att uppsöka och undersöka farligt gods.

39. Europaparlamentet betonar vikten av att ha ett havsområde utan gränser och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att

— utvärdera och bevara små hamnar,

Torsdagen den 21 oktober 2010

- utvidga närsjöfartsnäten för att minimera transportavstånden på land,
  - stödja forskning och innovation om fraktslag, godshantering och logistiklösningar i syfte att hitta lösningar som minskar transporttiden och hanteringskostnaderna,
  - stödja utvecklingen av hamninfrastrukturen.
40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att slå ihop den europeiska havspolitik och politiken för de inre vattenvägarna i syfte att hjälpa sjötransporterna att uppfylla hela sin potential och för att skapa effektiva och diversifierade transportslag.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och branschen att bedriva mer forskning och utveckling inom området för användning och tillämpning av förnybar energi för såväl drift av fartyg som elförsörjning ombord.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta lämpliga åtgärder för att förbättra sjömännens arbetsförhållanden, införa ILO:s konvention om arbete till sjöss i unionslagstiftningen och föreslå ett program för att godkänna och utbilda framför allt unga personer till sjömän, däribland personer från tredje-länder.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att ta fram ett samordnat europeiskt industripolitiskt initiativ för att öka konkurrenskraften och stödja spetskompetensen inom den europeiska varvsindustrin samt förbättra miljöarbetet och stärka sjöfartens konkurrenskraft inom det gemensamma sjöfartsområdet utan hinder och samtidigt utnyttja den konkurrenskraftiga varvsindustrins kapacitet i EU för detta ändamål och att använda miljövänlig teknik och alternativa fartygsdrivmedel för att främja "green shipping". Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera den internationella Hong Kong-konventionen om säker och miljövänlig återvinning av fartyg (2009).
44. Med tanke på den hänvisning till territoriell sammanhållning som finns i EUF-fördraget, och i syfte att förbättra tillgängligheten, anser Europaparlamentet att rörlighet för passagerare och varor även fortsättningsvis måste vara en integrerad del av politiken för den inre marknaden, genom att man stöder korta havstransporter och cabotage mellan territorier och samtidigt skapar bättre förbindelser mellan perifera maritima regioner, yttersta randområden och öar, och ekonomiska centrum på fastlandet. I detta sammanhang påpekar parlamentet också att det är mycket viktigt att man bemöter de person- och varutransportproblem som finns i ömråden i EU, i synnerhet små ösamhällen, genom att stödja de sjötransportlänkar som inte marknaden kan serva på ett tillfredsställande sätt och genom att garantera samma kostnad per kilometer för transport av personer, oberoende av var öarna ligger. Parlamentet efterlyser konkreta åtgärder för de yttersta randområdena med hänsyn till deras särdrag.
45. Europaparlamentet uppmärksammar vikten av den maritima ekonomin för medlemsstater med stora exklusiva ekonomiska zoner samt behovet av att stödja utvecklingen av maritima ekonomiska kluster och öka deras bidrag till tillväxt och sysselsättning inom ramen för EU 2020-strategin.
46. Europaparlamentet påminner om att fisket och vattenbruket spelar en viktig roll i den havsrelaterade ekonomin och i de ofta avlägsna kustregionernas utveckling, där den integrerade havspolitikerna måste bidra till en stärkt ekonomisk tillväxt och förbättringar på de sociala och miljömässiga områdena.
47. Europaparlamentet insisterar på att man inom den integrerade havspolitikerna ska beakta fiskeri- och vattenbrukssektorernas specifika svårigheter och särdrag när det gäller utnyttjandet av havsområdet, framför allt i fråga om tillgången till områden där dessa verksamheter kan utövas och nödvändigheten av att bevara marina livsmiljöer, genom att upprätta marina reservat och andra åtgärder i detta syfte som möjliggör en bättre planerad forskning och som fullt ut tar hänsyn till de specifika geografiska och klimatmässiga förhållandena i varje kustområde.

Torsdagen den 21 oktober 2010

48. Europaparlamentet påpekar att kustregionerna och öarna är särskilt utsatta för klimatförändringarnas effekter. Parlamentet betonar att man vid all planering av utvecklingsprojekt långsmed gemenskapens långa kust, inbegripet dess inland, måste ta hänsyn till konsekvenserna av klimatförändringarna. Parlamentet föreslår att utsattheten för klimatförändringar ska tas i beaktande vid utformningen av den framtida regionalpolitiken så att tillämpningen av den integrerade havspolitikerna inte äventyras.
49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att konsekvent integrera målen för att minska koldioxidutsläppen och att införa ekonomiska, marknadsbaserade instrument, såsom handel med utsläppsrätter, i sjöfarten. Med tanke på resultaten av det 61:a mötet inom Internationella sjöfartsorganisationens kommitté för skydd av den marina miljön (27 september 2010–1 oktober 2010) vidhåller Europaparlamentet sin uppmaning till att göra ytterligare väsentliga framsteg inom Internationella sjöfartsorganisationen och påminner om det åtagande om att kommissionen ska agera som finns i direktivet om handel med utsläppsrätter (2009/29/EG), och uppmanar kommissionen att utveckla en strategi för att mildra klimatförändringarnas effekter på kust- och öregionerna, som en uppföljning av vitboken om klimatförändringar.
50. Europaparlamentet understryker åter det akuta behovet av att minska trycket på den marina miljön från land, såsom utsläppen från industrin och jordbruket och den dåliga förvaltningen av kustområdena, inom ramen för en ekosystembaserad strategi.
51. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppfylla de åtaganden de har genom ramdirektivet om en marin strategi och att senast den 15 juli 2012 genomföra en bedömning av miljön i sina hav, fastslå miljömål och lägga fram nya kontrollprogram. Dessutom uppmanar parlamentet medlemsstaterna att ta fram långtgående åtgärdsprogram för att nå en god miljöstatus i sina vatten.
52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppfylla sina åtaganden om att inrätta marina skyddsområden, i enlighet med artikel 13 i ramdirektivet om en marin strategi. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att effektivt kontrollera att skyddsbestämmelserna följs.
53. Europaparlamentet noterar att sedan den 1 juli 2010 gäller nya gränsvärden för svaveldioxid i Engelska kanalen, Nordsjön och Östersjön sedan dessa utnämndes till svavelkontrollområden genom ett beslut i Internationella sjöfartsorganisationen. Parlamentet anser vidare att alla europeiska kustområden bör skyddas på samma sätt och att nya gränsvärden för svaveldioxid i bara vissa områden kan medföra en snedvridning av konkurrensen. Enhetliga regler som omfattar hela EU skulle enligt parlamentet vara att föredra, och en trafikomställning från sjöfart till vägtransport måste till varje pris undvikas.
54. Europaparlamentet inser att haven har blivit soptippar för allt större avfallsmängder, varav mycket består av plastmaterial och förlorade fraktcontainrar. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja en europeisk och internationell debatt för att hitta sätt att minska avfallsmängderna.
55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en strategi för en hållbar turism på kuster, öar och hav för att förbättra deras hållbarhet och göra dem attraktivare för invånare och turister, eftersom detta är ett av målen med att skydda naturen i havsregioner som Vadehavet, samt att i samband med detta till fullo utnyttja de nya bestämmelserna om turism som finns i Lissabonfördraget och främja initiativ som Edennätverket.
56. Europaparlamentet påpekar att med tanke på att kust- och havsturismen och därtill knutna sektorer har en stor utvecklings- och tillväxtpotential utgör kustregionerna den viktigaste turistdestinationen i Europa samt uppmanar kommissionen att beakta dessa faktum i sin strategi för en hållbar kust- och havsturism.
57. Europaparlamentet betonar det mervärde havspolitikerna ger genom att stärka samarbetet mellan grannländer, och då framför allt mellan medlemsstater och kandidatländer.
58. Europaparlamentet välkomnar den europeiska strategin för havs- och sjöfartsforskning och de gemensamma anbudsförfarandena enligt ramprogrammet för forskning om "Morgondagens hav" som konkreta tecken på en integrerad strategi för genomförandet av en integrerad havspolitik. Parlamentet föreslår att oceanografi görs till ett huvudtema i det åttonde ramprogrammet för forskning samt att ett europeiskt institut för havsforskning inrättas.

Torsdagen den 21 oktober 2010

59. Europaparlamentet håller med om att det är mycket viktigt att bygga upp en tvärvetenskaplig och teknisk kunskapsbas om Europas hav och kuster. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samarbete med regionala och lokala aktörer granska de befintliga databaserna och observationsprogrammen och att påskynda insatserna så att nätverket för havsobservation och datainsamling (Emodnet) kan tas i bruk snarast möjligt.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa medlemsstaterna att ta fram en plan för att undersöka och kartlägga förlista fartyg och marinarknologiska platser då dessa utgör en del av unionens historiska och kulturella arv. På så sätt främjar man förståelsen för, och undersökningen av, sådana platser och bidrar till att förhindra den plundring de utsätts för, så att de kan bevaras på ett bra sätt.

61. Europaparlamentet välkomnar den havsatlas som kommissionen nyligen har tagit fram och uppmanar intressenter att använda havsforumet som ett nytt samarbetsinstrument samt att i större utsträckning involvera allmänheten.

*

* *

62. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

EU:s handelsförbindelser med Latinamerika

P7_TA(2010)0387

Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om EU:s handelsförbindelser med Latinamerika (2010/2026(INI))

(2012/C 70 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina resolutioner av den 1 december 2005 om förberedelserna inför WTO:s sjätte ministerkonferens i Hongkong ⁽¹⁾, av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽²⁾, av den 1 juni 2006 om handel och fattigdom: utformning av en handelspolitik som maximerar handelsns bidrag till fattigdomsminskningen ⁽³⁾, av den 27 april 2006 om ett förstärkt partnerskap mellan Europeiska unionen och Latinamerika ⁽⁴⁾, av den 12 oktober 2006 om EU:s ekonomiska och kommersiella förbindelser med Mercosur i syfte att ingå ett interregionalt associeringsavtal ⁽⁵⁾, av den 23 maj 2007 om EU:s handelsrelaterade bistånd ⁽⁶⁾, av den 12 juli 2007 om Trips-avtalet och tillgången till läkemedel ⁽⁷⁾, av den 29 november 2007 om handel och klimatförändringar ⁽⁸⁾, av den 24 april 2008 om det femte toppmötet i Lima mellan länderna i Latinamerika, Västindien och EU ⁽⁹⁾, av den 24 april 2008 om "Mot en reformerad Världshandelsorganisation" ⁽¹⁰⁾, av den 20 maj 2008 om handel med råmaterial och råvaror ⁽¹¹⁾, av den 25 mars 2010 om effekterna av den globala finansiella och ekonomiska krisen på utvecklingsländerna och utvecklingsarbetet ⁽¹²⁾ och av den 5 maj 2010 om EU:s strategi för förbindelserna med Latinamerika ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽²⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽³⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁴⁾ EUT C 296 E, 6.12.2006, s. 123.

⁽⁵⁾ EUT C 308 E, 16.12.2006, s. 182.

⁽⁶⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 291.

⁽⁷⁾ EGT C 175 E, 10.7.2008, s. 591.

⁽⁸⁾ EUT C 297 E, 20.11.2008, s. 193.

⁽⁹⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 64.

⁽¹⁰⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 77.

⁽¹¹⁾ EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 5.

⁽¹²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0089.

⁽¹³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0141.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- med beaktande av den parlamentariska församlingen EU–Latinamerikas resolutioner, i synnerhet av den 19 december 2007 om utmaningar och möjligheter till följd av globaliseringen för de ekonomiska och handelsrelaterade förbindelserna mellan EU-länderna och länderna i Latinamerika, av den 1 maj 2008 om utmaningar och möjligheter i Doharundan, av den 8 april 2009 om handel och klimatförändringar och av den 14 maj 2010 om reformeringen av Världshandelsorganisationen,
- med beaktande av slutdeklarationerna från den parlamentariska WTO-konferensen vilka antogs i Genève den 18 februari 2003, i Cancún den 12 september 2003, i Bryssel den 26 november 2004, i Hongkong den 15 december 2005 och i Genève den 2 december 2006 och den 12 september 2008,
- med beaktande av förklaringarna från de sex toppmöten mellan Latinamerikas, Västindiens och EU:s stats- och regeringschefer som hittills har hållits i Rio de Janeiro (28 – 29 juni 1999), Madrid (17–18 maj 2002), Guadalajara (28-29 maj 2004), Wien (12–13 maj 2006) och Lima (16–17 maj 2008) och Madrid (18 maj 2010),
- med beaktande av de gemensamma uttalandena från det femte toppmötet EU-Mexiko (16 maj 2010), det fjärde toppmötet EU-Mercosur (17 maj 2010), det fjärde toppmötet EU-Chile (17 maj 2010), det fjärde toppmötet EU-Cariforum (17 maj 2010), det fjärde toppmötet EU-Centralamerika (19 maj 2010) och toppmötet EU-Andinska gemenskapen (19 maj 2010),
- med beaktande av Genèveavtalet om handel med bananer mellan Europeiska unionen och Brasilien, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Mexiko, Nicaragua, Panama, Peru och Venezuela samt av avtalet om handel med bananer mellan Europeiska unionen och Förenta staterna,
- med beaktande av avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och Republiken Chile å andra sidan, och partnerskapet för utveckling och innovation mellan Chile och EU,
- med beaktande av avtalet om ekonomiskt partnerskap, politisk samordning och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och Mexikos förenta stater å andra sidan och av det strategiska partnerskapet mellan Mexiko och EU,
- med beaktande av de avslutade förhandlingarna om ett associeringsavtal mellan EU och Centralamerika,
- med beaktande av de avslutade förhandlingarna mellan EU, Colombia och Peru om ett multilateralt handelsavtal,
- med beaktande av återupptagandet av förhandlingarna mellan EU och Mercosur om ett ambitiöst och balanserat associeringsavtal mellan dessa två regioner, vilket skulle kunna leda till djupare förbindelser och erbjuda stora politiska och ekonomiska fördelar för båda parter,
- med beaktande av den förklaring som antogs den 1 april 2010 av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen om bananavtalet mellan EU och Latinamerika och dess konsekvenser för producenterna i AVS-länderna och Europeiska unionen,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet från det fjortonde ministermötet mellan EU och Rio-gruppen, vilket hölls i Prag den 11–14 maj 2009,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 september 2009 "Europeiska unionen och Latinamerika: Globala aktörer i partnerskap" (KOM (2009)0495),
- med beaktande av dokumentet av den 2 juni 2010 i vilket kommissionen föreslog ett offentligt samråd om den framtida styrningen av EU:s handelspolitik,

Torsdagen den 21 oktober 2010

- med beaktande av rådets slutsatser av den 8 december 2009 om förbindelserna mellan Europeiska unionen och Latinamerika,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 5 juni 2008 om förslaget till rådets förordning om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009-31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordningar (EG) nr 964/2007 och (EG) nr 1100/2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 av den 22 juli 2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009-31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordningar (EG) nr 1100/2006 och (EG) nr 964/2007 ⁽²⁾,
- med beaktande av Marrakechavtalet genom vilket WTO inrättades,
- med beaktande av deklARATIONERNA från WTO:s ministerkonferens vilka antogs i Doha den 14 november 2001 och i Hongkong den 18 december 2005 och av ordförandens sammanfattning som antogs i Geneve den 2 december 2009,
- med beaktande av den rapport om WTO:s framtid som lades fram i januari 2005 av det konsultativa rådet under ordförandeskap av Peter Sutherland ⁽³⁾,
- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken millennieutvecklingsmålen formuleras som kriterier som kollektivt fastställts av det internationella samfundet för att utrota fattigdomen,
- med beaktande av rapporten om millennieutvecklingsmålen 2009 och rapporten av den 12 februari 2010 från FN:s generalsekreterare om genomförandet av millenniedeklarationen, med titeln "Att hålla löftet: en framåtblickande översyn till stöd för en överenskommen handlingsplan för uppfyllandet av millennieutvecklingsmålen till 2015",
- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), dess Kyotoprotokoll och resultatet av den 15:e partskonferensen för UNFCCC i Köpenhamn ⁽⁴⁾,
- med beaktande av den sextonde partskonferensen för UNFCCC som ska hållas i Mexiko,
- med beaktande av FN-stadgan, den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, de internationella konventionerna om mänskliga rättigheter, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter samt den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,
- med beaktande av Lissabonfördraget, särskilt artiklarna 3 och 21, samt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av människorättsklausuler i EU:s externa avtal,
- med beaktande av ILO:s agenda för anständigt arbete och ILO:s globala sysselsättningspakt som antogs genom globalt samförstånd den 19 juni 2009 vid Internationella arbetskonferensen,

⁽¹⁾ EGT C 285, 26.11.2009, s. 126.

⁽²⁾ EGT L 211, 6.8.2008, s. 1.

⁽³⁾ "The Future of WTO - Addressing Institutional Challenges in the New Millennium", rapport från konsultativa rådet till generaldirektör Supachai Panitchpakdi, (WTO, januari 2005).

⁽⁴⁾ UNFCCC Utkast till beslut -/CP.15, Köpenhamnsöverenskommelsen, FCCC/CP/2009/L.7.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- med beaktande av konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (CEDAW), vilken antogs av FN:s generalförsamling 1979, samt av det fakultativa protokollet till denna konvention,
- med beaktande av Stiglitzrapporten och slutdokumentet från konferensen om finanskrisen och den ekonomiska krisen i världen och dess följder för utvecklingen (24–26 juni 2009),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utveckling (A7-0277/2010), och av följande skäl:
  - A. Latinamerika och Europeiska unionen förenas inte bara av gemensamma värderingar och en gemensam historia och kultur, utan dessutom utgör de ett strategiskt partnerskap.
  - B. Latinamerika har genomgått en omfattande diversifieringsprocess i sina internationella handelsförbindelser de senaste trettio åren, och har strävat efter att minska sitt beroende.
  - C. EU har stärkt sin handel och sina ekonomiska förbindelser med Latinamerika och blivit dess näst viktigaste handelspartner och den främsta handelspartnern för Mercosur och Chile. Enligt Eurostat fördubblades handeln mellan 1999 och 2008, då EU-importen från Latinamerika ökade till 96,14 miljarder EUR och exporten till regionen till 76,81 miljarder och handeln med tjänster ökade stadigt. På grund av den finansiella och ekonomiska krisens dramatiska effekter sjönk dessa siffror 2009 till 70,11 miljarder EUR (import) och 61,57 miljarder EUR (export), men de började gå upp igen 2010. Europas länder utgör den främsta källan till utländska direktinvesteringar i Latinamerika.
  - D. Trots att Latinamerika är rikt på naturresurser hör kontinenten till de områden som inte har förmått utvidga sin andel av världshandeln utan har halkat efter mer konkurrenskraftiga och dynamiska ekonomier i Asien.
  - E. Flera Latinamerikanska länder har rankats bland de tre mest sårbara länderna för klimatförändringar i världen. Vidare bör man beakta den betydande inverkan av ökenspridnings- och avskogningsprocesserna samt ökningen av fenomen som cykloner och utrotning av arter som drabbar Latinamerika i stor utsträckning. Man bör också beakta konkreta, alarmerande och högst markanta exempel på det globala hot som klimatförändringen utgör, såsom tillståndet för Amazonas regnskogar och de risker som Andernas glaciärer utgör.
  - F. Enligt den ekonomiska kommissionen för Latinamerika och Karibien (ECLAC) har fattigdomsgraden i Latinamerika minskat från 44,4 procent 2003 till 33 procent 2010, men enligt ECLAC och Unicef lever nästan 63 procent av alla barn och unga i Latinamerika i fattigdom, och fattigdomen liksom migrationen berör i allt större grad kvinnor.
  - G. Olika utvecklingsnivåer är förklaringen till varför handeln mellan vissa EU-länder och länder i Latinamerika och Västindien (LAC) är asymmetrisk när det gäller typen av varor som exporteras. Handelsutbytena mellan de båda regionerna, vilka har mer än fördubblats sedan 1990, är mycket koncentrerade och utvecklas i långsammare takt än utbytena mellan dessa regioner och andra delar av världen.
  - H. Toppmötet EU–Latinamerika och Västindien i Lima 2008 resulterade i att man formulerade huvudlinjerna i det biregionala strategiska samarbetet, med målsättningen att skapa ett nätverk av associeringssavtal mellan EU och de olika subregionala integrationsgrupperna. Toppmötet EU–Latinamerika och Västindien som hölls i Madrid i maj 2010 innebar ett stort steg framåt i dessa planer och gjorde det möjligt att återuppta alla de handelsförhandlingar med Latinamerika och Västindien som legat nere under de senaste åren.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- I. Inrättandet av ett nätverk av heltäckande avtal som redan är i kraft, slutförhandlade eller under förhandling med olika grupper av latinamerikanska länder ska bidra till att förstärka samarbetet mellan de två kontinenterna och samtidigt lämna utrymme för regionala integrationsprocesser med olika hastigheter.
- J. BNP per capita i regionen går från 1 211 USD i Haiti eller 2 635 USD i Nicaragua till 11 225 USD i Brasilien eller ungefär 15 000 i Argentina, Chile och Mexiko.
- K. Trots betydande framsteg i hanteringen av statsfinanserna förblir skuldbördan, som ofta gått i arv sedan tidigare regeringar, ett av de främsta hindren för handelsrelaterade investeringar, utveckling och sunda statsfinanser i ett antal latinamerikanska länder.
- L. Det är av allmänt intresse i Latinamerika att öka regionens ekonomiska betydelse i den globala ekonomin. Latinamerika har minskat sitt ekonomiska beroende genom att aktivt diversifiera sina ekonomiska förbindelser. Europa bör agera klokt för att stärka sin roll som en mycket viktig handelspartner för detta ändamål. Europa och Latinamerika håller fast vid sitt åtagande om att fortsätta att främja och stärka sin strategiska förbindelse grundad på regionernas gemensamma principer, värderingar och intressen.
- M. EU:s nya handelspolitik som anpassas till EU 2020-strategin bör ta hänsyn till den speciella situationen i den latinamerikanska regionen.
- N. Den export av smarta, högklassiga produkter som framhålls i EU 2020-strategin kräver välbeställda kunder. Det ligger i båda parter intresse att avtalen mellan Latinamerika och EU fortsätter att ge konkreta samhällsfördelar i båda regionerna.
- O. Förhandlingarna om att skapa ett frihandelsområde med 750 miljoner konsumenter hade avbrutits 2004 efter en tvist som till stor del handlade om Mercosurexportörernas tillträde till de europeiska jordbruksmarknaderna.
1. Europaparlamentet betonar att Lissabonfördraget definierar EU:s handelspolitik som en integrerad och relevant del av unionens övergripande externa åtgärder och att handelspolitiken kan spela en avgörande och positiv roll när det gäller att skapa välstånd, förstärka ekonomiska och politiska förbindelser mellan folk och länder, garantera fred och bidra till att målen uppnås såväl när det gäller områdena utveckling, miljö och samhälle och att dessa politikområden måste komplettera varandra ömsesidigt för att uppnå målen för dessa områden som uppställts i fördraget om Europeiska unionen. Parlamentet anser att den moderna europeiska handelspolitiken har en viktig funktion att fylla för att FN:s millennieutvecklingsmål ska kunna nås och för att internationella åtaganden ska kunna förverkligas inom områdena mänskliga rättigheter, tryggad livsmedelsförsörjning och ekologisk hållbarhet.
  2. Europaparlamentet välkomnar att handelsförbindelserna med partner i Latinamerika har blivit en prioritering för Europeiska unionen.
  3. Europaparlamentet påpekar att handelspolitiken är ett viktigt instrument för att uppnå målet för ett biregionalt strategiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och Latinamerika. Parlamentet stöder i detta hänseende inrättandet av ett interregionalt partnerskapsområde mellan Europa och Latinamerika baserat på en modell som är förenlig med WTO-regionalism.
  4. Europaparlamentet konstaterar att syftet med en närmare integrering av de europeiska och latinamerikanska ekonomiska områdena är att skapa en situation som gynnar båda sidor. Parlamentet betonar att intensifierade och rättvisa handelsrelationer bör leda till fler och bättre jobb i båda regionerna och bidra till målen om mer resurseffektiva och miljövänliga ekonomier. Parlamentet noterar emellertid att en växande handel inte bör leda till avskogning och mer växthusgasutsläpp.
  5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att aktivt stödja utvecklingen av program för rättvis handel och handel med tillgångar som hanterats på ett hållbart sätt.

Torsdagen den 21 oktober 2010

6. Europaparlamentet välkomnar det faktum att Madridförklaringen uttryckligen erkänner principen om länders suveränitet när det gäller förvaltningen och regleringen av naturresurser, och påpekar att hänsyn bör tas till hållbarhetskriterier.
7. Europaparlamentet insisterar på det faktum att alla länder har rätt att inrätta de nödvändiga instrumenten för att försvara sin livsmedelsförsörjning och tillse att de små och medelstora livsmedelsproducenterna överlever och utvecklas.
8. Europaparlamentet anser att såväl EU som Latinamerika, för att dra större nytta av sina handelsförbindelser och på ett lämpligt sätt sprida handelsvinsterna bland sin befolkning, bör använda vinsterna till att förbättra sin sociala välfärd och behöver låta sin handelspolitik åtföljas av lämpliga interna och strukturella reformer, i synnerhet på social- och skatteområdena samtidigt som man främjar delaktighet i handelsreformer och ytterligare stärker kapaciteten hos handelsrelaterade institutioner.
9. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att främja genomförandet av landsspecifika kompletterande åtgärder för att utöka möjligheterna till handelsutbyte bland intressenter i enlighet med de specifika utvecklingsmålen. Parlamentet anser att utnyttjande av handelsrelaterat bistånd och en intensifiering av handel för utveckling är av avgörande betydelse.
10. Europaparlamentet välkomnar den positiva utvecklingen i de flesta latinamerikanska länder, där en ny handelspolitik och en politik för utnyttjandet av naturresurserna, i kombination med interna reformer, har bidragit till att minska fattigdomen och ojämlikheten, vilket dokumenteras genom förbättringen av deras Gini-koefficient, och anser att denna utveckling är ett belysande exempel på villkor som kan medföra att handelspolitiken får tilltagande fördelningsmässiga effekter.
11. Europaparlamentet välkomnar att nya och ambitiösa former av ekonomiskt samarbete utforskas, vilka är sammanlänkade med socio-ekonomiska åtgärder. Kommissionen uppmanas att stödja sådana metoder för syd-syd-integration och undvika klausuler i EU:s handelsavtal som skulle hota de positiva effekterna av de respektive integrationsmetoderna.
12. Europaparlamentet understryker att resurser och tekniskt stöd måste mobiliseras för att man ska kunna fastställa och finansiera program som ger lokala och regionala produktionsmöjligheter i syfte att garantera en trygg livsmedelsförsörjning samt en hållbar tillgång till marknader för eftersatta regioner längst ned i den socioekonomiska pyramiden och för små och medelstora företag.
13. Europaparlamentet anser att handelsrelaterat stöd skulle kunna hjälpa producenter genom att minska omkostnaderna för efterlevnaden av reglerings- och kvalitetsnormerna, och sådana program borde utvecklas för att hjälpa företaget med inspektion, tester och officiell certifiering.
14. Europaparlamentet insisterar på betydelsen av att kräva miljö-, spårbarhets- och livsmedelssäkerhetsnormer för de jordbruksprodukter som importeras inom ramen för avtalen mellan EU och länderna i Latinamerika.
15. Europaparlamentet ser det som avgörande att Latinamerika i större utsträckning diversifierar sin handel som huvudsakligen baseras på råvaror och fortsätter att sträva efter en hållbar handel med varor och tjänster med ett högre mervärde för att kunna konkurrera i hela världen. Globala transporter som beror på nuvarande distributionskedjor och internationell arbetsfördelning bör beakta miljöfrågor.
16. Europaparlamentet efterlyser ett närmare samarbete mellan EU och de latinamerikanska länderna för att man i enlighet med de åtaganden som gjordes i Madridförklaringen ska samordna sina ansträngningar för att snabbt få till stånd ett långtgående, rättvist och uttömmande WTO-avtal inom Doha-rundan. Ett öppet, rättvist och regelbaserat multilateralt handelssystem kommer att bidra till att världsekonomin återhämtar sig från den ekonomiska krisen, främja tillväxt och utveckling genom en progressiv och balanserad minskning av tullmurar och andra hinder för handeln där så är lämpligt och i överensstämmelse med principen om särskild och differentierad behandling av utvecklingsländer, och samtidigt bidra effektivt till fattigdomsminskning.

Torsdagen den 21 oktober 2010

17. Europaparlamentet beklagar de protektionistiska åtgärder som vidtagits under finanskrisen av vissa latinamerikanska länder, särskilt Argentina. Kommissionen uppmanas att regelbundet ta upp frågan om marknadstillträde med länder i Latinamerika.
18. Europaparlamentet betonar att en mycket viktig uppgift vid de pågående multilaterala och bilaterala förhandlingarna är att FN:s samtliga åtta millennieutvecklingsmål ska uppnås. Parlamentet understryker att om de förnyade åtaganden som gjordes i Madridförklaringen om millennieutvecklingsmålen ska kunna uppnås och den globala fattigdomen ska kunna avskaffas krävs det en handelsmiljö i vilken utvecklingsländerna i Latinamerika har en verklig tillgång till de utvecklade ländernas marknader och kan bevara och utveckla sina egna tillverknings- och livsmedelsbearbetningsindustrier och att det tillämpas rättvisare handelsmetoder och att det finns starka och kraftfulla bestämmelser till skydd för miljön och de sociala rättigheterna.
19. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen bör sträva efter att komma med mer attraktiva erbjudanden som syftar till att tjäna våra partners intressen när det gäller den ekonomiska utvecklingen i syfte att säkra deras handelutbyte i regionen, vid sidan av Förenta staternas och Kinas närvaro. Detta bör inbegripa kompletterande erbjudanden, exempelvis när det gäller kapacitetsuppbyggnad och tekniköverföring. Vidare betonas att det är nödvändigt att behandla våra partner med respekt och att erkänna asymmetriska behov.
20. Europaparlamentet upprepar vikten av att inkludera mänskliga rättigheter samt miljö- och socialstandarder i alla handelsavtal som ingås mellan EU och tredjeländer, inbegripet latinamerikanska länder, för att få samstämmiga yttre åtgärder, som både återspeglar EU:s ekonomiska intressen och främjar dess grundläggande värderingar.
21. Europaparlamentet betonar att en positiv marknadsutveckling längs hela förädlingskedjan måste kunna ge upphov till rimliga inkomster och att vinstmarginalerna bör komma alla berörda aktörer inom hela förädlingskedjan till godo.
22. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att ge vårt handelspartnerskap en verkligt europeisk dimension, där det latinamerikanska handelutbytet utökas med samtliga länder, inklusive länderna i Central- och Östeuropa. Det är nödvändigt att få med ett bredare spektrum av näringsgrenar i handelsutbytet.
23. Europaparlamentet betonar att de EU-baserade företag som är verksamma i Latinamerika bör spela en konstruktiv roll genom att tillämpa höga krav inom normer för miljö- och samhällsskydd samt kvalitetsförvaltning och genom att erbjuda anständiga löner och anställningstrygghet.
24. Europaparlamentet är medvetet om att det tidigare har förekommit vissa begränsade fall där EU-baserade företag som är verksamma i Latinamerika har uppträtt på ett klandervärt sätt, bland annat genom ekologisk förstörelse, utnyttjande av arbetskraft och allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna. EU som helhet och EU-baserade företag som är verksamma i Latinamerika bör föregå med gott exempel när det gäller sociala villkor, arbetsförhållanden och miljö, mot en fond av insyn och respekt för mänskliga rättigheter som garanterar ett skydd för samtliga inblandade parter. Parlamentet betonar att de europeiska multinationella företagen i stor utsträckning bidrar till att forma bilden av EU i regionen och att de bör främja EU:s värderingar genom att iaktta reglerna för företagens sociala ansvar.
25. Europaparlamentet konstaterar att WTO-avtalet om handel med bananer slutgiltigt satte punkt för en långvarig tvist med bananproducenter i Latinamerika och AVS-länderna, att det kan främja förhandlingarna inom ramen för Doharundan och att det har banat väg för EU:s ingående av avtalen med Colombia, Peru och Centralamerika. De åtaganden som gjorts med avseende på partnerna i AVS-länderna i Västindien och producenterna i EU måste dock beaktas. För att undvika ytterligare tvister måste alla handelspartner i Latinamerika garanteras lika behandling, även de som inte har slutit handelsavtal med EU.
26. Europaparlamentet påminner om att de avtal som antagits inom ramen för WTO och de bilaterala avtal som är under förhandling med vissa länder i Latinamerika har konsekvenser för de sårbara ekonomierna i de yttersta randområdena på grund av likheten mellan deras jordbruk och jordbruket på den latinamerikanska kontinenten. Parlamentet stöder därför förhållningssättet att när det gäller handelsförbindelserna mellan EU och Latinamerika måste de strategiska och traditionella sektorerna i de yttersta randområdena bevaras och bli föremål för både lämplig ersättning och särskild uppmärksamhet för att inte de åtaganden som EU gjorde gentemot dessa områden i sin strategi för de yttersta randområdena 2009 ska undergrävas.

Torsdagen den 21 oktober 2010

27. Europaparlamentet påpekar att alla associeringsavtal måste genomföras på ett sätt som innebär att man tar hänsyn till dem som berörs och att parlamenten ska ratificera avtalet, inbegripet alla dess pelare, det vill säga politisk dialog, samarbete och handel.
28. Europaparlamentet stöder bestämt slutförandet av förhandlingarna om associeringsavtalet mellan EU och Centralamerika, och att stats- och regeringscheferna i det gemensamma uttalandet från det fjärde biregionala toppmötet anser att detta förebådar en ny era i förbindelserna mellan de båda parterna och åtar sig att verka för att avtalet snabbt ska ratificeras och träda ikraft. Parlamentet noterar att Panama har beslutat att inleda förfarandet för att gå med i undersystemet för ekonomisk integration i Centralamerika.
29. Europaparlamentet noterar att förhandlingarna om ett flerparthandelsavtal mellan EU och Colombia och Peru har slutförts på ett tillfredsställande sätt. Parlamentet konstaterar att Bolivia har dragit tillbaka sin talan vid Andinska gemenskapens domstol angående flerpartshandelsavtalet och uppmanar berörda parter att arbeta för att ett framtida associeringsavtal ska förhandlas fram med alla länder i Andinska gemenskapen.
30. Europaparlamentet stöder återupptagandet av förhandlingarna om associeringsavtalet mellan EU och Mercosur, eftersom ett associeringsavtal av detta slag, som är av största betydelse och berör 700 miljoner människor, skulle bli världens mest långtgående biregionala avtal om det ingås snarast. Europaparlamentet bör få delta i nära samverkan i alla skeden av förhandlingarna. Parlamentet är medvetet om att jordbruksfrågorna förmodligen kommer att vara ett kontroversiellt ämne i förhandlingarna. Parlamentet kräver att jordbruksimport till EU ska kunna tillåtas endast om denna import respekterar de europeiska standarderna för konsumentskydd, djurskydd och miljöskydd samt sociala minimistandarder, och betonar att ett för båda parter balanserat resultat slutligen måste uppnås för att förhandlingarna ska ta full hänsyn till den senaste tidens utveckling i världsekonomin, till de globala miljöproblemen, såsom klimatförändringarna, liksom till krav och önskemål som framställs av parlamentet.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att låta parlamentet få delta i nära samverkan i förhandlingarna om den nödvändiga uppdateringen av avtalen med Chile och Mexiko.
32. Europaparlamentet stöder bestämt godkännandet av den gemensamma genomförandeplanen för det strategiska partnerskapet mellan EU och Mexiko och förhandlingarna om en långtgående modernisering av handelsförbindelserna, i syfte att kunna utnyttja hela potentialen i associeringsavtalet mellan EU och Mexiko, som sedan det trädde i kraft har gjort det möjligt att öka handelsutbytet med 122 procent.
33. Europaparlamentet stöder bestämt färdplanen och arbetsprogrammet för partnerskapet för utveckling och innovation mellan EU och Chile och en ömsesidigt tillfredsställande fördjupning av handeln med varor och tjänster inom ramen för associeringsavtalet, som sedan 2003 har gjort det möjligt att mer än fördubbla handeln mellan Chile och EU.
34. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att i förväg genomföra en konsekvensbedömning av följderna av ett avtal med Mercosur till följd av en förväntad ökning av importen av nötkött med 70 procent och av fågelkött med 25 procent till det europeiska territoriet och detta till en lägre kostnad eftersom produktionen sker med lägre sanitära, miljömässiga och sociala krav.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och dess latinamerikanska partner att låta civilsamhället delta när man utvärderar efterlevnaden av de krav som handelsavtalet omfattar på områdena arbetsmarknad, mänskliga rättigheter och miljö och att främja de regelbundna dialoger med civilsamhället som föreskrivs i associeringsavtalen.
36. Europaparlamentet är djupt oroat över de restriktiva åtgärder som nyligen antagits av de argentinska myndigheterna för livsmedel som importeras från tredjeländer, bland annat Europeiska unionen. Parlamentet anser att dessa åtgärder är verkliga icke-tariffära hinder som är oförenliga med WTO-skyldigheter. De argentinska myndigheterna uppmanas därför avskaffa denna olagliga börda på livsmedel, vilken skulle kunna upplevas som en illavarslande signal och utgöra ett allvarligt hinder för de pågående förhandlingarna mellan EU och Mercosur.

Torsdagen den 21 oktober 2010

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra handelsförhandlingarna öppnare för insyn genom att tidigt ge alla arbetsmarknadsparter inom sektorer som potentiellt berörs av resultatet av förhandlingarna tillgång till nyckeldokument och förslag till avtal, där standardförfaranden för sekretessbelagda dokument tillämpas, samt att upprätta en kontinuerlig och formaliserad process för samråd med dem.
38. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten mot den viktiga funktion som Sydamerikanska nationernas union (Unasur) har.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att diskutera möjligheten att upprätta ett nära samarbete mellan de två kontinenterna för att utveckla ett nytt latinamerikanskt järnvägsnät.
40. Europaparlamentet tar del av beslutet om inrättandet av Gemenskapen för Latinamerikas och Västindiens stater (CELAC). Parlamentet påpekar att regional integration är en mycket viktig process för att hjälpa Latinamerika att anpassa sig till nya globala utmaningar.
41. Europaparlamentet anser att ramverken för handel, energi och klimatförändringar bör komplettera varandra.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja partner i Latinamerika när det gäller att upprätta konkurrenskraftiga produktionsanläggningar som skapar ett mervärde. Parlamentet föreslår att det inrättas regionala handelsakademier både i latinamerikanska regioner och i EU-medlemsstater som syftar till kapacitetsuppbyggnad bland små och medelstora företag genom att tillhandahålla utbildning om försättningsarna för handel med jordbruksprodukter, varor och tjänster med partnerregionen.
43. Europaparlamentet uppmanar de latinamerikanska länderna att göra allvarliga ansträngningar för att bekämpa klimatförändringar, och i synnerhet för att stoppa avskogningen.
44. Europaparlamentet uppmuntrar till EU-stöd för handelsmässor för EU och Latinamerika i olika europeiska och latinamerikanska länder för att tillhandahålla en knutpunkt för kontakter och partnerskapsavtal, i synnerhet för små och medelstora företag.
45. Europaparlamentet menar att nästa omarbetning av det allmänna preferenssystemet (GSP) måste göra det mer effektivt och stabilt för att man ska kunna säkerställa att latinamerikanska producenter kommer att kunna dra nytta av detta preferenssystem. Parlamentet anser att förhandlingarna om handelsavtal med länder som redan åtnjuter fördelarna från GSP+-systemet ska tillåta en grad av asymmetri som i stor utsträckning ska ta hänsyn till preferensnivån som åtnjuts enligt GSP+-systemet. Alla länder är fria att inte inleda förhandlingar och får därför fortsätta att åtnjuta fördelarna från GSP+-systemet så länge de uppfyller de relevanta villkoren.
46. Europaparlamentet noterar det faktum att EU inrättat ett nytt latinamerikanskt investeringsanslag som har som främsta mål att fungera som en hävstång för att mobilisera ytterligare medel för att diversifiera investeringar i Latinamerika, som ska bidra till utvecklingen i de prioriterade områdena, exempelvis sunda offentliga transport- och mobilitetssystem, energibesparingar, förnybar energi, utbildning och forskning.
47. Europaparlamentet välkomnar beslutet att inrätta en stiftelse EU-Latinamerika och Västindien som även i handelsrelaterade frågor skulle vara användbar för att förstärka det biregionala partnerskapet, öka dess synlighet och sprida hela dess potential.
48. Europaparlamentet anser att formuleringarna i handelsavtalets kapitel om investeringsskydd bör bidra till att erbjuda rättssäkerhet för investeringsutvecklingen utan att hindra regeringarna från att bemöta invånarnas krav när det gäller miljö, hälsa och social trygghet.
49. Europaparlamentet inser betydelsen av den revision av Ecuadors utlandsskuld som genomförts av en internationell kommission och uppmanar andra länder att sätta igång liknande processer. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att påskynda lösningen av problemet med utlandsskulder i vissa länder i Latinamerika och Västindien både bilateralt och i internationella finansinstitutioner.

Torsdagen den 21 oktober 2010

50. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att understödja det nya konceptet med stöd till miljöskydd genom att kompensera för förluster i potentiella handelsinkomster och att samfinansiera ett inrättande av förvaltningsfonden för Yasuni ITT under UNDP:s överinseende, i enlighet med den ecuadorianska regeringens förslag. Fonden är tänkt att kompensera det ecuadorianska folket för att det avstår från att utvinna olja ur fälten i Yasuni nationalpark.

51. Europaparlamentet upprepar att EU på ett aktivt och konkret sätt bör stödja de utvecklingsländer som använder sig av de så kallade flexibilitetsbestämmelserna i Trips-avtalet för att kunna erbjuda läkemedel till överkomliga priser inom ramen för sina nationella folkhälsoprogram.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra rekommendationerna i denna rapport i kommissionens nya handelsstrategi för EU, i synnerhet när det gäller handeln mellan EU och Latinamerika och Västindien.

53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tvångsfördrivningar i Zimbabwe

P7_TA(2010)0388

Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om tvångsflyttningar i Zimbabwe

(2012/C 70 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina många tidigare resolutioner om Zimbabwe, den senaste av den 8 juli 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 11 i den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, artikel 17 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, artikel 27.3 i FN:s konvention om barnets rättigheter, artikel 14.2 i FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor samt artiklarna 7.1d och 7.2d i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen,
- med beaktande av rådets beslut 2010/92/Gusp ⁽²⁾ av den 15 februari 2010 om förlängning av de restriktiva åtgärder mot Zimbabwe som infördes genom gemensam ståndpunkt 2004/161/Gusp ⁽³⁾, till och med den 20 februari 2011, och av kommissionens förordning (EG) nr 1226/2008 av den 8 december 2008 ⁽⁴⁾ om ändring av rådets förordning (EG) nr 314/2004 om vissa restriktiva åtgärder mot Zimbabwe,
- med beaktande av slutsatserna från rådets (utrikesfrågor) möte den 22 februari 2010 om Zimbabwe och av slutsatserna från den tionde politiska dialogen på ministernivå mellan EU och Sydafrika, som hölls den 11 maj 2010 om Zimbabwe,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter, som Zimbabwe har ratificerat,
- med beaktande av rapporten från juli 2005 från FN:s särskilda sändebud för frågor som rör mänskliga bosättningar, Anna Tibaijuka,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan EU och AVS-länderna (Cotonouavtalet), som undertecknades den 23 juni 2000,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0288.

⁽²⁾ EUT L 41, 16.2.2010, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 50, 20.2.2004, s. 66.

⁽⁴⁾ EUT L 331, 10.12.2008, s. 11.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- A. Uppemot 20 000 personer bosatta i den inofficiella bosättning som kallas Hatcliffe Extension i utkanten av Harare hotas av tvångsflyttningar eftersom de inte kunnat betala myndigheternas skandalösa avgifter för hyreskontraktsförlängningar.
- B. Zimbabwes regering begär avgifter på upp till 140 US-dollar för hyreskontraktsförlängningar utan att samråda med invånarna om avgifterna eller förnyelseförfarandet, vilket ger invånarna en restriktivt kort tidsram för att kunna förnya hyreskontrakten eller så tvingas de flytta. Bristen på bostäder för låginkomsttagare har lett till stugbyggen på bakgårdar eller utbyggnader, och dessa strider nu uppenbart mot byggnadsbestämmelserna.
- C. Invånarna i Hatcliffe Extension hör till de fattigaste i Zimbabwe, ett land där inkomsten per capita är mindre än 100 US-dollar och där den kroniska arbetslösheten ligger på omkring 90 procent. Tvångsflyttningarna raserar också den informella arbetsmarknaden och berövar därmed familjerna en stabil inkomst.
- D. De flesta av invånarna tilldelades mark efter det att de tvångsflyttats av myndigheterna i samband med landets program för masstvangsflyttningar "Operation Murambatsvina" 2005, då omkring 700 000 personer förlorade sina hem och sitt livsuppehälle.
- E. Operation Garikai som skulle hjälpa offren för flyttningarna, var fullständigt otillräcklig som kompensation för de allvarliga brott mot rätten till adekvata bostäder som begicks i samband med Operation Murambatsvina.
- F. Fem år efter masstvangsflyttningarna lever invånarna i Operation Garikai-bosättningarna under bedrövliga förhållanden utan tillgång till viktiga grundläggande tjänster.
- G. Problemet med skandalösa hyresavgifter är inte begränsat till Hatcliffe. Även invånare i andra inofficiella bosättningar runt om i landet hotas av de regeringssanktionerade tvångsflyttningarna.
- H. Den förfärande humanitära, politiska och ekonomiska situationen i Zimbabwe fortsätter att försämrats. Miljontals zimbabwier riskerar fortsatt att drabbas av svält och lever på livsmedelsbistånd. Landet har en HIV-utbredning som är den fjärde högsta i världen, brist på bränsle och den snabbast ökande barnadödligheten.
1. Europaparlamentet kräver ett omedelbart slut på hotet om massflyttningar i Zimbabwe och begär att hjälpprogram och humanitära organisationer ska beviljas obehindrat tillträde för att kunna hjälpa dem som lever under hot samt andra internflyktingar.
  2. Europaparlamentet uppmanar Zimbabwes regering att omedelbart avskaffa de godtyckliga avgifter för hyreskontraktsförlängningar som de boende helt enkelt inte har möjlighet att betala. Parlamentet kräver i anslutning till detta att Zimbabwes myndigheter ska upphöra att tillämpa lagar om områdesplaner i förbindelse med tvångsflyttningar för partipolitisk vinning, såsom skedde under Operation Murambatsvina-kampanjen 2005. Parlamentet uppmanar därför Zimbabwes regering att utarbeta en bostadspolitik som kan tillmötesgå invånarnas behov, i samråd med alla dem som utsatts för tvångsflyttningar.
  3. Europaparlamentet påminner Zimbabwes regering om landets skyldighet enligt internationella konventioner att tillhandahålla adekvata bostäder för alla de låginkomsttagare som tvingats lämna sina hem, och att garantera rätten till liv, säkerhet och livsmedel, samt att skydda sina medborgare från osäkerhetscykeln och fortsatta kränkningar genom att trygga hyresvillkoren och upprätta överkomliga betalningsplaner för hyror, bland annat genom att utnyttja inkomster från gruvsektorn för att tillmötesgå folkets behov.
  4. Europaparlamentet föreslår att Zimbabwes regering ska utvärdera de materiella och sociala förluster som orsakades av Operation Murambatsvina och andra tvångsflyttningar för att kompensera alla dem som förlorat sina hem, sitt livsuppehälle och sina sociala nätverk, inbegripet invånarna på eller nära diamantfälten i Marange och uppmanar regeringen att samråda med de lokala samhällena före eventuella beslut fattas.

Torsdagen den 21 oktober 2010

5. Europaparlamentet kräver att Zimbabwes regering ser över och ändrar Operation Garikai i verkligt samråd med de överlevande för att hjälpa alla överlevande från Operation Murambatsvina med bostäder.
6. Europaparlamentet beklagar djupt att Zimbabwes försök att nå millennieutvecklingsmålen, som redan nu håller på att spåra ur, kommer att äventyras ännu mer genom dessa massförflyttningar.
7. Europaparlamentet påminner om att bekämpningen av HIV/AIDS och mödradödligheten håller på att undergrävas av regeringens aggressiva metoder såsom dess förflyttningsprogram, som gjort att grundläggande sjukvård och utbildning inte har kunnat tillhandahållas utan störningar.
8. Europaparlamentet uppmanar Sydafrika och Södra Afrikas utvecklingsgemenskap att, i eget intresse och till gagn för Zimbabwe och regionen södra Afrika i stort, vidta aktiva åtgärder för att återupprätta demokratin i Zimbabwe samt respekten för rättsstatsprincipen och det zimbabwiska folkets mänskliga rättigheter. Parlamentet är medvetet om att Robert Mugabe och hans nära anhängare fortsätter att utgöra ett hinder för den politiska och ekonomiska återuppbyggnaden och för försoningen i Zimbabwe, då de för egen räkning plundrar landet på dess ekonomiska resurser.
9. Europaparlamentet framhåller betydelsen av en dialog mellan Europeiska unionen och Zimbabwe, och välkomnar de framsteg som har gjorts i detta avseende.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Zimbabwes och Sydafrikas regeringar och parlament, medordförandena för den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen, Afrikanska unionens institutioner, inklusive Panafrikanska parlamentet, FN:s generalsekreterare, generalsekreteraren för Södra Afrikas utvecklingsgemenskap samt Brittiska samväldets generalsekreterare.

Kambodja, i synnerhet fallet Sam Rainsy

P7_TA(2010)0389

Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om Kambodja, särskilt fallet Sam Rainsy

(2012/C 70 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 13 januari 2005 om handel med kvinnor och barn i Kambodja ⁽¹⁾, den 10 mars 2005 om Kambodja ⁽²⁾, den 1 december 2005 om situationen för de mänskliga rättigheterna i Kambodja, Laos och Vietnam ⁽³⁾, den 19 januari 2006 om politiskt förtryck i Kambodja ⁽⁴⁾ och den 15 mars 2007 om Kambodja ⁽⁵⁾,
- med beaktande av samarbetsavtalet från 1997 mellan Europeiska gemenskapen och konungariket Kambodja ⁽⁶⁾, särskilt artikel 1 (respekt för mänskliga rättigheter), artikel 19 (upphävande av avtalet om någon av parterna kränker artikel 1) och bilaga 1 (om artikel 19),
- med beaktande av FN:s förklaring om försvarare av de mänskliga rättigheterna från 1998,

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2005)0012.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2005)0081.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2005)0462.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2006)0032.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2007)0085.

⁽⁶⁾ EGT L 269, 19.10.1999, s. 18.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- med beaktande av EU:s riktlinjer om försvarare av de mänskliga rättigheterna, vilka godkändes av rådet den 14 juni 2004 och uppdaterades 2008,
- med beaktande av Internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter och Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,
- med beaktande av rapporten av den 17 juni 2010 från FN:s särskilde rapportör för situationen för de mänskliga rättigheterna i Kambodja, i vilken rapportören beklagar yttre inblandning i rättsväsendets arbete ⁽¹⁾,
- med beaktande av det beslut som Interparlamentariska unionens kommitté för mänskliga rättigheter fattade vid sitt möte den 12–15 juli 2010 om parlamentarikers mänskliga rättigheter,
- med beaktande av resolutionen av den 6 oktober 2010 från Interparlamentariska unionens styrande råd,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Under de senaste åren har man kunna konstatera en oroväckande utveckling mot auktoritärt styre i Kambodja. Detta speglar sig i en försämring av situationen för de mänskliga rättigheterna, kvävandet av grundläggande friheter, en brutal landgrabbningspolitik som i första hand drabbar de fattiga, förtryck av alla former av kritik och protester, förföljelse av den parlamentariska oppositionen och civila aktivister, användningen av rättsväsendet i politiska syften och en glidning mot ett enpartisystem.
  - B. Sam Rainsy, ledamot av Kambodjas parlament och ledare för landets näst största politiska parti, har förföljts av Kambodjas auktoritära styrande parti och av landets regering.
  - C. Den 23 september 2010 dömdes oppositionsledaren Sam Rainsy i sin frånvaro till ett tioårigt fängelsestraff, anklagad för att ha spridit desinformation och förfalskat offentliga handlingar från Phnom Penhs lokala domstol. Domen mot honom grundades på en aktion av civil olydnad som bestod i att sex tillfälliga gränstolpar i trä rycktes upp vid den vietnamesisk-kambodjanska gränsen som de två länderna fortfarande tvistar om. Aktionen genomfördes till stöd för byinvånare som hävdade att de drabbats av landgrabbning och som förklarade att Vietnam olagligen hade flyttat stolparna till kambodjanskt territorium, i deras risfält, och att deras klagomål till de lokala myndigheterna hade bemötts med tystnad.
  - D. Den 13 oktober 2010 beslutade appellationsdomstolen i Phnom Penh att godkänna den tvååriga dom som provinsdomstolen i Svay Rieng förkunnat den 27 januari 2010 mot Sam Rainsy i dennes frånvaro i samband med en protest mot påstått vietnamesiskt intrång på kambodjanskt territorium. Samma domstol beslutade dock att släppa två byinvånare som dömts tillsammans med Sam Rainsy efter att ha suttit fängslade i nio månader och tjugo dagar.
  - E. Den strategi som Kambodjas styrande parti använder sig av går ut på att utnyttja ett rättsväsende som är underordnat den politiska makten för att slå ned på alla regeringskritiker.
  - F. Ett oroväckande högt antal personer har gripits i Kambodja till följd av olika brister i det straffrättsliga systemet, och det finns fortfarande inga garantier för rättsväsendets oberoende och opartiskhet.
  - G. Enligt icke-statliga organisationer som arbetar med mänskliga rättigheter har regeringen använt domstolarna för att tysta kritik mot dess sätt att bemöta landgrabbning, korruption och gränstvister.

(1) http://www.un.org.kh/index.php?option=com_content&view=article&id=330:united-nations-special-rapporteur-on-the-situation-of-human-rights-in-cambodia-statement&catid=44:un-speeches-and-statements&Itemid=77

Torsdagen den 21 oktober 2010

- H. Den 30 augusti 2010 dömdes en anställd vid den icke-statliga organisationen Licadho, Leang Sokchoeun, till ett tvåårigt fängelsestraff av provinsdomstolen i Takeo för att i januari 2010 ha spridit regeringsfientligt material. Rättegången kännetecknades dock av allvarliga brister i förfarandet.
- I. Mu Sochua, oppositionsparlamentariker, har dömts för att ha förtalat premiärministern.
- J. Journalisten Hang Chakra var frihetsberövad i nio månader efter att ha rapporterat om korruption i kretsen kring vicepresidenten Sok An.
- K. 1995 uteslöts Sam Rainsy, i strid med författningen, ur nationalförsamlingen, men vid det efterföljande valet lyckades han återta sin plats i parlamentet. Han har undkommit flera mordförsök, bl.a. en fruktansvärd granatattack 1997, men omkring 80 av hans anhängare har mördats.
- L. Det styrande partiet har tre gånger fråntagit honom hans parlamentariska immunitet på tvivelaktiga grunder, i syfte att kunna döma honom till fängelse.
- M. EU är Kambodjas största enskilda givare.
1. Europaparlamentet fördömer alla politiskt motiverade domar mot företrädare för oppositionen och icke-statliga organisationer, särskilt domarna av den 23 september 2010 samt den 13 oktober 2010 och den 27 januari 2010 mot Sam Rainsy, liksom domen av den 30 augusti 2010 mot Leang Sokchoeun och domarna mot Mu Sochua och journalisten Hang Chakra.
  2. Europaparlamentet påminner Kambodjas regering om att den måste uppfylla sina förpliktelser och åtaganden avseende de demokratiska principer och grundläggande mänskliga rättigheter som utgör en väsentlig del av ovannämnda samarbetsavtal, vilket slås fast i artikel 1 i detta avtal.
  3. Europaparlamentet uppmanar Kambodjas myndigheter att säkerställa att den lag om icke-statliga organisationer som håller på att utarbetas inte kommer att begränsa kambodjanska samhällsorganisationers verksamhet på grundval av godtycklig tolkning, och att den inte kommer att tillämpas på ett sätt som missgynnar det civila samhället och oppositionen.
  4. Europaparlamentet uppmanar alla politiska aktörer att främja en god grannskapspolitik inom regionen och en strategi som går ut på försoning mellan etniska och kulturella grupper i Kambodja.
  5. Europaparlamentet noterar att FN:s särskilde rapportör har uppmärksammat de framsteg och insatser som har gjorts av Kambodjas regering, och efterlyser praktiska steg för att få till stånd kännbara och varaktiga förbättringar av situationen när det gäller mänskliga rättigheter och domstolarnas oberoende.
  6. Europaparlamentet uppmanar de kambodjanska myndigheterna att
    - inleda politiska och institutionella reformer för att bygga upp en demokratisk stat som styrs av rättsstatsprincipen och som grundar sig på respekten för grundläggande friheter,
    - visa sin vilja att verkningsfullt bekämpa de inhemska plågor som korruption, omfattande avskogning med fördrivning av människor som följd och sexturismindustrin utgör, att överge dagens straffrihetskultur och att dra alla dem som är inblandade i sådan verksamhet inför rätta.
    - garantera rätten att fritt och utan diskriminering uttrycka politiska åsikter utan hot och trakasserier,

Torsdagen den 21 oktober 2010

— utarbeta ett handlingsprogram och en tidsplan för genomförande av rekommendationerna i den särskilde rapportörens rapport,

7. Europaparlamentet är oroat över att oppositionsledaren Sam Rainsy har åtalats och dömts till ett tolvårigt fängelsestraff för en handling som parlamentet anser har ett symboliskt värde och är av tydlig politisk natur.

8. Europaparlamentet är särskilt oroat över att domen, om den godkänns, skulle hindra Sam Rainsy från att ställa upp i parlamentsvalet 2013 och skulle få konsekvenser som sträcker sig betydligt längre än Sam Rainsys fall. Detta kommer nämligen utan tvekan att påverka hela oppositionen, inte minst eftersom den senaste tidens åtal mot flera frispråkiga oppositionsmedlemmar redan har inskränkt det politiska utrymmet, och skulle således skada den demokratiska processen i Kambodja.

9. Europaparlamentet uppmanar därför myndigheterna att försöka lösa dessa frågor genom politisk dialog och att göra det möjligt för Sam Rainsy att så snart som möjligt återuppta sin parlamentariska verksamhet.

10. Europaparlamentet uppmanar de kambodjanska myndigheterna att följa rekommendationerna från FN:s särskilde rapportör för situationen för de mänskliga rättigheterna i Kambodja, och uppmanar Kambodjas parlament att diskutera dennes rapport i parlamentet och att vidta nödvändiga åtgärder för att garantera att rekommendationerna genomförs.

11. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att vidta åtgärder för att säkerställa att grundläggande friheter respekteras i enlighet med vad som fastställs i artikel 1 i ovannämnda samarbetsavtal och att angrepp på medborgerliga rättigheter får konsekvenser. Parlamentet uppmanar även Europeiska unionen att ställa krav på att de mänskliga rättigheterna i Kambodja måste förbättras för att landet ska fortsätta att få ekonomiskt stöd från EU.

12. Europaparlamentet förespråkar att en humanitär katastrofplan ska sättas i verket, med deltagande av EU och med FN som samordnare, för att hjälpa de kambodjaner som har drabbats hårdast av krisen, särskilt de som arbetar i textil- och byggindustrierna och som har blivit arbetslösa.

13. Europaparlamentet uppdrar åt delegationen för förbindelserna med länderna i Sydostasien och Asean samt utskottet för internationell handel att följa utvecklingen.

14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, regeringarna i de länder som ingår i Asean och Asem, Asems sekretariat, FN:s generalsekreterare, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter samt till konungariket Kambodjas regering och nationalförsamling.

Människorättssituationen i norra Kaukasien (Ryska federationen) och brottsutredningen mot Oleg Orlov

P7_TA(2010)0390

Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om människorättssituationen i norra Kaukasien (Ryska federationen) och brottsutredningen mot Oleg Orlov

(2012/C 70 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sin av den 17 september 2009 om mordet på människorättsaktivister i Ryssland ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2009)0022.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- med beaktande av att Europaparlamentets Sacharovpris tilldelades Oleg Orlov, Sergei Kovalev och Ljudmila Aleksejeva, för människorättscentret Memorial och alla andra människorättsaktivister i Ryssland, den 16 december 2009,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och Ryska federationen, som trädde i kraft 1997 och som förlängts i avvaktan på att det ersätts av ett nytt avtal,
- med beaktande av de pågående förhandlingarna om ett nytt avtal som ska ge en ny övergripande ram för förbindelserna mellan EU och Ryssland,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, FN:s förklaring om försvarare av de mänskliga rättigheterna samt FN:s förklaring om enskildas, grupper och samhällsorgans rättighet och skyldighet att främja och skydda allmänt erkända mänskliga rättigheter och grundläggande friheter,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Ryssland som är medlem av Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och som har undertecknat FN:s förklaringar har åtagit sig att skydda och främja mänskliga rättigheter, grundläggande friheter och rättsstatsprincipen.
  - B. Cirka 20 000 ärenden från Ryska federationen, framför allt från norra Kaukasien, väntar på att avgöras vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen). Europadomstolen har utfärdat över 150 domar mot Ryska federation för allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna, och parlamentet understryker vikten av ett snabbt och fullständigt genomförande av dessa domar.

Människorättssituationen i norra Kaukasien

- C. Situationen för människorättsaktivister i norra Kaukasien, i synnerhet i Tjetjenien, Ingusien och Dagestan, är alarmerande. Oberoende journalister, civilrättsaktivister, advokater och människorättsaktivister i regionen utsätts ofta för hot, våldshandlingar, trakasserier och angrepp, och deras verksamhet har begränsats av tjänstemän vid de rättsvårdande myndigheterna. Dessutom fortsätter människorättskränkningar att gå ostraffade och rättstatliga principer saknas, och den civila befolkningen fortsätter att utsättas för våld från såväl väpnade oppositionsgrupper som rättsvårdande myndigheter. Även tortyr och misshandel är vanligt förekommande, och parlamentet understryker vikten av icke-statliga organisationer, som är oberoende av nationella regeringar, för det civila samhällets utveckling.
- D. Det råder en allmän rädsla i Tjetjenien, trots de obestridliga framstegen på återuppbyggnadsområdet och de tydliga infrastrukturförbättringarna i regionen, och människorättssituationen och de rättsliga och demokratiska institutionernas sätt att fungera är mycket oroväckande.
- E. Successiva försvinnanden av regeringsmotståndare och människorättsaktivister förblir ostraffade och utreds inte i tillräckligt omfattning.
- F. Trots den konstruktiva dialog som har utvecklats mellan myndigheterna och det civila samhället i Ingusien sedan den nya presidenten kom till makten har våldet sedan 2009 på nytt blossat upp på ett oroväckande sätt och har i vissa fall resulterat i mord och försvinnande av regeringsmotståndare och journalister. Dessa fall har hittills inte lett till några åtal.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- G. Antalet försvunna personer bosatta i norra Kaukasien fortsätter att öka, och de har uppenbarligen förts bort till andra ryska regioner. Ali Džanjev, Jusup Dobrjev, Yunus Dobrjev och Magomed Adzjev försvann vid midnatt den 28 december 2009 från St. Petersburg och det är sedan dess okänt var de befinner sig. Ytterligare fem personer Zelimchan Achmetovith Tjibjev, Magomed Chaybulaevich Israpilov, Džamal Zijanidovitj Magomedov, Akil Džjavatšanovitj Abdullaev och Dovar Nazimovith Asadov, varav tre bosatta i norra Kaukasien, försvann natten mellan den 24 och den 25 september 2010 när de var på väg till den historiska moskén i Moskva.
- H. Det finns fortfarande omkring 80 000 internflyktingar i norra Kaukasien trots att det har gått över arton år sedan de tvingades att fly sina hem på grund av ett antal på varandra följande krig som bröt ut mellan Ingusjien och Nordossetien 1992 och i Tjetjenien 1994 och 1999. Dessa personer har svårt att hitta någonstans att bo, att förlänga sin uppehållstillstånd (vilket begränsar deras tillgång till sociala tjänster), att förnya sina nationella pass och uppnå sin "påtvungade" flyktingstatus, som de behöver för att arbeta och för att få tillgång till sociala tjänster och förmåner.
- I. Den 3 september 2010 uttryckte Europaparlamentets talman Buzek sin djupa medkänsla med familjerna till de omkomna i tragedin i Beslan, och uppmanade med kraft den ryska federationens president att se till att de anhörigas rättigheter fullt ut respekteras och att sanningen bakom händelserna i september 2004 kommer fram.
- J. Urskillningslöst våld mot den civila befolkningen kan aldrig rättfärdigas.
- K. Europaparlamentet noterar det initiativ som tagits av företrädare för det ryska och internationella civila samhället om att inrätta ett "Natalja Estemirova dokumentationscenter" för potentiella krigsförbrytelser och andra allvarliga människorättskränkningar som begåtts under kriget i Tjetjenien.

Brottsutredningen mot Oleg Orlov

- L. Det arbete som människorättsorganisationer som Memorial utför är grundläggande för att ett stabilt och fritt samhälle ska kunna skapas i Ryssland och i synnerhet för att varaktig stabilitet ska kunna uppnås i norra Kaukasien. Den ryska regeringen och regeringarna i republikerna i norra Kaukasien kan därför vara stolta över den framträdande roll som dessa organisationer spelar.
- M. Natalja Estemirova, Memorials ordförande i Tjetjenien, fördes den 15 juli 2009 bort från Groznyj och hittades därefter död i grannrepubliken Ingusjien. Ännu har mordutredningen inte lett till något gripande av dem som begått eller legat bakom brottet.
- N. Den 21 januari 2010 dömdes Oleg Orlov och människorättscentret Memorial av Moskvas tvistemålsdomstol att betala skadestånd till Ramzan Kadyrov, Tjetjeniens president.
- O. Den 9 februari 2010 lät Ramzan Kadyrov offentligt meddela att han skulle lägga ner de straffrättsliga förfaranden för förtal som han inlett mot Oleg Orlov, styrelseordförande för människorättscentret Memorial, och Ljudmila Aleksejeva, ordförande för gruppen Moskva–Helsingfors.
- P. Den 6 juli 2010 åtalades Oleg Orlov enligt artikel 129 i den ryska brottsbalken och riskerar upp till tre års fängelse om han befinns skyldig.
- Q. I samband med den straffrättsliga utredningen av Oleg Orlov begicks allvarliga överträdelser av den ryska federationens straffrättsliga förfaranden (särskilt dess artikel 72).
- R. Flera framstående människorättsorganisationers kontor, bland annat Memorials, genomskötes mellan den 13 och den 16 september 2010, och organisationerna uppmanades att tillhandahålla en rad dokument om sin verksamhet med mycket kort varsel.

Torsdagen den 21 oktober 2010

1. Europaparlamentet fördömer alla terroristhandlingar och understryker att man aldrig kan rättfärdiga urskillningslöst våld mot civilbefolkningen. Parlamentet uttrycker sin medkänsla och solidaritet med vänner och familjer till alla våldsoffer, däribland offren för de nyligen genomförda bombattackerna i Moskvas tunnelbana och attacken mot Tjetjeniens parlament samt offren för de oräkneliga och kontinuerliga angreppen mot befolkningarna i Kaukasusrepublikerna.
2. Europaparlamentet uttrycker sin djupaste oro över det uppblussade våldet och terroristattackerna i norra Kaukasien. Parlamentet kräver ett slut på terrorismen å ena sidan och uppmanar å andra sidan de ryska myndigheterna att stoppa den utbredda straffriheten för kränkningar av de mänskliga rättigheterna och den allmänna laglösheten i regionen.
3. Europaparlamentet erkänner Rysslands rätt att bekämpa verklig terrorism och väpnade uppror i norra Kaukasien, men uppmanar bestämt myndigheterna att i detta sammanhang respektera internationell människorättslagstiftning. Parlamentet varnar för att fortsatta överträdelser och olagliga metoder för att slå ned uppror kommer att förvärra folkets fientliga inställning och, i stället för att skapa stabilitet tvärtom orsaka en upptrappning av våldet i regionen.
4. Europaparlamentet väddar till de ryska myndigheterna att göra allt som står i deras makt för att garantera skyddet av människorättsförvarare, i enlighet med FN:s förklaring om enskildas, grupper och samhällsorgans rättighet och skyldighet att främja och skydda allmänt erkända mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.
5. Europaparlamentet framhåller att den bestående straffriheten i Tjetjenien bidrar till att destabilisera hela den nordkaukasiska regionen.
6. Europaparlamentet fördömer kraftfullt alla former av kollektiv bestraffning av personer som misstänks vara knutna till upprorsmakarna, däribland nedbränning av bostäder som tillhör anhängare till aktiva eller påstådda medlemmar av oppositionen. Parlamentet uppmanar myndigheterna att vidta konkreta åtgärder för att förhindra att liknande övergrepp upprepas och straffa de tjänstemän som gjort sig skyldiga till dem på alla nivåer.
7. Europaparlamentet uppmanar bestämt Ryssland att säkra ohindrat tillträde till norra Kaukasien för internationella människorättsorganisationer, media och internationella institutioner, såsom Europaparlamentet, Internationella rödakorskommittén, OSSE och FN. Parlamentet uppmanar framför allt de ansvariga myndigheterna att se till att Memorial och andra människorättsorganisationer fullt ut kan återuppta sin verksamhet i norra Kaukasien under trygga förhållanden.
8. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över det allt större antalet personer som försvinner från republikerna i norra Kaukasien och som uppenbarligen har förts bort till andra ryska regioner. Parlamentet förväntar sig att Rysslands allmänna åklagarmyndighet ska klargöra frågan och informera om var dessa medborgare befinner sig.
9. Europaparlamentet uppmanar bestämt de ryska federala myndigheterna att garantera att långsiktiga lösningar för internflyktingar omsätts i praktisk handling. Parlamentet kräver utökade insatser från regeringens sida för att stödja UNHCR:s insatser i syfte att fullfölja bostadsprogrammen för internflyktingar och underlätta åtgärderna för att förbättra internflyktingarnas tillgång till tjänster och förmåner. Parlamentet betonar att det krävs löpande tillsyn av internflyktingarna för att säkra att det inte sker några nya kränkningar av deras rättigheter. Parlamentet uppmanar bestämt den ryska regeringen att formellt erkänna begreppet "internflykting" och att anpassa sin lagstiftning i enlighet med detta.
10. Europaparlamentet uppmanar de ryska federala myndigheterna att omgående, grundligt och effektivt utreda mordet på Natalja Estemirova och att ställa såväl de skyldiga som andra inblandade i detta brutala mord inför rätta.
11. Europaparlamentet förkastar och fördömer de cyniska och absurda försöken att anklaga Memorial för att hjälpa terroristorganisationer.
12. Europaparlamentet fördömer inledandet av en brottsutredning mot Oleg Orlov och uppmanar bestämt de ansvariga myndigheterna att ompröva detta beslut. Parlamentet påpekar att uttalanden, såsom dem som gjorts av Orlov, är legitima i en demokrati och inte bör bli föremål vare sig för civilrättsliga eller straffrättsliga påföljder.

Torsdagen den 21 oktober 2010

13. Europaparlamentet uppmanar de ryska myndigheterna att – om rättegången fortsätter – se till att inga ytterligare lagbrott begås i utredningen och domstolsförhandlingarna mot Oleg Orlov och att man under alla omständigheter respekterar FN:s förklaring om försvarare av de mänskliga rättigheterna, den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och internationella och regionala människorättsinstrument, som ratificerats av Ryska federationen.

14. Europaparlamentet påminner om att Oleg Orlov tilldelades Europaparlamentets Sacharovpris 2009 och därför står under Europaparlamentets särskilda moraliska och politiska beskydd. Parlamentet uppmanar bestämt den ryska regeringen att låta Oleg Orlov obehindrat delta i utdelningen av 2010 års Sacharovpris i Strasbourg.

15. Europaparlamentet förkastar de skrämselingivande genomsökningarna av människorättsorganisationers kontor och förväntar sig en redogörelse över huruvida dessa granskningar är lagliga och vilket syfte de uppfyller.

16. Europaparlamentet beklagar att de fortsatta kränkningarna av de mänskliga rättigheterna får mycket negativa konsekvenser för Rysslands anseende och trovärdighet i världen och kastar skugga över de viktiga förbindelserna mellan Europeiska unionen och Ryska federationen, vilka med hänsyn till de båda parternas ömsesidiga beroende och många gemensamma intressen borde utvecklas till ett strategiskt partnerskap, särskilt i fråga om politiskt, säkerhetsmässigt, ekonomiskt och energimässigt samarbete, men också med hänsyn till respekten för demokratiska principer och förfaranden och för grundläggande mänskliga rättigheter.

17. Europaparlamentet stöder kraftfullt Europarådets parlamentariska församlings resolution av den 22 juni 2010 om rättslig prövning av människorättskränkningarna i norra Kaukasien, som i stor utsträckning kan bidra till att stoppa den straffrihet som förövarna av människorättskränkningarna åtnjuter och återupprätta folkets förtroende för rättsväsendet.

18. Europaparlamentet uppmanar de ryska myndigheterna att följa samtliga avgöranden från Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna och att vidta åtgärder för att avhjälpa de kränkningar som begåtts i de enskilda fallen, bland annat genom att säkra effektiva utredningar och ställa förövarna inför rätta samt genom att anta allmänna åtgärder i syfte att genomföra beslut, inbegripet i form av politiska och juridiska ändringar, för att undvika att liknade överträdelser upprepas.

19. Europaparlamentet rekommenderar att de statliga myndigheterna på federal, regional och lokal nivå inleder en konstruktiv dialog med aktivisterna inom det civila samhället för att möjliggöra fungerande demokratiska strukturer.

20. Europaparlamentet begär att människorättsdialogen mellan EU och Ryssland intensifieras och öppnas för en effektiv medverkan av Europaparlamentet, duman, det ryska rättsväsendet samt av organisationer från det civila samhället och människorättsorganisationer. Parlamentet uppmanar Ryssland att till fullo respektera sina skyldigheter som medlem av OSSE och Europarådet.

21. Europaparlamentet fäster särskild uppmärksamhet vid situationen för de tusentals flyktingar från norra Kaukasien som befinner sig i EU:s medlemsstater, särskilt exiltjetjenerna i Österrike som omfattar minst 20 000 personer, däribland många minderåriga. Parlamentet uttrycker sin djupa oro i detta avseende över mordet på en tjetjensk flykting i maj 2010 i Wien och över de allvarliga påståendena om Tjetjeniens presidents inblandning i detta brott. Parlamentet uppmanar bestämt EU-medlemsstaternas att vidta mer samordnade, konsekventa och genomblickbara insatser för att skydda de flyktingar från norra Kaukasien som befinner sig på europeiskt territorium, i enlighet med sina humanitära och människorättsliga skyldigheter.

*

* *

22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Ryska federationens regering och parlament samt till OSSE och Europarådet.

Onsdagen den 20 oktober 2010

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

Översyn av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen

P7_TA(2010)0366

Europaparlamentets beslut av den 20 oktober 2010 om översynen av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen (2010/2118(ACI))

(2012/C 70 E/12)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av artikel 295 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av sitt beslut av den 26 maj 2005 om översynen om ramavtalet mellan Europaparlamentet och kommissionen ⁽¹⁾ och sin resolution av den 9 februari 2010 om en översyn av ramavtalet mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen under den aktuella valperioden ⁽²⁾,
- med beaktande av talmanskonferensens beslut av den 26 november 2009 och 1 juli 2010,
- med beaktande av det föreslagna reviderade ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen (nedan kallat "det reviderade avtalet"),
- med beaktande av sitt beslut av den 20 oktober 2010 om anpassning av parlamentets arbetsordning till det reviderade ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽³⁾,
- med beaktande av artiklarna 25.3 och 127 och av bilaga VII punkt XVIII.4 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A7-0279/2010).

A. Fördragen innehåller nu för första gången en särskild rättslig grund för interinstitutionella avtal.

⁽¹⁾ EUT C 117 E, 18.5.2006, s. 123.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0009.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0367.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- B. Lissabonfördraget ger parlamentet och kommissionen nya befogenheter och skapar en ny interinstitutionell balans som ska avspeglas i det reviderade avtalet.
- C. Lissabonfördraget medför en kraftig förstärkning av demokratin i EU, eftersom det ger unionsmedborgarna större möjligheter att, främst genom parlamentet, utöva kontroll över kommissionen.
- D. Lissabonfördraget gör parlamentet jämbördigt med rådet i det ordinarie lagstiftningsförfarandet och i budgetfrågor. Dessutom stärker fördraget parlamentets roll inom EU:s externa politik, även när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, i enlighet med bestämmelserna i detta hänseende.
- E. Det reviderade avtalet speglar denna utveckling men i vissa fall krävs förtydliganden enligt nedan.
1. Europaparlamentet anser att det reviderade avtalet kraftigt förbättrar parlamentets samarbete med kommissionen.
  2. Europaparlamentet påminner om de traditionella befogenheter som parlamenten har haft inom ramen för maktodelningsprincipen och som, helt i överensstämmelse med Lissabonfördraget, kommer att ligga till grund för de resultat som uppnås genom det reviderade avtalet: lagstiftningsbefogenheter, parlamentarisk kontroll av den verkställande makten (inklusive inom internationella relationer), informationsskyldighet och den verkställande maktens närvaro i parlamentet.
  3. Europaparlamentet välkomnar framför allt följande förbättringar som ingår i det reviderade avtalet:
    - Lagstiftningsförfarande och planering: ömsesidigt samarbete
      - a) De reviderade bestämmelserna om kommissionens arbetsprogram och EU:s programplanering, vilka utökar parlamentets deltagande (punkterna 33, 36 och 53 och bilaga 4).
      - b) Översynen av alla icke-färdigbehandlade förslag i början av en ny kommissions mandatperiod, med vederbörlig hänsyn till de synpunkter som framförts av parlamentet (punkt 39).
      - c) Kravet att kommissionen, inom de områden där parlamentet brukar delta i lagstiftningsprocessen, ska använda icke-bindande bestämmelser endast i vederbörligen motiverade fall och efter att parlamentet har fått möjlighet att ge sina synpunkter (punkt 43).
      - d) Kommissionens åtagande att så snart som möjligt anpassa gemenskapens regelverk till det nya systemet med delegerade akter (punkt 51).
      - e) Kommissionens åtagande att rapportera om den konkreta uppföljningen av alla anmodanden om lagstiftningsinitiativ i enlighet med artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
    - Parlamentarisk kontroll
      - f) De detaljerade bestämmelserna om valet av kommissionens ordförande och kommissionskollegiet och om kommissionens sammansättning, eventuella ombildning och omfördelning av ansvarsområdena.
      - g) De nya reglerna för kommissionsledamöternas deltagande i valkampanjer (punkt 4).
      - h) Kommissionens skyldighet att inhämta parlamentets yttrande när den avser att införa ändringar i uppförandekoden för kommissionsledamöter.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- i) Skyldigheten för de kandidater som nominerats till tjänsterna som verkställande direktörer i tillsynsorgan att delta i de utfrågningar som anordnas av de ansvariga parlamentsutskotten (punkt 32).
- Den interinstitutionella dimensionen av EU:s internationella relationer
- j) De detaljerade bestämmelserna om parlamentets utökade roll i internationella förhandlingar, bl.a. kommissionens åtagande att överlämna sekretessbelagda handlingar som rör dessa förhandlingar genom lämpliga förfaranden och åtgärder (punkterna 23–27 och bilaga 3).
- Informationsskyldighet
- k) Kommissionens erkännande av Europaparlamentets och rådets respektive roller enligt fördragen, särskilt avseende den grundläggande principen om likabehandling, främst när det gäller att få tillträde till sammanträden och få kännedom om inlägg eller annan information, i synnerhet i lagstiftnings- och budgetfrågor (punkt 9).
  - l) Upprättandet av en regelbunden dialog mellan kommissionens ordförande och parlamentets talman om viktiga övergripande frågor och tunga lagstiftningsförslag, utan att det påverkar talmanskonferensens roll eller de föreskrivna budget- och lagstiftningsförfarandena (punkt 11 strecksats 2).
  - m) De detaljerade bestämmelserna om den information som ska ges till parlamentet om kommissionens möten med nationella experter och utarbetandet och genomförandet av EU:s lagstiftning och icke-bindande bestämmelser (punkt 15 och bilaga 1).
  - n) Samarbetsformerna när det gäller förbindelserna med de nationella parlamenten (punkt 18).
  - o) De detaljerade bestämmelserna om parlamentets tillgång till sekretessbelagda uppgifter, inklusive sekretessbelagda handlingar (bilaga 2).
- Kommissionens närvaro i parlamentet
- p) Kommissionens åtagande att prioritera att, om detta begärs, närvara vid plenarsammanträden eller sammanträden i andra parlamentsorgan (punkt 45).
  - q) Den nya frågetimmen med alla kommissionsledamöter. Utformningen av denna frågetimme ska likna den som hålls med kommissionens ordförande (punkt 46).
  - r) Förbättringarna av talartiderna, i överensstämmelse med den vägledande tidsfördelningen.
  - s) Uppmaningarna att närvara vid talmanskonferensens och utskottsordförandekonferensens sammanträden (punkt 11 tredje strecksatsen).
4. Europaparlamentet uppmanar det ansvariga utskottet att be om kommissionens synpunkter när det lägger fram ett förslag till översyn av de bestämmelser i arbetsordningen som rör förbindelserna med kommissionen.
5. Europaparlamentet anser att de synpunkter som avses i punkt 8 i det reviderade avtalet är ett yttrande som ska översändas av parlamentets talman efter ett beslut av talmanskonferensen. Innan talmanskonferensen fattar ett sådant beslut bör den inhämta utskottsordförandekonferensens synpunkter om den reviderade uppförandekoden för kommissionsledamöter när det gäller en intressekonflikt eller etiskt uppförande.

Onsdagen den 20 oktober 2010

6. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen i alla internationella konferenser ska ge parlamentets ledamöter observatörsstatus och underlätta deras närvaro vid relevanta möten, särskilt samordningsmöten, där kommissionen måste informera parlamentet om sin ståndpunkt i förhandlingsprocessen. Endast i undantagsfall och när det saknas rättsliga, tekniska eller diplomatiska möjligheter får kommissionen neka parlamentsledamöter observatörsstatus, men dessa fall bör förklaras på förhand för parlamentet och tolkas mycket strikt av kommissionen.
7. Europaparlamentet anser att man ska göra tolkningen att de "internationella konferenser" som avses i punkterna 25 och 27 i det reviderade avtalet täcker inte bara multilaterala avtal, utan även bilaterala avtal som är av särskild politisk betydelse (t.ex. avtal om viktigt politiskt samarbete, handel eller fiske) och som parlamentet i alla händelser måste godkänna.
8. Europaparlamentet anser att de "sammanträden för organ som inrättats genom multilaterala internationella avtal" som nämns i punkt 26 i det reviderade avtalet även omfattar organ som inrättats genom bilaterala avtal, förutsatt att villkoren i den berörda punkten är uppfyllda.
9. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen, i enlighet med artikel 218.10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, måste informera parlamentet omedelbart och fullständigt om den avser att föreslå en provisorisk tillämpning av ett internationellt avtal eller föreslå att det upphävs. Kommissionen måste också ta hänsyn till parlamentets synpunkter innan rådet fattar beslut i frågan.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge parlamentet all information om förhandlingar om internationella avtal, inklusive sådana sekretessbelagda uppgifter som avses i punkt 1.2.1 i bilaga 2 till det reviderade avtalet, i enlighet med de detaljerade arrangemang som fastställs i denna bilaga. Detta gäller även de sekretessbelagda handlingar som kommer från medlemsstater eller tredjeländer, förutsatt att upphovsmannen ger sitt samtycke.
11. Europaparlamentet inser att icke-bindande bestämmelser inom ramen för det reviderade avtalet ska omfatta rekommendationer, tolkningsmeddelanden, frivilliga avtal och valfria instrument.
12. Europaparlamentet godkänner det reviderade avtal som bifogats till detta beslut.
13. Europaparlamentet beslutar att bifoga det reviderade avtalet till dess arbetsordning som ersättning för bilaga XIV, så att tillgången underlättas och insynen säkerställs.
14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut och dess bilaga till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.

BILAGA

Ramavtal om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen

Europaparlamentet och Europeiska **kommissionen** (nedan kallade "de **båda** institutionerna") **ingår** detta avtal med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (**EU-fördraget**), **fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)**, **särskilt artikel 295**, och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (nedan kallad "fördragen"),

med beaktande av de interinstitutionella avtal och texter som reglerar förbindelserna mellan de **båda** institutionerna,

Onsdagen den 20 oktober 2010

med beaktande av Europaparlamentets arbetsordning ⁽¹⁾, särskilt artiklarna **105, 106** och **127** samt **bilagorna VIII och XIV**,

med beaktande av de politiska riktlinjer som utfärdats och de uttalanden som gjorts av kommissionens valda ordförande den 15 september 2009 och den 9 februari 2010 och de uttalanden som var och en av de nominerade kommissionsledamöterna gjorde under parlamentutskottsutfrågningarna, och av följande skäl:

- A. **Lissabonfördraget** stärker den demokratiska legitimiteten i unionens beslutsprocess.
- B. De **båda** institutionerna lägger mycket stor vikt vid ett effektivt införlivande och genomförande av **unionslagstiftningen**.
- C. Detta ramavtal inverkar inte på parlamentets, kommissionens eller någon annan unionsinstitutioners eller något annat unionsorgans ansvarsområden eller befogenheter, utan syftar till att dessa ska utövas på bästa sätt **och så öppet som möjligt**.
- D. **Detta ramavtal bör tolkas i överensstämmelse med de institutionella ramarna sådana de är utformade i fördragen**.
- E. **Kommissionen kommer att ta vederbörlig hänsyn till parlamentets och rådets respektive roller enligt fördragen, särskilt avseende den grundläggande principen om lika behandling som fastställs i punkt 9**.
- F. Det ramavtal som ingicks i **maj 2005** ⁽²⁾ bör uppdateras och ersättas av nedanstående text.

härigenom avtalas följande:

I. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

1. **För att det nya särskilda partnerskapet mellan parlamentet och kommissionen ska återspeglas bättre**, beslutar de **båda** institutionerna om följande åtgärder för att öka kommissionens politiska ansvar och legitimitet, utvidga den konstruktiva dialogen och förbättra informationsflödet mellan de **båda** institutionerna samt förbättra **samarbetet när det gäller** förfaranden och planering.

Institutionerna har även kommit överens om särskilda **bestämmelser**

- **om kommissionens möten med nationella experter, enligt bilaga 1**,
- **om överlämnande av** ■ sekretessbelagd information **till parlamentet, enligt bilaga 2**,
- **om förhandlingar om och ingående av internationella avtal, enligt bilaga 3**, och
- **om tidsplanen för kommissionens** ■ arbetsprogram, **enligt bilaga 4**.

II. POLITISKT ANSVAR

2. **Efter att ha blivit nominerad av Europeiska rådet kommer kommissionens nominerade ordförande att överlämna sitt politiska program för sin mandatperiod till parlamentet, så att en välunderbyggd diskussion kan föras med parlamentet innan det ska rösta om utnämningen**.

⁽¹⁾ EUT L 44, 15.2.2005, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 117E, 18.5.2006, s. 125.

Onsdagen den 20 oktober 2010

3. **Parlamentet ska i enlighet med artikel 106 i sin arbetsordning höra kommissionens nyvalde ordförande i god tid innan förfarandet för godkännande av den nya kommissionen inleds. Parlamentet ska beakta eventuella kommentarer från den nyvalde ordföranden.**

De nominerade kommissionsledamöterna ska tillhandahålla alla relevanta uppgifter i enlighet med det krav på oberoende som fastställs i artikel 245 i EUF-fördraget.

Förfarandena ska vara utformade på ett sätt som säkerställer att den nominerade kommissionen i sin helhet bedöms på ett öppet, rättvist och konsekvent sätt.

4. Varje kommissionsledamot ska ta politiskt ansvar för verksamheten på det område som han eller hon är ansvarig för utan att kommissionens kollegialitetsprincip påverkas.

Kommissionens ordförande ska **ha det fulla ansvaret** för att avgöra om det finns någon eventuell intressekonflikt som gör det omöjligt för en kommissionsledamot att fullgöra sina uppgifter.

Kommissionens ordförande ska även ansvara för alla eventuella åtgärder som vidtas under sådana omständigheter **och** omedelbart skriftligen underrätta parlamentets talman om **detta**.

Kommissionsledamöternas deltagande i valkampanjer regleras i uppförandekoden för kommissionens ledamöter.

Kommissionsledamöter som deltar aktivt i valkampanjer i egenskap av kandidater i val till Europaparlamentet bör ta obetald valledighet med början från utgången av den sista sammanträdesperioden före valet.

Kommissionens ordförande ska i god tid informera parlamentet om sitt beslut att bevilja sådan ledighet och om vilken kommissionsledamot som kommer att ta över berörda ansvarsområden under ledighetsperioden.

5. Om parlamentet **ber kommissionens ordförande att dra tillbaka sitt förtroende för en enskild ledamot av kommissionen, kommer ordföranden att allvarligt överväga huruvida ledamoten ska uppmanas att avgå, i enlighet med artikel 17.6 i EU-fördraget. Ordföranden ska antingen begära att ledamoten avgår eller förklara inför parlamentet under följande sammanträdesperiod sitt beslut att inte göra så.**

6. I de fall en ersättare för en kommissionsledamot måste utses under pågående mandattid enligt **artikel 246 andra stycket i EUF-fördraget, kommer kommissionens ordförande att noga beakta resultatet av samrådet med parlamentet innan samtycke ges till rådets beslut.**

Parlamentet ska se till att dess förfaranden genomförs så snabbt som möjligt, så att kommissionens ordförande **noga** kan **beakta** parlamentets **synpunkter** innan den nya kommissionsledamoten **utses**.

På samma sätt kommer kommissionens ordförande, när återstoden av kommissionens mandattid är kort, att noga beakta parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 246 tredje stycket i EUF-fördraget.

7. **Om kommissionens ordförande avser att ändra ansvarsfördelningen mellan kommissionens ledamöter under kommissionens mandattid enligt artikel 248 i EUF-fördraget, ska han eller hon underrätta parlamentet om dessa ändringar i god tid före det relevanta samrådet med parlamentet. Ordförandens beslut att omfördela ansvarsområdena kan träda i kraft omedelbart.**

Onsdagen den 20 oktober 2010

8. *När kommissionen föreslår en översyn av uppförandekoden för kommissionsledamöterna vad gäller intressekonflikt eller etiskt uppförande kommer den att inhämta parlamentets synpunkter.*

■

III. KONSTRUKTIV DIALOG OCH INFORMATIONSFLÖDE

(i) Allmänna bestämmelser

9. *Kommissionen garanterar att den kommer att tillämpa den grundläggande principen om lika behandling av parlamentet och rådet, särskilt när det gäller att få tillträde till sammanträden och få kännedom om inlägg eller annan information, i synnerhet avseende lagstiftnings- och budgetfrågor.*

10. *Inom ramen för sina befogenheter ska kommissionen vidta åtgärder för att bättre involvera parlamentet så att dess åsikter i så stor utsträckning som möjligt beaktas när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.*

11. *Ett antal åtgärder kommer att vidtas för att genomföra det särskilda partnerskapet mellan parlamentet och kommissionen enligt följande:*

- *Kommissionens ordförande kommer på parlamentets begäran att träffa talmanskonferensen minst två gånger per år för att diskutera frågor av gemensamt intresse.*
- *Kommissionens ordförande kommer regelbundet att diskutera viktiga övergripande frågor och viktiga lagstiftningsförslag med parlamentets talman. Denna dialog bör också omfatta en inbjudan till parlamentets talman att närvara vid kommissionskollegiets sammanträden.*
- *Kommissionens ordförande eller vice ordförande med ansvar för interinstitutionella förbindelser kommer att bjudas in till sammanträdena med talmanskonferensen eller utskottsordförandekonferensen när specifika frågor rörande plenarförsamlingens sammanträdeskalender, interinstitutionella förbindelser mellan parlamentet och kommissionen samt lagstiftningsfrågor och budgetfrågor kommer att diskuteras.*
- *Varje år ska talmanskonferensen, utskottsordförandekonferensen och kommissionskollegiet träffas för att diskutera relevanta frågor, inklusive förberedelserna och genomförandet av kommissionens arbetsprogram.*
- *Talmanskonferensen och utskottsordförandekonferensen ska i god tid informera kommissionen om resultaten av sina diskussioner när dessa har en interinstitutionell dimension. Parlamentet ska också regelbundet ge kommissionen fullständig information om resultaten av sina sammanträden där sammanträdesperioderna planeras, med beaktande av kommissionens synpunkter. Detta påverkar inte tillämpningen av punkt 45.*
- *För att säkerställa ett regelbundet flöde av relevant information mellan de båda institutionerna ska parlamentets och kommissionens generalsekreterare träffas regelbundet.*

12. *Alla kommissionsledamöter ska se till att det sker ett regelbundet och direkt informationsutbyte mellan dem själva och ordföranden för det ansvariga parlamentsutskottet.*

13. *Kommissionen får inte offentliggöra lagstiftningsförslag eller viktiga initiativ eller beslut innan parlamentet underrättats skriftligen.*

Onsdagen den 20 oktober 2010

På grundval av kommissionens **arbetsprogram** ska de **båda** institutionerna genom överenskommelse på förhand fastställa **centrala** initiativ som **ska läggas fram i plenum. I princip kommer kommissionen först att presentera dessa initiativ i plenum och endast därefter för allmänheten.**

Institutionerna ska också fastställa vilka förslag och initiativ som talmanskonferensen eller, på lämpligt sätt, det ansvariga parlamentsutskottet eller dess ordförande ska informeras om.

Dessa beslut ska fattas inom ramen för den löpande dialog mellan de **båda** institutionerna som anges i **punkt 11** och ska regelbundet uppdateras med hänsyn till den politiska utvecklingen.

14. Om ett internt dokument från kommissionen – som parlamentet inte har fått information om i enlighet med **detta ramavtal** – sprids utanför institutionerna, får parlamentets talman begära att detta dokument överlämnas till parlamentet utan dröjsmål så att det kan vidarebefordras till de ledamöter av parlamentet som så begär.

15. **Kommissionen kommer att ge fullständig information och dokumentation om sina möten med nationella experter inom ramen för arbetet med att förbereda och genomföra unionslagstiftning, även i fråga om icke-bindande bestämmelser och delegerade akter. Om parlamentet så begär får kommissionen också bjuda in parlamentets experter att närvara vid dessa möten.**

Bestämmelserna om detta fastställs i bilaga 1.

16. **Inom tre månader efter det att Europaparlamentet har antagit en resolution** ska kommissionen **lämna skriftlig information till parlamentet** om åtgärder som vidtagits som ett svar på specifika **uppmaningar** som parlamentet riktat till kommissionen i sina resolutioner, även i de fall där den inte har kunnat följa parlamentets åsikter. **Tidsfristen kan förkortas om en uppmaning är brådskande. Tidsfristen kan förlängas med en månad om en uppmaning kräver mer uttömmande arbete och önskemålet om förlängning är väl underbyggt. Europaparlamentet kommer att se till att denna information får en bred spridning inom institutionen.**

Europaparlamentet kommer att försöka undvika att ställa muntliga eller skriftliga frågor i de fall då kommissionen redan informerat parlamentet om sin ståndpunkt genom en skriftlig uppföljning.

I

Kommissionen ska **utfästa sig att redogöra för den konkreta uppföljningen av alla uppmaningar om att den ska lägga fram förslag i enlighet med artikel 225 i EUF-fördraget (betänkanden som avser lags-
tiftningsinitiativ) inom tre månader efter det att motsvarande betänkande antogs i plenum. Senast efter ett år ska kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag eller låta förslaget ingå i sitt arbetsprogram för det följande året. Om kommissionen inte lägger fram något förslag ska den ge Europaparlamentet en detaljerad förklaring till detta.**

Kommissionen ska också utfästa sig att ha ett nära samarbete, som inleds på ett tidigt stadium, med parlamentet i alla lagstiftningsinitiativ som härrör från medborgarinitiativ.

När det gäller förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet ska de särskilda bestämmelser som anges i **punkt 31** tillämpas.

I

17. I de fall **initiativ, rekommendationer eller uppmaningar att utarbета lagstiftningsakter görs** i enlighet med **artikel 289.4 i EUF-fördraget**, ska kommissionen på begäran underrätta parlamentet om sin ståndpunkt beträffande **dessa förslag** inför det ansvariga parlamentsutskottet.

Onsdagen den 20 oktober 2010

18. *De båda institutionerna är eniga om att samarbeta när det gäller förbindelserna med de nationella parlamenten.*

Parlamentet och kommissionen ska samarbeta när det gäller genomförandet av protokoll nr 2 till EUF-fördraget om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Detta samarbete ska inbegripa arrangemang för att ombesörja nödvändiga översättningar av motiverade yttranden från de nationella parlamenten.

När de trösklar som anges i artikel 7 i protokoll nr 2 till EUF-fördraget har uppnåtts, ska kommissionen tillhandahålla översättningar av samtliga motiverade yttranden från de nationella parlamenten tillsammans med sin ståndpunkt avseende dessa yttranden.

19. Kommissionen ska underrätta parlamentet om förteckningen över de av sina expertgrupper som inrättats för att bistå kommissionen när den utövar sin initiativrätt. Förteckningen ska uppdateras regelbundet samt offentliggöras.

I detta sammanhang ska kommissionen, på särskild och motiverad begäran av utskottsordföranden, på lämpligt sätt informera det ansvariga parlamentsutskottet om dessa gruppers arbete och sammansättning.

20. De **båda** institutionerna ska med hjälp av lämpliga mekanismer föra en konstruktiv dialog med varandra om viktiga administrativa frågor, särskilt frågor som direkt påverkar parlamentets egen administration.

21. *Parlamentet kommer att be om kommissionens synpunkter när det lägger fram ett förslag till översyn av sin arbetsordning vad gäller förbindelserna med kommissionen.*

22. Om sekretess åberopas i fråga om information som överlämnats i enlighet med detta ramavtal ska bestämmelserna i **bilaga 2** tillämpas.

(ii) ■ Internationella avtal och utvidgning ■

23. *Parlamentet ska informeras omedelbart och fullständigt i alla skeden av förhandlingar om och ingående av internationella avtal, även när det gäller fastställandet av förhandlingsdirektiv. Kommissionen ska agera så att den till fullo uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 218 i EUF-fördraget, samtidigt som varje institutions roll respekteras i enlighet med artikel 13.2 i EU-fördraget.*

Kommissionen ska tillämpa de bestämmelser som fastställs i bilaga 3.

24. Sådan information som avses i **punkt 23** ska översändas till parlamentet i så god tid att parlamentet ges möjlighet att framföra sina eventuella synpunkter och kommissionen ges möjlighet att i största möjliga mån ta hänsyn till parlamentets synpunkter. Informationen ska, **som allmän regel**, tillhandahållas **parlamentet** genom det ansvariga parlamentsutskottet och, vid behov, vid ett plenarsammanträde. **I välmotiverade fall ska den ges till mer än ett parlamentsutskott.**

Parlamentet **och kommissionen** förbinder sig ■ att fastställa förfaranden och vidta lämpliga åtgärder **för överlämnande av sekretessbelagd information från kommissionen till parlamentet**, i enlighet med bestämmelserna i **bilaga 2**.

■

25. *De båda institutionerna erkänner att det på grund av deras olika institutionella roller är kommissionen som företräder Europeiska unionen i internationella förhandlingar, med undantag för de som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och andra fall såsom fastställs i fördragen.*

Onsdagen den 20 oktober 2010

När kommissionen företräder **unionen vid internationella konferenser** ska den på parlamentets begäran underlätta för **en delegation** av ledamöter i Europaparlamentet att delta som observatörer i unionsdelegationer, så att det omedelbart och fullständigt kan informeras om hur konferensen fortskrider. Kommissionen åtar sig att i tillämpliga fall regelbundet lämna information till parlamentets delegation om förhandlingarnas resultat.

Europaparlamentets ledamöter får inte delta direkt i dessa förhandlingar. Beroende på de rättsliga, tekniska och diplomatiska möjligheterna kan kommissionen ge dem observatörsstatus. I händelse av en vägran kommer kommissionen att informera parlamentet om skälen till detta.

Kommissionen ska dessutom underlätta Europaparlamentsledamöternas deltagande som observatörer vid alla relevanta sammanträden som kommissionen ansvarar för, före och efter förhandlingarna.

26. På samma sätt ska kommissionen hålla parlamentet regelbundet informerat om sammanträden med organ som inrättats genom multilaterala internationella avtal där unionen är involverad, och underlätta tillträde för ledamöter i Europaparlamentet som observatörer ingående i EU:s delegationer, när dessa organ har i uppgift att fatta beslut som kräver parlamentets samtycke eller vilkas tillämpning kan kräva antagande av rättsakter enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

27. Kommissionen ska också ge parlamentsdelegationer som ingår i unionsdelegationer till internationella konferenser möjlighet att använda unionsdelegationernas alla hjälpmedel vid dessa tillfällen, i linje med den allmänna principen om ett gott samarbete mellan institutionerna och med hänsyn till tillgänglig logistik.

Parlamentets talman ska senast fyra veckor före en konferens början sända ett förslag till kommissionens ordförande om att låta en delegation från parlamentet ingå i unionsdelegationen, och ange vem som ska leda parlamentsdelegationen och hur många av Europaparlamentets ledamöter som ska ingå i delegationen. I välmotiverade fall kan denna tidsfrist undantagsvis förkortas.

Antalet ledamöter av Europaparlamentet som ska ingå i parlamentets delegation och antalet övriga medarbetare ska stå i proportion till hur stor hela unionsdelegationen är. ▀

28. Kommissionen ska hålla parlamentet fullständigt underrättat om läget i anslutningsförhandlingar, särskilt om viktigare aspekter och händelser, så att parlamentet ges möjlighet att i god tid lämna synpunkter genom de tillämpliga parlamentariska förfarandena.

29. Om kommissionen av tungt vägande skäl beslutar att inte stödja en rekommendation som parlamentet antagit om de frågor som avses i **punkt 28** i enlighet med **artikel 90.5** i sin arbetsordning, ska den redogöra för dessa skäl inför parlamentet vid ett plenarsammanträde eller vid det ansvariga utskottets nästföljande sammanträde.

(iii) Budgetgenomförande

30. **Innan kommissionen** gör sådana utfästelser om finansiellt stöd vid givarkonferenser som medför nya ekonomiska åtaganden och för vilka budgetmyndighetens godkännande krävs, **ska den** informera budgetmyndigheten och beakta dess synpunkter.

31. Kommissionen ska inom ramen för det årliga förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet, vilket regleras genom **artikel 319 i EUF-fördraget**, översända all information som krävs för att kontrollera budgetgenomförandet för det berörda året och som begärs för detta ändamål av ordföranden för det parlamentsutskott som är ansvarigt för förfarandet för beviljandet av ansvarsfrihet i enlighet med **bilaga VII** till ▀ parlamentets arbetsordning.

Onsdagen den 20 oktober 2010

Om det kommer fram nya uppgifter om tidigare år för vilka ansvarsfrihet redan beviljats ska kommissionen översända all relevant information, i syfte att uppnå en lösning som är acceptabel för båda parter.

(iv) Förbindelser med tillsynsmyndigheter

32. *De som nominerats som kandidater till tjänsten som verkställande direktör i tillsynsmyndigheter bör frågas ut av parlamentets utskott*

Dessutom kommer kommissionen och parlamentet, till följd av de diskussioner som förts inom den interinstitutionella arbetsgrupp om tillsynsmyndigheter som inrättades i mars 2009, att sträva efter en gemensam strategi i fråga om decentraliserade organs roll och ställning i unionens institutionella landskap, åtföljd av gemensamma riktlinjer för dessa organs inrättande, struktur och drift, tillsammans med frågor som rör finansiering, budget, övervakning och förvaltning.

IV. SAMARBETE KRING FÖRFARANDEN FÖR OCH PLANERING AV LAGSTIFTNING

(i) Kommissionens arbetsprogram ■ och Europeiska unionens ■ programplanering

33. Kommissionen ska *initiera* ■ unionens *årliga och fleråriga programplanering*, i syfte att uppnå ■ interinstitutionella *avtal*.

34. Varje *år ska kommissionen* lägga fram sitt *arbetsprogram*.

35. ■ *De båda* institutionerna *ska* samarbeta i enlighet med tidsplanen i *bilaga 4*.

Kommissionen ska ta hänsyn till de eventuella prioriteringar som parlamentet gett uttryck för.

Kommissionen ska tillhandahålla tillräckliga uppgifter om planerade åtgärder *för varje* punkt i *dess arbetsprogram*.

36. *Kommissionen ska lämna en förklaring när den inte kan lägga fram enskilda förslag i dess arbetsprogram för året i fråga eller när den avviker från programmet.*

Den vice kommissionsordförande som ansvarar för de interinstitutionella förbindelserna åtar sig att *regelbundet* inför utskottsordförandekonferensen redogöra för huvuddragen i det politiska genomförandet av *kommissionens arbetsprogram* för det berörda året ■.

(ii) ■ Förfaranden för antagande av akter

37. Kommissionen åtar sig att noga *granska* de ändringar av kommissionens lagförslag som parlamentet antagit, i syfte att ta hänsyn till dessa ändringar i eventuellt ändrade förslag.

Vidare åtar sig kommissionen att när den i enlighet med *artikel 294 i EUF-fördraget* avger yttranden över parlamentets ändringar ta största möjliga hänsyn till de ändringar som antagits under andra behandlingen. Om kommissionen på grund av tungt vägande skäl och efter en behandling i kollegiet av kommissionsledamöter beslutar att inte anta eller stödja sådana ändringar ska den redogöra för sitt beslut inför parlamentet samt under alla förhållanden i det yttrande *över* parlamentets ändringar som kommissionen ska avge i enlighet med *artikel 294.7 c i EUF-fördraget*.

38. *Parlamentet åtar sig, när det rör sig om ett initiativ som föreslagits av minst en fjärdedel av medlemsstaterna i enlighet med artikel 76 i EUF-fördraget, att inte anta något betänkande i sitt ansvariga utskott förrän parlamentet tagit emot kommissionens yttrande över initiativet.*

Onsdagen den 20 oktober 2010

Kommissionen åtar sig att avge sitt yttrande över ett sådant initiativ senast tio veckor efter det att initiativet lagts fram.

39. Kommissionen **ska i god tid tillhandahålla en noggrann förklaring** innan den drar tillbaka **eventuella** förslag **om vilka parlamentet redan har lagt fram en ståndpunkt vid första behandlingen.**

När en ny kommission inleder sin mandattid ska den göra en översyn av alla förslag vars behandling ännu inte avslutats i syfte att politiskt bekräfta eller dra tillbaka dem, med vederbörlig hänsyn till parlamentets synpunkter.

40. Vid **särskilda** lagstiftningsförfaranden **för vilka parlamentet måste höras och andra förfaranden såsom det som fastställs i artikel 148 i EUF-fördraget** gäller att kommissionen

(i) **ska vidta åtgärder för att bättre involvera parlamentet så att dess synpunkter beaktas så långt möjligt, särskilt för att se till att parlamentet har tillräckligt med tid för att behandla kommissionens förslag,**

(ii) i god tid ska se till att rådets instanser **påminns** om att de inte bör träffa någon politisk överenskommelse om kommissionens förslag innan parlamentet antagit sitt yttrande; kommissionen ska begära att diskussionen slutförs på ministernivå efter det att rådsmedlemmarna har fått en rimlig tidsfrist för att behandla parlamentets yttrande,

(iii) ska se till att rådet respekterar de principer för nytt samråd med parlamentet som fastställts av Europeiska **unionens** domstol i de fall rådet väsentligt ändrar ett förslag från kommissionen; kommissionen ska underrätta parlamentet i det fall den **påmint** rådet om behovet av ett nytt samråd,

(iv) åtar sig att, vid behov, dra tillbaka de lagstiftningsförslag som avvisats av parlamentet; om kommissionen av tungt vägande skäl och efter diskussion i kollegiet av kommissionsledamöter beslutar att vidhålla sitt förslag ska **den** motivera detta beslut i ett uttalande inför parlamentet.

41. I syfte att förbättra lagstiftningsplaneringen åtar sig Europaparlamentet å sin sida att

(i) planera de lagstiftningsrelaterade delarna av föredragningslistan så att de anpassas till **kommissionens** gällande **arbetsprogram** och till de resolutioner som parlamentet har antagit rörande detta program, **särskilt med tanke på förbättrad planering av prioriterade debatter,**

(ii) respektera rimliga tidsfrister, om detta är till fördel för förfarandet, när det gäller att anta sin ståndpunkt **vid** första behandlingen i **det ordinarie lagstiftningsförfarandet eller sin ståndpunkt i** samrådsförfarandet,

(iii) i så hög grad som möjligt utnämna föredragande för kommande förslag så snart **kommissionens arbetsprogram** har antagits,

(iv) ge absolut prioritet åt behandlingen av förfrågningar om nytt samråd, under förutsättning att all nödvändig information har översänts till parlamentet.

■

(iii) Frågor med koppling till bättre lagstiftning

42. **Kommissionen ska se till att dess konsekvensanalyser genomförs på dess ansvar och enligt en öppen process som garanterar en oberoende utvärdering. Konsekvensanalyserna ska offentliggöras vid lämplig tidpunkt, och beakta ett antal olika scenarier, inklusive alternativet att "inte göra någonting", och ska i princip presenteras för det ansvariga parlamentsutskottet inom ramen för tillhandahållande av information till de nationella parlamenten enligt protokoll nr 1 och nr 2 i EUF-fördraget.**

Onsdagen den 20 oktober 2010

43. Inom områden där parlamentet vanligtvis deltar i lagstiftningsprocessen ska kommissionen använda sig av icke-bindande bestämmelser när så är lämpligt, och med vederbörlig motivering efter att parlamentet har fått möjlighet att ge sina synpunkter. Kommissionen ska ge parlamentet en detaljerad förklaring om hur dess synpunkter har beaktats när förslaget antas.

44. För att säkerställa bättre övervakning av införlivande och tillämpning av unionslagstiftningen ska kommissionen och parlamentet sträva efter att införa obligatoriska jämförelsetabeller och en bindande tidsfrist för införlivandet, vilken i direktiv normalt inte bör överskrida två år.

Förutom särskilda rapporter och den årliga rapporten om genomförandet av unionens lagstiftning ska kommissionen ge parlamentet kortfattad information om samtliga överträdelseförfaranden från det att en formell underrättelse översänds, inklusive, om parlamentet begär det, i enskilda fall och med respekt för reglerna om konfidentialitet, särskilt de som Europeiska unionens domstol har erkänt, information om de frågor som överträdelseförfarandet rör.

V. KOMMISSIONENS DELTAGANDE I PARLAMENTETS FÖRFARANDE

45. Om kommissionen har flera evenemang eller inbjudningar att välja mellan ska den prioritera att närvara, om detta begärs, vid plenarsammanträden eller sammanträden med andra instanser inom parlamentet.

Kommissionen ska som en allmän regel se till att den ansvariga kommissionsledamoten, om parlamentet så begär, närvarar vid plenarsammanträden då ärenden som ingår i kommissionsledamotens ansvarsområde behandlas. Detta är tillämpligt på de preliminära förslagen till föredragningslista som talmanskonferensen antagit under föregående sammanträdesperiod.

Parlamentet ska som en allmän regel försöka se till att punkter på föredragningslistan som ingår i en viss kommissionsledamots ansvarsområde behandlas vid ett och samma tillfälle.

46. På parlamentets begäran kommer en regelbunden frågetimme med kommissionens ordförande att inrättas. Denna frågetimme kommer att delas in i två delar: en första del med ledarna för de politiska grupperna eller deras företrädare, som förlöper helt spontant; en andra del som ägnas åt ett politiskt tema som man kommit överens om på förhand, senast torsdagen före den berörda sammanträdesperioden, men utan förberedda frågor.

Dessutom ska det inrättas en frågetimme med ledamöter av kommissionen, inbegripet dess vice ordförande med ansvar för yttre förbindelser/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, enligt samma modell som frågetimmen med kommissionens ordförande och i syfte att förändra den befintliga frågestunden. Denna frågetimme ska vara knuten till respektive kommissionsledamots ansvarsområde. ■

47. Kommissionsledamöter ska höras på egen begäran.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 230 i EUF-fördraget ska de båda institutionerna enas om allmänna regler för fördelningen av talartid mellan de båda institutionerna.

De båda institutionerna är eniga om att deras vägledande fördelning av talartid bör respekteras.

48. I syfte att säkra kommissionsledamöternas närvaro åtar sig parlamentet att göra sitt bästa för att inte ändra sina slutgiltiga förslag till föredragningslista.

Om parlamentet ändrar sitt slutgiltiga förslag till föredragningslista eller flyttar om punkterna på föredragningslistan för en sammanträdesperiod ska det omedelbart informera kommissionen om detta. Kommissionen ska göra sitt bästa för att garantera att den ansvariga kommissionsledamoten närvarar.

Onsdagen den 20 oktober 2010

49. Kommissionen kan föreslå att punkter förs upp på föredragningslistan fram till det sammanträde under vilket talmanskonferensen fastställer ett slutgiltigt förslag till föredragningslista för en sammanträdesperiod. Parlamentet ska ta största möjliga hänsyn till sådana förslag.

I

50. Parlamentsutskotten ska sträva efter att inte ändra sitt förslag till föredragningslista eller sin föredragningslista.

När ett parlamentsutskott ändrar sitt förslag till föredragningslista eller sin föredragningslista ska kommissionen omedelbart informeras om detta. **Parlamentsutskotten ska särskilt sträva efter att respektera en rimlig tidsfrist för att kommissionsledamöter ska kunna närvara vid deras sammanträden.**

Om det inte uttryckligen begärs att en kommissionsledamot ska närvara vid ett utskottssammanträde ska kommissionen se till att den företräds av en behörig tjänsteman på lämplig nivå.

Parlamentsutskotten kommer att sträva efter att samordna sitt arbete och undvika att hålla parallella sammanträden i samma fråga, och kommer att sträva efter att inte avvika från förslaget till föredragningslista, så att kommissionen har möjlighet att vara representerad på lämplig nivå.

Om man har begärt att en hög tjänsteman (generaldirektör eller direktör) ska närvara vid ett utskottssammanträde där ett kommissionsförslag behandlas, ska kommissionens företrädare ha möjlighet att yttra sig.

VI. SLUTBESTÄMMELSER

I

51. Kommissionen bekräftar sitt åtagande att så snart som möjligt undersöka de lagstiftningsakter som inte anpassades till det föreskrivande förfarandet med kontroll innan Lissabonfördraget trädde i kraft, för att se huruvida dessa instrument behöver anpassas till systemet med delegerade akter, som införts genom artikel 290 i EUF-fördraget.

Det slutliga målet – ett sammanhängande system av delegerade akter och genomförandeakter som är helt och hållet i linje med fördraget – bör uppnås genom en fortlöpande utvärdering av karaktären och innehållet i de åtgärder som för närvarande omfattas av det föreskrivande förfarandet med kontroll, för att de i sinom tid ska kunna anpassas till det system som fastställs i artikel 290 i EUF-fördraget.

52. Bestämmelserna i detta ramavtal kompletterar det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽¹⁾ utan att påverka det, och hindrar inte en eventuell framtida revidering. Utan att föregripa kommande förhandlingar mellan parlamentet, kommissionen och rådet, utfäster sig de båda institutionerna att samtycka till avgörande förändringar som förberedelse för de framtida förhandlingarna om anpassning av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning till de nya bestämmelser som införts genom Lissabonfördraget, med beaktande av nuvarande praxis och detta ramavtal.

De är också överens om att den nuvarande interinstitutionella kontaktmekanismen behöver förstärkas på politisk och teknisk nivå i fråga om ”bättre lagstiftning” för att säkerställa ett effektivt interinstitutionellt samarbete mellan parlamentet, kommissionen och rådet.

53. Kommissionen utfäster sig att snabbt inleda unionens årliga och fleråriga programplanering för att få till stånd interinstitutionella avtal i enlighet med artikel 17 i EU-fördraget.

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

Onsdagen den 20 oktober 2010

Kommissionens arbetsprogram är kommissionens bidrag till unionens årliga och fleråriga programplanering. Efter att det har antagits av kommissionen bör trepartsöverläggningar inledas mellan parlamentet, rådet och kommissionen för att man ska nå en överenskommelse om unionens programplanering.

I detta sammanhang, och så snart som parlamentet, rådet och kommissionen har enats om unionens programplanering, ska de båda institutionerna se över bestämmelserna om programplanering i detta ramavtal.

Europaparlamentet och kommissionen uppmanar rådet att snarast börja diskutera unionens programplanering, i enlighet med artikel 17 i EU-fördraget.

54. De båda institutionerna ska regelbundet utvärdera **den praktiska tillämpningen** av detta ramavtal och dess bilagor. **Senast 2011 ska** en översyn **göras** mot bakgrund av praktiska erfarenheter **█**.

█

Utfärdat i ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordföranden

På kommissionens vägnar
Ordföranden

BILAGA 1

Kommissionens möten med nationella experter

I denna bilaga fastställs de bestämmelser om genomförande som avses i punkt 15 i ramavtalet.

1. Tillämpningsområde

Bestämmelserna i punkt 15 i ramavtalet gäller följande möten:

- 1) Kommissionens möten inom ramen för expertgrupper som inrättats av kommissionen och dit nationella myndigheter från samtliga medlemsstater bjudits in, när de avser utarbetande och genomförande av unionslagstiftning, inklusive icke-bindande bestämmelser och delegerade akter.
- 2) Kommissionens särskilda möten dit man bjudit in nationella experter från samtliga medlemsstater, när de avser utarbetande och genomförande av unionslagstiftning, inklusive icke-bindande bestämmelser och delegerade akter.

Kommittémöten inom ramen för kommittéförfarandet är undantagna, utan att det påverkar gällande och framtida särskilda bestämmelser avseende information till parlamentet om utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

2. Information som ska ges till parlamentet

Kommissionen åtar sig att till parlamentet ge samma information som den sänder till de nationella myndigheterna i samband med ovan nämnda möten. Kommissionen ska översända dessa handlingar, även föredragningslistor, till en elektronisk brevlåda samtidigt som handlingarna skickas till de nationella experterna.

⁽¹⁾ Informationen till parlamentet om arbetet i kommittéer inom ramen för kommittéförfarandet och parlamentets befogenheter i samband med kommittéförfaranden fastställs tydligt i andra instrument: 1) rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23), 2) det interinstitutionella avtalet av den 3 juni 2008 mellan Europaparlamentet och kommissionen om kommittéförfaranden och 3) de instrument som krävs för genomförandet av artikel 291 i EUF-fördraget.

Onsdagen den 20 oktober 2010

3. Inbjudan av parlamentets sakkunniga

På begäran av parlamentet kan kommissionen besluta att erbjuda parlamentet att skicka sakkunniga från parlamentet till kommissionens möten med nationella experter enligt punkt 1.

BILAGA 2

Överlämnande av sekretessbelagda uppgifter till parlamentet

1. Tillämpningsområde

1.1. I denna bilaga regleras hur sekretessbelagda uppgifter enligt definitionen i punkt 1.2 ska överlämnas från kommissionen till parlamentet och hanteras i samband med parlamentets utövande av sina rättigheter och befogenheter. De båda institutionerna ska verka i enlighet med sina respektive skyldigheter att samarbeta lojalt i en anda av fullständigt ömsesidigt förtroende samt i strikt överensstämmelse med fördragens tillämpliga bestämmelser.

1.2. Med uppgifter/information avses alla muntliga eller skriftliga uppgifter, oavsett överföringsmedium eller upphovsman.

1.2.1. Med sekretessbelagda uppgifter avses säkerhetsklassificerade sekretessbelagda EU-uppgifter och andra sekretessbelagda uppgifter som inte säkerhetsklassificerats.

1.2.2. Med sekretessbelagda EU-uppgifter avses alla uppgifter och allt material som klassificerats som TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE, CONFIDENTIEL UE eller RESTREINT UE, eller som betecknats med likvärdiga nationella eller internationella säkerhetsklassificeringar, vilkas röjande utan tillstånd skulle kunna vålla unionens eller en eller flera av medlemsstaters intressen skada i varierande grad, oavsett om upphovet till uppgifterna finns inom unionen eller om uppgifterna har erhållits från en medlemsstat, ett tredjeland eller en internationell organisation.

a) TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET: Denna sekretessgrad ska endast användas för uppgifter och material vilkas röjande utan tillstånd skulle kunna vålla unionen eller en eller flera av dess medlemsstaters väsentliga intressen synnerligen allvarlig skada.

b) SECRET UE: Denna sekretessgrad ska endast användas för uppgifter och material vilkas röjande utan tillstånd skulle kunna vålla unionen eller en eller flera av dess medlemsstaters väsentliga intressen allvarlig skada.

c) CONFIDENTIEL UE: Denna sekretessgrad ska användas för uppgifter och material vilkas röjande utan tillstånd skulle kunna vålla unionen eller en eller flera av dess medlemsstaters väsentliga intressen skada.

d) RESTREINT UE: Denna sekretessgrad ska användas för uppgifter och material vilkas röjande utan tillstånd skulle kunna vara till nackdel för unionen eller en eller flera av dess medlemsstaters intressen.

1.2.3 Med andra sekretessbelagda uppgifter avses alla andra känsliga uppgifter, inklusive uppgifter som omfattas av kravet på yrkessekretess, som begärts av parlamentet och/eller överlämnats av kommissionen.

1.3. Kommissionen ska se till att parlamentet får tillgång till sekretessbelagda uppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna bilaga när någon av de parlamentsinstanser eller befattningshavare som anges i punkt 1.4 lämnar in en begäran om överlämnande av sekretessbelagda uppgifter. Kommissionen får dessutom på eget initiativ överlämna sekretessbelagda uppgifter till parlamentet i enlighet med bestämmelserna i denna bilaga.

1.4. Följande instanser får inom ramen för denna bilaga begära sekretessbelagda uppgifter från kommissionen:

— parlamentets talman,

— berörda parlamentsutskotts ordförande,

Onsdagen den 20 oktober 2010

- presidiet och talmanskonferensen, **och**

- **ordföranden för en parlamentsdelegation som ingår i en unionsdelegation vid en internationell konferens.**

1.5. Information om överträdelseförfaranden och förfaranden i konkurrensfrågor, med undantag för de fall då **uppgifterna** redan omfattas av ett slutligt beslut från kommissionen **eller av en dom från Europeiska unionens domstol** när begäran **inkommer** från en av **de parlamentsinstanser eller befattningshavare som anges i punkt 1.4, och information som rör skyddet av Europeiska unionen ekonomiska intressen omfattas inte av denna bilagas tillämpningsområde. Denna bestämmelse påverkar inte punkt 44 i ramavtalet eller parlamentets rätt att utöva budgetkontroll.**

1.6. Dessa bestämmelser ska tillämpas utan att det påverkar Europaparlamentets, rådets och kommissionens beslut 95/167/EG, Euratom, EKSG av den 19 april 1995 om närmare föreskrifter för utövandet av Europaparlamentets undersökningsrätt ⁽¹⁾ eller tillämpliga bestämmelser i kommissionens beslut 1999/352/EG, EKSG, Euratom av den 28 april 1999 om inrättande av en europeisk byrå för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽²⁾.

2. Allmänna bestämmelser

2.1. Kommissionen ska på begäran av en av **de parlamentsinstanser eller befattningshavare** som anges i punkt 1.4 till denna **parlamentsinstans eller befattningshavare utan dröjsmål** överlämna **alla sekretessbelagda uppgifter** som krävs för att parlamentet ska kunna utöva sina **rättigheter och befogenheter**. **De båda** institutionerna ska inom ramen för sina respektive befogenheter och ansvarsområden respektera

- grundläggande mänskliga rättigheter, inbegripet rätten till en rättvis rättegång och rätten till respekt för privatlivet,

- bestämmelser om rättsliga och disciplinära förfaranden,

- skydd av affärshemligheter och handelsförbindelser,

- skydd av unionens intressen, särskilt sådana intressen som rör den allmänna säkerheten, **försvarsfrågor**, internationella förbindelser, valutastabilitet och ekonomiska intressen.

Om **de båda institutionerna** är oeniga ska frågan hänskjutas till kommissionens ordförande och parlamentets talman för att de ska kunna finna en lösning.

Sekretessbelagda uppgifter från en stat, en institution eller en internationell organisation ska endast överlämnas **med dess** samtycke.

2.2. **Sekretessbelagda EU-uppgifter ska överlämnas till och hanteras och skyddas av parlamentet enligt de gemensamma miniminormer för säkerhet som tillämpas av övriga unionsinstitutioner, särskilt kommissionen.**

När kommissionen säkerhetsklassificerar egna uppgifter, kommer den att se till att använda lämpliga sekretessgrader i överensstämmelse med internationella normer och definitioner och i enlighet med sina egna interna bestämmelser, samtidigt som den tar hänsyn till parlamentets behov av att få tillgång till sekretessbelagda handlingar för att kunna utöva sina rättigheter och befogenheter på ett effektivt sätt.

2.3. Om det råder tvivel om huruvida **vissa uppgifter** är **sekretessbelagda eller om vilken sekretessgrad som ska användas**, eller om formerna för att överlämna **uppgifterna** behöver preciseras i enlighet med de alternativ som anges i punkt 3.2, ska **de båda institutionerna samråda med varandra utan dröjsmål och innan handlingarna överlämnas. Vid dessa samråd ska parlamentet företräddas av den ansvariga parlamentsinstansens** ordförande, vid behov tillsammans med den föredragande **eller den befattningshavare som begärt fram uppgifterna. Kommissionen ska företräddas av sin ansvariga ledamot, efter samråd med den kommissionsledamot som ansvarar för säkerhetsfrågor.** Om de inte kan enas ska frågan hänskjutas till kommissionens ordförande och parlamentets talman för att de ska kunna finna en lösning.

⁽¹⁾ EGT L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 20.

Onsdagen den 20 oktober 2010

2.4. Om oenigheten kvarstår efter förfarandet i **punkt 2.3** ska parlamentets talman på motiverad begäran av *den ansvariga parlamentsinstans eller befattningshavare som begärt fram uppgifterna* uppmana kommissionen att inom en lämplig och på vederbörligt sätt angiven tidsfrist överlämna *de* sekretessbelagda *uppgifterna* samt precisera formerna för detta i enlighet med de alternativ som anges i **punkt 3.2** i denna bilaga. Kommissionen ska före utgången av denna tidsfrist skriftligen underrätta parlamentet om sin slutliga ståndpunkt beträffande vilken parlamentet förbehåller sig rätten att vid behov väcka talan.

2.5. Tillgång till sekretessbelagda EU-uppgifter ska beviljas i enlighet med tillämpliga bestämmelser för säkerhetsprövning av personal.

2.5.1. Tillgång till uppgifter som klassificerats som TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE och CONFIDENTIEL UE får endast beviljas tjänstemän inom parlamentet eller sådana personer som är anställda inom parlamentet för att arbeta för de politiska grupperna och som absolut behöver uppgifterna, har blivit utsedda på förhand och av parlamentsinstansen eller befattningshavaren förklarats behöva få kännedom om uppgifterna samt har genomgått lämplig säkerhetsprövning.

2.5.2. Mot bakgrund av parlamentets rättigheter och befogenheter ska ledamöter som inte har genomgått personlig säkerhetsprövning ges tillgång till handlingar med sekretessgraden CONFIDENTIEL UE enligt praktiska arrangemang som fastställs genom gemensam överenskommelse, inklusive undertecknande av en försäkran på heder och samvete att de inte kommer att röja handlingarnas innehåll för tredje part.

Tillgång till handlingar med sekretessgraden SECRET UE ska beviljas ledamöter som genomgått lämplig personlig säkerhetsprövning.

2.5.3. Med stöd av kommissionen ska ett system inrättas för att se till att parlamentet så snabbt som möjligt kan få den hjälp som behövs från nationella myndigheter i samband med säkerhetsprövningen.

Samtidigt som en begäran om att få fram sekretessbelagda uppgifter inlämnas ska det meddelas vilken kategori eller vilka kategorier av personer som ska få tillgång till dem.

Innan en person ges tillgång till uppgifterna ska han eller hon kort informeras om uppgifternas sekretessgrad och därav följande säkerhetsregler.

I samband med översynen av denna bilaga och framtida säkerhetsarrangemang som avses i punkt 4.1 och 4.2 kommer frågan om säkerhetsprövningar att behandlas på nytt.

3. Former för tillgång till och hantering av sekretessbelagda uppgifter

3.1. Sekretessbelagda uppgifter som överlämnats i enlighet med förfarandena i **punkt 2.3** och, i förekommande fall, **punkt 2.4** ska på kommissionsordförandens eller en kommissionsledamots ansvar göras tillgängliga för den parlamentsinstans eller befattningshavare som begärt fram uppgifterna, enligt följande villkor:

Parlamentet och kommissionen kommer att ansvara för att de sekretessbelagda uppgifterna registreras och går att spåra.

Sekretessbelagda EU-uppgifter som klassificerats som CONFIDENTIEL UE eller SECRET UE ska överlämnas från kommissionens generalsekretariats centrala register till motsvarande instans inom parlamentet, som kommer att ha ansvaret för att i enlighet med de arrangemang som avtalats ge den parlamentsinstans eller befattningshavare som begärt fram uppgifterna tillgång till dem.

Överlämnande av sekretessbelagda EU-uppgifter som klassificerats som TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ska ske i enlighet med ytterligare bestämmelser som avtalas mellan kommissionen och den instans eller befattningshavare inom parlamentet som begärt fram uppgifterna, så att skyddsnivån motsvarar deras sekretessgrad.

3.2. Utan att det påverkar bestämmelserna i **punkt 2.2** och **2.4** och de framtida säkerhetsarrangemang som avses i **punkt 4.1**, ska tillgången till uppgifterna och formerna för skydd av deras sekretess fastställas genom en gemensam överenskommelse innan uppgifterna överlämnas. I denna överenskommelse mellan den kommissionsledamot som ansvarar för det berörda politikområdet och den parlamentsinstans (företräd av sin ordförande) eller befattningshavare som begärt fram uppgifterna, ska något av de alternativ som fastställs i punkt 3.2.1 och 3.2.2 väljas i syfte att garantera lämplig sekretessgrad.

Onsdagen den 20 oktober 2010

3.2.1. När det gäller mottagarna av sekretessbelagda uppgifter bör ett av följande alternativ finnas:

- *Uppgifter avsedda* endast för parlamentets talman, i välmotiverade och exceptionella fall,
- *presidiet och talmanskonferensen,*
- *ordföranden och föredraganden i det ansvariga parlamentsutskottet,*
- *alla ledamöter (inklusive suppleanter) i det ansvariga parlamentsutskottet,*
- *alla ledamöter av Europaparlamentet.*

De sekretessbelagda uppgifterna får inte offentliggöras eller vidarebefordras till någon som helst annan mottagare **utan kommissionens samtycke.**

3.2.2. När det gäller system för hur de sekretessbelagda uppgifterna ska hanteras bör följande alternativ finnas:

- a) *Läsning av handlingar i en säker läsesal om uppgifterna är klassificerade som CONFIDENTIEL UE eller med högre sekretessgrad.*
- b) *Sammanträden inom stängda dörrar, dit endast följande personer har tillträde: ledamöter tillhörande presidiet och talmanskonferensen samt det ansvariga parlamentsutskottets ledamöter och suppleanter, parlamentets tjänstemän eller personer som är anställda inom parlamentet för att arbeta för de politiska grupperna och som har blivit utsedda av ordföranden på förhand för att de behöver få kännedom om uppgifterna och för att deras närvaro är absolut nödvändig, under förutsättning att de har genomgått lämplig säkerhetsprövning och enligt följande villkor:*
  - *Alla handlingar kan numreras, delas ut i början av sammanträdet och samlas in igen i slutet. Inga anteckningar av dessa handlingar får göras och inga fotokopior får tas.*
  - *Protokollet från sammanträdet ska inte redogöra för behandlingen av en punkt som behandlats under sekretess.*

Innan handlingarna överlämnas får alla personuppgifter i dem tas bort.

Sekretessbelagda uppgifter som överförs muntligen till mottagare i parlamentet ska behandlas enligt samma sekretessgrad som motsvarande skriftliga sekretessbelagda uppgifter. Detta kan innebära att uppgifternas mottagare måste försäkra på heder och samvete att de inte ska sprida uppgifterna till tredje part.

3.2.3. När skriftliga uppgifter ska granskas i en säker läsesal ska parlamentet se till att följande arrangemang tillämpas:

- Ett säkert *förvaringssystem* för sekretessbelagda *uppgifter.*
- En läsesal som uppfyller säkerhetskraven (utan kopieringsmaskiner, telefoner, telefax, skanner eller annan teknisk utrustning för reproduktion eller överföring av handlingarna osv.).
- Säkerhetsbestämmelser om tillträde till läsesalen, i vilka det bl.a. ska finnas krav på underskrift av en tillträdeslista och på en förklaring i vilken den som tar del av *sekretessbelagda uppgifter* intygar på heder och samvete att *de* inte kommer att spridas.

Onsdagen den 20 oktober 2010

3.2.4. Det ovannämnda utesluter inte andra likvärdiga bestämmelser som institutionerna kommer överens om.

3.3. Om dessa **föreskrifter** inte **följs** ska bestämmelserna om påföljder **för ledamöterna** i **bilaga VIII** till parlamentets arbetsordning tillämpas. **För parlamentets tjänstemän och övriga anställda ska bestämmelserna i artikel 86 i tjänsteföreskrifterna** ⁽³⁾ **respektive artikel 49 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna tillämpas.** ▀

4. Slutbestämmelser

4.1. Kommissionen **och parlamentet** ska vidta alla åtgärder som behövs för att genomföra bestämmelserna i denna bilaga.

För detta syfte ska kommissionens och parlamentets ansvariga avdelningar tillsammans samordna genomförandet av denna bilaga. Deras arbete ska omfatta övervakning av sekretessbelagda uppgifters spårbarhet och regelbunden gemensam kontroll av de säkerhetsarrangemang och säkerhetsnormer som används.

Parlamentet åtar sig att om det behövs anpassa sina interna bestämmelser för att genomföra de säkerhetsbestämmelser för sekretessbelagda uppgifter som fastställs i denna bilaga.

Parlamentet åtar sig att så snart som möjligt anta sina framtida säkerhetsbestämmelser och att verifiera dessa bestämmelser enligt överenskommelse med kommissionen, i syfte att uppnå likvärdiga säkerhetsnormer. Denna bilaga kommer därmed att börja tillämpas avseende

- tekniska säkerhetsföreskrifter och säkerhetsnormer för hantering och lagring av sekretessbelagda uppgifter, inklusive säkerhetsåtgärder som gäller fysisk säkerhet, personers säkerhet, handlingars säkerhet och It-säkerhet,
- inrättande av en särskild övervakningskommitté, bestående av ledamöter som genomgått lämplig säkerhetsprövning för hantering av sekretessbelagda EU-uppgifter klassificerade som TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.

4.2. Parlamentet och kommissionen kommer att se över denna bilaga och om det behövs anpassa den senast det datum för översyn som anges i punkt 54 i ramavtalet, med beaktande av utvecklingen i fråga om

- framtida säkerhetsarrangemang som berör parlamentet och kommissionen,
- andra avtal eller rättsakter som är relevanta för överlämnandet av uppgifter mellan institutionerna.

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän.

BILAGA 3

Förhandlingar om och ingående av internationella avtal

Denna bilaga innehåller detaljerade bestämmelser för tillhandahållande av information till parlamentet om förhandlingar och ingående av sådana internationella avtal som avses i punkterna 23, 24 och 25 i ramavtalet:

- 1) Kommissionen ska informera parlamentet om sin avsikt att lägga fram förslag om inledande av förhandlingar samtidigt som den informerar rådet.
- 2) I enlighet med bestämmelserna i punkt 24 i ramavtalet ska kommissionen när den lägger fram förslag till förhandlingsdirektiv som ska antas av rådet samtidigt presentera dem för parlamentet.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- 3) Kommissionen ska ta vederbörlig hänsyn till parlamentets synpunkter under hela förhandlingens gång.
- 4) I enlighet med bestämmelserna i punkt 23 i ramavtalet ska kommissionen löpande och utan dröjsmål hålla parlamentet informerat om läget i förhandlingarna tills avtalet har paraferats och redogöra för om och hur parlamentets synpunkter tagits med i skrivningarna och, om så inte skett, ange skälen till detta.
- 5) Vid internationella avtal där parlamentets godkännande krävs ska kommissionen ge parlamentet all relevant information som den även ger rådet (eller den särskilda kommitté som rådet utsett). Denna information ska omfatta samtliga förslag till ändringar av antagna förhandlingsdirektiv, förslag till förhandlingstexter, artiklar som godkänts, fastställt datum för parafering av avtalet samt den avtalstext som ska paraferas. Kommissionen ska även till parlamentet, som den gör till rådet (eller till den särskilda kommitté som rådet utsett), översända samtliga relevanta handlingar som inkommit från tredje part, under förutsättning att handlingarnas upphovsman medger detta. Kommissionen ska informera parlamentets ansvariga utskott om hur förhandlingarna utvecklas och särskilt redogöra för hur parlamentets synpunkter har beaktats.
- 6) Vid ingående av internationella avtal där parlamentets godkännande inte krävs ska kommissionen se till att parlamentet informeras omedelbart och fullständigt genom att ge information som omfattar åtminstone förslagen till förhandlingsdirektiv, de antagna förhandlingsdirektiven, hur förhandlingarna sedan förts och hur förhandlingarna avslutats.
- 7) I enlighet med bestämmelserna i punkt 24 i ramavtalet ska kommissionen i god tid lämna grundlig information till parlamentet när ett internationellt avtal ska paraferas och informera parlamentet så tidigt som möjligt när den avser att föreslå rådet att avtalet ska tillämpas provisoriskt och ange skälen till detta, om inte brådskande skäl hindrar den att göra det.
- 8) Kommissionen ska informera rådet och parlamentet samtidigt och i god tid om sin avsikt att lägga fram förslag för rådet om upphävande av ett internationellt avtal och om skälen till detta.
- 9) För internationella avtal som enligt EUF-fördraget omfattas av godkännandeförfarandet, ska kommissionen även hålla parlamentet fullständigt informerat innan den godkänner ändringar av ett avtal som rådet genom ett undantag gett tillstånd till i enlighet med artikel 218.7 i EUF-fördraget.

BILAGA 4

Tidsplan för kommissionens arbetsprogram

Kommissionens arbetsprogram ska åtföljas av en förteckning över förslag till lagstiftning och andra åtgärder för kommande år. Kommissionens arbetsprogram täcker nästa år, och innehåller detaljerad information om kommissionens prioriteringar för följande år. Kommissionens arbetsprogram kan alltså utgöra grunden för en strukturerad dialog med parlamentet, i syfte att nå en gemensam överenskommelse.

Kommissionens arbetsprogram ska även omfatta planerade initiativ avseende icke-bindande bestämmelser, tillbakadraganden och förenklingar.

1. Under första halvåret ett givet år ska kommissionens ledamöter ha en löpande dialog med motsvarande parlamentsutskott om genomförandet av kommissionens arbetsprogram för detta år och om utarbetandet av kommissionens framtida arbetsprogram. Utifrån denna dialog ska parlamentsutskotten rapportera om resultatet av denna till utskottsordförandekonferensen.
2. Utskottsordförandekonferensen ska parallellt med detta föra löpande diskussioner med kommissionens vice ordförande med ansvar för de interinstitutionella förbindelserna, för att bedöma hur långt man kommit i genomförandet av kommissionens pågående arbetsprogram, diskutera utarbetandet av kommissionens framtida arbetsprogram och undersöka resultaten av den pågående bilaterala dialogen mellan berörda parlamentsutskott och kommissionsledamöter.
3. I juni ska utskottsordförandekonferensen lägga fram en sammanfattande rapport, som bör innehålla resultaten av undersökningen av kommissionens arbetsprogram genomförande och parlamentets prioriteringar för kommissionens kommande arbetsprogram, för talmanskonferensen, som i sin tur ska informera kommissionen om detta.

Onsdagen den 20 oktober 2010

4. Utifrån denna sammanfattande rapport ska parlamentet under sammanträdesperioden i juli anta en resolution som ska innehålla parlamentets ståndpunkter och särskilt inkludera önskemål i betänkanden som avser lagstiftningsinitiativ.
5. Varje år under första sammanträdesperioden i september ska en debatt om läget i unionen anordnas, där kommissionens ordförande ska hålla ett anförande där han eller hon utvärderar innevarande år och blickar framåt mot prioriteringar för följande år. I samma syfte ska kommissionens ordförande parallellt med detta för parlamentet skriftligen redogöra för de viktigaste element som ligger till grund för utarbetandet av kommissionens arbetsprogram för följande år.
6. Från och med september kan de ansvariga parlamentsutskotten och de berörda kommissionsledamöterna hålla sammanträden för att föra en mer detaljerad diskussion om framtida prioriteringar inom vart och ett av politikområdena. Dessa sammanträden ska avslutas med ett möte mellan utskottsordförandekonferensen och kommissionskollegiet och ett möte mellan talmanskonferensen och kommissionens ordförande, enligt vad som är lämpligt.
7. I oktober ska kommissionen anta sitt arbetsprogram för det följande året. Därefter ska kommissionens ordförande lägga fram arbetsprogrammet för parlamentet på lämplig nivå.
8. Parlamentet kan hålla en debatt och anta en resolution under sammanträdesperioden i december.
9. Denna tidsplan ska tillämpas på varje normal programcykel, med undantag för år då val till parlamentet sammanfaller med att kommissionens mandatperiod löper ut.
10. Denna tidsplan ska inte inverka på några framtida överenskommelser om interinstitutionell planering.

Anpassning av parlamentets arbetsordning till det reviderade ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen

P7_TA(2010)0367

Europaparlamentets beslut av den 20 oktober 2010 om anpassning av parlamentets arbetsordning till det reviderade ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen (2010/2127(REG))

(2012/C 70 E/13)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av artiklarna 127, 211 och 212 i arbetsordningen,
- med beaktande sitt beslut av den 20 oktober 2010 om översynen av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen ⁽¹⁾,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A7-0278/2010).

1. Europaparlamentet beslutar att införa nedanstående ändringar i arbetsordningen.
2. Europaparlamentet påminner om att ändringarna träder i kraft den första dagen efter det reviderade ramavtalets ikraftträdande.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0366.

Onsdagen den 20 oktober 2010

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Ändring 1
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 9 – punkt 2

2. Ledamöternas uppträdande ska präglas av ömsesidig respekt baserad på de värderingar och principer som fastställs i Europeiska unionens grundläggande rättsakter, och ledamöterna ska slå vakt om parlamentets värdighet och uppträda på ett sätt som inte stör parlamentets arbete eller ordningen i någon av parlamentets byggnader.

Om dessa regler inte respekteras kan **de** åtgärder **som föreskrivs** i artiklarna 152, 153 och 154 komma att tillämpas.

2. Ledamöternas uppträdande ska präglas av ömsesidig respekt baserad på de värderingar och principer som fastställs i Europeiska unionens grundläggande rättsakter, och ledamöterna ska slå vakt om parlamentets värdighet och uppträda på ett sätt som inte stör parlamentets arbete eller ordningen i någon av parlamentets byggnader. **Ledamöterna ska följa parlamentets regler om behandling av sekretessbelagd information.**

Om dessa **föreskrifter och** regler inte respekteras kan åtgärder i **enlighet med** artiklarna 152, 153 och 154 komma att tillämpas.

Ändring 2
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 23 – punkt 11a (ny)

11a. Presidiet ska fastställa regler för hur parlamentet och dess organ, befattningshavare samt andra ledamöter ska behandla sekretessbelagd information, med beaktande av eventuella interinstitutionella avtal på detta område. Dessa regler ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och bifogas till arbetsordningen.

(Bilaga VIII – del A – punkt 1 – fjärde stycket ska utgå)

Ändring 3
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 35

Kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram

1. Parlamentet ska tillsammans med kommissionen och rådet utforma Europeiska unionens lagstiftningsprogram.

Parlamentet och kommissionen ska samarbeta under förberedelserna av kommissionens **årliga lagstiftnings- och** arbetsprogram i enlighet med den tidsplan och de närmare föreskrifter som de två institutionerna kommit överens om och som fogas som bilaga till arbetsordningen.

2. Vid brådskande och oförutsedda omständigheter har en institution rätt att på eget initiativ, och i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i fördragen, föreslå lagstiftningsåtgärder utöver dem som föreslås i kommissionens **årliga lagstiftnings- och** arbetsprogram.

Kommissionens arbetsprogram

1. Parlamentet ska tillsammans med kommissionen och rådet utforma Europeiska unionens lagstiftningsprogram.

Parlamentet och kommissionen ska samarbeta under förberedelserna av kommissionens arbetsprogram **–som är kommissionens bidrag till unionens årliga och fleråriga programplanering** – i enlighet med den tidsplan och de närmare föreskrifter som de två institutionerna kommit överens om och som fogas som bilaga till arbetsordningen.

2. Vid brådskande och oförutsedda omständigheter har en institution rätt att på eget initiativ, och i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i fördragen, föreslå lagstiftningsåtgärder utöver dem som föreslås i kommissionens arbetsprogram.

Onsdagen den 20 oktober 2010

NUVARANDE LYDELSE

3. Talmannen ska översända den av parlamentet antagna resolutionen till de andra institutionerna som deltar i Europeiska unionens *lagstiftningsförfaranden* och till medlemsstaternas parlament.

Talmannen ska uppmana rådet att yttra sig över kommissionens **årliga lagstiftnings- och** arbetsprogram samt över parlamentets resolution.

4. Om en av institutionerna inte kan följa den fastställda tidsplanen ska den uppmanas att underrätta de andra institutionerna om skälen till förseningen och att föreslå en ny tidsplan.

ÄNDRING

3. Talmannen ska översända den av parlamentet antagna resolutionen till de andra institutionerna som deltar i Europeiska unionens *lagstiftningsförfaranden* och till medlemsstaternas parlament.

Talmannen ska uppmana rådet att yttra sig över kommissionens arbetsprogram samt över parlamentets resolution.

4. Om en av institutionerna inte kan följa den fastställda tidsplanen ska den uppmanas att underrätta de andra institutionerna om skälen till förseningen och att föreslå en ny tidsplan.

Ändring 4

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 43 – punkt 1 – stycke 3

När ett förslag är upptaget i kommissionens **årliga lagstiftnings- och** arbetsprogram, kan ansvarigt utskott besluta att utse en föredragande som ska följa utarbetandet av förslaget.

När ett förslag är upptaget i kommissionens arbetsprogram, kan ansvarigt utskott besluta att utse en föredragande som ska följa utarbetandet av förslaget.

Ändring 5

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 44 – punkt 3

3. Innan det ansvariga utskottet påbörjar sin omröstning, ska det fråga kommissionen om den **har förberett en ståndpunkt** om initiativet **och** om så är fallet **uppmana kommissionen att tillkännage ståndpunkten inför** utskottet.

3. Innan det ansvariga utskottet påbörjar sin omröstning ska det fråga kommissionen om den **håller på att utarbeta ett yttrande** om initiativet. Om så är fallet **ska** utskottet **inte anta sitt betänkande förrän det har tagit emot kommissionens yttrande**.

Ändring 6

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 45 – punkt 2

2. Efter ett beslut om vilket förfarande som ska följas, och när artikel 46 inte ska tillämpas, ska utskottet bland sina ledamöter eller ständiga suppleanter utse en föredragande för förslaget till lagstiftningsakt, om detta inte redan har skett på grundval av det **årliga lagstiftnings- och** arbetsprogram som avses i artikel 35.

2. Efter ett beslut om vilket förfarande som ska följas, och när artikel 46 inte ska tillämpas, ska utskottet bland sina ledamöter eller ständiga suppleanter utse en föredragande för förslaget till lagstiftningsakt, om detta inte redan har skett på grundval av **kommissionens** arbetsprogram som överenskomits i enlighet med artikel 35.

Ändring 7

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 90 – punkt 1

1. Om avsikten är att inleda förhandlingar om ingående, förnyande eller ändring av internationella avtal, **däribland avtal inom särskilda områden som monetära frågor och handel**, kan det ansvariga utskottet besluta att utarbeta ett betänkande eller på annat sätt övervaka förfarandet och informera utskottsordförandekonferensen om det beslutet. Om lämpligt kan andra utskott uppmanas att avge yttranden i enlighet med artikel 49.1. Artiklarna 188.2, 50 eller 51 ska tillämpas i lämpliga fall.

1. Om avsikten är att inleda förhandlingar om ingående, förnyande eller ändring av internationella avtal kan det ansvariga utskottet besluta att utarbeta ett betänkande eller på annat sätt övervaka förfarandet och informera utskottsordförandekonferensen om det beslutet. Om lämpligt kan andra utskott uppmanas att avge yttranden i enlighet med artikel 49.1. Artiklarna 188.2, 50 eller 51 ska tillämpas i lämpliga fall.

Onsdagen den 20 oktober 2010

NUVARANDE LYDELSE

Ordförandena och föredragandena för det ansvariga utskottet och eventuella associerade utskott, ska gemensamt vidta åtgärder för att se till att **kommissionen utförligt informerar** parlamentet **om rekommendationerna avseende förhandlingsmandatet**, vid behov med beaktande av sekretess, **och förser parlamentet med** den information som avses i **punkterna 3 och 4**.

ÄNDRING

Ordförandena och föredragandena för det ansvariga utskottet och eventuella associerade utskott ska gemensamt vidta **lämpliga** åtgärder för att se till att parlamentet **förses med omedelbar, regelbunden och heltäckande information**, vid behov med beaktande av sekretess, **i alla skeden av förhandlingarna om och ingåendet av internationella avtal, även när det gäller förslagna och antagna förhandlingsdirektiv, samt** den information som avses i **punkt 3**

- **av kommissionen i enlighet med dess skyldigheter enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och dess åtaganden enligt ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen, samt**
- **av rådet i enlighet med dess skyldigheter enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.**

Ändring 8

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 90 – punkt 4

4. **Under förhandlingarna ska kommissionen och rådet regelbundet och utförligt informera ansvarigt utskott om hur förhandlingarna fortskrider, vid behov med beaktande av sekretess.**

utgår

Ändring 9

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 91

När **det åligger** kommissionen **och/eller rådet att**, i enlighet med **artikel 218.10 i** fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, **omedelbart och fullständigt informera** parlamentet ska detta ske genom ett uttalande i kammaren som ska följas av en debatt. Parlamentet kan utfärda rekommendationer i enlighet med artikel 90 eller 97 i arbetsordningen.

När kommissionen, i enlighet med **sina skyldigheter enligt** fördraget om Europeiska unionens funktionssätt **och ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen, informerar** parlamentet **och rådet om sin avsikt att föreslå provisorisk tillämpning eller ett tillfälligt upphävande av ett internationellt avtal** ska detta ske genom ett uttalande i kammaren som ska följas av en debatt. Parlamentet kan utfärda rekommendationer i enlighet med artikel 90 eller 97 i arbetsordningen.

Samma förfarande ska tillämpas när kommissionen informerar parlamentet om ett förslag till ståndpunkt som ska antas på unionens vägnar i ett organ som inrättats genom ett internationellt avtal.

Ändring 10

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 137 – punkt 1 – stycke 1

1. Före varje sammanträdesperiod ska talmanskonferensen upprätta ett förslag till föredragningslista på grundval av utskottsordförandekonferensens rekommendationer och med beaktande av det antagna **årliga lagstiftnings- och** arbetsprogram som avses i artikel 35.

1. Före varje sammanträdesperiod ska talmanskonferensen upprätta ett förslag till föredragningslista på grundval av utskottsordförandekonferensens rekommendationer och med beaktande av **kommissionens** arbetsprogram som överenskommit i enlighet med artikel 35.

Onsdagen den 20 oktober 2010

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Ändring 11**Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 193 – punkt 2 – tolkning av stycke 3a (nytt)**

Bestämmelserna i denna punkt ska tolkas i enlighet med punkt 50 i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen.

Ändring 12**Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga II – del A – punkt 3**

3. Frågor är inte tillåtliga om identiska eller liknande frågor har ställts och besvarats under de närmast föregående tre månaderna, såvida det inte har skett en förändring av situationen eller frågeställaren vill ha ytterligare information. I det första fallet ska en kopia av frågan och svaret överlämnas till frågeställaren.
3. Frågor är inte tillåtliga om identiska eller liknande frågor har ställts och besvarats under de närmast föregående tre månaderna, **eller om syftet med dem enbart är att få sådan information om uppföljningen av en specifik parlamentsresolution som kommissionen redan har gett i en skriftlig uppföljning**, såvida det inte har skett en förändring av situationen eller frågeställaren vill ha ytterligare information. I det första fallet ska en kopia av frågan och svaret överlämnas till frågeställaren.

Ändring 13**Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga III – punkt 3**

3. Om en identisk eller liknande fråga har ingetts och besvarats under de närmast föregående sex månaderna ska generalsekretariatet översända en kopia av den tidigare frågan och det tillhörande svaret till frågeställaren. Den nya frågan ska inte översändas såvida inte frågeställaren hänvisar till en betydande förändring av situationen eller efterfrågar ytterligare information.
3. Om en identisk eller liknande fråga har ingetts och besvarats under de närmast föregående sex månaderna, **eller om syftet med en fråga enbart är att få sådan information om uppföljningen av en specifik parlamentsresolution som kommissionen redan har gett i en skriftlig uppföljning**, ska generalsekretariatet översända en kopia av den tidigare frågan och det tillhörande svaret till frågeställaren. Den nya frågan ska inte översändas såvida inte frågeställaren hänvisar till en betydande förändring av situationen eller efterfrågar ytterligare information.

Ändring 14**Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga VIII – del A – punkt 5**

5. Påföljder: Vid fall av överträdelse skall utskottets ordförande, **efter att ha hört vice ordförandena, fastställa ett motiverat beslut om lämpliga påföljder (prickning, tillfällig uteslutning ur utskottet, förlängd eller permanent uteslutning ur utskottet).**
5. Påföljder: Vid fall av överträdelse skall utskottets ordförande **vidta åtgärder i enlighet med artiklarna 9.2, 152, 153 och 154.**

Berörd ledamot har rätt att inkomma med besvär mot detta beslut utan att det har upphävande verkan. Detta besvär skall gemensamt prövas av talmanskonferensen och berört utskotts presidium. Beslut skall fattas med majoritet av de avlagda rösterna och kan inte överklagas.

Kan det styrkas att en tjänsteman inte har respekterat tystnadsplikten skall de i tjänsteföreskrifterna fastställda påföljderna tillämpas.

Tisdagen den 19 oktober 2010

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Förande av statistik över gods och passagerarbefordran till sjöss ***I

P7_TA(2010)0358

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/42/EG om förande av statistik över gods- och passagerarbefordran till sjöss (KOM(2010)0065 – C7-0068/2010 – 2010/0041(COD))

(2012/C 70 E/14)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2010)0065),
  - med beaktande av artiklarna 294.2 och 338.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0068/2010),
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 29 september 2010 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i EUF-fördraget,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A7-0217/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0041

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 19 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av direktiv 2009/42/EG om förande av statistik över gods- och passagerarbefordran till sjöss

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1090/2010.)

Tisdagen den 19 oktober 2010

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Nordjylland/Danmark

P7_TA(2010)0359

Europaparlamentets resolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/001 DK/Nordjylland från Danmark) (KOM(2010)0451 – C7-0222/2010 – 2010/2163(BUD))

(2012/C 70 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0451 – C7-0222/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0270/2010), och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
  - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats för ansökningar om stöd från fonden som inges från och med den 1 maj 2009 och omfattar nu stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
  - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.
  - D. Danmark har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 951 uppsägningar vid 45 företag som är verksamma inom sektorn Nace rev 2 huvudgrupp 28 (tillverkning av maskiner och utrustning) i Nuts II-regionen Nordjylland.
  - E. Ansökan uppfyller kriterierna för stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 19 oktober 2010

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
2. Europaparlamentet påminner om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa för betalningsbemyndiganden utöver oanvända medel från Europeiska socialfonden, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att lämpliga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
6. Europaparlamentet konstaterar att om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska kunna utnyttjas så måste betalningsbemyndiganden överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brutit allvarligt i samband med genomförandet av ramprogrammen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris som kraftigt borde ökat behovet av sådant stöd.
7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
8. Europaparlamentet välkomnar det nya formatet för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterierna för stöd och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
9. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 19 oktober 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av ...

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/001 DK/Nordjylland från Danmark)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktar sig till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att utnyttja medel från fonden upp till ett högsta belopp på 500 miljoner EUR per år.
- (4) Danmark lämnade den 22 januari 2010 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar inom sektorn Tillverkning av övriga maskiner i Nordjylland, och kompletterade ansökan med upplysningar fram till den 28 april 2010. Ansökan uppfyller villkoren för ekonomiskt stöd i artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 7 521 359 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att bevilja det ekonomiska stöd som Danmark ansökt om.

HÄRIGENOM BESLUTAS FÖLJANDE:

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 7 521 359 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 19 oktober 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: NXP Semiconductors/Nederländerna

P7_TA(2010)0360

Europaparlamentets resolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/011 NL/NXP Semiconductors från Nederländerna) (KOM(2010)0446 – C7-0210/2010 – 2010/2141(BUD))

(2012/C 70 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0446 – C7-0210/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av brevet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0269/2010), och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
  - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
  - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 19 oktober 2010

- D. Nederländerna har ansökt om ekonomiskt bidrag till följd av 512 uppsägningar vid företaget NXP Semiconductors Netherlands som är verksamt inom elektroniksektorn i Nuts II-regionerna Gelderland och Eindhoven.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
  2. Europaparlamentet påminner om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
  3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
  4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
  5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa för betalningsbemyndiganden utöver oanvända medel från Europeiska socialfonden, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att tillbörliga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
  6. Europaparlamentet konstaterar att, för att utnyttja Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för detta fall, kommer betalningsbemyndiganden överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brustit allvarligt i samband med genomförandet av ramprogrammen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris som kraftigt borde öka behovet av sådant stöd.
  7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
  8. Europaparlamentet välkomnar det nya formatet för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterierna för stöd och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
  9. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
  10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 19 oktober 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av ...

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/011 NL/NXP Semiconductors från Nederländerna)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

och av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett högsta belopp på 500 miljoner EUR per år.
- (4) Nederländerna lämnade den 26 mars 2010 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar vid företaget NXP Semiconductors Netherlands BV, och kompletterade ansökan med ytterligare uppgifter fram till den 3 juni 2010. Ansökan uppfyller villkoren för ekonomiskt stöd i artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 1 809 434 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att bevilja det ekonomiska stöd som Nederländerna ansökt om.

HÄRIGENOM BESLUTAS FÖLJANDE:

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 1 809 434 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 19 oktober 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Qimonda/Portugal

P7_TA(2010)0361

Europaparlamentets resolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2009/023 PT/Qimonda från Portugal) (KOM(2010)0452 – C7-0223/2010 – 2010/2164(BUD))

(2012/C 70 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0452 – C7-0223/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0271/2010), och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
  - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats för ansökningar om stöd från fonden som inges från och med den 1 maj 2009 och omfattar nu stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
  - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 19 oktober 2010

- D. Portugal har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 839 uppsägningar vid företaget Qimonda AG, ett multinationellt bolag som är verksamt inom elektroniksektorn i Nuts II-regionen Norte.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
  2. Europaparlamentet påminner om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
  3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
  4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
  5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa för betalningsbemyndiganden utöver oanvända medel från Europeiska socialfonderna, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att lämpliga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
  6. Europaparlamentet konstaterar att om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska kunna utnyttjas så måste betalningsbemyndiganden överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brustit allvarligt i samband med genomförandet av ramprogrammen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris som kraftigt borde ökat behovet av sådant stöd.
  7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
  8. Europaparlamentet välkomnar det nya formatet för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterierna för stöd och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
  9. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
  10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 19 oktober 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av ...

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2009/023 PT/Qimonda från Portugal)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktar sig till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att utnyttja medel från fonden upp till ett högsta belopp på 500 miljoner EUR per år.
- (4) Portugal lämnade den 17 december 2009 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar vid företaget Qimonda Portugal S.A. och kompletterade ansökan med uppgifter fram till den 28 april 2010. Ansökan uppfyller villkoren för ekonomiskt stöd i artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 2 405 671 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att bevilja det ekonomiska stöd Portugal ansökt om.

HÄRIGENOM BESLUTAS FÖLJANDE:

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 2 405 671 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1

Tisdagen den 19 oktober 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Cataluña automoción/Spanien

P7_TA(2010)0362

Europaparlamentets resolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/002 ES/Cataluña automoción) (KOM(2010)0453 – C7-0224/2010 – 2010/2165(BUD))

(2012/C 70 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0453 – C7-0224/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0272/2010), och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
  - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats för ansökningar om stöd från fonden som inges från och med den 1 maj 2009 och omfattar nu stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
  - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 19 oktober 2010

- D. Spanien har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 1 429 uppsägningar vid 23 företag som är verksamma inom sektorn Nace rev 2 huvudgrupp 29 (tillverkning av motorfordon, släpvagnar och påhängsvagnar) i Nuts II-regionen Katalonien.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
  2. Europaparlamentet påminner om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
  3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
  4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
  5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa betalningsanslag till oanvända medel från Europeiska socialfonden, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att lämpliga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
  6. Europaparlamentet konstaterar att om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska kunna utnyttjas så måste betalningsbemyndiganden överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brustit allvarligt i samband med genomförandet av ramprogrammen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris som kraftigt borde ökat behovet av sådant stöd.
  7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
  8. Europaparlamentet välkomnar det nya formatet för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterierna för stöd och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkännts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
  9. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
  10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 19 oktober 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av ...

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/002 ES/Cataluña automoción)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag

och av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge ytterligare stöd till personer som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar i världshandelsmönstret, i synnerhet för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden utvidgades för ansökningar som lämnades från den 1 maj 2009 till att omfatta stöd för arbetstagare som sagts upp till följd av den globala ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att utnyttja medel från fonden inom den årliga övre gränsen på 500 miljoner EUR.
- (4) Spanien lämnade den 29 januari 2010 in en ansökan om att utnyttja fonden mot bakgrund av uppsägningarna vid 23 företag som är verksamma i Nace rev. 2-huvudgrupp 29 (tillverkning av motorfordon, släpvagnar och påhängsvagnar) i en och samma Nuts II-region, Cataluña (ES51). Ansökan kompletterades med ytterligare uppgifter fram till den 26 april 2010. Ansökan uppfyller villkoren för ekonomiskt stöd i artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 2 752 935 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att tillhandahålla ett ekonomiskt bidrag för den ansökan som Spanien lämnat in.

HÄRIGENOM BESLUTAS FÖLJANDE:

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 2 752 935 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 19 oktober 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlaments vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Kontroll- och tillsynsplan för det område som omfattas av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten ***I

P7_TA(2010)0363

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av en kontroll- och tillsynsplan för det område som omfattas av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten (KOM(2009)0151 – C7-0009/2009 – 2009/0051(COD))

(2012/C 70 E/19)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2009)0151),
- med beaktande av artikel 37 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0009/2009),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lisabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
- med beaktande av artiklarna 294.3 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 17 mars 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A7-0260/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma förklaringar som bifogas denna resolution.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Tisdagen den 19 oktober 2010

P7_TC1-COD(2009)0051

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 19 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om fastställande av en kontroll- och tillsynsplan för det område som omfattas av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2791/1999

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1236/2010.)

BILAGA

Uttalanden om artikel 51

Europaparlamentet, rådet och kommissionen noterar att varje icke-väsentlig bestämmelse i den grundläggande lagstiftningsakten, som återfinns i artikel 51 i förordningen (delegering av befogenhet), när som helst i framtiden ur en politisk synvinkel kan bli en väsentlig del av Neafc:s nuvarande kontroll- och tillsynsplan. I ett sådant fall påminner Europaparlamentet, rådet och kommissionen om att båda lagstiftarna, dvs. rådet och Europaparlamentet, har rätt att omedelbart invända mot kommissionens förslag till delegerad akt eller återkalla delegeringen av befogenhet i enlighet med artikel 48 och artikel 49 i förordningen.

Rådet och parlamentet är överens om att även om en bestämmelse i förordningen om Neafc:s kontroll- och tillsynsplan anses vara en icke-väsentlig del och nu återfinns i artikel 51, innebär det inte i sig att en sådan bestämmelse av lagstiftaren automatiskt kommer att anses vara en icke-väsentlig del i framtida förordningar.

Europaparlamentet, rådet och kommissionen förklarar att bestämmelserna i denna förordning inte ska påverka institutionernas eventuella framtida ståndpunkter när det gäller genomförandet av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller av enskilda lagstiftningsakter som innehåller sådana bestämmelser.

Godkännande av ändringen av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordatlantens västra del ***

P7_TA(2010)0364

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till rådets beslut om godkännande, på Europeiska unionens vägnar, av ändringen av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordatlantens västra del (11076/2010 – C7-0181/2010 – 2010/0042(NLE))

(2012/C 70 E/20)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (11076/2010),
- med beaktande av rådets begäran om parlamentets godkännande i enlighet med artikel 43.2, i förening med artikel 218.6 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0181/2010),
- med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
- med beaktande av rekommendationen från fiskeriutskottet (A7-0262/2010).

1. Europaparlamentet godkänner ändringen av konventionen.

Onsdagen den 20 oktober 2010

2. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att, innan förhandlingar inleds om revidering av regler inom ramen för de regionala fiskerierorganisationerna som EU ska genomföra, inrätta de system som krävs för att säkerställa att parlamentets observatörer kan delta i dessa förhandlingar på lämpligt sätt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Fiskerierorganisationen för Nordatlantens västra del.

Budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget med avseende på den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ***I

P7_TA(2010)0368

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget med avseende på den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (KOM(2010)0085 – C7-0086/2010 – 2010/0054(COD))

(2012/C 70 E/21)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0085),
  - med beaktande av artikel 294.2 och artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0086/2010),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av revisionsrättens yttrande av den 29 april 2010 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 13 oktober 2010 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av de gemensamma överläggningar som budgetutskottet och budgetkontrollutskottet hållit i enlighet med artikel 51 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och budgetkontrollutskottet samt yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, utskottet för internationell handel och utskottet för konstitutionella frågor (A7-0263/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 145, 3.6.2010, s. 4.

Onsdagen den 20 oktober 2010

P7_TC1-COD(2010)0054

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 20 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr .../2010 om ändring av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, med avseende på den europeiska avdelningen för yttre åtgärder

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU, Euratom) nr 1081/2010.)

BILAGA

Kommissionens uttalande

"Kommissionen kommer att ta upp frågan om Europeiska utvecklingsfonden med avsikten att integrera den i unionens budget inom ramen för sina förslag beträffande nästa fleråriga budgetram."

Ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna ***I

P7_TA(2010)0369

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna (KOM(2010)0309 – C7-0146/2010 – 2010/0171(COD))

(2012/C 70 E/22)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0309),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0146/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta ⁽¹⁾,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 oktober 2010 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

⁽¹⁾ EUT L 201, 3.8.2010, s. 30.

Onsdagen den 20 oktober 2010

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, budgetutskottet och budgetkontrollutskottet (A7-0288/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet tar del av uttalandena av kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionens uttalande, vilka bifogas denna resolution.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0171

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 20 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr .../2010 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU, Euratom) nr 1080/2010.)

BILAGA

Uttalande från den höga representanten vad avser den geografiska balansen inom utrikestjänsten

”Den höga representanten fäster största vikt vid att rekrytering sker över största möjliga geografiska område bland medborgarna i unionens medlemsstater, och vid att säkerställa att utrikestjänsten på lämpligt och ändamålsenligt sätt består av medborgare från alla medlemsstater.

Utrikestjänsten bör fullt ut dra nytta av mångfalden och rikedomen i de erfarenheter och den expertis som utvecklats hos de olika utrikesförvaltningarna inom unionen.

Den höga representanten kommer att utnyttja alla befintliga möjligheter vid tillämpningen av utrikestjänstens tillsättningsförfarande för att dessa mål ska kunna uppnås. Hon kommer att ägna ett avsnitt åt frågan i sin årliga rapport om tjänstetillsättningen vid utrikestjänsten.”

Uttalande från den höga representanten vad avser könsfördelningen inom utrikestjänsten

”Den höga representanten fäster största vikt vid att främja en god könsfördelning i samband med tjänstetillsättningen vid utrikestjänsten.

Ett centralt inslag i främjandet av en god könsfördelning består i att uppmantra kvinnor att söka tjänster vid utrikestjänsten och att undanröja hinder i detta avseende. På grundval av erfarenheterna från tillsättningsförfarandet i samband med 2010 års rotation bland delegationscheferna kommer utrikestjänsten att undersöka hur man på ett bättre sätt kan ta hänsyn till de ofta icke-linjära mönstren vid ansökningar från kvinnor i framtida tillsättningsförfaranden och hur andra eventuella hinder kan undanröjas. Den höga representanten kommer även att hämta bästa metoder från de nationella diplomattjänsterna och i möjligaste mån tillämpa dem inom utrikestjänsten.

Onsdagen den 20 oktober 2010

Den höga representanten kommer att till fullo utnyttja de möjligheter som anges i artikel 1d.2 och 1d.3 i tjänsteföreskrifterna när det gäller att främja anställningen av kvinnor vid utrikestjänsten.

Den höga representanten kommer att ägna ett avsnitt åt frågan om könsfördelning i sin årliga rapport om tjänsteställningen vid utrikestjänsten.”

Uttalande från kommissionen med beaktande av artikel 95.2 i tjänsteföreskrifterna

”Om kommissionen avger ett negativt yttrande om en person på förteckningen över sökande, ska detta vederbörligen motiveras för den höga representanten.”

Europeiska unionens ändringsbudget nr 6/2010 för budgetåret 2010, avsnitt II – Europeiska rådet och rådet, avsnitt III – Kommissionen, avsnitt X – Europeiska utrikestjänsten

P7_TA(2010)0370

Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 6/2010 för budgetåret 2010, avsnitt II – Europeiska rådet och rådet, avsnitt III – Kommissionen, avsnitt X – Europeiska utrikestjänsten (13475/2010 – C7-0262/2010 – 2010/2094(BUD))

(2012/C 70 E/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 314, och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,
- med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 37 och 38,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010, slutgiltigt antagen den 17 december 2009 ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾,
- med beaktande av förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 6/2010 för budgetåret 2010 som kommissionen lade fram den 17 juni 2010 (KOM(2010)0315),
- med beaktande av rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 6/2010 som rådet fastställde den 13 september 2010 (13475/2010 – C7-0262/2010),
- med beaktande artikel 75b och 75e i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0283/2010).

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 64, 12.3.2010.

⁽³⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- A. Denna ändringsbudget är den tredje och sista delen av den lagstiftning som krävs för att genomföra den politiska överenskommelse och efterföljande rådsbeslut om inrättande av Europeiska utrikestjänsten (nedan kallad utrikestjänsten), där de andra två delarna utgörs av en modifiering av budgetförordningen och tjänsteförteckningen.
- B. Upprättandet av utrikestjänsten måste vägledas av principerna om kostnadseffektivitet, budgetneutralitet samt sund och effektiv förvaltning, samtidigt som man fullt ut tar hänsyn till den ekonomiska krisens effekter för de offentliga finanserna och behovet av budgetåtstramning.
- C. Man måste göra allt för att undvika eventuella överlappningar och potentiella behörighetskonflikter, särskilt eftersom detta inte bara skulle leda till en mindre effektiv extern politik, utan också till en ineffektiv användning av knappa budgetresurser.
- D. Behoven under 2011 täcks av ändringsskrivelse 1/2010 till budgeten för 2011, och kommer att införlivas i budgetförslaget för den allmänna budgeten för det året.
- E. Den största delen av de resurser som behövs kommer helt enkelt att överföras från avsnitten för Europeiska rådet och rådet samt kommissionen, men ett begränsat belopp för nya resurser i form av personal och kontraktsanställd personal begärs också.
- F. Detta förslag till ändringsbudget nr 6/2010 syftar till att formellt föra in denna budgetändring i budgeten för 2010, inklusive ett nytt och särskilt avsnitt X, vilket är en del av den politiska överenskommelsen.
- G. Parlamentets behörighet avseende ansvarsfriheten för budgetgenomförandet måste upprätthållas.
- H. Det förtjänar att ytterligare en gång upprepas att det är avgörande för EU att kunna utnyttja hela vidden av sina externa instrument inom ramen för en sammanhållen struktur, och det politiska syftet med denna resolution är att se till att det skapas medel i budgeten för 2010 för att bygga upp de första delarna av en sådan struktur.
- I. Rådet antog sin ståndpunkt den 13 september 2010.
1. Europaparlamentet har tagit del av förslaget till ändringsbudget nr 6/2010.
  2. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 6/2010 utan ändringar och uppdrar åt talmannen att förklara ändringsbudget nr 6/2010 slutgiltigt antagen samt att se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till övriga berörda institutioner och organ.
-

Onsdagen den 20 oktober 2010

Europeiska unionens ändringsbudget nr 3/2010 för budgetåret 2010, avsnitt III – kommissionen - Stödåtgärder för bananer

P7_TA(2010)0371

Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 3/2010 för budgetåret 2010, avsnitt III – kommissionen (13472/2010 – C7-0263/2010 – 2010/2048(BUD))

(2012/C 70 E/24)

Europaparlamentet avger denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 310 och 314 och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,
- med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾, särskilt artikel 37,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010, slutgiltigt antagen den 17 december 2009 ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾,
- med beaktande av förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 3/2010, för budgetåret 2010, som kommissionen lade fram den 8 april 2010 (KOM(2010)0149),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av flexibilitetsmekanismen, som kommissionen lade fram den 8 april 2010 (KOM (2010)0150),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete som kommissionen lade fram den 17 mars 2010 (KOM(2010)0102),
- med beaktande av rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 3/2010, som rådet fastställde den 13 september 2010 (13472/2010 – C7-0263/2010),
- med beaktande artikel 75b i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0281/2010).

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 64, 12.3.2010.

⁽³⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- A. Kommissionen föreslår en ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 ⁽¹⁾ för att möjliggöra en finansiering av stödåtgärder för bananer åren 2010–2013, med en sammanlagd budget på 190 miljoner EUR, med möjlighet att lägga till ytterligare 10 miljoner EUR, om marginalerna tillåter.
- B. I förslaget till årlig fördelning av det finansiella bidraget till stödåtgärderna för bananer anges ett belopp på 75 miljoner EUR under 2010.
- C. Den tillgängliga marginalen under rubrik 4 är endast 875 530 EUR på grund av behovet av att under 2010 i ökad utsträckning finansiera EU:s prioriteringar i rollen som global aktör.
- D. Huvuddelen av detta finansiella stöd under 2010 härrör från omfördelningar inom rubrik 4 i budgeten (55,8 miljoner EUR av 75 miljoner EUR).
- E. Den föreslagna omfördelningen påverkar mekanismer och åtgärder som EU och i synnerhet Europaparlamentet har fastställt vara av stort intresse.
- F. Behovet av finansiellt stöd till stödåtgärder för bananer var inte känt när den nuvarande fleråriga budgetramen antogs.
- G. De tidigare budgetförfarandena har visat vilket extremt tryck denna rubrik varit utsatt för.
- H. EU:s finansiella stöd till de AVS-länder som exporterar bananer, vilka påverkats av liberaliseringen av systemet med mest gynnad nation inom ramen för WTO, bör inte ifrågasättas och budgetsatsningen inte skjutas upp.
- I. Parlamentet är redo att genom förlikning förhandla med budgetmyndighetens andra gren.
- J. Den återstående marginalen på 875 530 EUR kan användas för finansiering av stödåtgärden för bananer.
1. Europaparlamentet har tagit del av förslaget till ändringsbudget nr 3/2010 och rådets ståndpunkt.
  2. Europaparlamentet påminner om sin principiella ståndpunkt att nya prioriteringar bör finansieras med nya anslag.
  3. Europaparlamentet anser att finansieringen av stödåtgärder för bananer uppfyller villkoren i punkt 27 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om utnyttjande av flexibilitetsmekanismen.
  4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett nytt förslag för mobilisering av flexibilitetsmekanismen för den återstående delen på 74 124 470 EUR.
  5. Europaparlamentet har beslutat att ändra rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 3/2010 i enlighet med följande.
  6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution tillsammans med ändringsförslaget till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

Ändring 1

AVSNITT III Kommissionen

	2010 års budget		Europeiska kommissionen FÄB 3/2010		Rådets ståndpunkt		Europaparlamentets ändringsförslag		Nytt belopp	
			Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.
07 02 04 Förberedande åtgärd – Miljöövervakning av Svartahavsbäckenet										
Anslag	2 000 000	2 000 000	500 000	2 000 000	500 000	2 000 000	1 500 000	0	2 000 000	2 000 000
Reserv										

	2010 års budget		Europeiska kommissionen FÄB 3/2010		Rådets ståndpunkt		Europaparlamentets ändringsförslag		Nytt belopp	
			Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.
19 06 08 Beredningsplaner med avseende på den finansiella och ekonomiska krisen i utvecklingsländer.										
Anslag	3 000 000	2 000 000	500 000	2 000 000	500 000	2 000 000	2 500 000	0	3 000 000	2 000 000
Reserv										

	2010 års budget		Europeiska kommissionen FÄB 3/2010		Rådets ståndpunkt		Europaparlamentets ändringsförslag		Nytt belopp	
			Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.
19 09 01 Samarbete med utvecklingsländer i Latinamerika										
Anslag	356 268 000	306 484 268	355 268 000	306 484 268	355 268 000	306 484 268	1 000 000	0	356 268 000	306 484 268
Reserv										

	2010 års budget		Europeiska kommissionen FÄB 3/2010		Rådets ståndpunkt		Europaparlamentets ändringsförslag		Nytt belopp	
			Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.
19 10 01 01 Samarbete med utvecklingsländer i Asien										
Anslag	523 450 000	483 097 103	521 450 000	483 097 103	521 450 000	483 097 103	2 000 000	0	523 450 000	483 097 103
Reserv										

	2010 års budget		Europeiska kommissionen FÄB 3/2010		Rådets ståndpunkt		Europaparlamentets ändringsförslag		Nytt belopp	
			Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.

21 02 01 Livsmedelssäkerhet

Anslag	238 766 452	190 000 000	237 766 452	190 000 000	237 766 452	190 000 000	1 000 000	0	238 766 452	190 000 000
Reserv										

	2010 års budget		Europeiska kommissionen FÄB 3/2010		Rådets ståndpunkt		Europaparlamentets ändringsförslag		Nytt belopp	
			Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.

21 05 01 01 Hälso- och sjukvård

Anslag	45 885 491	16 271 430	44 885 491	16 271 430	44 885 491	16 271 430	1 000 000	0	45 885 491	16 817 430
Reserv										

	2010 års budget		Europeiska kommissionen FÄB 3/2010		Rådets ståndpunkt		Europaparlamentets ändringsförslag		Nytt belopp	
			Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.

21 05 01 06 Förberedande åtgärd för läkemedelsanknuten tekniköverföring till förmån för utvecklingsländerna

Anslag	3 300 000	3 000 000	p.m	3 000 000	p.m	3 000 000	3 300 000	0	3 300 000	3 000 000
Reserv										

	2010 års budget		Europeiska kommissionen FÄB 3/2010		Rådets ståndpunkt		Europaparlamentets ändringsförslag		Nytt belopp	
			Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.

21 06 03 Anpassningsstöd till länder som omfattas av sockerprotokollet

Anslag	175 756 786	80 000 000	151 432 316	80 000 000	151 432 316	80 000 000	24 324 470	0	175 756 786	80 000 000
Reserv										

Onsdagen den 20 oktober 2010

	2010 års budget		Europeiska kommissionen FÄB 3/2010		Rådets ståndpunkt		Europaparlamentets ändringsförslag		Nytt belopp	
			Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.
21 07 04 Råvaruavtal										
Anslag	4 600 000	4 600 000	2 800 000	4 600 000	2 800 000	4 600 000	1 800 000	1 800 000	4 600 000	4 600 000
Reserv										

	2010 års budget		Europeiska kommissionen FÄB 3/2010		Rådets ståndpunkt		Europaparlamentets ändringsförslag		Nytt belopp	
			Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.	Åtag.	Betaln.
21 02 03 Snabbinsatsmekanism för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna										
Anslag	162 700 000	342 700 000	145 300 000	342 700 000	145 300 000	342 700 000	17 400 000	0	162 700 000	342 700 000
Reserv										

NOMENKLATUREN:

Oförändrad

ANMÄRKNINGAR:

Oförändrad

MOTIVERING

Se parlamentets resolution om rådets ståndpunkt.

_____

Onsdagen den 20 oktober 2010

Parlamentets ståndpunkt om förslaget till budget för budgetåret 2011 så som det ändrats av rådet – alla avsnitt

P7_TA(2010)0372

Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2011 – alla avsnitt (12699/2010 – C7-0202/2010 – 2010/2001(BUD))

(2012/C 70 E/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
- med beaktande av rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2010 om prioriteringar för budgeten 2011, avsnitt III – kommissionen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 2010 om mandatet för trepartsmötet om förslaget till budget för 2011 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2011 som kommissionen lade fram den 27 april 2010 (KOM(2010)0300),
- med beaktande av rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens budget som rådet antog den 12 augusti 2010 (12699/2010 – C7-0202/2010),
- med beaktande av ändringsskrivelse nr 1/2011 till förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2011 som kommissionen lade fram den 15 september 2010,
- med beaktande av artikel 75b i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och yttrandena från övriga berörda utskott (A7-0284/2010).

⁽¹⁾ EUT L 163, 23.6.2007, s. 17.⁽²⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.⁽³⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0086.⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0205.

Onsdagen den 20 oktober 2010

AVSNITT III

Nyckelfrågor och prioriteringar för 2011 års budget

1. Europaparlamentet är helt övertygat om att budgetförfarandet under det nya fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) kräver fullständig politisk medverkan på hög nivå av samtliga berörda institutioner. Parlamentet betonar att avsikten med förlikningsförfarandet är att sammanjämka åsikterna hos budgetmyndighetens båda grenar och att den gemensamma texten om budgeten för 2011 fortfarande måste godkännas av de båda grenarna i enlighet med deras egna regler och artikel 314.7 i EUF-fördraget.
2. Europaparlamentet anser att det skriftliga förfarandet för antagandet av rådets ståndpunkt är synnerligen olämpligt för budgetförfarandet och kan ifrågasättas i avsaknad av ett offentligt och klart politiskt stöd av rådet på ministernivå för en grundläggande del av EU-lagstiftningen.
3. Europaparlamentet är dessutom ganska bekymrat över hur rådets ståndpunkt om budgetförslaget (BF) för 2011 ska bedömas, eftersom de antagna nedskärningarna inte motsvarar tydligt fastställda mål utan i stället verkar fördelas slumpvis och radikalt över hela budgeten. Godtyckliga nedskärningar av anslag är inte i linje med sund budgetering.
4. Europaparlamentet anser att ikraftträdandet av EUF-fördraget, som förstärker EU-politiken och skapar nya behörighetsområden – i synnerhet gemensam utrikes- och säkerhetspolitik, konkurrenskraft och innovation, energipolitik, rymd, turism, bekämpning av klimatförändringar, idrott och ungdom, socialpolitik samt rättsliga och inrikes frågor – innebär en "lissabonisering" av budgeten, och Europeiska unionen bör förses med de nödvändiga ekonomiska medlen för att nå sina mål och därför krävs det att budgetmyndighetens två grenar är samstämda och konsekventa när det gäller ökad finansiell kapacitet.
5. Europaparlamentet påminner om att budgeten uppgår till blygsamma 1 procent av BNI trots fler på varandra följande fördragsförändringar och utökade ansvarsområden överförda till unionsnivå. Parlamentet motsätter sig följaktligen de kännbara nedskärningar som rådet antagit.
6. Europaparlamentet förstår den oro som vissa delegationer i rådet uttryckt över att trycket på medlemsstaternas budgetar är särskilt stort för budgetåret 2011 och att besparingar är allt nödvändigare, men anser ändå att godtyckliga minskningar i betalningsbemyndigandena inte ligger i linje med sund budgetering och att godtyckliga minskningar i åtagandebemyndigandena dessutom äventyrar genomförandet av unionens redan överenskomna åtgärder och program.
7. Europaparlamentet påminner dessutom både rådet och kommissionen om sin resolution av den 29 mars 2007 om framtiden för EU:s egna medel⁽¹⁾, i vilken parlamentet underströk att det nuvarande systemet för EU:s egna medel – där 70 procent av unionens inkomster kommer direkt från de nationella budgetarna – gör att bidrag till Europeiska unionen uppfattas som en ytterligare börda på de nationella budgetarna. Parlamentet är helt övertygat om att EU-institutionerna bör komma överens om en entydig och bindande tidsplan för att ena sig om ett nytt system för egna medel innan den kommande fleråriga budgetramen för perioden efter 2013 träder i kraft. Parlamentet är berett att utforska alla möjliga vägar i detta hänseende.
8. Europaparlamentet påminner återigen om att EU-budgeten på intet sätt bör uppfattas och bedömas som en finansiell post som bara tillkommer som en börda på nationella budgetar, utan i stället ska uppfattas som en möjlighet att sätta fart på de initiativ och investeringar som är av intresse och har ett mervärde för EU som helhet och som i de flesta fall beslutats inom ramen för medbeslutandeförfarandet av parlamentet och rådet och sålunda legitimerats även på nationell nivå. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna att fastställa en lämplig mekanism för att utvärdera och bedöma "kostnaden för icke-Europa", som skulle åskådliggöra de besparingar i nationella budgetar som blir följderna av att resurser sammanförs.
9. Europaparlamentet upprepar att EU-budgeten som ett komplement till nationella budgetar och den kraft den skapar inte bör hindras och tyglas genom godtyckliga minskningar som utgör en oändligt liten del (mindre än 0,02 procent) jämfört med de 27 medlemsstaternas sammantagna budgetar.

⁽¹⁾ EUT C 27 E, 31.1.2008, s. 214.

Onsdagen den 20 oktober 2010

10. Europaparlamentet påminner om att parlamentet har fastställt ungdoms-, utbildnings- och rörlighetsrelaterad politik som en av sina viktigaste prioriteringar, bland andra som nämndes i parlamentets resolution om mandatet för trepartsmötet, vilken antogs i juni 2010, för 2011 års budget, eftersom de är grundläggande och nödvändiga delar av EU-strategin för ekonomisk återhämtning och Europa 2020-strategin. Parlamentet betonar att den föreslagna ökningen av anslagen för ett utvalt antal budgetpunkter tjänar både kort- och långsiktiga strategier för EU:s framtid.
11. Europaparlamentet upprepar sin bestämda övertygelse om att finansieringen av EU-åtgärderna noggrant bör övervakas så att man undviker utgifter som inte har ett tydligt och identifierbart mål, mot bakgrund av den brist på medel och den globala lågkonjunktur som råder, och under beaktande av att EU-budgeten har ett europeiskt mervärde, eftersom den är ett uttryck för solidaritet och effektivitet genom att den sammanför ekonomiska resurser som annars skulle vara utspridda på nationell, regional och lokal nivå. Parlamentet betonar också att en överväldigande del av EU:s budgetutgifter stöder långsiktiga investeringar som är nödvändiga för att stimulera EU:s ekonomiska tillväxt.
12. Europaparlamentet påpekar att de marginaler som härrör från den fleråriga budgetramen inte möjliggör ett verkligt handlingsutrymme, särskilt i underrubrikerna 1a och 3b samt rubrik 4, och reducerar EU:s förmåga att reagera på politiska förändringar och oförutsedda behov samtidigt som prioriteringarna bibehålls. Parlamentet påpekar att omfattningen av de utmaningar som EU står inför skulle kräva medel långt utöver de nuvarande taken i den fleråriga budgetramen. Parlamentet påminner i detta hänseende om att en grundläggande budgetöversyn absolut är nödvändig och att en omedelbar revidering av taken i den nuvarande fleråriga budgetramen samt vissa bestämmelser i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning har blivit oundviklig genom de olika utmaningar och nya prioriteringar som uppstått.
13. Europaparlamentet uppmanar rådet att till fullo beakta de entydiga villkor som framförs i parlamentets resolution av den 22 september 2010 om förslaget till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2007-2013 (KOM(2010)0072 – 2010/0048(APP))⁽¹⁾ och som kommer att ligga till grund för parlamentets godkännande av den nya förordningen om den fleråriga budgetramen, vilket föreskrivs i EUF-fördraget.
14. Europaparlamentet påminner om att finansieringen av parlamentets prioriteringar och de nya politikområden som följer av fördragets ikraftträdande har blivit omöjlig på grund av taken i den fleråriga budgetramen. För att underlätta förhandlingarna om 2011 års budget i förlikningskommittén har parlamentet, till priset av kännbara kompromisser, föreslagit en finansiering som rymmer under taken för dessa politikområden. Detta kan dock åstadkommas endast genom en minskning av anslagen till andra specifika och noggrant utvalda budgetposter.
15. Europaparlamentet stöder helhjärtat inrättandet i EU-budgeten av en garantifond som knyts till EU-mekanismen för finansiell stabilisering. Parlamentet insisterar på att budgetmyndighetens båda grenar ska medverka i besluten om att utnyttja denna mekanism. Parlamentet begär att eventuella budgetbehov knutna till denna mekanism bör finansieras genom en revidering för detta ändamål av den nuvarande fleråriga budgetramen 2007-2013 eller det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 i syfte att se till att en tillräcklig medverkan från budgetmyndighetens sida garanteras i tid.
16. När det gäller betalningsbemyndiganden vägrar Europaparlamentet att betrakta ett totalbelopp i rådets ståndpunkt som ett slutligt mål vilket man kommit fram till genom minskningar och öknningar av utgifterna under olika budgetposter utan ingående bedömningar av de verkliga behoven.
17. Europaparlamentet påminner om att denna rådets metod kan påverka genomförandegraden för åtaganden för samma år genom att den dämpar takten för undertecknandet av nya avtal, särskilt under det sista kvartalet och därför stör EU-programmens fleråriga livscykel.
18. Europaparlamentet intar den generella ståndpunkten att administrativa utgifter för stöd av EU-program inte bör skäras ned, eftersom de garanterar ett snabbt genomförande av de sistnämnda samt deras kvalitet och adekvata övervakning. Därför återinförs alla rådets nedskurna belopp när det gäller budgetposterna för administration av dessa program.

(1) Antagna texter, P7_TA(2010)0328.

Onsdagen den 20 oktober 2010*Underrubrik 1a*

19. Europaparlamentet påminner om att EP:s övergripande prioriteringar för 2011 års budget, nämligen ungdom, utbildning och rörlighet, inom olika politikområden kräver sektorsövergripande riktade investeringar för att främja EU:s tillväxt och utveckling. Parlamentet slår därför fast att den avser öka anslagen för samtliga program knutna till dessa prioriteringar, nämligen Livslångt lärande, Människor och Erasmus Mundus.

20. Europaparlamentet anser i synnerhet att ungdomars sysselsättningsrörlighet är ett nyckelinstrument för att garantera att en konkurrenskraftig och dynamisk arbetsmarknad utvecklas i Europa och som sådan behöver hjälpas fram. Parlamentet ställer sig därför positivt till att öka anslagen för det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar och stöder i detta syfte helhjärtat att den förberedande åtgärden "Ditt första Eures-jobb" inleds, vilket syftar till att hjälpa unga människor att komma in på arbetsmarknaden eller få tillträde till specialiserade jobb i en annan medlemsstat, såsom ett första steg mot ett specifikt icke-akademiskt program för ungdomsrörlighet.

21. Europaparlamentet erkänner det mervärde som den EU-finansierade forskningen utgör, vilken driver på separata nationella insatser och investeringar på forskningsområdet, särskilt energiforskning, även på området för förnybar energi, och den centrala roll som spelas av små och medelstora företag när det gäller Europas tillväxt och sysselsättning. Parlamentet upprepar därför sitt stöd till ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, och särskilt programmen för entreprenörskap och innovation och intelligent energi, genom att öka åtagande- och betalningsbemyndigandena för ett utvalt antal budgetposter. Ett smidigt genomförande av programmen för forskning och utveckling bör garanteras för att undvika överföring av anslag i slutet av budgetperioden bort från deras avsedda användning.

22. Europaparlamentet är extremt oroat över bristen på tillgängliga resurser för politik som är central för konkurrenskraften för tillväxt och sysselsättning och av försämringen av denna situation p.g.a. den kommande finansieringen av Europa 2020-strategin. Parlamentet påminner om att investeringar på områden som utbildning, forskning, innovation, transport (särskilt TEN-T) och turism har en mycket viktig roll att spela när det gäller att skapa tillväxt och sysselsättning.

23. Europaparlamentet anser att det är av yttersta vikt att de nyligen inrättade Europeiska finansmyndigheterna från början finansieras på ett ordentligt och tillräckligt sätt som gör att de kan bidra till stabiliteten i det europeiska och det internationella finanssystemet.

24. Europaparlamentet är övertygat om att finansieringen av Euratom – Gemensamt företag för Iter bör ses över mot bakgrund av kommissionens förslag om finansieringen av Iter för åren 2012 och 2013. Parlamentet är inte berett att acceptera omfördelning inom det befintliga sjunde ramprogrammet för forskning för att finansiera ökande finansiella behov som inte längre ligger i linje med det ursprungliga förslaget. Mot bakgrund av förseningarna i genomförandet och i syfte att inleda förhandlingar med rådet om den framtida finansieringen av Iter, anser parlamentet därför att en minskning med 47 miljoner EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden för budgetpost 08 20 02 är det lämpligaste budgetalternativet.

25. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag om att införa betalningsbemyndiganden under rubriken för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, i syfte att underlätta de finansiella förfarandena i samband med ansökningar som godkänts av budgetmyndighetens två grenar. Därför införs standardvärdet i vetskap om att det kan vara otillräckligt för behoven 2011.

26. Europaparlamentet är övertygat om att ett strategiskt perspektiv på Europas energisituation behövs. Kommissionen har inrättat en strategisk plan för energiteknik (SET-plan) som fortfarande befinner sig under oklara finansiella förutsättningar. Parlamentet har därför inrättat p.m.-budgetposter för flera områden i SET-planen som snart bör bli aktiva.

Underrubrik 1b

27. Europaparlamentet konstaterar att rådets ståndpunkt inte ändrar kommissionens förslag när det gäller åtaganden, och betonar att denna ståndpunkt om åtagandebemyndigandena är helt i linje med anslagen i den fleråriga budgetramen, med beaktande av den tekniska justeringen av budgetramen för 2011, enligt punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 17 juni 2006.

Onsdagen den 20 oktober 2010

28. Europaparlamentet beklagar rådets restriktiva synsätt på betalningsbemyndigandena, som skars ned med 1 075 miljoner EUR (hälften av dem för slutförandet av programperioden 2006-2010) jämfört med kommissionens prognos för betalningsbehoven 2011. Parlamentet betonar att man redan hade bedömt det sistnämnda som eventuellt underskattat och att rådets tillvägagångssätt kan riskera att programmets genomförande inte kommer i kapp efter sin långsamma start i början av perioden 2007–2013, liksom de senaste ändringarna i lagstiftningen som Europaparlamentet och rådet kommit överens om inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa.

29. Europaparlamentet återställer därför rådets nedskärningar i betalningsbemyndiganden till nivån i budgetförslaget, samtidigt som det håller fast vid sin ursprungliga ståndpunkt att kommissionen och rådet snabbt bör lägga fram och anta en ändringsbudget om betalningsbemyndigandena inte visar sig vara tillräckliga för att täcka behoven. Parlamentet välkomnar rådets uttalande i detta hänseende.

30. Europaparlamentet påminner om att det i handlingsplanen för EU:s strategi för Östersjöregionen fastslås att de föreslagna åtgärderna i största möjliga utsträckning bör finansieras via befintliga källor, bl.a. via strukturfonderna och Sammanhållningsfonden. I rådets slutsatser om EU:s strategi för Östersjöregionen står det att strategin är beroende av en effektivare användning av befintliga EU-instrument och EU-fonder samt andra befintliga resurser och finansiella instrument. Parlamentet påpekar att denna strategi måste få ett adekvat erkännande och en tillräcklig finansiering.

Rubrik 2

31. Europaparlamentet påpekar att GJP:s primära mål bör vara att tillhandahålla marknadsstabilitet, tryggad livsmedelsförsörjning, rättvisa priser och inkomster för jordbrukarna samt skydd av miljö och landskap, och uppmanar därför kommissionen att i budgeten för 2011 tillhandahålla en ekonomisk buffert med de nödvändiga medlen för okomplicerad tillgång till finansiering, om marknaden skulle uppvisa prisvolatilitet under 2011.

32. Europaparlamentet värdesätter det extra anslaget på 300 miljoner EUR till mejerisektorn som gjordes i budgeten för 2010. Parlamentet stöder inrättandet av en ny budgetpost som kan fungera som en mjölkfond för att ge stöd till modernisering, diversifiering och omstrukturering och för att förbättra marknadsföringen. Parlamentet påpekar att kommissionen redan har tillstyrkt mjölkfonden.

33. Europaparlamentet anser att de nationella stödprogrammen för vinsektorn bör bibehållas, om än på en lägre nivå. Parlamentet påpekar att kommissionen i samband med reformeringen av vinmarknadssystemet uttryckligen fastslog att denna reform skulle vara budgetneutral.

34. Europaparlamentet anser att skolfrukt- och skolmjölkprogrammen är viktiga för att främja goda kostvanor hos barn. Parlamentet välkomnar kommissionens föreslagna ökning av medel för dessa två program och beslutar att ytterligare öka deras anslag. Parlamentet understryker hur viktigt programmet för de sämst ställda är, och beslutar att öka anslagen till programmet, men påminner om att det måste genomföras med hänsyn till förhandlingarna i tribunalen.

35. Europaparlamentet stöder i linje med sina prioriteringar inrättandet av ett pilotprojekt som syftar till att främja utbytet av bästa metoder mellan unga jordbrukare, särskilt mot bakgrund av de utmaningar som den europeiska jordbrukssektorn står inför.

36. Europaparlamentet är övertygat om att Life+ (finansiellt instrument för miljön 2007–2013) bör förstärkas ytterligare för att vara förenligt med de extra åtgärderna. Parlamentet betonar att miljöfrågor är en prioritering i miljö- och jordbrukspolitiken och att en ökning av finansieringen är avgörande för att bevara natur och biologisk mångfald. Parlamentet anser att, förutom för Life+, bör kriterier för hållbar utveckling införas i alla relevanta EU-instrument.

Onsdagen den 20 oktober 2010*Underrubrik 3a*

37. Europaparlamentet anser att flera program, som "Terrorism – Förebyggande, beredskap och konsekvenshantering" är av avgörande betydelse för genomförandet av Stockholmsprogrammet och upprepar sitt stöd för programmet "Daphne – Kampen mot våld", under vilket program som är värd att finansiera inte kan få medel beroende på bristen på anslag, samt programmet "Information och förebyggande av narkotikamissbruk". Parlamentet lägger i detta sammanhang särskild betoning på kampen mot våld som utövas mot kvinnor, bland annat genom tvångsabort, kvinnlig könsstympning, påtvingad sterilisering eller annan grym, omänsklig eller kränkande behandling.

38. På grund av den bristfälliga information om de kommande stegen för SIS II-projektet som överlämnats till parlamentet anser Europaparlamentet att det bästa sättet att få den begärda informationen om nödvändiga förbättringar är att föra anslagen till en reserv.

39. Europaparlamentet anser att den planering som förekommer i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 21 september 2010 är otillräcklig för att tillmötesgå parlamentets krav på information om nödvändiga förbättringar och fullständig överblick över SIS II-budgeteringen.

Underrubrik 3b

40. Europaparlamentet påminner om att rubrik 3b inbegriper åtgärder som har en direkt inverkan på EU-medborgarnas dagliga liv och är helt övertygat om att denna rubriks faktiska potential inte till fullo kan frigöras med den begränsade marginal som fastställts genom den nuvarande fleråriga budgetramen. Parlamentet riktar uppmärksamheten på att rådets föreslagna finansiering för dessa instrument inte är tillräcklig för de huvudprioriteringar som denna rubrik omfattar, och understryker i synnerhet att de extremt höga genomförandegraderna hittills för ungdomsrelaterade program visar att de förtjänar mycket större satsningar.

41. Europaparlamentet upprepar sin avsikt att öka anslagen för programmet "Aktiv ungdom", de världsomspännande Special Olympics-sommarävlingarna, Informationscentrumen och den pågående "Förberedande åtgärd inom idrott". Parlamentet noterar rådets initiativ att presentera en ny "Förberedande åtgärd för platser av historisk betydelse i Europa" och anser att denna förberedande åtgärd skulle kunna främja EU-medborgarskapet genom att bevara och underlätta tillträdet till historiska platser som utgör gemensamma europeiska minnesmärken.

42. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att kommissionen presenterar en heltäckande strategi för bättre kommunikation med EU:s medborgare och för skapande av ett europeiskt offentligt rum, i linje med den interinstitutionella gemensamma förklaringen "Samarbete för kommunikation om Europa" från oktober 2008.

Rubrik 4

43. Europaparlamentet är absolut övertygat om att rollen för EU som global partner inte kan finansieras på ett korrekt sätt inom marginalerna i den fleråriga budgetramen, och att denna brist på medel inte bör behandlas av budgetmyndighetens två grenar genom sista minuten-kompromisser utan ordentliga diskussioner om behoven på medellång sikt. Parlamentet påminner om att en översyn av den fleråriga budgetramen och en revidering av taket för rubrik 4 för att beakta de behov som har uppstått och som inte kunde ha förutsetts 2006 är en absolut nödvändig förutsättning för denna rubriks hanterlighet och hållbarhet.

44. Europaparlamentet anser att med tanke på det extremt begränsade handlingsutrymmet inom denna rubrik och i den kamp för besparingar som inlett av rådet, kan finansieringen av prioriteringar bara garanteras genom utvalda minskningar av anslag för ett begränsat antal budgetposter. Parlamentet anser att anslagen för stöd till återuppbyggnaden i Afghanistan och för makroekonomiskt stöd delvis skulle kunna minskas utan att insatserna drabbas alltför negativt. I samma anda beslutar parlamentet att återinföra anslagen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken på nivån för 2010 års budget, vilket är tillåtet enligt punkt 42 i det interinstitutionella avtalet.

Onsdagen den 20 oktober 2010

45. Europaparlamentet upprepar sitt åtagande att inte godtyckligt minska anslagen för stöd till Palestina, fredsprocessen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar (UNRWA). Parlamentet upprepar icke desto mindre sin fasta övertygelse om att bristen på överensstämmelse mellan EU:s totala ekonomiska stöd – EU som helhet är den största bidragsgivaren – och dess begränsade inflytande på fredsprocessen varken är berättigad eller begriplig och behöver diskuteras ordentligt, särskilt i samband med den nyligen inrättade Europeiska utrikestjänsten.

46. Europaparlamentet upprepar sitt motstånd mot den föreslagna omfördelningen av anslag från flera instrument och program till "Stödåtgärder för bananer" och "Instrumentet för samarbete med industriländer (ICI+)", vars finansiering inte förutsågs då den fleråriga budgetramen antogs, men upprepar icke desto mindre sitt stöd för dessa instrument. Parlamentet betonar att "Finansieringsinstrumentet för utvecklings-samarbete" inte kan anses vara en fond som man kan använda för finansiering av varje nytt behov som uppstår inom rubrik 4, utan det har inrättats och finansierats för en specifik uppsättning mål som EU, vid ett flertal tillfällen, har åtagit sig att uppnå. Rådet uppmanas därför att godkänna en flerårig finansiering av dessa åtgärder genom alla de medel som föreskrivs i det interinstitutionella avtalet.

47. Europaparlamentet beslutar att föra en del av anslaget för miljö och hållbar förvaltning av naturresurser, inklusive energi, till reserven, i väntan på att kommissionen ska lägga fram ett politiskt bindande dokument som fastställer att paketet för "snabbt igångsättande" av klimatfinansieringen verkligen kommer utöver befintliga program, att EU resurser tilldelas partnerregioner på ett geografiskt balanserat sätt och att paketet inte tillkommer på bekostnad av befintliga program för utvecklingssamarbete, samt dessutom tydlig information om kriterier för urval av bidragsmottagare och uppgifter om avtal med utvecklingsländer.

48. Europaparlamentet tar initiativet till ett samordnat tillvägagångssätt avseende EU:s stöd till rättvis handel i alla budgetavdelningar.

49. Europaparlamentet anser att i linje med fyrpartsförhandlingarna om inrättandet av Europeiska utrikestjänsten bör man sträva efter att tydligare fastställa Gusp- och GSFP-uppdragen, för att uppnå förbättrad transparens och underlätta den budgetmässiga överblicken. Parlamentet beslutar följaktligen att dela upp budgetposterna 19 03 01, 19 03 03 och 19 03 07 för att skapa separata budgetposter för Europeiska unionens övervakningsuppdrag i Georgien (EUMM Georgia), EU:s rättsstatsuppdrag i Kosovo (Eulex Kosovo) och Europeiska unionens polisuppdrag i Afghanistan (Eupol Afghanistan), vilka är de större uppdrag som kommer att utföras under Gusp/GFSP för året 2011.

50. Parlamentet undrar varför man fortfarande betalar ut pengar till tidigare kommissionsledamöter när de skaffat sig en annan anställning. Parlamentet begär med eftertryck att kommissionen ska genomföra en detaljerad översyn av de nuvarande förfarandena och överlämna en detaljerad rapport till parlamentet senast den 30 april 2011.

51. Europaparlamentet anser, i linje med sina resolutioner om de transatlantiska förbindelserna, att det strategiska partnerskapet EU-USA måste få en tydlig definition, genom inrättandet av en särskild budgetpost med rubriken "Samarbete med Förenta staterna".

52. Europaparlamentet är övertygat om att en ytterligare ökning av finansieringsramen för stöd till den turkycypriotiska folkgruppen är nödvändig för att garantera en adekvat finansiering av det arbete som utförs av kommittén för saknade personer på Cypern liksom av restaureringsprojekt som utförs av den tekniska kommittén för kulturarvsfrågor. Parlamentet anser att dessa kommittéers arbete är av största betydelse för båda folkgrupperna på Cypern.

Rubrik 5

53. Europaparlamentet förkastar rådets generella ståndpunkt om utgifterna under rubrik 5, som består i en totalminskning på mer än 115 miljoner EUR, till följd av att löne- och pensionsjusteringen på 1,85 procent inte budgeteras, och en övergripande minskning av budgetposterna för Europaskolan, som går emot parlamentets prioriteringar om ungdom-utbildning-rörlighet.

54. Europaparlamentet betonar att ett sådant restriktivt tillvägagångssätt, samtidigt som det resulterar i kortsiktiga besparingar för EU-budgeten och medlemsstaterna, äventyrar genomförandet av EU:s åtgärder och program. Parlamentet betonar vidare att institutionerna bör förses med adekvata resurser för att genomföra sina uppgifter, särskilt efter ikraftträdandet av EUF-fördraget.

Onsdagen den 20 oktober 2010

55. Europaparlamentet återinför därför generellt de av rådet nedskurna beloppen samtidigt som belopp motsvarande 1,85 procent i lönejustering förs till reserven i väntan på domstolens dom. Parlamentet anser att budgeteringen av sådana utgifter är sund och välbetänkt budgetförvaltning.

56. Europaparlamentet återinför kommissionens budgetförslag för alla andra ovannämnda nedskärningar förutom den som gäller konferenser, sammanträden och kommittéer. Nedskärningarna i budgeten för Europaskolorna är oacceptabel. Dessutom undrar parlamentet hur rådet kan uppskatta de eventuella personalnivåerna inom kommissionens avdelningar med större exakthet än kommissionen själv.

57. Europaparlamentet anmodar rådet att snarast anta ändringsskrivelse nr 1/2011 så att Europeiska utrikestjänsten kan inleda sin verksamhet med tillräckliga resurser omedelbart i början av 2011, men beslutar att föra anslag till reserven i väntan på ytterligare samråd mellan parlamentets relevanta organ och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om de prioriteringar som ska förverkligas genom de resurser som frigjorts genom sammanslagningen av befintliga strukturer inom kommissionen och rådet.

58. För vissa administrativa budgetposter för Europaparlamentet medel till reserven i avvaktan på att kommissionen vidtar vissa åtgärder, gör uppföljningar, lägger fram förslag eller lämnar ytterligare information. Parlamentet begär i synnerhet en revidering av kommissionsledamöternas uppförandekod och att den strikt tillämpas när det gäller bestämmelserna om pensioner till tidigare ledamöter för att frigöra vissa av dessa reserver.

Byråerna

59. Europaparlamentet stöder i allmänhet kommissionens bedömning av byråernas budgetbehov och tillbakavisar de principer på vilka rådets ståndpunkt om budgetarna för EU:s decentraliserade byråer jämfört med 2010 baserades, det vill säga

- begränsningen av ökningen till 1,5 procent för byråer som är i full verksamhet,
- begränsningen av ökningen till 3 procent för byråer som fått nya uppgifter, med en halvering av begärda tjänster,
- inga ändringar av kommissionens förslag för nya byråer.

60. Europaparlamentet anser dock att EU-bidraget till byråer som uppbär avgifter inte bör minskas med det belopp som utgör inkomster avsatta för särskilda ändamål, så att de får en adekvat budgetflexibilitet med tanke på att de insamlade avgifterna fluktuerar.

61. Europaparlamentet beslutar vidare att i budgeten för 2011 öka anslagen till de tre nya organen för finansiell tillsyn i linje med tillgängliga uppskattningar av budgetkonsekvenserna av resultatet av förhandlingarna med rådet, att inrätta en reserv för Europeiska polisakademien i väntan på resultatet av ansvarsfrihetsförfarandet för 2008, och att öka finansieringen till Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen, i linje med parlamentets prioriteringar, samt att öka budgetanslagen till kontrollorganet för fiske så att det kan uppfylla sina kontrollskyldigheter i internationella vatten.

Pilotprojekt och förberedande åtgärder

62. Europaparlamentet understryker att pilotprojekt och förberedande åtgärder som antagits i begränsad omfattning, har blivit noggrant övervägda och utvärderade, också i ljuset av kommissionens användbara och konstruktiva första utvärdering från juli 2010, för att undvika dubblering av åtgärder som redan ingår i pågående EU-program. Parlamentet påminner om att pilotprojekt och förberedande åtgärder syftar till att utforma politiska prioriteringar och att introducera nya initiativ som kan komma att förvandlas till EU-verksamhet och EU-program i framtiden.

Onsdagen den 20 oktober 2010

AVSNITT I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX**Allmän ram**

63. Europaparlamentet påminner om att institutionerna ska upprätta sina budgetar på grundval av sund och effektiv förvaltning och, med beaktande av följderna av den nuvarande ekonomiska krisen, anstränga sig att använda resurserna effektivt, så att de kan uppfylla sina skyldigheter enligt Lissabonfördraget samtidigt som de strävar efter möjliga besparingar.

64. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten på det pågående mål som kommissionen fört inför domstolen avseende lönejusteringar och har, enligt budgetprincipen om försiktighet, beslutat att föra anslag till reserven som skulle täcka följderna för 2011, om domstolen skulle döma till kommissionens förmån när det gäller de 1,85 procentens lönejustering i fråga.

65. Europaparlamentet konstaterar att rådet har skurit ned anslagen för Kroatien genom att det använt sig av en annan arbetshypotes för Kroatiens anslutningsdatum än kommissionen. I avsaknad av nya uppgifter som motiverar en ändring just nu, beslutar parlamentet att följa kommissionens tillvägagångssätt.

66. Europaparlamentet har efter en bedömning av varje institutions äskanden beslutat att återinföra en del av de minskningar som rådet gjort i institutionernas budget i de fall då specifika äskanden från varje institution anses helt berättigade.

67. Europaparlamentet betonar att rådets misslyckande hittills att uppnå en ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 2/2010 för Regionkommittén och Ekonomiska och sociala kommittén inte lämnar något annat alternativ än att göra innehållet i förslaget till ändringsbudget till en del av diskussionerna om budgeten för 2011.

Avsnitt I – Europaparlamentet**Allmän ram**

68. Europaparlamentet betonar att förhandlingarna ägde rum under två förberedande förlikningssammanträden i mars och april 2010 och att man i ett stort antal frågor uppnådde entydiga resultat under budgetberäkningsstadiet. Parlamentet välkomnar den goda viljan och den konstruktiva andan under dessa sammanträden. Vidare välkomnar parlamentet att den ändringsskrivelse som presidiet antog i september 2010 inte medför några större förändringar i budgetberäkningen.

69. Europaparlamentet är medvetet om att en svår men tillfredsställande balans måste uppnås mellan behoven att till fullo genomföra parlamentets uppgifter enligt Lissabonfördraget, vilket verkligen kräver ökade resurser, och tillämpningen av sunda budgetprinciper och återhållsamhet i tider med finansiell kris. Parlamentet har därför granskat de olika budgetposterna i detalj och gjort vissa justeringar av anslagen i budgetberäkningen.

70. Europaparlamentet påpekar att totalnivån på budgetbeloppen uppgår till 1 700 349 283 EUR dvs. 20,21 procent av utgifterna under rubrik 5 (administrativa utgifter) i den fleråriga budgetramen, dvs. i linje med parlamentets tidigare resolutioner om att utgifterna bör hamna omkring 20-procentsmärket.

71. Europaparlamentet betonar i detta hänseende att kostnaderna på grund av de avsevärda ökningarna av befogenheterna enligt Lissabonfördraget och de därav följande behoven av personal och andra resurser, ingår i detta belopp.

72. Europaparlamentet konstaterar att det slutliga belopp som beslutats av budgetmyndigheten utgör en nettominskning på 6 198 071 EUR jämfört med förslaget till budget, och 25 029 014 EUR jämfört med de ursprungliga budgetförslagen före förlikningen med presidiet.

Onsdagen den 20 oktober 2010

73. Europaparlamentet har dock fortfarande uppfattningen att besparingar där sådana är möjliga och en fortsatt omorganisation och omfördelning av befintliga resurser är avgörande beståndsdelar i parlamentets budgetpolitik, särskilt under den ekonomiska kris som råder.

Personal

74. Europaparlamentet noterar den kraftiga betoningen på *indirekt* assistans till ledamöterna som dess presidium föreslagit och budgetutskottet godkänt, genom att man tydligt förstärker områden som parlamentets kapacitet för forskning och politisk analys, bibliotekstjänster, utredningsavdelningar samt områden knutna till dessa. Detta är en komplettering, efter parlamentets nya och starkare roll, till de *direkta* assistansåtgärder som redan främjades genom 2010 års budget och ändringsbudget nr 1/2010.

75. Europaparlamentet påminner om sin resolution av den 18 maj 2010 om beräkningen av Europaparlamentets inkomster och utgifter för budgetåret 2011 ⁽¹⁾ och den bifogade tjänsteförteckningen. Parlamentet beslutat nu att göra vissa justeringar som beskrivs i punkterna nedan.

76. Europaparlamentet påminner om sitt beslut att utöka kapaciteten för bibliotekstjänsterna och bekräftar 15 nya tjänster för 2011 och förvandlar 13 kontraktanställdas tjänster till fasta tjänster som en del av denna process. Parlamentet beslutar att minska anslagen till 8 av dessa tjänster i syfte att fasa in rekryteringarna under en tvåårsperiod.

77. Europaparlamentet har beslutat att bibehålla anslag i reserven för 30 tjänster (6 AD5 och 24 AST1) för "övriga sektorer" i väntan på den ytterligare information som begärts.

78. Europaparlamentet beslutar att godkänna internaliseringen av ackrediteringstjänsten, enligt förslaget i ändringsskrivelsen, och följaktligen inrätta 16 nya tjänster i tjänsteförteckningen (1 AD5 och 15 AST1) samt ställa motsvarande anslag till förfogande.

79. Europaparlamentet godkänner, i enlighet med ändringsskrivelsen, följande budgetneutrala åtgärder:

- omvandling av 5 befintliga tillfälliga tjänster till fasta tjänster (1 tillfällig AD9-tjänst till 1 fast AD5-tjänst, 1 tillfällig AD8-tjänst till 1 fast AD5-tjänst, 1 tillfällig AD5-tjänst till 1 fast AD5-tjänst och 2 tillfälliga AST3-tjänster till 2 fasta AST1-tjänster),
- uppgradering av 2 tillfälliga AD11-tjänster till AD12-tjänster,
- omvandling av 15 AST-tjänster (5 AST10, 5 AST6 och 5 AST5) till 15 AD5-tjänster.

80. Europaparlamentet har frigjort anslag för 3 miljoner EUR i reserven avsedda för Kroatien, i linje med sitt tidigare beslut om överföring C1/2010 och överfört dessa medel till budgetpunkten för anställning av kontraktanställda.

Direkt assistans till ledamöterna

81. Till följd av sin tidigare ingående diskussion om assistentersättningen i samband med ändringsbudget nr 1/2010, och presidietts förslag för 2011 om en andra förstärkningsdel, beslutar Europaparlamentet att bibehålla dessa anslag i reserven. Parlamentet noterar de svar administrationen fått men finner dem inte övertygande för att berättiga en ytterligare ökning på detta stadium. Parlamentet påminner om sin begäran om information, vilken röstades igenom i dess resolution av den 25 mars 2010 om riktlinjerna för budgetförfarandet för 2011 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0171.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0087.

Onsdagen den 20 oktober 2010

82. Europaparlamentet avvisar sitt presidiums begäran att uppgradera kvestorernas assistenter från AST4 till AST8.

Fastighetspolitiken

83. Europaparlamentet har ändrat rubriken till budgetpunkt 2008 för att öka transparensen kring olika fastighetsprojekt.

84. Europaparlamentet begär regelbunden information om nya utvecklingstendenser för fastighetsprojekt med betydande följder för budgeten, som till exempel KAD-byggnaden, och väntar på svar när det gäller de finansiella följderna för budgeten av eventuella parallella fastighetsprojekt i Bryssel.

Kommunikations- och informationspolitik

85. Europaparlamentet tar del av svaret avseende läget när gäller kunskapshanteringssystemet, som emellertid i detta stadium av projektet ännu inte kan utvärderas för att visa huruvida det kommer att uppfylla förväntningarna. Parlamentet betonar att det behövs en tidsplan för genomförandet av detta system. Parlamentet påminner om sin begäran i resolutionen om riktlinjerna att ett sådant system ska göras lätt tillgängligt för de europeiska medborgarna via Internet. Parlamentet begär information om hur besparingar kan göras efter genomförandet av kunskapshanteringssystemet.

86. Europaparlamentet konstaterar att ett betydande antal ledamöter tagit upp frågor kring innehållet och läget när det gäller projektet för IT-rörlighet, vilket kanske motiverar en grundligare analys och diskussion. Parlamentet har beslutat att föra anslagen i samband med detta projekt till reserven för ögonblicket så att sådana diskussioner och analyser kan genomföras.

87. Europaparlamentet begär att bli informerad om utvecklingstendenserna när det gäller parlamentets webb-TV och beslutar att föra 1 miljon EUR till reserven.

Miljörelaterade frågor

88. Europaparlamentet upprepar sitt stöd till ett effektivt inrättande av konkreta incitament och åtgärder för att öka och förbättra användningen av mindre förorenande transportmedel än flygplan och bilar, exempelvis offentliga transportmedel och cyklar, vilket kanske också kan bidra till att man finner eventuella framtida besparingar för budgetpunkter som "Fordon".

89. Europaparlamentet understryker i samma anda behovet av att utarbeta ytterligare åtgärder för att förbättra resurseffektiviteten, både i budget- och miljötermer.

90. Europaparlamentet är tillfredsställt över att vissa ytterligare besparingar kan göras i budgetpunkten för ledamöternas resekostnader och budgetpunkten för energikonsumtion med totalt 4 miljoner EUR.

Fleråriga projekt och andra utgiftsposter

91. När det gäller "Den europeiska historiens hus" beslutar Europaparlamentet att föra de begärda 2,5 miljonerna EUR för ytterligare utredningar till reserven. I väntan på utvärderingen av arkitektförslagen finns det fortfarande ingen översikt tillgänglig över de totala kostnaderna för projektet. Parlamentet hänvisar också till de andra önskemål som parlamentet framfört i olika resolutioner och där inga svar hittills erhållits, exempelvis om eventuellt samarbete med andra institutioner och eventuella intresserade partner.

92. Europaparlamentet beslutar att justera anslagen för ett ytterligare antal budgetposter och inrättar vissa reserver för budgetposter där det exakta behovet av anslag är svårt att förutsäga och där eventuella ytterligare behov eller besparingar kan uppstå under året.

Onsdagen den 20 oktober 2010

93. Europaparlamentet påminner om att under budgetberäkningsstadiet och förlikningsförfarandet mellan dess budgetutskott och presidiet minskades det ursprungliga beloppet på 1,2 miljoner EUR, avsett att finansiera det sistnämndas beslut att inrätta en ersättning för ledamöter med särskilda uppdrag, till 400 000 EUR. Vidare påminns om att utgifter i samband med denna ersättning till ledamöter med särskilda uppdrag enbart ersätts om styrkande dokument som till fullo motiverar sådana kostnader kan uppvisas. De övriga ökningarna jämförda med budgetåret 2010 gäller huvudsakligen för förnyelse av lagret av representationsartiklar för protokolltjänsterna. Om detta lager förnyas i år, kan utgifter för denna punkt förmodligen minskas under de kommande åren. Parlamentet betonar behovet av budgetmässig försiktighet när det gäller begäranden om tjänsteresor, mellan parlamentets arbetsorter och andra tjänsteresor, samt yttersta återhållsamhet när det gäller representationsutgifter nu när det råder ekonomisk kris. Parlamentet skulle därför varmt välkomna en minskning av dessa utgifter under loppet av året jämfört med de förutsedda ursprungliga behoven.

Avsnitt IV – Domstolen

94. Europaparlamentet beslutar att inrätta 29 nya tjänster av de begärda 39, huvudsakligen till följd av den stora ökningen av antalet mål och den resulterande arbetsbördan som medför en ytterligare efterfrågan på språkjurister och översättning (24 av tjänsterna hänför sig till detta) samt ett begränsat antal andra berättigade öknings.

95. Europaparlamentet noterar att rådet under sin behandling har skurit ned anslagen i denna punkt på ett sätt som inte på ett korrekt sätt återspeglar den höga rekryteringsnivå som domstolen uppnådde under 2009 och under första halvåret 2010. Parlamentet har därför beslutat att den nedskärning på 3 procent som rådet genomfört (och som motsvarar en höjning av schablonavdraget från 2,5 procent till 5,5 procent) behöver minskas till 1 procent för att behoven i domstolens tjänsteförteckning ska kunna tillgodoses och för att domstolen korrekt ska kunna fullgöra sina uppgifter.

96. Europaparlamentet intar en kompromisståndpunkt avseende olika budgetposter för stödutgifter och beviljar mer än rådet men mindre än budgetförslaget. Parlamentet gör ett undantag för vissa IT-relaterade utgifter där, enligt rekommendationerna från den externa revisionen, det fullständiga beloppet tillhandahålls för två budgetposter.

Avsnitt V – Revisionsrätten

97. Europaparlamentet noterar att revisionsrättens budgetförslag bara marginellt ändrades av rådet och att de nivåer som uppstod på det hela taget kunde accepteras. Efter en ökning med 32 revisorstjänster under de senaste två åren begärdes, för att visa återhållsamhet, ingen ytterligare personal, trots att detta ursprungligen planerades.

98. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens systematiska åtagande att minska sina kostnader för administrativt stöd och hålla interna budgetrevisioner. Parlamentet önskar ytterligare utforska i vilken omfattning andra institutioner kan använda sig av revisionsrättens erfarenheter inom detta område.

Avsnitt VI – Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

99. Europaparlamentet beslutar att införa en kompromisslösning avseende de nya tjänster som begärs till följd av Lissabonfördraget, enligt de linjer som redan föreslagits av det spanska ordförandeskapet i somras, vilken består i att det inrättas 11 nya tjänster för att ta hand om de utökade befogenheterna och den åtföljande arbetsbördan: 6 AD5, 3 tillfälliga AD9 och 2 AST3.

100. Europaparlamentet noterar att dessa tjänster bland annat är avsedda att utöka kommitténs kapacitet när det gäller samråd, planering och förbindelser med civilsamhället och att de utgör en acceptabel kompromisståndpunkt mellan kommitténs ursprungliga äskanden och rådets budgetförslag.

101. Efter att ha tagit del av det befintliga antalet lediga tjänster och hört kommittén i frågan beslutar Europaparlamentet att tillämpa ett schablonavdrag på 4,5 procent på löner, i stället för de 5,5 procent som rådet föreslagit, i avsikt att inte förhindra en faktisk rekrytering till de lediga tjänsterna.

Onsdagen den 20 oktober 2010

102. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att utan dröjsmål tillämpa kommitténs principbeslut att ersätta ledamöternas biljetter för resor på grundval av faktiska kostnader och att slopa det schablonsystem som för närvarande är möjligt. Parlamentet välkomnar detta principbeslut och har gjort anslag tillgängliga för denna systemförändring och kommer att fortsätta att följa denna fråga.

103. Europaparlamentet godkänner ett begränsat antal höjningar jämfört med rådets behandling, samtidigt som de dock utgör en besparing jämfört med budgetförslaget, när det gäller olika budgetposter för stödutgifter.

Avsnitt VII – Regionkommittén

104. Europaparlamentet beslutar att införa en kompromisslösning avseende de nya tjänster som begärs till följd av Lissabonfördraget, enligt de linjer som redan föreslagits av det spanska ordförandeskapet i somras, vilken består i att det inrättas 18 nya tjänster för att ta hand om de utökade befogenheterna och den åtföljande arbetsbördan: 2 AD9, 5 AD7, 7 AD5, 2 AST3 och 2 AST1.

105. Europaparlamentet konstaterar att dessa tjänster bland annat är avsedda att utöka kommitténs kapacitet inom områden som subsidiaritet, territoriell sammanhållning, konsekvensbedömningar, samråd och utvidgade interregionala verksamheter.

106. Europaparlamentet beslutar att införa ett allmänt schablonavdrag på 5 procent efter att ha hört kommitténs argument när det gäller rekryteringsnivåer och antalet lediga tjänster.

107. Europaparlamentet intar en kompromisständpunkt mellan kommitténs äskanden och rådets minskningar när det gäller olika budgetposter för stödutgifter.

Avsnitt VIII – Europeiska ombudsmannen

108. Europaparlamentet anser att budgetförslaget för denna institution på det hela taget är tillfredsställande och noterar också att mycket få ändringar infördes av rådet.

109. Europaparlamentet betonar dock att det har en motsatt ståndpunkt jämfört med rådet när det gäller inrättandet av 1 tillfällig tjänst utan påverkan på budgeten eftersom utgiften för närvarande betalas genom avtal, och beslutar därför att godkänna det.

Avsnitt IX – Europeiska Datatillsynsmannen

110. Med beaktande av den kombinerade arbetsbördan för denna institution på grundval av tidigare skyldigheter och nya skyldigheter enligt Lissabonfördraget, vilka leder till ökat samråd om lagstiftning med följderna för dataskyddet, har Europaparlamentet beslutat att inrätta 2 nya tjänster för 2011 (1 AD6 och 1 AD9).

111. Europaparlamentet har intagit en restriktiv inställning när det gäller begärda ökningarna för andra budgetposter och ber tillsynsmannen att hantera dessa behov internt inom befintlig budget.

*

* *

112. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till övriga berörda institutioner och organ.

Onsdagen den 20 oktober 2010

Åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar ***I

P7_TA(2010)0373

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 92/85/EEG om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (KOM(2008)0637 – C6-0340/2008 – 2008/0193(COD))

(2012/C 70 E/26)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0637),
  - med beaktande av artiklarna 251.2, 137.2 och 141.3 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0340/2008),
  - med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet med titeln "Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
  - med beaktande av artiklarna 294.3, 153.2 och 157.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 13 maj 2009 ⁽¹⁾,
  - efter att ha hört regionkommittén,
  - med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor om den rättsliga grunden,
  - med beaktande av artiklarna 37, 55 och 175 i arbetsordningen,
  - med beaktande av det första betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A6-0267/2009),
  - med beaktande av betänkande 2 från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0032/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 277, 17.11.2009, s. 102.

Onsdagen den 20 oktober 2010

P7_TC1-COD(2008)0193

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 20 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om ändring av rådets direktiv 92/85/EEG om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar och om åtgärder till stöd för arbetstagares möjligheter att skapa balans mellan arbete och familjeliv

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 153.2 och 157.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 153 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen i syfte att uppnå de mål som fastställs i artikel 151 i EUF-fördraget stödja och komplettera medlemsstaternas insatser för att förbättra arbetsvillkoren i syfte att skydda arbetstagarnas säkerhet och hälsa, säkerställa jämställdhet på arbetsmarknaden och lika behandling på arbetsplatsen.
- (2) I artikel 157 i EUF-fördraget fastställs att Europaparlamentet och rådet enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén ska besluta om åtgärder för att säkerställa tillämpningen av principen om lika möjligheter och lika behandling av kvinnor och män i frågor som rör anställning och yrke.
- (3) Eftersom detta direktiv inte endast rör hälsa och säkerhet för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar, utan också frågor rörande likabehandling såsom rätten att återvända till samma eller ett motsvarande arbete, bestämmelser om uppsägning och anställningsrättigheter samt om bättre ekonomiskt stöd under ledigheten, utgör artiklarna 153 och 157 i EUF-fördraget tillsammans den rättsliga grunden för detta direktiv.
- (4) Jämställdhet är en grundläggande princip i Europeiska unionen. Artiklarna 21 och 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna förbjuder all könsdiskriminering och fastställer att jämställdhet ska säkerställas på alla områden, **även vad gäller möjligheterna att förena arbete och familjeliv.**
- (5) Enligt artikel 3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är det en av unionens grundläggande uppgifter att främja sådan jämställdhet. I artikel 8 i EUF-fördraget föreskrivs också att unionen i all sin verksamhet ska syfta till att undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män och att främja jämställdhet mellan dem.
- (6) **EG-domstolen fastslog i sin dom av den 26 februari 2008 i mål C-506/06, (Mayr mot Flöckner) ⁽³⁾, att det är direkt könsdiskriminering om en kvinnlig arbetstagare missgynnas till följd av frånvaro i samband med IVF-behandling.**

⁽¹⁾ EUT C 277, 17.11.2009, s. 102.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 oktober 2010.

⁽³⁾ **Rättsfallssamlingen 2008, s. I-1017.**

Onsdagen den 20 oktober 2010

- (7) **Rätten för en kvinna som är mammaledig att vid mammaledighetens slut återgå till sitt arbete eller ett likvärdigt arbete fastställs i artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ⁽¹⁾.**
- (8) I rådets direktiv 92/85/EEG ⁽²⁾ fastställs åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar.
- (9) **Enligt målsättningarna i ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Barcelona den 15-16 mars 2002 bör medlemsstaterna undanröja hinder för kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och ha som målsättning att senast 2010 erbjuda barnomsorg för minst 90 procent av alla barn mellan tre år och skolpliktig ålder, och för minst 33 procent av barnen i åldern 0-3 år samt se till att denna omsorg är lika tillgänglig för barn i städer som för barn i landsbygdsområden.**
- (10) **Världshälsoorganisationen anger i sin globala strategi av den 16 april 2002 för spädbarns och små barns näringsintag, vilken stöds av 55:e Världshälsoförsamlingens resolution 55.25, att barn för att växa och utvecklas på bästa sätt bör få näring endast genom amning under de första sex månaderna. Medlemsstaterna bör på grundval av denna resolution verka för ett införande av bestämmelser om ledighet för detta ändamål.**
- (11) En av de sex prioriteringarna i kommissionens meddelande av den 1 mars 2006 "En färdplan för jämställdhet 2006–2010" är att uppnå bättre möjligheter att förena arbete och familj. Kommissionen har därför gjort en översyn av gällande lagstiftning på jämställdhetsområdet i syfte att eventuellt modernisera lagstiftningen. Kommissionen meddelade också att den för att försöka förbättra samhällsstyrningen av jämställdhet skulle "se över den gällande jämställdhetslagstiftning i EU som inte omfattas av 2005 års omarbetning i syfte att vid behov uppdatera, modernisera och omarbete den". Direktiv 92/85/EEG omfattades inte av omarbetningen.
- (12) I sitt meddelande av den 2 juli 2008 "En förnyad social agenda: Möjligheter, tillgång och solidaritet i framtidens Europa" bekräftade kommissionen behovet av att skapa en bättre balans mellan familj och arbete.
- (13) **Alla föräldrar har rätt att vårda sitt barn.**
- (14) **Bestämmelserna i detta direktiv om mammaledighet bör inte strida mot medlemsstaternas övriga bestämmelser om föräldraledighet, och detta direktiv bör inte undergräva sådana bestämmelser. Mamma-, pappa- och föräldraledigheten kompletterar varandra och kan i kombination ge bättre möjligheter att förena arbete och familjeliv.**
- (15) **En arbetstagare som adopterat ett barn bör ha samma rättigheter som en biologisk förälder och kunna ta ut barnledighet på samma villkor.**
- (16) Gravida arbetstagare och arbetstagare som nyligen har fött barn eller som ammar är särskilt känsliga, och måste därför ha rätt till minst 20 sammanhängande veckors mammaledighet, före och/eller efter förlossningen, samt en obligatorisk mammaledighet på minst sex veckor efter förlossningen.
- (17) **Vården av barn med funktionshinder är en stor utmaning för arbetande mödrar och bör erkännas av samhället. Eftersom arbetande mödrar till barn med funktionshinder är särskilt utsatta, bör de garanteras en kompletterande mammaledighet vars minimilängd bör fastställas i detta direktiv.**

⁽¹⁾ EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 348, 28.11.1992, s. 1.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- (18) För att betraktas som mammaledighet i enlighet med detta direktiv bör familjerelaterad ledighet som erbjuds på nationell nivå sträcka sig längre än de perioder som anges i rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS ⁽¹⁾. Ledigheten bör vara betald i enlighet med vad som anges i detta direktiv, och de garantier som fastställs i detta direktiv i fråga om uppsägning, möjlighet att återvända till samma eller motsvarande arbete samt diskriminering bör gälla.
- (19) EG-domstolen har konsekvent framhållit att det med tanke på principen om likabehandling är legitimt att skydda kvinnans fysiska tillstånd under och efter en graviditet. Domstolen har vidare konsekvent slagit fast att ogynnsam behandling av kvinnor som är relaterad till graviditet eller moderskap utgör direkt könsdiskriminering.
- (20) På grundval av principen om likabehandling har domstolen också erkänt skyddet av kvinnors anställningsrättigheter, särskilt deras rätt att återuppta samma arbete eller ett likvärdigt arbete med minst lika gynnsamma arbetsvillkor, samt rätten att komma i åtnjutande av de förbättringar av arbetsvillkoren som införs under deras ledighet.
- (21) *Ett arbete som betecknas som "motsvarande" bör innebära samma arbete som det tidigare arbetet i fråga om både lön och arbetsuppgifter, eller, om detta inte är möjligt, ett liknande arbete som motsvarar arbetstagarens kvalifikationer och aktuella lön.*
- (22) *Mot bakgrund av den demografiska utvecklingen i unionen är det nödvändigt att främja nataliteten genom särskild lagstiftning och åtgärder som gör det möjligt att i större utsträckning förena arbetsliv med privat- och familjeliv.*
- (23) Kvinnor bör därför skyddas mot diskriminering på grund av graviditet eller mammaledighet och bör garanteras ett lämpligt rättsligt skydd *så att deras rättigheter i fråga om anständiga arbetsförhållanden och en bättre balans mellan familje- och arbetsliv tryggas.*
- (24) *I resolutionen av den 29 juni 2000 från rådet och ministrarna för sysselsättning och socialpolitik, församlade i rådet, om balans mellan kvinnor och män i deltagandet i arbets- och familjelivet ⁽²⁾ uppmantrades medlemsstaterna att överväga att se över möjligheten att inom sina respektive rättssystem bevilja manliga arbetstagare en individuell och icke-överförbar rätt till pappaledighet med bibehållande av anställningsrättigheter.*
- (25) *Det är viktigt med längre mamma- och pappaledighet, även vid adoptioner av barn under 12 månader, för att arbetstagarna lättare ska kunna förena arbete och familjeliv. En arbetstagare som har adopterat ett barn under 12 månader bör ha samma rättigheter som en biologisk förälder och kunna ta ut mamma- och pappaledighet på samma villkor.*
- (26) *För att arbetstagarna lättare ska kunna förena arbete och familjeliv och för att en verklig jämställdhet ska kunna uppnås är det avgörande att män har rätt till betald pappaledighet enligt samma bestämmelser som gäller för mammaledighet, med undantag för ledighetens längd, så att det så småningom kan skapas förutsättningar för lika deltagande av kvinnor och män i arbets- och familjelivet. Dessa rättigheter bör även gälla för ogifta par. Medlemsstaterna uppmantras att se över möjligheten att inom sina respektive rättssystem bevilja manliga arbetstagare en individuell och icke-överförbar rätt till pappaledighet med bibehållande av anställningsrättigheter.*
- (27) *Mot bakgrund av unionens åldrande befolkning och kommissionens meddelande av den 12 oktober 2006 med titeln "Europas demografiska framtid – en utmaning som öppnar möjligheter" är det nödvändigt att med alla till buds stående medel skydda moderskapet och faderskapet på ett effektivt sätt.*

⁽¹⁾ EGT L 145, 19.6.1996, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 218, 31.7.2000, s. 5.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- (28) *Enligt kommissionens grönbok med titeln "Befolkningsförändringar och nya solidariska band mellan generationerna" är fruktsamhetstalen i medlemsstaterna för låga för att uppnå reproduktionsnivån. Det bör därför införas åtgärder för att förbättra villkoren på arbetsplatsen för arbetstagare före, under och efter graviditeten. Det vore önskvärt att använda bästa praxis från de medlemsstater som har höga födelsetal och som samtidigt lyckas hålla kvar kvinnorna på arbetsmarknaden.*
- (29) *I slutsatserna från rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) från december 2007 om en god balans mellan kvinnors och mäns roller vad avser arbete, tillväxt och social sammanhållning konstaterar rådet att möjligheten att förena arbete med familje- och privatliv är av avgörande vikt för att främja jämställdheten på arbetsmarknaden.*
- (30) Detta direktiv påverkar inte bestämmelserna i Europaparlaments och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor ⁽¹⁾, omarbetat genom direktiv 2006/54/EG.
- (31) Skyddet av säkerhet och hälsa för gravida arbetstagare och arbetstagare som nyligen har fött barn eller som ammar bör garanteras och inte strida mot principerna i direktiven om lika behandling av kvinnor och män.
- (32) I syfte att förbättra det faktiska skyddet av arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar, bör reglerna om bevisbörda anpassas för fall där det finns tillräckliga bevis för överträdelse av rättigheterna i detta direktiv. Om dessa rättigheter ska tillämpas effektivt, bör bevisbördan ligga hos den svarande när det framläggs bevis för en sådan överträdelse.
- (33) *Åtgärder beträffande mammaledighet skulle vara verkninglösa om de inte vore förenade med ett bibehållande av alla rättigheter enligt anställningsavtalet, inklusive bibehållen full lön eller motsvarande ersättning.*
- (34) För att principen om likabehandling ska kunna genomföras i praktiken krävs ett lämpligt rättsligt skydd mot repressalier.
- (35) Medlemsstaterna bör föreskriva effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder för åsidosättande av skyldigheterna enligt detta direktiv.
- (36) *Medlemsstaterna uppmanas att i sin nationella lagstiftning införa nödvändiga åtgärder för att, utifrån vad de anser vara lämpligt, säkerställa en faktisk och effektiv ersättning eller gottgörelse för den skada som en arbetstagare åsamkats på grund av överträdelser av skyldigheterna enligt detta direktiv, på ett sätt som bör vara avskräckande, effektivt och stå i proportion till den skada som lidits.*
- (37) Erfarenheterna visar att skyddet mot överträdelser av rättigheterna i detta direktiv skulle stärkas om man gav jämställdhetsorganet eller de olika jämställdhetsorganen i varje medlemsstat behörighet att analysera de problem som uppstår i samband med diskriminering, undersöka möjliga lösningar och ge praktisk hjälp till dem som är utsatta. Direktivet bör därför innehålla bestämmelser om detta.
- (38) *Personer som har utsatts för diskriminering bör tillförsäkras ett lämpligt rättsligt skydd. För att ett effektivare skydd ska tillhandahållas bör även föreningar, organisationer och andra juridiska personer, på det sätt som medlemsstaterna finner lämpligt, kunna delta i förfaranden, antingen på den utsatta personens vägnar eller för att stödja vederbörande, utan att detta påverkar tillämpningen av de nationella regler som rör ombud och försvar vid domstol.*

⁽¹⁾ EGT L 269, 5.10.2002, s. 15.

Onsdagen den 20 oktober 2010

- (39) *Medlemsstaterna bör uppmuntra och främja ett aktivt deltagande av arbetsmarknadens parter för att förbättra informationen till de berörda och öka effektiviteten. Genom en sådan dialog mellan dessa parter kan medlemsstaterna få större kännedom och en bättre bild av det faktiska genomförandet av detta direktiv och av eventuella problem och på så vis undanröja diskriminering.*
- (40) I detta direktiv fastställs minimikrav, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att införa eller behålla mer förmånliga bestämmelser. Genomförandet av detta direktiv bör inte kunna åberopas som skäl till inskränkningar i det skydd som för närvarande finns i varje medlemsstat, **särskilt nationella lagar som, genom att kombinera föräldraledighet och mammaledighet, ger modern rätt till minst 20 veckors ledighet fördelad på tiden före och/eller efter förlossningen med en ersättning som motsvarar minst den som föreskrivs i detta direktiv.**
- (41) *Medlemsstaterna bör verka för en dialog mellan arbetsmarknadens parter och med icke-statliga organisationer för att skapa medvetenhet om och bekämpa olika former av diskriminering.*
- (42) Eftersom målen för den planerade insatsen, nämligen dels förbättring av miniminivån för skyddet av arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar, dels förbättring av den faktiskt tillämpningen av principen om likabehandling, inte i tillräcklig grad kan uppnås av medlemsstaterna på grund av deras olika skyddsnivåer och därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen, enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 92/85/EEG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkt införas:

"1a. Detta direktiv har också till syfte att förbättra förutsättningarna för gravida arbetstagare och arbetstagare som nyligen har fött barn att stanna kvar på eller återvända till arbetsmarknaden samt att förbättra möjligheterna att förena arbete med privat- och familjeliv."

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

"Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) 'gravid arbetstagare': gravid arbetstagare, oavsett anställningsavtal, även inom hushållssektorn, som underrättar arbetsgivaren om sitt tillstånd enligt nationell lagstiftning eller praxis,
- b) 'arbetstagare som nyligen har fött barn': arbetstagare, oavsett anställningsavtal, även inom hushållssektorn, som nyligen har fött barn enligt definitionen i nationell lagstiftning eller praxis; i detta direktiv avses med arbetstagare som nyligen har fött barn även arbetstagare som nyligen har adopterat ett barn,

Onsdagen den 20 oktober 2010

- c) 'arbetstagare som ammar': arbetstagare, oavsett anställningsavtal, även inom hushållssektorn, som ammar och som underrättar arbetsgivaren om sitt tillstånd enligt nationell lagstiftning eller praxis."

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

Riktlinjer

1. Kommissionen ska, i samråd med medlemsstaterna och med biträde av Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor, utarbeta riktlinjer för bedömning av kemiska, fysikaliska och biologiska agenser samt industriprocesser som anses medföra risker för manliga och kvinnliga arbetstagares reproduktiva hälsa och för säkerheten och hälsan för de arbetstagare som avses i artikel 2. Dessa riktlinjer ska ses över och, från och med 2012, uppdateras åtminstone vart femte år.

Dessa riktlinjer ska även omfatta arbetsrörelser och arbetsställningar, psykisk och fysisk uttrötning och andra former av psykiska och fysiska påfrestningar i samband med de arbetsuppgifter som utförs av de arbetstagare som avses i artikel 2.

2. De riktlinjer som avses i punkt 1 ska vara vägledande vid den bedömning som avses i artikel 4.1.

Medlemsstaterna ska därför informera samtliga arbetsgivare och samtliga manliga och kvinnliga arbetstagare eller deras representanter och arbetsmarknadsparterna inom respektive medlemsstat om dessa riktlinjer."

4. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

Bedömning, information och samråd

1. I den riskbedömning som ska genomföras i enlighet med direktiv 89/391/EEG ska arbetsgivaren ta med en bedömning av riskerna för manliga och kvinnliga arbetstagares reproduktiva hälsa. Arbetsgivaren ska bedöma arten, graden och varaktigheten av den exponering som arbetstagare enligt definitionen i artikel 2 och arbetstagare som kan antas befinna sig i något av de tillstånd som avses i artikel 2 utsätts för inom företaget och/eller verksamheten i fråga om samtliga arbetsuppgifter som kan medföra särskild risk för exponering för agenser, processer eller arbetsförhållanden enligt den icke-uttömmande förteckningen i bilaga 1. Bedömningen får göras självständigt eller med hjälp av utomstående sakkunniga inom området skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder enligt artikel 7 i direktiv 89/391/EEG och ska ske i syfte att

— bedöma varje risk för säkerhet och hälsa och varje möjlig inverkan på graviditet eller amning för arbetstagare enligt definitionen i artikel 2 i detta direktiv och arbetstagare som kan antas befinna sig i något av de tillstånd som avses i artikel 2 i detta direktiv,

— avgöra vilka åtgärder som bör vidtas.

2. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 10 i direktiv 89/391/EEG ska information om resultaten av den bedömning som avses i punkt 1 i detta direktiv och om samtliga åtgärder som ska vidtas med avseende på säkerhet och hälsa i arbetet, lämnas till arbetstagare enligt definitionen i artikel 2 i detta direktiv och till arbetstagare som kan antas befinna sig i något av de tillstånd som avses i artikel 2 inom företaget eller verksamheten i fråga eller till deras representanter och berörda arbetsmarknadsparter.

Onsdagen den 20 oktober 2010

3. Lämpliga åtgärder ska vidtas för att säkerställa att arbetstagarna eller deras representanter i företaget eller verksamheten i fråga kan kontrollera tillämpningen av detta direktiv eller medverka till dess tillämpning, särskilt i fråga om de åtgärder som arbetsgivaren beslutar om och som avses i punkt 2, utan att det påverkar arbetsgivarens ansvar att besluta om sådana åtgärder.

4. Samråd med och medverkan av arbetstagare eller deras representanter i samband med frågor som täcks av detta direktiv ska ske i enlighet med artikel 11 i direktiv 89/391/EEG.”

5. I artikel 5 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Om det av tekniska eller andra objektiva skäl inte är möjligt att ändra arbetstagarens arbetsförhållanden eller arbetstid ska arbetsgivaren vidta nödvändiga åtgärder för att ge arbetstagaren i fråga andra arbetsuppgifter.

3. Om det av tekniska eller andra objektiva skäl inte är möjligt att ge arbetstagaren andra arbetsuppgifter ska arbetstagaren i fråga beviljas ledighet enligt nationell lagstiftning eller praxis under så lång tid som detta är nödvändigt för att skydda hennes säkerhet och hälsa.”

6. I artikel 6 ska följande punkt läggas till:

”3. Gravida arbetstagare får dessutom inte utföra uppgifter som innebär att bära eller lyfta tungt, och inte heller farliga, mödosamma eller hälsovådliga arbetsuppgifter.”

7. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Nattarbete och övertid

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de arbetstagare som avses i artikel 2 inte åläggs nattarbete och övertidsarbete

a) under de 10 sista veckorna före förlossningen,

b) under resterande delen av graviditeten om detta är påkallat av moderns eller det ofödda barnets hälsa,

c) under hela amningstiden.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska ge möjlighet, enligt nationell lagstiftning eller praxis, till

a) en övergång till passande arbete på dagtid, eller

b) arbetsledighet eller förlängd mammaledighet, om en sådan arbetstidsändring inte är möjlig av tekniska eller andra objektiva skäl.

3. Arbetstagare som önskar slippa nattarbete ska i enlighet med medlemsstaternas bestämmelser informera arbetsgivaren och ska, i det fall som avses i punkt 1b, uppvisa läkarintyg för arbetsgivaren.

Onsdagen den 20 oktober 2010

4. För ensamstående föräldrar och föräldrar med allvarligt funktionshindrade barn kan perioderna i punkt 1 förlängas enligt de villkor som medlemsstaten fastställt.”

8. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Barnledighet

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de arbetstagare som avses i artikel 2 är berättigade till en sammanhängande barnledighet under minst **20 veckor** under tiden före och/eller efter förlossningen.

2. När det gäller de sista fyra veckorna av den period som avses i punkt 1 får ett system med ledighet av familjescäl på nationell nivå betraktas som barnledighet vid tillämpningen av detta direktiv, under förutsättning att systemet ger ett övergripande skydd för arbetstagare, enligt artikel 2 i detta direktiv, som motsvarar den nivå som fastställs i detta direktiv. I detta fall ska den sammanlagda beviljade ledigheten överstiga den period för föräldraledighet som anges i rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS (*).

Den ersättning som utbetalas under mammaledighetens sista fyra veckor får inte vara lägre än den ersättning som avses i artikel 11.5, alternativt får ersättningen motsvara den genomsnittliga ersättning som utbetalas under mammaledighetens 20 veckor, vilken ska uppgå till minst 75 procent av den senaste månadslönen eller av en genomsnittlig månadslön enligt nationell lagstiftning, eventuellt med ett tak som fastställs i den nationella lagstiftningen. Medlemsstaterna får fastställa vilken period som ska ligga till grund för beräkningen av genomsnittslönen.

Om en medlemsstat har infört bestämmelser om mammaledighet på minst 18 veckor, får medlemsstaten besluta att de två sista veckorna tillgodoses genom pappaledighet som finns tillgänglig på nationell nivå och med samma ersättningsnivå.

3. Den mammaledighet som föreskrivs i punkt 1 ska omfatta en obligatorisk ledighet **med full lön** på minst sex veckor efter förlossningen, **utan att det påverkar befintlig nationell lagstiftning som föreskriver en obligatorisk mammaledighet före förlossningen. Sex veckors obligatorisk mammaledighet ska gälla för alla kvinnliga arbetstagare oberoende av antalet dagar de arbetat före förlossningen.** Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de arbetstagare som avses i artikel 2 fritt kan välja om den icke-obligatoriska delen av mammaledigheten ska förläggas före eller efter förlossningen, **utan att detta påverkar befintlig nationell lagstiftning och/eller praxis som föreskriver ett högsta antal veckor före förlossningen.**

4. Denna period kan, i överensstämmelse med medlemsstatens lagstiftning, delas med fadern om paret är överens och begär detta.

5. För att skydda moderns och barnets hälsa ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att arbetstagare fritt och utan tvång kan bestämma om de ska utnyttja den icke-obligatoriska mammaledigheten före förlossningen.

6. Arbetstagaren ska senast en månad före ledighetens början ange under vilken tid hon vill ta ut den icke-obligatoriska delen av mammaledigheten.

7. Vid flerbarnsfödelse ska den obligatoriska mammaledighet som avses i punkt 3 förlängas för varje ytterligare barn i enlighet med nationell lagstiftning.

Onsdagen den 20 oktober 2010

8. Den del av barnledigheten som om är förlagd före födseln kan förlängas med den tid som kan förflyta mellan den förväntade och den faktiska tidpunkten för födseln utan att den resterande ledigheten förkortas.

9. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att det ges kompletterande ledighet **med full ersättning** när barn föds för tidigt, läggs in på sjukhus efter födseln, föds med funktionshinder **eller när modern har funktionshinder** samt vid flerbarnsfödslar. Den kompletterande ledighetens längd ska stå i proportion till moderns och barnets eller barnens särskilda behov, så att hänsyn kan tas till dessa. **Den sammanlagda mammaledigheten ska förlängas med minst åtta veckor efter förlossningen om barnet föds med funktionshinder, och medlemsstaterna ska även se till att det ges en kompletterade ledighet på sex veckor om barnet är dödfött.**

10. Medlemsstaterna ska säkerställa att sådan sjukledighet som beror på sjukdom eller komplikationer som är en följd av graviditeten, och som inträffar fyra veckor eller mer före födseln, inte påverkar barnledighetens längd.

11. **Medlemsstaterna ska skydda de rättigheter som mödrar och fäder till funktionshindrade barn har genom att se till att det finns särskilda arbetsvillkor för att hjälpa dessa föräldrar.**

12. **Medlemsstaterna ska anta lämpliga åtgärder för att erkänna förlossningsdepression som en allvarlig sjukdom och stödja upplysningskampanjer för att sprida korrekt information om förlossningsdepression och stävja de fördomar och den risk för stigmatisering som alltför ofta är kopplade till sjukdomen.**

(*) EGT L 145, 19.6.1996, s. 4.”

9. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 8a

Pappaledighet

1. **Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att arbetstagare vars partner nyligen har fött barn har rätt till en sammanhängande period av icke överförbar betald pappaledighet på minst två veckor enligt samma bestämmelser som gäller för mammaledighet, med undantag för ledighetens längd, som ska tas ut efter partnerns förlossning och under mammaledigheten.**

Medlemsstater som ännu inte infört en obligatorisk och icke överförbar rätt till betald pappaledighet under minst två sammanhängande veckor enligt samma villkor som gäller för mammaledighet, med undantag för ledighetens längd, som ska tas ut efter förlossningen och under mammaledigheten rekommenderas starkt att göra det för att främja båda föräldrarnas lika delaktighet när det gäller rättigheter och skyldigheter i fråga om familjelivet.

2. **Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att arbetstagare vars partner nyligen har fött barn garanteras en särskild ledighet som även omfattar den outnyttjade delen av mammaledigheten om mamman dör eller är fysiskt oförmögen.**

Artikel 8b

Ledighet vid adoption

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att detta direktivs bestämmelser om mamma- och pappaledighet också gäller vid adoption av barn under 12 månader.”

Onsdagen den 20 oktober 2010

10. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Förbud mot uppsägning

För att garantera att de arbetstagare som avses i artikel 2 ska kunna åtnjuta sina rättigheter till skydd av säkerhet och hälsa enligt denna artikel fastställs följande:

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att förbjuda uppsägning och förberedelser för uppsägning av de arbetstagare som avses i artikel 2 under tiden från början av graviditeten och till **minst sex månader efter** utgången av sådan mammaledighet som avses i artikel 8.1., om detta inte sker i undantagsfall av skäl som inte sammanhänger med deras tillstånd och som enligt nationell lagstiftning eller praxis medges, samt i tillämpliga fall, på villkor att den behöriga myndigheten har lämnat sitt medgivande.
2. Om en arbetstagare enligt artikel 2 sägs upp under den tid som avses i punkt 1, ska arbetsgivaren skriftligen ange skäligen grunder för uppsägningen. ■
3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att skydda sådana arbetstagare som avses i artikel 2 från följderna av otillåtna uppsägningar enligt punkterna 1 och 2.
4. **Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att förbjuda diskriminering av gravida kvinnor på arbetsmarknaden genom att skapa lika anställningsmöjligheter för kvinnor som uppfyller alla krav för en viss tjänst.**
5. Mindre förmånlig behandling av en kvinna i samband med graviditet eller sådan barnledighet som avses i artikel 8 i detta direktiv, ska anses utgöra diskriminering enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (*).
6. **Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att arbetstagare som är pappalediga eller utnyttjar gemensam barnledighet åtnjuter samma uppsägningsskydd som arbetstagare enligt definitionen i artikel 2 omfattas av enligt punkt 1.**
7. **Medlemsstaterna ska uppmuntras att vidta åtgärder för att se till att arbetstagare kan välja att arbeta deltid under högst ett år, med fullt uppsägningsskydd och fullständiga rättigheter att återfå sin heltidstjänst och fulla lön efter denna period.**

(*) EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.”

11. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Arbetstagarnas rättigheter

För att garantera att de arbetstagare som avses i artikel 2 ska kunna åtnjuta de rättigheter till skydd av säkerhet och hälsa som erkänns i denna artikel fastställs följande:

1. **I de fall som avses i artiklarna 5–7 ska de rättigheter som följer av anställningsavtalet, även i fråga om bibehållen lön eller rätt till motsvarande ersättning, säkerställas i nationell lagstiftning eller praxis för sådana arbetstagare som avses i artikel 2.**

Onsdagen den 20 oktober 2010

2. Sådana arbetstagare som avses i artikel 2 vilka utestängs från arbetet av en arbetsgivare som, utan att arbetstagarna har lämnat något läkarintyg, bedömer att de är icke arbetsföra, **kan på eget initiativ uppsöka läkare. Om läkaren intygar att dessa arbetstagare är arbetsföra ska arbetsgivaren antingen låta dem fortsätta arbeta som tidigare eller ge dem en ersättning motsvarande full lön** fram tills de börjar sin mammaledighet enligt artikel 8.3.
3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att trygga gravida arbetstagares hälsa och säkerhet i fråga om ergonomiska förhållanden, arbetstid (bl.a. vad gäller nattarbete och byte av arbete) och arbetstempo samt för att öka skyddet mot specifika smittoämnen och joniserad strålning.
4. I det fall som avses i artikel 8 ska följande säkerställas:
  - a) Rättigheter enligt anställningsavtalet, utöver den som avses nedan i punkt b, för arbetstagare enligt definitionen i artikel 2.
  - b) Bibehållen lön eller rätt till motsvarande ersättning för arbetstagare enligt definitionen i artikel 2.
  - c) Rätt för mammalediga arbetstagare att automatiskt få del av eventuella löneförhöjningar utan att tillfälligt behöva avbryta mammaledigheten för att kunna ta del av löneförhöjningen.
  - d) Arbetstagares rätt enligt artikel 2 att återvända till samma eller ett motsvarande arbete på villkor som inte är mindre gynnsamma, **med samma lön, tjänstenivå och arbetsuppgifter som före mammaledigheten**, och att komma i åtnjutande av varje förbättring i arbetsvillkoren som de skulle ha varit berättigade till under sin ledighet. **Under särskilda omständigheter vid omstrukturering eller omfattande omorganisering av tillverkningsprocessen ska arbetstagaren ges tillfälle att diskutera med arbetsgivaren om hur dessa ändrade förhållanden påverkar hennes arbetssituation och indirekt hennes personliga situation.**
  - e) Fortsatt möjlighet för arbetstagare enligt definitionen i artikel 2 att trygga sina karriärmöjligheter genom utbildning och fortbildning samt kompletterande utbildning.
  - f) Mammaledighet får inte medföra försämrade pensionsrättigheter för arbetstagare och ska räknas som en anställningsperiod vid beräkning av pension, och arbetstagare som är mammalediga får inte drabbas negativt i fråga om sina pensionsrättigheter.
5. Den ersättning som avses i punkt 4 b ska anses **likvärdig** när den garanterar en inkomst som minst motsvarar den senaste månadslönen eller en genomsnittlig månadslön. **Arbetstagare som är mammalediga ska få en ersättning motsvarande sin fulla lön, och ersättningen ska vara 100 procent av den senaste månadslönen eller en genomsnittlig månadslön.** Medlemsstaterna får fastställa vilken period som ska ligga till grund för beräkningen av genomsnittslönen.
6. Ersättningen till arbetstagare enligt definitionen i artikel 2 får inte understiga den ersättning som arbetstagare enligt definitionen i artikel 2 får vid arbetsuppehåll på grund av hälsoskäl.
7. Medlemsstaterna ska se till att mammalediga arbetstagare garanteras rätten att automatiskt få del av alla eventuella löneförhöjningar utan att tillfälligt behöva avbryta mammaledigheten för att kunna få del av löneförhöjningen.

Onsdagen den 20 oktober 2010

8. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de arbetstagare som avses i artikel 2 under eller vid återvändandet från den barnledighet som avses i artikel 8, kan begära ändringar i sina arbetstider och arbetsmönster, och att arbetsgivarna förpliktas att ta en sådan begäran under övervägande med hänsyn till arbetsgivarnas och arbetstagarnas behov.
9. *Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att uppmuntra arbetsgivare och för att främja dialog mellan arbetsmarknadens parter så att arbetstagare som återgår i arbete efter mammaledighet kan återintegreras och få tillgång till fortbildning om så behövs och/eller om arbetstagaren begär detta samt i enlighet med nationell lagstiftning.*
10. *Arbetsgivaren ska se till att arbetstiden för en gravid arbetstagare sätts med hänsyn till behovet av regelbundna och extrainsatta läkarkontroller.*
11. *Medlemsstaterna ska uppmuntra arbetsgivarna att erbjuda barnomsorg för anställdas barn som är under tre år."*

12. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 11a

Pauser för amning

1. *En mamma som ammar sitt barn ska ha rätt till två separata amningspauser, som får uppgå till en timma vardera om inget annat överenskommit med arbetsgivaren, utan att gå miste om några anställningsförmåner.*
2. *Vid flerbarnsfödelse ska de dagliga pauser som avses i punkt 1 utökas med en halvtimme för varje ytterligare barn.*
3. *Vid deltidarbete ska den dagliga paus som avses i punkt 1 minskas i förhållande till den normala arbetstiden, men inte understiga en halvtimme.*
4. *I de fall som avses i punkt 3 ska pausen beviljas för en period på upp till en timme och i förekommande fall för en andra period för den återstående tiden, om inget annat överenskommit med arbetsgivaren.*

Artikel 11b

Diskrimineringsförebyggande åtgärder och integrering av ett jämställdhetsperspektiv

Medlemsstaterna ska, i enlighet med nationella traditioner och nationell praxis, vidta lämpliga åtgärder för att främja dialog mellan arbetsmarknadens parter på lämpliga nivåer så att det skapas effektiva mekanismer för att förhindra diskriminering av kvinnor på grund av ledighet i samband med graviditet, moderskap eller adoption.

Medlemsstaterna ska genom kollektivavtal eller praxis uppmuntra arbetsgivarna att vidta verkningfulla åtgärder för att förhindra diskriminering av kvinnor på grund av ledighet i samband med graviditet, moderskap eller adoption

Medlemsstaterna ska aktivt ta hänsyn till jämställdhetsmålen vid utarbetandet och genomförandet av lagar, bestämmelser och andra författningar samt strategier och verksamheter på de områden som detta direktiv avser."

Onsdagen den 20 oktober 2010

13. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 12a

Repressalier

Medlemsstaterna ska i sina nationella rättssystem införa de åtgärder som krävs för att skydda enskilda personer **och/eller vittnen** mot ofördelaktig behandling eller ofördelaktiga konsekvenser till följd av ett klagomål eller alla rättsliga förfaranden som de har inlett i syfte att säkerställa att rättigheterna i detta direktiv efterlevs.

Artikel 12b

Påföljder

Medlemsstaterna ska bestämma vilka påföljder som ska tillämpas vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att de tillämpas. Påföljder får innefatta betalning av ersättning **■** och ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 12c

Jämställdhetsorgan

Medlemsstaterna ska se till att det eller de organ som utses enligt artikel 20 i direktiv 2006/54/EG för främjande, analys och kontroll av samt till stöd för likabehandling av alla personer utan åtskillnad på grund av könstillhörighet ska vara behörigt även för ärenden som omfattas av detta direktiv, när dessa ärenden huvudsakligen rör likabehandling och inte **bara** arbetstagarnas hälsa och säkerhet.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna får anta eller bibehålla bestämmelser som är gynnsammare för arbetstagarna än bestämmelserna i detta direktiv.
2. **Medlemsstaterna får anta förebyggande åtgärder och kontrollåtgärder för skydd och säkerhet på arbetsplatsen för gravida arbetstagare och arbetstagare som nyligen har fött barn.**
3. Genomförandet av detta direktiv får under inga omständigheter utgöra skäl för att sänka den skyddsnivå som redan finns på de områden direktivet omfattar.
4. **De bestämmelser som fastställs i detta direktiv ska införlivas i kollektivavtal och avtal för arbetstagare i medlemsstaterna.**

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... (*). De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.
2. De bestämmelser som medlemsstaterna därvid antar ska innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

(*) Två år efter det att direktivet antagits.

Onsdagen den 20 oktober 2010

Artikel 4

1. Medlemsstaterna och de nationella jämställdhetsorganen ska senast den ... (*) och därefter vart **tredje år**, till kommissionen överlämna all information som kommissionen behöver för att utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av direktiv 92/85/EEG, ändrat genom detta direktiv.

2. Kommissionens rapport ska ta vederbörlig hänsyn till synpunkterna från arbetsmarknadens parter och berörda icke-statliga organisationer. I enlighet med principen om integrering av ett jämställdhetsperspektiv ska denna rapport bland annat innehålla en bedömning av vilken inverkan de vidtagna åtgärderna har på kvinnor och män. **Den ska även innehålla en konsekvensbedömning om såväl de sociala som de ekonomiska effekterna i Europeiska unionen av en ytterligare förlängning av mammaledigheten och införandet av pappaledighet.** Mot bakgrund av den information som mottagits ska rapporten vid behov även omfatta förslag som syftar till att ändra och uppdatera direktiv 92/85/EEG, ändrat genom detta direktiv.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

(*) **3 år** efter detta direktivs ikraftträdande.

Bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ***I

P7_TA(2010)0374

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (omarbetning) (KOM(2009)0126 – C7-0044/2009 – 2009/0054(COD))

(2012/C 70 E/27)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0126),
- med beaktande av artiklarna 251.2 och 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0044/2009),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lisabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),

Onsdagen den 20 oktober 2010

- med beaktande av artiklarna 294.3 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 17 december 2009 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen av den 18 maj 2010 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd i enlighet med artikel 87.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av åtagandet från rådets företrädare av den 29 september 2010 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för rättsliga frågor och utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0136/2010), och av följande skäl:
  - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget och i yttrandet från den rådgivande gruppen, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
    1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
    2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
    3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 255, 22.9.2010, s. 42.

⁽²⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

P7_TC1-COD(2009)0054

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 20 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (omarbetning)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2011/7/EU.)

Torsdagen den 21 oktober 2010

Ändring av stabilitetsinstrumentet ***I

P7_TA(2010)0378

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 21 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1717/2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument (KOM(2009)0195 – C7-0042/2009 – 2009/0058(COD))

(2012/C 70 E/28)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0195),
  - med beaktande av artiklarna 251.2, 179.1 och 181a i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0042/2009),
  - med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lisabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
  - med beaktande av artiklarna 294.3, 209.1 och 212 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av domstolens dom av den 20 maj 2008 i det gemensamma målet C-91/05, *kommissionen mot rådet*, som ogiltigförklarade rådets beslut 2004/833/GUSP av den 2 december 2004 om genomförande av gemensam åtgärd 2002/589/GUSP inför ett bidrag från Europeiska unionen till Ecowas inom ramen för moratoriet för handeldvapen och lätta vapen,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för utveckling (A7-0066/2009).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Torsdagen den 21 oktober 2010

P7_TC1-COD(2009)0058**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 21 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av förordning (EG) nr 1717/2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 av den 15 november 2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument ⁽²⁾ utformades i syfte att ge gemenskapen möjlighet att bemöta aktuella och hotande kriser på ett enhetligt och integrerat sätt genom att använda en enda rättsakt med förenklat beslutsförfarande.
- (2) Vid översynen enligt artikel 25 i förordning (EG) nr 1717/2006 konstaterades att det är lämpligt att föreslå vissa ändringar av förordningen.
- (3) Förordning (EG) nr 1717/2006 behöver anpassas till den dom från Europeiska gemenskapernas domstol (stor avdelning) av den 20 maj 2008 ⁽³⁾ där det fastslås att gemenskapen får genomföra åtgärder för att bekämpa spridning, olaglig användning av och tillgång till lätta vapen och handeldvapen inom ramen för sin utvecklingspolitik, och följaktligen inom ramen för förordning (EG) nr 1717/2006.
- (4) Möjligheten att uppnå målen i artikel 4.3 av förordning (EC) nr 1717/2006 och samstämmigheten skulle förbättras om deltagandet vid tilldelningen av upphandlings- eller bidragskontrakt enligt artikel 4.3 i den förordningen öppnades upp till global nivå, vilket redan är fallet för åtgärder enligt artikel 3, så att bestämmelserna om deltagande och ursprungsregler för stöd till krishantering anpassas till dem som gäller för krisberedskap.
- (5) **Kommissionen bör ha befogenhet att, i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, anta delegerade akter om strategidokument för flera länder, tematiska strategidokument och vägledande flerårsprogram, eftersom dessa kompletterar förordning (EG) nr 1717/2006 och har allmän räckvidd. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.**
- (6) Den andel av finansieringsramen som enligt artikel 24 i förordning (EG) nr 1717/2006 ska anslås till åtgärder enligt artikel 4.1 i den förordningen är otillräcklig och bör ökas. De områden som ska täckas är många och även med hjälp av program som täcker flera områden kan bara ett fåtal hanteras effektivt med de knappa resurser som är tillgängliga. För att utveckla effektiva åtgärder på områden som viktig infrastruktur, risker för folkhälsan och globalt bemötande av regionövergripande hot krävs kraftfullare insatser för att åtgärderna ska leda till påtagliga effekter, synas och vara trovärdiga. Att utveckla regionöverskridande åtgärder som kompletterar nationella och regionala medel kräver desutom en rimlig finansieringsnivå för att en kritisk massa ska uppnås. Den högsta procentandel av den övergripande finansieringsramen som tilldelas åtgärder enligt artikel 4.1 i den förordningen bör höjas från 7 % till 10 % så att de mål som fastställs i artikel 4.1 i den förordningen lättare kan uppnås.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 oktober 2010.

⁽²⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ Mål C-91/05, kommissionen mot rådet [2008] ECR I-3651.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- (7) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av dennes omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (8) Förordning (EG) nr 1717/2006 bör därför ändras på följande sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1717/2006 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.2 i ska ersättas med följande:

"i) Stöd till åtgärder för att, inom ramen för unionens samarbetspolitik och dess mål, bekämpa olaglig användning av och tillgång till handeldvapen och lätta vapen. Sådant stöd ska begränsas till övervakningsverksamhet, hjälp till offer, åtgärder för att medvetandegöra allmänheten och utveckla juridisk och administrativ expertis och goda rutiner."

2. Artikel 4 ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 a ska **första stycket** ersättas med följande:

"a) Stärkande av kapaciteten hos de brottsbekämpande myndigheter, den del av rättsväsendet och de förvaltningsmyndigheter som arbetar med att bekämpa terrorism och organiserad brottslighet, inbegripet människohandel och olaglig handel med narkotika, eldvapen, handeldvapen och lätta vapen samt sprängämnen, och med att effektivt övervaka illegal handel och transitering."

- b) **I punkt 3 första stycket ska följande led läggas till:**

"c) **för utveckling och organisering av det civila samhället och dess delaktighet i den politiska processen, inklusive åtgärder för att stärka kvinnors roll i sådana processer samt åtgärder för att främja oberoende, pluralistiska och professionella medier.**"

- c) **I punkt 3 ska följande stycke läggas till:**

"Åtgärder under denna punkt får, där det är lämpligt, genomföras med hjälp av EU:s fredsbyggande partnerskap."

3. Artikel 6.3 och 6.4 ska ersättas med följande:

"3. När en exceptionell stödåtgärd kostar mer än 20 000 000 EUR ska åtgärden antas av kommissionen med beaktande av Europaparlamentets och rådets yttranden."

4. Kommissionen får anta interimsprogram i syfte att upprätta eller återupprätta de grundläggande villkor som krävs för att unionens externa samarbetspolitik ska kunna genomföras effektivt. Interimsprogram ska baseras på exceptionella stödåtgärder. De ska antas av kommissionen med beaktande av Europaparlamentets och rådets yttranden."

Torsdagen den 21 oktober 2010

4. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:**a) Punkt 3 ska ersättas med följande:**

"3. Strategidokumenterna för flera länder och tematiska strategidokument, liksom eventuella ändringar av eller tillägg till dessa, skall antas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med förfarandet som anges i artikel 22 och med förbehåll för villkoren som anges i artiklarna 22a och 22b. De skall inledningsvis gälla för en period som inte överstiger tillämpningsperioden för denna förordning och skall ses över efter halva perioden."

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. De vägledande flerårsprogrammen, liksom eventuella ändringar av eller tillägg till dessa, skall antas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med förfarandet som anges i artikel 22 och med förbehåll för villkoren som anges i artiklarna 22a och 22b. De skall fastställas i samråd med de berörda partnerländerna eller regionerna."

5. Artikel 8.3 ska ersättas med följande:

"3. De årliga handlingsprogrammen, liksom eventuella ändringar av eller tillägg till dessa, ska antas av kommissionen med beaktande av Europaparlamentets och rådets yttranden."

6. Artikel 9.3 och 9.4 ska ersättas med följande:

"3. Särskilda åtgärder som kostar mer än 5 000 000 EUR ska antas av kommissionen med beaktande av Europaparlamentets och rådets yttranden."

4. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet inom en månad efter det att den vidtagit särskilda åtgärder som kostar upp till 5 000 000 EUR."

7. I artikel 17 ska punkterna 4 och 5 ersättas med följande:

"4. När det gäller exceptionella stödåtgärder och interimsprogram som avses i artikel 6 samt åtgärder som antas för att uppnå de särskilda syften som avses i artikel 4.3 ska deltagande vid tilldelningen av upphandlings- eller bidragskontrakt stå öppet på global nivå."

5. I fråga om åtgärder som antas för att uppnå de särskilda syften som avses i artikel 4.1 och 4.2 ska deltagande vid tilldelningen av upphandlings- eller bidragskontrakt stå öppet för, och ursprungsreglerna utvidgas till att omfatta, varje fysisk eller juridisk person från ett land som av OECD betecknas som ett utvecklingsland eller ett land med övergångsekonomi samt fysiska eller juridiska personer från varje annat land som får omfattas av stöd inom ramen för den relevanta strategin."

8. Artikel 21 ska ersättas med följande:

"Artikel 21

Utvärdering

Kommissionen ska regelbundet utvärdera resultaten och effektiviteten av strategier och program samt effektiviteten i programplaneringen för att därigenom kontrollera om målen har nåtts och kunna utarbeta rekommendationer om hur verksamheten kan förbättras i framtiden. Kommissionen ska för diskussion överlämna viktiga utvärderingsrapporter till Europaparlamentet och rådet. Resultaten av diskussionen ska beaktas då programmen utformas och resurserna fördelas."

Torsdagen den 21 oktober 2010

9. Artikel 22 ska ersättas av följande.

”Artikel 22

Utövande av delegering

1. Den befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artikel 7.3 och 7.7 ska ges till kommissionen för den period som denna förordning är tillämplig.
2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
3. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 22b och 22c.

Artikel 22a

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 7.3 och 7.7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.
2. Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen i rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas och ange vilken delegerad befogenhet som kan komma att återkallas samt skälen för återkallandet.
3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Beslutet ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 22b

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen.

På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med två månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot den delegerade akten inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.”

Torsdagen den 21 oktober 2010

10. Artikel 24 ska ersättas med följande:

”Artikel 24

Finansieringsram

Finansieringsramen för genomförandet av denna förordning är 2062 00 00 00 euro för perioden 2007–2013. De årliga anslagen ska godkännas av budgetmyndigheten inom budgetramens gränser.

Följande gäller för perioden 2007–2013:

- a) Högst 10 procent av finansieringsramen ska tilldelas åtgärder som omfattas av artikel 4.1.
- b) Högst 15 procent av finansieringsramen ska tilldelas åtgärder som omfattas av artikel 4.2.
- c) Högst **10 procent** av finansieringsramen ska tilldelas åtgärder som omfattas av artikel 4.3, **under förutsättning att den pågående översynen av EU:s fredsbyggande partnerskap och de interna resurserna ger täckning för beloppet i fråga.**

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ***I

P7_TA(2010)0379

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 21 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete och om ändring av förordning (EG) nr 1889/2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (KOM(2009)0194 – C7-0043/2009 – 2009/0060A(COD))

(2012/C 70 E/29)

(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2009)0194),
- med beaktande av artiklarna 251.2, 179.1 och 181a första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0043/2009),

Torsdagen den 21 oktober 2010

- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lisabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
  - med beaktande av artiklarna 294.3 och 209.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A7-0078/2009).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2009)0060A

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 21 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsamarbete ■

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska **unionens funktionssätt**, särskilt **artikel 209.1**,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) En ny ram för planeringen och tillhandahållandet av gemenskapens externa bistånd fastställdes 2006 i syfte att göra biståndet effektivare och öppnare. Ramen omfattar rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA) ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument ⁽³⁾, rådets förordning (EG) nr 1934/2006 av den 21 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för samarbete med industriländer och andra höginkomstländer och territorier ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 av den 15 november 2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument ⁽⁵⁾, rådets förordning (Euratom) nr 300/2007 av den 19 februari 2007 om upprättande av ett instrument för kärnsäkerhetssamarbete ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen ⁽⁷⁾ samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsamarbete ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 oktober 2010.

⁽²⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 82.

⁽³⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 405, 30.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 81, 22.3.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 386, 29.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- (2) Vid genomförandet av **förordning (EG) nr 1905/2006** har det framkommit inkonsekvenser när det gäller undantag till principen om att utgifter i samband med skatter, tullar och andra avgifter inte berättigar till unionsfinansiering. Det föreslås därför att de relevanta bestämmelserna i **den förordningen** ändras i syfte att anpassa **den** till de övriga instrumenten.
- (3) **Kommissionen bör ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt när det gäller geografiska strategidokument, fleråriga vägledande program och strategidokument för tematiska program, eftersom dessa kompletterar förordning (EG) nr 1905/2006 och gäller generellt. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.**
- (4) Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.
- (5) Förordning (EG) nr 1905/2006 bör därför ändras på följande sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) 1905/2006 skall ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 17.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Ytterligare anvisningar rörande fördelningen av det samlade beloppet mellan biståndsmottagarna ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med förfarandet i artikel 35, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 35a och 35b.”

- (2) Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Antagande av strategidokument och fleråriga vägledande program

De strategidokument och fleråriga vägledande program som avses i artiklarna 19 och 20, eventuella översyner av dessa enligt artiklarna 19.2 och 20.1 och de kompletterande åtgärder som avses i artikel 17 ska antas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med förfarandet i artikel 35, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 35a och 35b.”

- (3) Artikel 22.3 ska ersättas med följande:

”3. De årliga handlingsprogrammen ska antas av kommissionen med beaktande av Europaparlamentets och rådets yttranden.”

- (4) Artikel 23.3 och 23.4 ska ersättas med följande:

”3. Om kostnaden för dessa åtgärder överstiger 10 miljoner EUR ska kommissionen anta dem med beaktande av Europaparlamentets och rådets yttranden. När det gäller särskilda åtgärder under 10 miljoner EUR ska kommissionen översända beslutet om åtgärderna till rådet och till Europaparlamentet för kännedom inom en månad efter antagandet av sitt beslut.

Torsdagen den 21 oktober 2010

4. *Ändringar av de särskilda åtgärderna, t.ex. tekniska anpassningar, förlängning av genomförandeperioden, omfördelning av medel inom ramen för den beräknade budgeten, ökning eller minskning av budgeten med ett belopp som understiger 20 % av den ursprungliga budgeten, förutsatt att ändringarna inte påverkar de ursprungliga mål som anges i kommissionens beslut ska anmälas till Europaparlamentet och till rådet inom en månad.*

(5) Artikel 25.2 ska ersättas med följande:

"2. Stöd från unionen får i princip inte användas för att betala skatter, tullar eller andra avgifter i de stödmottagande länderna."

(6) Artikel 33.1 och 33.2 ska ersättas med följande:

"1. I syfte att kontrollera om målen har nåtts och för att utarbeta rekommendationer om hur verksamheten kan förbättras i framtiden ska kommissionen regelbundet övervaka och se över sina program, och utvärdera resultaten av genomförandet av geografiska eller tematiska strategier och program, resultaten av sektorstrategier samt effektiviteten i programplaneringen, när så är lämpligt genom oberoende externa utvärderingar. Förslag från Europaparlamentet, de nationella parlamenten eller rådet om oberoende externa utvärderingar ska vederbörligen beaktas. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt de sociala sektorerna och de framsteg som görs för att uppnå millennieutvecklingsmålen.

2. Kommissionen ska för kännedom överlämna utvärderingsrapporterna till Europaparlamentet och till rådet. Resultaten i dessa rapporter ska beaktas vid framtida utformning av program och tilldelning av medel."

(7) Artikel 34.1 ska ersättas med följande:

"1. Kommissionen ska granska framstegen i genomförandet av de åtgärder som vidtas med stöd av denna förordning och varje år till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet och resultaten och, så långt det är möjligt, följderna och effekterna av stödet. Rapporten ska också överlämnas till de nationella parlamenten, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén."

(8) Artikel 35 ska ersättas med följande:

"Artikel 35

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 17.2 och 21 ska ges till kommissionen för den period som denna förordning är tillämplig.

2. Så snart som kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

3. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 35a och 35b.

Artikel 35a

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17.2 och 21 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

Torsdagen den 21 oktober 2010

2. Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas, ska sträva efter att informera den andra institutionen och kommissionen i rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilken delegerad befogenhet som kan komma att återkallas samt eventuella skäl för återkallandet.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 35b

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen.

På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med två månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten, ska den offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft den dag som anges i denna.

Den delegerade akten kan offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft innan denna period löper ut, förutsatt att både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de inte har för avsikt att göra några invändningar.

3. Om antingen Europaparlamentet eller rådet invänder mot den delegerade akten inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.”

Artikel 2

I

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Torsdagen den 21 oktober 2010

Finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen ***I

P7_TA(2010)0380

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 21 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete och om ändring av förordning (EG) nr 1889/2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (KOM(2009)0194 – C7-0158/2009 – 2009/0060B(COD))

(2012/C 70 E/30)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0194),
  - med beaktande av artiklarna 251.2, 179.1 och 181a i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0158/2009),
  - med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet med titeln "Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
  - med beaktande av artiklarna 294.3, 209.1 och 212 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0188/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2009)0060B

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 21 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av förordning (EG) nr 1889/2006 om inrättandet av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212,

Torsdagen den 21 oktober 2010

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) En ny ram för planeringen och tillhandahållandet av gemenskapens externa bistånd fastställdes 2006 i syfte att göra biståndet effektivare och öppnare. Ramen omfattar rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument ⁽³⁾, rådets förordning (EG) nr 1934/2006 av den 21 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för samarbete med industriländer och andra höginkomstländer och territorier ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 av den 15 november 2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument ⁽⁵⁾, rådets förordning (Euratom) nr 300/2007 av den 19 februari 2007 om upprättande av ett instrument för kärnsäkerhetssamarbete ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen ⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ⁽⁸⁾.
- (2) Vid genomförandet av dessa förordningar har det framkommit inkonsekvenser när det gäller undantag till principen om att utgifter i samband med skatter, tullar och andra avgifter inte berättigar till unionsfinansiering. Det föreslås därför att de relevanta bestämmelserna i **förordning** (EG) nr 1889/2006 ändras i syfte att anpassa dem till de övriga instrumenten.
- (3) **Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt när det gäller strategidokument, eftersom dessa kompletterar förordning (EG) nr 1889/2006 och är generellt tillämpliga. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.**
- (4) Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

■

Förordning (EG) nr 1889/2006 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 5.3 ska ersättas med följande:

”3. Strategidokumentet och eventuella ändringar eller förlängningar av dessa ska antas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med förfarandet i artikel 17 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 17a och 17b.”

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 oktober 2010.

⁽²⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 82.

⁽³⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 405, 30.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 81, 22.3.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 386, 29.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

Torsdagen den 21 oktober 2010

(2) Artikel 6.3 ska ersättas med följande:

”3. De årliga handlingsprogrammen och eventuella ändringar eller förlängningar av dessa skall antas av kommissionen med beaktande av Europaparlamentets och rådets yttranden.”

(3) Artikel 7.3 och 7.4 ska ersättas med följande:

”3. Om utgifterna för de särskilda åtgärderna är lika med eller överstiger 3 000 000 EUR ska de antas av kommissionen med beaktande av Europaparlamentets och rådets yttranden.

4. Om utgifterna för de särskilda åtgärderna understiger 3 000 000 EUR ska kommissionen underrätta Europaparlamentet och rådet om åtgärderna inom tio arbetsdagar efter antagandet av dess beslut.”

(4) Artikel 9.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska regelbundet underrätta Europaparlamentet och rådet om de ad hoc-åtgärder som vidtas.”

(5) Artikel 13.6 ska ersättas med följande:

”6. Stöd från unionen får i princip inte användas för att betala skatter, tullar eller andra avgifter i de stödmottagande länderna.”

(6) Artikel 16.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska för kännedom överlämna utvärderingsrapporterna till Europaparlamentet och rådet. Resultaten skall användas för att förbättra utformningen av programmen och tilldelningen av resurser.”

(7) Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artikel 5.3 ska ges till kommissionen för den period under vilken denna förordning är tillämplig.

2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

3. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 17a och 17b.

Artikel 17a

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

Torsdagen den 21 oktober 2010

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom en rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas och skälen för detta.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 17b

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen.

På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med två månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten, ska den offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft innan denna period löper ut, förutsatt att både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de inte har för avsikt att göra några invändningar.

3. Om antingen Europaparlamentet eller rådet invänder mot den delegerade akt som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot en delegerad akt ska ange skälen för detta.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Torsdagen den 21 oktober 2010

Inrättande av ett finansieringsinstrument för samarbete med industriländer ***I

P7_TA(2010)0381

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 21 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1934/2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för samarbete med industriländer och andra höginkomstländer och territorier (KOM(2009)0197 – C7-0101/2009 – 2009/0059(COD))

(2012/C 70 E/31)

(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0197),
  - med beaktande av artikel 181a i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0101/2009),
  - med beaktande av meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet med titeln Konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden (KOM(2009)0665),
  - med beaktande av artiklarna 294.3, 207.2 och 209.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling och budgetutskottet (A7-0052/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet anser att förslaget är förenligt med den fleråriga budgetramen 2007-2013. Parlamentet påminner dock om att budgetmyndigheten fattar beslut om de årliga anslagen för perioden 2010-2013 under de årliga budgetförfarandena.
  3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Torsdagen den 21 oktober 2010

P7_TC1-COD(2009)0059

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 21 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av förordning (EG) nr 1934/2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för samarbete med industriländer och andra höginkomstländer och territorier

[Ändring 3, om inget annat anges]

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 207.2 och 209.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾,

och av följande skäl:

- (1) Sedan 2007 har gemenskapen rationaliserat sitt geografiska samarbete med utvecklingsländer i Asien, Centralasien och Latinamerika och med Irak, Iran, Jemen och Sydafrika enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ⁽²⁾.
- (2) Det främsta och övergripande målet för förordning (EG) nr 1905/2006 är att utrota fattigdomen genom att uppnå millennieutvecklingsmålen. Samarbetet inom ramen för de geografiska program med utvecklingsländer, utvecklingsterritorier och utvecklingsregioner som fastställs i den förordningen är i praktiken begränsat till att finansiera åtgärder som utformats för att uppfylla de kriterier för offentligt utvecklingsbistånd som fastställts av OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd.
- (3) Det ligger i **unionens** intresse att fördjupa förbindelserna med de berörda utvecklingsländerna, som är viktiga bilaterala partner och aktörer i multilaterala forum och globala styrelseformer och som gemenskapen har ett strategiskt intresse av att diversifiera kontakterna med, särskilt på områden som ekonomiskt, kommersiellt och akademiskt utbyte, affärsutbyte och vetenskapligt utbyte. **Unionen** behöver därför ett finansieringsinstrument som möjliggör finansiering av sådana åtgärder som på grund av sin utformning inte kan omfattas av offentligt utvecklingsbistånd **enligt kriterierna för offentligt utvecklingsbistånd, men som är av avgörande betydelse för att befästa förbindelserna och på ett betydelsefullt sätt bidrar till framsteg och utveckling i de berörda utvecklingsländerna.**
- (4) I detta syfte inrättades fyra förberedande åtgärder vid budgetförfarandena 2007 och 2008 för att inleda ett sådant utökat samarbete i enlighet med artikel 49.6 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽³⁾ (budgetförordningen), nämligen affärsutbyte och vetenskapligt utbyte med Indien, affärsutbyte och vetenskapligt utbyte med Kina, samarbete med medelinkomstländer i Asien och samarbete med medelinkomstländer i Latinamerika. Enligt samma artikel måste lagstiftningsförfarandet för förberedande åtgärder vara slutfört före utgången av det tredje budgetåret.
- (5) Målen och bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1934/2006 ⁽⁴⁾ lämpar sig väl för sådant utökat samarbete med länder som omfattas av förordning (EG) nr 1905/2006. I detta syfte är det nödvändigt att utvidga det geografiska tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 1934/2006 och att föreskriva en finansieringsram som täcker samarbete med dessa utvecklingsländer.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 oktober 2010.

⁽²⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 405, 30.12.2006, s. 41.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- (6) *Genom att den geografiska räckvidden i förordning (EG) nr 1934/2006 utvidgas omfattas de berörda utvecklingsländerna av två olika utrikespolitiska finansieringsinstrument. Man bör vara noga med att se till att de båda finansieringsinstrumenten hålls strikt åtskilda. Inom ramen för förordning (EG) nr 1905/2006 finansieras sådana åtgärder som uppfyller kriterierna för offentligt utvecklingsbistånd, medan förordning (EG) nr 1934/2006 endast bör omfatta sådana åtgärder som inte uppfyller dessa kriterier. Dessutom bör det garanteras att utvidgningen av det geografiska tillämpningsområdet inte innebär att de länder som hittills omfattats av förordning (EG) nr 1934/2006, det vill säga industriländerna och andra höginkomstländer och höginkomstterritorier, får det sämre, särskilt inte i finansiellt avseende.*
- (7) *Eftersom den ekonomiska krisen har medfört extremt ansträngda budgetar i hela unionen, och då den föreslagna utvidgningen avser länder som i vissa fall har uppnått en konkurrenskraft som är jämförbar med unionens, och en levnadsstandard som i genomsnitt ligger nära vissa medlemsstaters, bör unionens stöd beakta mottagarländernas ansträngningar att leva upp till Internationella arbetsorganisationens internationella avtal och att bidra till att de globala målen för minskningen av växthusgaser uppnås.*
- (8) Vid översynen av genomförandet av finansieringsinstrumenten för yttre åtgärder konstaterades konsekvenser i de bestämmelser enligt vilka kostnader i samband med skatter, tullar och andra avgifter inte kan komma ifråga för stöd. För konsekvensens skull föreslås att dessa bestämmelser anpassas till bestämmelserna i övriga instrument.
- (9) *Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt när det gäller fleråriga samarbetsprogram, eftersom dessa kompletterar förordning (EG) nr 1943/2006 och gäller generellt. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.*
- (10) Förordning (EG) nr 1934/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1934/2006 ska ändras på följande sätt:

1. Förordningens titel ska ersättas med följande:

”Rådets förordning (EG) nr 1934/2006 av den 21 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för samarbete med industriländer och andra höginkomstländer och territorier samt med de utvecklingsländer som omfattas av förordning (EG) nr 1905/2006, **för annan verksamhet än offentligt utvecklingsbistånd**”

2. Artiklarna 1-3 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Syfte

1. *I denna förordning avses med industriländer och andra höginkomstländer och höginkomstterritorier de länder och territorier som är upptagna i förteckningen i bilaga I till denna förordning, och med utvecklingsländer avses de länder som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (*), och som är upptagna i bilaga II till denna förordning. Dessa kallas nedan 'partnerländer'.*

EU-finansiering enligt denna förordning ska stödja ekonomiskt, finansiellt, tekniskt, kulturellt och akademiskt samarbete med partnerländer inom de områden som nämns i artikel 4 och som omfattas av unionens behörighet. Förordningen är till för att finansiera åtgärder som i princip inte uppfyller de kriterier för offentligt utvecklingsbistånd som fastställts av OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd.

Torsdagen den 21 oktober 2010

2. Det primära målet för samarbetet med **partnerländerna** ska vara att tillgodose behovet av stärkta förbindelser och ytterligare samverkan med de berörda länderna och territorierna på bilateral, regional eller multilateral basis, i syfte att skapa en gynnsammare **och mer transparent** miljö för utvecklingen av **förbindelserna mellan EU och partnerländerna i enlighet med de principer som styr unionens externa åtgärder, som är fastslagna i fördraget. Detta handlar bl.a. om understödjande av demokratin, respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, rättsstatsprincipen, drägliga arbetsvillkor, gott styre och bevarande av miljön, i syfte att bidra till framsteg och hållbara utvecklingsprocesser i partnerländerna.**

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Samarbetet ska syfta till samverkan med **partnerländer för att förstärka dialogen, fördjupa kontakterna och dela och främja** liknande politiska, ekonomiska och institutionella strukturer och värderingar. **Unionen ska också arbeta för att förstärka samarbetet och utbytet med etablerade eller allt viktigare** bilaterala partner och aktörer i multilaterala forum och i globala styrelseformer. Samarbetet ska även omfatta partner **där EU** har ett strategiskt intresse av att främja **förbindelser och sina värden enligt fördraget.**

2. I välgrundade fall och i syfte att **säkra samstämdhet och effektivitet i EU:s stöd och** främja regionalt samarbete får kommissionen emellertid, när den antar **årliga** åtgärdsprogram enligt artikel 6, besluta att länder som inte förtecknas i bilagorna kan omfattas av **åtgärder enligt denna förordning**, när det projekt eller det program som ska genomföras är regionalt eller gränsöverskridande. Bestämmelser om detta **ska** införas i de fleråriga samarbetsprogram som avses i artikel 5.

3. Kommissionen ska ändra förteckningarna i bilagorna I och II i enlighet med de regelbundna översyner som OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd gör av sin förteckning över utvecklingsländer och informera **Europaparlamentet och** rådet om detta.

4. **För unionsfinansiering i enlighet med denna förordning ska, i förekommande fall, särskild uppmärksamhet fästas vid partnerländernas efterlevnad av Internationella arbetsorganisationens grundläggande arbetsnormer och deras ansträngningar att minska utsläppen av växthusgaser.**

5. När det gäller länder som är förtecknade i bilaga II till denna förordning ska **strategisk samstämmighet med åtgärder som finansieras enligt förordning (EG) nr 1905/2006 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1337/2008 av den 16 december 2008 om inrättande av en snabbinsatsmekanism för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna (**)** iakttas strikt.

Artikel 3

Allmänna principer

1. **Unionen grundar sig på principer som frihet, demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen och strävar efter att främja, utveckla och konsolidera engagemang för dessa principer i partnerländerna genom dialog och samarbete.**

2. **Vid genomförandet av denna förordning ska en differentierad strategi för utformningen av samarbetet med partnerländerna följas när så är lämpligt för att beakta deras ekonomiska, sociala och politiska sammanhang samt unionens specifika intressen, strategier och prioriteringar.**

Torsdagen den 21 oktober 2010

3. Åtgärder som finansieras enligt denna förordning ska stämma överens med och omfatta sådana samarbetsområden som anges särskilt i instrument, avtal, förklaringar och åtgärdsplaner mellan EU och partnerländerna samt områden som berör EU:s specifika intressen och prioriteringar.

4. För de åtgärder som finansieras enligt denna förordning skall unionen sträva efter att säkerställa enhetligheten med andra områden för extern verksamhet samt med annan relevant EU-politik, i synnerhet utvecklingsamarbete. Detta skall säkerställas genom utformningen av politiken, vid den strategiska planeringen samt programplaneringen och vid genomförandet av åtgärder.

5. Åtgärder som finansieras enligt denna förordning skall komplettera och skapa ett mervärde för de insatser som görs av medlemsstaterna och offentliga EU-organ när det gäller handelsförbindelser samt kulturellt, akademiskt och vetenskapligt utbyte.

6. Kommissionen ska informera och regelbundet utbyta synpunkter med Europaparlamentet.

(*) EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

(**) EUT L 354, 31.12.2008, s. 62.”

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

(a) inledningen ska ersättas med följande:

”Unionsfinansieringen ska stödja samarbetsåtgärder i enlighet med artikel 1 och ska vara förenlig med förordningens övergripande syfte, tillämpningsområde, mål och allmänna principer. EU:s finansiering ska avse åtgärder som i princip inte uppfyller ODA-kriterierna, vilka kan inbegripa en regional dimension, på följande samarbetsområden:”

(b) punkterna 1-5 ska ersättas med följande:

”1. Främjande av samarbete, partnerskap och gemensamma företag mellan ekonomiska, sociala, kulturella, akademiska och vetenskapliga aktörer i unionen och partnerländerna.

2. Stimulans av bilateral handel, investeringsflöden och ekonomiska partnerskap, inklusive fokus på små och medelstora företag.

3. Främjande av dialog mellan politiska, ekonomiska, sociala och kulturella aktörer och andra icke-statliga organisationer inom relevanta sektorer i unionen och partnerländerna.

4. Främjande av förbindelser mellan människor, utbildnings- och yrkesutbildningsprogram och intellektuella utbyten samt förstärkande av den ömsesidiga förståelsen mellan kulturer, särskilt på familjenivå, inklusive åtgärder för att befästa och öka Europeiska unionens deltagande i Erasmus Mundus samt i europeiska utbildningsmässor.

5. Främjande av samarbetsprojekt på områden som forskning, vetenskap och teknik, idrott och kultur, förnybar energi (särskilt förnybara energikällor), transporter, miljöfrågor – inklusive klimatförändringar, tullfrågor, finansiella och rättsliga frågor och människorättsfrågor och andra frågor av gemensamt intresse för unionen och partnerländerna.”

Torsdagen den 21 oktober 2010

(c) punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Stöd till särskilda initiativ, inbegripet forskningsarbete, studier, pilotprojekt eller gemensamma projekt avsedda att effektivt och flexibelt motsvara samarbetsmål som uppstår genom utvecklingen av unionens bilaterala förbindelser med partnerländerna eller att ge slagkraft åt ytterligare fördjupande och breddande av de bilaterala förbindelserna med dem.”

4. Artikel 5.2 och 5.3 ska ersättas med följande:

”2. De fleråriga samarbetsprogrammen får inte omfatta en längre period än denna förordnings giltighetstid. De ska ange unionens särskilda intressen och prioriteringar, de allmänna målen och de förväntade resultaten. När det gäller Erasmus Mundus ska man sträva efter att programmen får en så balanserad geografisk täckning som möjligt. De ska också ange de områden som valts ut för gemenskapsfinansiering och kortfattat ange den vägledande finansiella fördelningen av medel, övergripande, per prioriterat område och per partnerland eller grupp av partnerländer för den berörda perioden. Detta kan i förekommande fall göras genom att en skala anges. De fleråriga samarbetsprogrammen ska ses över efter halva tiden, eller när det visar sig nödvändigt.

3. De fleråriga samarbetsprogrammen och översyner av dessa skall beslutas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med förfarandet i artikel 14a, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 14b och 14c.”

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska besluta om årliga åtgärdsprogram på grundval av de fleråriga samarbetsprogram som avses i artikel 5, och underrätta Europaparlamentet och rådet vid samma tidpunkt om dessa.”

(b) punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De årliga åtgärdsprogrammen ska beslutas av kommissionen med hänsyn till Europaparlamentets och rådets yttranden. Detta förfarande behöver inte användas för ändringar av åtgärdsprogrammen som innebär tekniska anpassningar, förlängning av genomförandeperioden, omfördelning av medel mellan de planerade insatserna i den preliminära budgeten eller ökning eller minskning av budgeten med mindre än 20 procent av den ursprungliga budgeten, förutsatt att dessa ändringar är förenliga med de ursprungliga mål som anges i åtgärdsprogrammen.”

[Ändring 4]

6. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

(a) punkt e och f ska ersättas med följande:

”e. Gemensamma organ som har inrättats av partnerländerna och partnerregionerna och EU.

f. Unionens institutioner och organ, i den mån de genomför de stödåtgärder som anges i artikel 9.”

Torsdagen den 21 oktober 2010

(b) följande punkter ska läggas till:

”1a. Åtgärder som omfattas av rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd (*), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 av den 15 november 2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument (**) eller förordning (EG) nr 1905/2006 och är bidragsberättigade enligt dessa förordningar ska inte finansieras inom ramen för den här förordningen.

1b. Unionsfinansiering enligt denna förordning får inte användas för att finansiera upphandling av vapen eller ammunition och operationer som har militära eller försvarsrelaterade konsekvenser.

(*) EGT L 163, 2.7.1996, s. 1.

(**) EUT L 327, 24.11.2006, s. 1.”

7. I artikel 8 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Unionsfinansieringen får i princip inte användas för att betala skatter, tullar eller andra avgifter i partnerländerna”.

8. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Unionsfinansieringen får täcka utgifter för berednings-, uppföljnings-, kontroll-, revisions- och utvärderingsåtgärder som är direkt nödvändiga för att tillämpa denna förordning och förverkliga dess mål samt varje annan nödvändig utgift för administrativt eller tekniskt bistånd som kommissionen kan ådra sig för förvaltningen av den verksamhet som finansieras genom denna förordning, inbegripet vid kommissionens delegationer i partnerländerna.”

(b) punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska besluta om stödåtgärder som inte omfattas av de fleråriga samarbetsprogrammen och underrätta Europaparlamentet och rådet vid samma tidpunkt om dessa.”

9. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

(a) rubriken ska ersättas med följande:

”Skydd av unionens ekonomiska intressen”

(b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Varje överenskommelse som ingås med stöd av denna förordning skall innehålla bestämmelser om skydd av unionens ekonomiska intressen, särskilt med avseende på oegentligheter, bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, i enlighet med rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (*) och (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (**) samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån bedrägeribekämpning (Olaf) (***)

Torsdagen den 21 oktober 2010

(c) punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Det skall i en sådan överenskommelse uttryckligen anges att kommissionen och revisionsrätten skall ha rätt att utföra revisioner, inbegripet granskningar av handlingar eller på platsen hos varje kontraktspart eller underentreprenör som har mottagit EU-medel. Det skall också uttryckligen anges att kommissionen skall ha rätt att genomföra kontroller och inspektioner på platsen i enlighet med förordning (Euratom, EG) nr 2185/96.”

(*) EGT L 312, 23.12.1995, s. 1

(**) EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

(***) EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.”

10. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

”Artikel 13

Utvärdering

1. Kommissionen ska regelbundet utvärdera de åtgärder och program som finansieras enligt denna förordning, i erforderliga fall eller på begäran av Europaparlamentet eller rådet, med hjälp av externa utvärderingar för att fastställa huruvida målen har uppnåtts och så att kommissionen ska kunna utforma rekommendationer för att förbättra kommande insatser. Resultaten ska användas för att förbättra utformningen av programmen och tilldelningen av resurser.

2. Kommissionen ska för kännedom överlämna de utvärderingsrapporter som avses i punkt 1 till Europaparlamentet och rådet.

3. Kommissionen ska knyta relevanta intressenter, däribland icke-statliga aktörer, till utvärderingsfasen av det EU-samarbete som tillhandahållits enligt denna förordning.”

[Punkt 2 motsvaras av ändring 5]

11. Artikel 14 ska ersättas med följande:

”Artikel 14

Årsrapport

Kommissionen ska granska framstegen i genomförandet av de åtgärder som vidtas med stöd av denna förordning och till Europaparlamentet och rådet överlämna en detaljerad årsrapport om tillämpningen av denna förordning. Rapporten ska redovisa resultatet av budgetgenomförandet och presentera alla de finansierade insatserna och programmen, och i möjligaste mån redovisa de huvudsakliga resultaten och effekterna av samarbetsåtgärderna och samarbetsprogrammen.”

12. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 14a

Utövande av delegering

1. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5 ska ges till kommissionen för den period som denna förordning är tillämplig.

2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

3. Befogenheten att anta delegerade akter tilldelas kommissionen med förbehåll för de villkor som avses i artiklarna 14b och 14c.

Torsdagen den 21 oktober 2010

Artikel 14b

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenheter ska återkallas, ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange den delegerade befogenhet som kan komma att återkallas och skälen för detta.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 14c

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen.

På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med två månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft före utgången av denna period löpt ut om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända.

3. Om antingen Europaparlamentet eller rådet invänder mot den delegerade akt som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. Den institution som invänt mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.”

13. Artikel 15 ska utgå. [Ändring 6]

14. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Finansiella bestämmelser

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av denna förordning under perioden 2007–2013 ska uppgå till 172 miljoner EUR för länderna i bilaga I och till 176 miljoner EUR för länderna i bilaga II. **Budgetmyndigheten fattar beslut om de årliga anslagen för perioden 2010–2013 inom ramen för de årliga budgetförfarandena. Kommissionen ska ge budgetmyndigheten detaljerad information om alla budgetposter och de årliga anslag som ska användas för finansiering av åtgärder enligt denna förordning. Dessa anslag ska godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för finansieringsramen. Därvid måste man se till att de industrialiserade länderna och andra höginkomstländer och territorier som uppräknas i bilaga I inte missgynnas av att denna förordning tillämpas för de partnerländer som är upptagna i bilaga II.**

Torsdagen den 21 oktober 2010

Anslag som planerats för användning under förordning (EG) nr 1905/2006 ska inte användas för detta syfte.”

[Ändring 1 CP]

15. I bilagan ska titeln ersättas med följande:

”BILAGA I – Förteckning över industrialiserade länder och andra höginkomstländer och höginkomstterritorier som omfattas av denna förordning”.

16. En ny bilaga II, som återges i bilagan till denna förordning, ska läggas till.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i,

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

—————
BILAGA

”BILAGA II

Förteckning över de utvecklingsländer som omfattas av denna förordning

Latinamerika

1. Argentina
2. Bolivia
3. Brasilien
4. Chile
5. Colombia
6. Costa Rica
7. Kuba
8. Ecuador
9. El Salvador
10. Guatemala
11. Honduras
12. Mexiko

Torsdagen den 21 oktober 2010

13. Nicaragua
14. Panama
15. Paraguay
16. Peru
17. Uruguay
18. Venezuela
- Asien
19. Afghanistan
20. Bangladesh
21. Bhutan
22. Kambodja
23. Kina
24. Indien
25. Indonesien
26. Nordkorea
27. Laos
28. Malaysia
29. Maldiverna
30. Mongoliet
31. Myanmar/Burma
32. Nepal
33. Pakistan
34. Filippinerna
35. Sri Lanka
36. Thailand
37. Vietnam
- Centralasien
38. Kazakstan
39. Kirgizistan
40. Tadzjikistan
41. Turkmenistan
42. Uzbekistan

Torsdagen den 21 oktober 2010

Mellanöstern

43. Iran

44. Irak

45. Jemen

Sydafrika

46. Sydafrika”

Finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ***I

P7_TA(2010)0382

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 21 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (KOM(2010)0102 – C7-0079/2010 – 2010/0059(COD))

(2012/C 70 E/32)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0102),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 209.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0079/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av de motiverade yttrandena från nationella parlament till talmannen om huruvida förslaget till akt är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från budgetutskottet (A7-0285/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet anser att förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning drastiskt minskar marginalen under utgiftstaket för rubrik 4 i den fleråriga budgetramen för 2007–2013 och därför inte lämnar tillräckligt med manöverutrymme för EU att på lämpligt sätt hantera och reagera på eventuella kriser.
3. Med hänsyn till att frågan om handeln med bananer redan länge varit aktuell anser Europaparlamentet att de föreslagna åtgärderna i ett tidigare skede kunde ha införlivats i den fleråriga budgetramen.

Torsdagen den 21 oktober 2010

4. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att inga nya instrument bör finansieras genom omfördelning eftersom detta skulle äventyra de befintliga prioriteringarna.
5. Europaparlamentet påminner om att syftet med flexibilitetsmekanismen, som avses i genom punkt 27 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, är att finansiera ”klart definierade utgifter som inte kan finansieras inom taken”, och anser att åtgärder relaterade till handeln med bananer utgör kompletterande åtgärder som ingår i denna kategori.
6. Europaparlamentet anser därför att förslaget inte är förenligt med utgiftstaket för rubrik 4 i den fleråriga budgetramen, och kräver en översyn av denna med hjälp av alla de medel som fastställs i punkterna i 21–23 i det interinstitutionella avtalet, eller genom medel av det slag som avses i punkterna 25 och 27.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

P7_TC1-COD(2010)0059

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 21 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 209.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) **Unionens politik på utvecklingsområdet syftar till att minska och på sikt utrota fattigdomen.**
- (2) Unionen har som avtalsslutande part i Världshandelsorganisationen (WTO) åtagit sig att integrera handelsaspekter i strategier för utveckling och att främja internationell handel i syfte att på det globala planet verka för utveckling **samt minskning och på sikt utrotning av fattigdom.**
- (3) Unionen stöder gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet (AVS) i deras strävanden att uppnå fattigdomsminskning och hållbar ekonomisk och social utveckling, och erkänner betydelsen av deras råvarusektorer.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 oktober 2010.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- (4) Unionen har förbundit sig att stödja en smidig och gradvis integration av utvecklingsländerna i världskonomin med en hållbar utveckling som mål. De viktigaste bananexporterande AVS-länderna kan komma att ställas inför utmaningar till följd av de ändrade reglerna för världshandeln, särskilt liberaliseringen av **tullsatsen för mest gynnad nation (MGN) inom ramen för WTO, och av de bilaterala och regionala avtal som ingåtts eller håller på att ingås mellan unionen och länder i Latinamerika**. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ⁽¹⁾ bör därför utökas med ett program för kompletterande åtgärder för banansektorn i AVS-länderna.
- (5) Syftet med de åtgärder för ekonomiskt stöd som ska antas inom ramen för detta program är att **förbättra levnadsstandarden och levnadsvillkoren för de personer som lever i bananodlingsområden och är verksamma inom banansektorns värdekedjor, särskilt små producenter och små företag, och att säkra efterlevnaden av arbetsnormer och normer för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen samt miljönormer, framför allt beträffande användning av och exponering för bekämpningsmedel, genom att stödja anpassning och vid behov även omorganisering** i områden som är beroende av bananexporten i form av sektorsspecifikt budgetstöd eller projektspecifika insatser. Åtgärderna har till syfte att främja en politik som stärker den sociala dimensionen, ekonomisk diversifiering eller investeringar i förbättrad konkurrenskraft, när detta är **hållbart**, med hänsyn tagen till resultat och erfarenheter från det särskilda stödsystemet för traditionella AVS-leverantörer av bananer fastställt i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2686/94 ⁽²⁾ och den särskilda ramen för bistånd till traditionella AVS-bananleverantörer fastställd i enlighet med rådets förordning (EG) nr 856/1999 ⁽³⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1609/1999 ⁽⁴⁾. **Unionen inser att det är viktigt att främja en mer rättvis fördelning av inkomsterna från banansektorn.**
- (6) Avsikten är att programmet ska komplettera anpassningsprocessen i de AVS-länder som har exporterat betydande mängder av bananer till unionen under senare år och som kommer att påverkas av liberaliseringen inom ramen för WTO ⁽⁵⁾ **eller som en följd av de bilaterala och regionala avtal som ingåtts eller håller på att ingås mellan unionen och vissa länder i Latinamerika och Centralamerika**. Programmet bygger på den särskilda ramen för bistånd för traditionella AVS-bananleverantörer. Det är förenligt med unionens internationella åtaganden inom ramen för WTO samt har ett samband med omstrukturering och **förbättring av konkurrenskraften** och är därför av tillfällig karaktär, med en längd av **fyra** år (2010–2013).
- (7) **I slutsatserna i kommissionens meddelande av den 17 mars 2010 "Tvåårsrapporten om den särskilda ramen för bistånd till traditionella AVS-bananleverantörer" framgår det att de tidigare biståndsprogrammen i stor utsträckning bidrog till att förbättra kapaciteten för att säkra en framgångsrik ekonomisk diversifiering, även om de exakta konsekvenserna ännu inte är kända, och att varaktigheten när det gäller AVS-ländernas bananexport fortfarande är osäker.**
- (8) **Kommissionen har utvärderat den särskilda ramen för bistånd, men den har inte gjort någon konsekvensanalys av de kompletterande åtgärderna för banansektorn.**
- (9) **Kommissionen bör se till att detta program på ett effektivt sätt samordnas med de regionala och nationella vägledande program som genomförs i mottagarländerna, särskilt när det gäller förverkligandet av målen inom områdena för ekonomi, jordbruk, sociala frågor och miljö.**
- (10) **Nästan två procent av världshandeln med bananer certifieras av producentorganisationer för rättvis handel. Minimipriset för rättvisehandeln fastställs på grundval av en beräkning av de långsiktiga produktionskostnaderna, som fastställts i samråd med de berörda aktörerna, i syfte att internalisera kostnaderna för att uppnå anständiga sociala och miljömässiga standarder och säkra en rimlig vinst, som producenterna kan investera för att skapa långsiktig stabilitet i sin verksamhet.**
- (11) **För att undvika exploatering av den lokala arbetskraften bör aktörer i produktionskedjan inom banansektorn enas om en rättvis fördelning av de inkomster som skapas av sektorn.**

⁽¹⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ EGT L 286, 5.11.1994, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 108, 27.4.1999, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 190, 23.7.1999, s. 14.

⁽⁵⁾ Genèveavtalet om handel med bananer, EUT L 141, 9.6.2010, s. 3.

Torsdagen den 21 oktober 2010

(12) **Kommissionen bör ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt när det gäller geografiska strategidokument, fleråriga vägledande program och strategidokument för tematiska program och kompletterande åtgärder, eftersom dessa kompletterar förordning (EG) nr 1905/2006 och har allmän räckvidd. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.**

(13) Förordning (EG) nr 1905/2006 bör därför ändras på följande sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1905/2006 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Genomförande av unionens bistånd

I överensstämmelse med det övergripande syftet och tillämpningsområdet, målen och de allmänna principerna för denna förordning ska unionsbiståndet genomföras genom de geografiska och tematiska programmen i artiklarna 5–16 samt programmen i artiklarna 17 och 17a.”

(2) Följande artikel ska införas:

”Artikel 17a

De viktigaste bananexporterande AVS-länderna

1. De bananexporterande AVS-länder som förtecknas i bilaga IIIa ska komma i åtnjutande av kompletterande åtgärder för banansektorn. Unionens bistånd till dessa länder ska ha till syfte att stödja deras anpassningsprocess till följd av liberaliseringen av unionsmarknaden för bananer inom ramen för Världshandelsorganisationen. **Unionens bistånd ska särskilt användas för att bekämpa fattigdom genom att förbättra levnadsstandarden och villkoren för producenterna och berörda personer, i förekommande fall små företag, inbegripet genom att säkra efterlevnaden av arbets- och säkerhetsnormer och miljönormer, däribland användning av och exponering för bekämpningsmedel.** Unionens bistånd ska ta hänsyn till ländernas politik och anpassningsstrategier **och till deras regionala omgivning (närheten till unionens yttersta randområden och de utomeuropeiska länderna och territorier-na)**, och särskild uppmärksamhet ska ägnas följande samarbetsområden:

(a) Öka konkurrenskraften i bananexportsektorn, när detta är hållbart, med beaktande av situationen för de olika intressenterna i produktionskedjan.

(b) Främja den ekonomiska diversifieringen i områden som är beroende av bananer, **i de fall där detta är en hållbar strategi.**

(c) Åtgärda de vidare konsekvenserna av anpassningsprocessen, som eventuellt rör men inte begränsas till sysselsättning och sociala tjänster, markutnyttjande och återställande av miljön samt makroekonomisk stabilitet.

2. Inom ramen för det belopp som anges i bilaga IV ska kommissionen fastställa det högsta belopp som ska stå till förfogande för varje bananexporterande AVS-land som avses i punkt 1 på grundval av **följande** objektiva **och balanserade** indikatorer:

(a) **för det första** bananhandeln med unionen **och**

Torsdagen den 21 oktober 2010

(b) för det andra bananexportens betydelse för ekonomin i det berörda AVS-landet och **i förhållande till** landets utvecklingsnivå.

Tilldelningskriterierna ska fastställas på grundval av **representativa** uppgifter från en period före 2010 på högst fem år och av en kommissionsundersökning i vilken det utvärderas på vilka sätt AVS-länderna påverkats av det avtal som ingåtts inom ramen för WTO, de bilaterala och regionala avtal som ingåtts eller håller på att ingås mellan unionen och vissa länder i Latinamerika och Centralamerika som hör till världens största bananexportörer.

3. Kommissionen ska anta fleråriga stödstrategier analogt med artikel 19 och i enlighet med artikel 21. Kommissionen ska sörja för att strategierna kompletterar de geografiska strategidokumenterna för de berörda länderna och att dessa kompletterande åtgärder för banansektorn är av tillfällig karaktär.

De fleråriga stödstrategierna för de kompletterande åtgärderna för banansektorn ska bland annat omfatta

(a) en uppdaterad miljöprofil som beaktar banansektorn i det berörda landet och som bland annat behandlar bekämpningsmedel,

(b) uppgifter om de resultat som uppnåtts med tidigare stödprogram för banansektorn,

(c) de indikatorer som ska användas vid utvärdering av framstegen i förhållande till villkoren för utbetalning, i de fall då budgetstöd väljs som finansieringsmetod,

(d) de förväntade resultaten av stödet,

(e) en tidsplan för stödåtgärderna och de förväntade utbetalningarna för varje enskilt mottagarland,

(f) en beskrivning av hur utvecklingen mot en bättre efterlevnad av ILO:s internationellt överenskomna arbetsrättsliga normer och relevanta konventioner om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen samt relevanta internationellt överenskomna miljönormer ska kunna uppnås och övervakas.

18 månader innan programmet löper ut ska en utvärdering göras av programmet och framstegen i länderna, vilken ska innehålla rekommendationer beträffande de åtgärder som eventuellt måste vidtas och deras beskaffenhet.”

(3) Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Antagande av strategidokument och fleråriga vägledande program

De strategidokument och fleråriga vägledande program som avses i artiklarna 19 och 20, eventuella översyner av dessa enligt artikel 19.2 och artikel 20.1 och de kompletterande åtgärder som avses i artikel 17 respektive 17a ska antas av kommissionen **genom delegerade akter**, i enlighet med **artikel 35 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 35a och 35b.”**

(4) Artikel 22.3 ska ersättas med följande:

”3. De årliga handlingsprogrammen ska antas av kommissionen med beaktande av Europaparlamentets och rådets yttranden.”

Torsdagen den 21 oktober 2010

(5) Artikel 23.3 och 23.4 ska ersättas med följande

”3. Om kostnaden för dessa åtgärder överstiger 10 miljoner EUR ska kommissionen anta dem med beaktande av Europaparlamentets och rådets yttranden. När det gäller särskilda åtgärder under 10 miljoner EUR ska kommissionen översända beslutet om åtgärderna till rådet och till Europaparlamentet för kännedom inom en månad efter antagandet av sitt beslut.

4. Ändringar av de särskilda åtgärderna, t.ex. tekniska anpassningar, förlängning av genomförandeperioden, omfördelning av medel inom ramen för den beräknade budgeten, ökning eller minskning av budgeten med ett belopp som understiger 20 % av den ursprungliga budgeten, förutsatt att ändringarna inte påverkar de ursprungliga mål som anges i kommissionens beslut ska anmälas till Europaparlamentet och till rådet inom en månad.”

(6) Artikel 25.2 ska ersättas med följande:

”2. Unionens bistånd får i princip inte användas för att betala skatter, tullar eller andra avgifter i de stödmottagande länderna.”

(7) Artikel 29.1 ska ersättas med följande:

”1. Budgetmässiga åtaganden ska göras på grundval av beslut som fattats av kommissionen i enlighet med artiklarna 17a.3, 22.1, 23.1 och 26.1.”

(8) I artikel 31.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Deltagande vid tilldelning av upphandlings- eller bidragskontrakt som finansieras inom ramen för ett tematiskt program enligt artiklarna 11–16 och de program som anges i artiklarna 17 och 17a ska vara öppet för alla fysiska personer som är medborgare i och alla juridiska personer som är etablerade i ett utvecklingsland enligt OECD/DAC:s definition och enligt bilaga II, utöver fysiska och juridiska personer som är berättigade enligt det tematiska programmet eller de program som anges i artiklarna 17 och 17a. Kommissionen ska offentliggöra och uppdatera bilaga II i överensstämmelse med de regelbundna översynerna av OECD/DAC:s förteckning över stödmottagare och informera rådet om detta.”

(9) Artikel 33.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska för kännedom överlämna utvärderingsrapporterna till Europaparlamentet och till rådet. Resultaten i dessa rapporter ska beaktas vid framtida utformning av program och tilldelning av medel.”

(10) Artikel 35 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 17.2, 17a och 21 ska ges till kommissionen för den period som denna förordning är tillämplig.

Torsdagen den 21 oktober 2010

2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

3. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 35a och 35b.

Artikel 35a

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17.2, 17a och 21 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilken delegerad befogenhet som kan komma att återkallas samt eventuella skäl för återkallandet.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 35b

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen.

På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska perioden förlängas med två månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft det datum som anges i akten

Den delegerade akten får offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft innan utgången av den fastställda perioden om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända.

3. Om antingen Europaparlamentet eller rådet invänder mot den delegerade akten inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta”.

(11) Artikel 38.1 och 38.2 ska ersättas med följande:

”1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av denna förordning är för perioden 2007–2013 17 087 miljoner EUR.

Torsdagen den 21 oktober 2010

2. I bilaga IV fastställs de vägledande belopp som tilldelas varje program som avses i artiklarna 5–10, 11–16 17 och 17a. Dessa belopp är fastställda för perioden 2007–2013.”

(12) Bilaga I till den här förordningen ska införas som bilaga IIIa.

(13) Bilaga IV ska ersättas med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I**”BILAGA IIIA**

De viktigaste bananexporterande AVS-länderna

1. Belize
  2. Kamerun
  3. Elfenbenskusten
  4. Dominica
  5. Dominikanska republiken
  6. Ghana
  7. Jamaica
  8. Saint Lucia
  9. Saint Vincent och Grenadinerna
  10. Surinam”
-

Torsdagen den 21 oktober 2010

BILAGA II

"BILAGA IV

Vägledande tilldelning av medel för perioden 2007–2013

	<i>(miljoner euro)</i>
TOTALT	17 087
Geografiska program:	10 057
Latinamerika	2 690
Asien	5 187
Centralasien	719
Mellanöstern	481
Sydafrika	980
Tematiska program:	5 596
Att investera i människor	1 060
Miljö och hållbar förvaltning av naturresurser	804
Icke-statliga aktörer och lokala myndigheter i utvecklingsprocessen	1 639
Tryggad livsmedelsförsörjning	1 709
Migration och asyl	384
Avs-länder som omfattas av sockerprotokollet	1 244
De viktigaste bananexporterande avs-länderna	190"

Angivande av ursprungsland ***I

P7_TA(2010)0383

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 21 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om angivande av ursprungsland för vissa produkter som importeras från tredjeländer (KOM(2005)0661 – C7-0048/2010 – 2005/0254(COD))

(2012/C 70 E/33)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2005)0661),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lisabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0048/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

Torsdagen den 21 oktober 2010

- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A7-0273/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2005)0254

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 21 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om angivande av ursprungsland för vissa produkter som importeras från tredjeländer

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) **Europeiska unionen saknar harmoniserade bestämmelser och enhetlig praxis för ursprungsmärkning i unionen utom för vissa specifika fall inom jordbrukssektorn.**
- (2) Denna förordning bör tillämpas på importerade industriprodukter, med undantag av fiskeri- och vattenbruksprodukter enligt artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter ⁽²⁾, och med undantag av livsmedel enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽³⁾.
- (3) **Många företag i unionen använder sig redan nu av frivillig ursprungsmärkning.**
- (4) Avsaknaden av unionsbestämmelser och skillnaderna mellan de system som är i kraft i medlemsstaterna när det gäller angivande av ursprungsland på vissa produkter har lett till en situation i vissa sektorer där en stor del av de produkter som importeras från tredjeländer och saluförs på unionsmarknaden saknar uppgifter om ursprungsland eller är försedda med vilseledande uppgifter. **Dessa skillnader får också till följd att importflödet från tredjeländer håller på att förskjutas till de av unionens införselorter som bäst passar exportländerna.**

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt den 21 oktober 2010.

⁽²⁾ EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- (5) **Resultaten från kommissionens allmänna samråd med berörda parter (som omfattade tillverkare, importörer, konsument- och fackföreningar) om den möjliga utvecklingen av en EU-förordning om ursprungsmärkning tyder på att unionens konsumenter i allmänhet har en positiv uppfattning om ursprungsmärkning när det gäller att informera dem om säkerhetsmässiga, sociala och miljömässiga aspekter.**
- (6) **Medborgarna i EU uppfattar ett unionsregelverk om ursprungsmärkning som nära förbundet med skyddet av deras säkerhet och hälsa.**
- (7) **I Lissabonagendan satte EU upp målet att stärka sin ekonomi genom att bland annat öka konkurrenskraften för sin industri inom världsekonomin, och EU 2020-strategin är helt inriktad på att bygga vidare på detta behov att stärka unionens konkurrenskraft. När det gäller vissa typer av konsumtionsvaror kan det faktum att tillverkning i EU förknippas med god kvalitet och hög produktionsstandard innebära konkurrensfördelar.**
- (8) **Ett unionsregelverk för ursprungsmärkning skulle stärka konkurrenskraften för unionens företag och för unionens ekonomi som helhet genom att göra det möjligt för medborgarna och konsumenterna att göra medvetna val.**
- (9) Det faktum att andra viktiga handelspartner har infört bestämmelser om obligatorisk ursprungsmärkning vittnar om ursprungsmärkningens ekonomiska betydelse med tanke på de beslut som fattas av konsumenterna och dess betydelse för handeln. Exportörer i unionen måste iakttä dessa bestämmelser och förse de produkter som de önskar exportera till dessa marknader med märkning om deras ursprung.
- (10) **I flera fall har produkter som importerats till EU från tredjeländer gett upphov till hälso- och säkerhetstillbud. Tydlig ursprungsmärkning skulle ge medborgare i EU mer information och större kontroll över sina val, och därmed skydda dem från att ovetande köpa produkter av potentiellt tveksam kvalitet.**
- (11) **Medlemsstaternas tullmyndigheter bör genomföra gränskontroller och inspektioner av hur denna förordning tillämpas med hjälp av ett enda harmoniserat förfarande, så att den administrativa bördan minskas.**
- (12) **För att denna förordning ska vara verkningsfull och bara medföra lätta administrativa bördor, samtidigt som den ger unionens företag största möjliga flexibilitet, bör den vara förenlig med de system för angivande av tillverkningsland som tillämpas runtom i världen.**
- (13) Unionen bör kunna verka på lika villkor som sina handelspartner, och därför bör motsvarande lagstiftning införas, som samtidigt kommer att bidra till att förhindra falska eller missvisande uppgifter om ursprung anges på vissa importerade varor.
- (14) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden⁽¹⁾ kan uppgifter om en varas geografiska ursprung tillmätas ekonomiskt värde av konsumenterna. Enligt detta direktiv kan falska eller vilseledande uppgifter om det geografiska ursprunget som leder till att en konsument köper en produkt som denne annars inte skulle ha köpt utgöra en otillbörlig affärsmetod. I direktivet föreskrivs inte att uppgifter om varors geografiska ursprung måste anges och det innehåller inte heller någon definition av begreppet "ursprung".
- (15) **Ett system för ursprungsmärkning skulle ge konsumenterna möjlighet att identifiera en produkt med den sociala, miljömässiga och säkerhetsmässiga standard som brukar förknippas med ursprungslandet.**
- (16) En gemensam definition av begreppet "ursprung" med tanke på märkning, regler om ursprungsmärkning och gemensamma regler om kontroller skulle således skapa jämlika villkor, göra det lättare för konsumenten att fatta köpbeslut inom de sektorer som berörs och bidra till att minska förekomsten av vilseledande uppgifter om ursprung.

⁽¹⁾ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- (17) Införandet av ursprungsmärkning kan bidra till att unionens stränga normer kan gynna unionsindustrin, särskilt små och medelstora företag **som ofta gör verkliga insatser för att säkra produktkvaliteten och som därtill slår vakt om traditionella och hantverksmässiga arbetstillfällen och produktionsmetoder, men som också är mycket utsatta för internationell konkurrens från företag som inte är bundna av regler som gör åtskillnad mellan olika tillverkningsmetoder.** På detta sätt kan det också förhindras att unionsindustrins renommé skadas till följd av oriktiga uppgifter om ursprung. Ökad öppenhet och förbättrad konsumentinformation om varors ursprung kommer således att bidra till att målen i Lissabonagendan **och i EU 2020-strategin** uppnås.
- (18) Enligt artikel IX i Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) 1994 får WTO:s medlemmar anta och genomföra lagar och andra förordningar rörande ursprungsmärkning på importvaror, särskilt för att skydda konsumenter mot bedrägliga eller vilseledande beteckningar.
- (19) **Lagstiftning om ursprungsmärkning medför också ett effektivt skydd mot varumärkesförfalskningar och illojal konkurrens och stärker rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som ska vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter ⁽¹⁾ vilket utgör ytterligare ett viktigt instrument som skyddar och stärker unions produktionen.**
- (20) Enligt de avtal som Europeiska gemenskapen slutit med ■ Turkiet och de länder som är parter till EES-avtalet måste produkter med ursprung i dessa länder undantas från tillämpningsområdet för denna förordning.
- (21) Unionens regler för ursprung som inte medför förmånsbehandling har fastställts i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾ och i tillämpningsföreskrifterna för denna i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽³⁾. Vid tillämpning av den här förordningen är det att föredra att dessa ursprungsregler används vid fastställandet av ursprung för importerade varor. Användningen av ett begrepp som handlare och förvaltningar är förtrogna med bör underlätta införandet och genomförandet av förordningen. Reglerna om ursprung som inte medför förmånsbehandling bör tillämpas i samband med alla handelspolitiska åtgärder som inte medför förmånsbehandling. Dubblering av deklarerationer och dokument bör undvikas.
- (22) För att minska bördan för industrin, handeln och förvaltningen bör ursprungsmärkningen bli obligatorisk för de sektorer i vilka kommissionen på grundval av föregående samråd konstaterat att ett mervärde tillförs. ■ Särskilda produkter bör ■ kunna undantas av tekniska ■ orsaker eller i fall då ursprungsmärkning inte är nödvändig med tanke på denna förordnings syften. Detta kan vara fallet i synnerhet om ursprungsmärkningen skulle skada den berörda varan eller i fråga om vissa råvaror.
- (23) Det bör fastställas att det skall kunna ske ett utbyte av de uppgifter om en varas ursprung som framkommer eller bekräftas vid de kontroller som utförs av de behöriga myndigheterna. Detta utbyte inbegriper myndigheter och andra personer och organisationer som av medlemsstaterna tilldelas tillsynsuppgifter i enlighet med direktiv 2005/29/EG. Skyddet av personuppgifter, industri- och affärssekretess samt yrkesmässig och administrativ tystnadsplikt bör beaktas.
- (24) **I enlighet med artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter fastställas i förväg genom en förordning som antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. I avvaktan på att denna nya förordning antas är bestämmelserna i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾ fortsatt tillämpliga, med undantag för det föreskrivande förfarandet med kontroll, som inte är tillämpligt.**

⁽¹⁾ EUT L 196, 2.8.2003, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Torsdagen den 21 oktober 2010

- (25) *Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att fastställa i vilka fall märkning på förpackningen, i stället för på själva varorna, ska godtas, eller när det av tekniska skäl inte är nödvändigt eller möjligt att märka varorna, samt åtgärder för att fastställa andra bestämmelser som kan behövas om det visar sig att vissa varor inte uppfyller kraven i denna förordning, eller för att uppdatera bilagan till förordningen till följd av att bedömningen av huruvida ursprungsmärkning för en specifik sektor är nödvändig har ändrats.*
- (26) Varor som medförs i resenärers personliga bagage för personligt bruk bör inom gällande gränser för tullbefrielse undantas från tillämpningen av denna förordning, om det inte finns några tecken som tyder på att det rör sig om införsel av varor inom ramen för kommersiell handel. Det bör fastställas att även andra fall som omfattas av rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (kodifierad version) ⁽¹⁾ skall kunna undantas från tillämpningsområdet för denna förordning på grundval av tillämpningsföreskrifterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Denna förordning ska tillämpas på **färdiga konsumtionsprodukter**, med undantag av fiskeri- och vattenbruksprodukter enligt artikel 1 i förordning (EG) nr 104/2000, och livsmedel enligt artikel 2 förordning (EG) nr 178/2002.

2. De **färdiga konsumtionsprodukter som är avsedda för slutkonsumenter och** som förtecknas i bilagan till denna förordning och införs från tredjeländer, med undantag av **produkter** med ursprung i Europeiska unionens, Turkiets och EES-avtalsparternas territorium, ska förseas med ursprungsmärkning.

Färdiga konsumtionsprodukter får undantas från ursprungsmärkning om det av tekniska orsaker förefaller omöjligt att förse dem med märkning.

De produkter som omfattas av denna förordning är produkter som riktar sig till slutkonsumenten. Tillämpningsområdet för förordningen kan dock utvidgas av kommissionen, efter godkännande av Europaparlamentet och rådet.

När det gäller textilvaror (kapitel 50-63), skodon, damasker o.d. (kapitel 64), kläder och tillbehör till kläder samt andra varor av päls, konstgjord päls och varor av konstgjord päls (koderna NC 4303/4304), skinn- och lädervaror, sadelmakeriarbeten, reseffekter, handväskor och liknande artiklar, varor av tarmar (utom från silkesmaskar) (koderna NC 4104 41 / 4104 49 / 4105 30 / 4106 22 / 4106 32 / 4106 40 / 4106 92 / 4107-4114 / 4302 13 / f.d. 4302 19 (35, 80)) avses med "färdiga konsumtionsprodukter" den färdiga vara och/eller det halvfabrikat som ska genomgå flera bearbetningsfaser i unionen före utsläppandet på marknaden.

3. Med "ursprung" avses ursprung som inte medför förmånsbehandling i enlighet med artiklarna 22-26 i gemenskapens tullkodex.

4. Med "utsläppande på marknaden" avses att mot betalning eller kostnadsfritt göra en enskild för slutanvändning avsedd produkt tillgänglig på gemenskapsmarknaden, med avseende på dess distribution eller användning.

5. Med "behöriga myndigheter" avses myndigheter som deltar i kontroll av varorna antingen vid importtillfället eller vid utsläppandet på marknaden av dessa varor.

6. Förordningen skall inte tillämpas på varor av icke-kommersiell karaktär som inom gällande gränser för tullbefrielse medförs i resenärers personliga bagage, om det inte finns några påtagliga tecken på att det rör sig om införsel av varor inom ramen för kommersiell handel.

(1) EGT L 324, 10.12.2009, s. 23.

Torsdagen den 21 oktober 2010

När importerade varor enligt förordning (EG) nr 1186/2009 får befrias från importtullar och det inte finns några påtagliga tecken som tyder på att det rör sig om införsel av varor inom ramen för kommersiell handel, **ska** även dessa varor undantas från denna förordnings tillämpningsområde.

■

7. Denna förordning måste vara i överensstämmelse med de befintliga system för angivande av tillverkningsland som tillämpas runtom i världen, i syfte att säkerställa en effektiv förordning med lätta administrativa bördor och mer flexibilitet för unionens företag.

Artikel 2

Import eller utsläppande på marknaden av varor skall ske under förutsättning att de försetts med ursprungsmärkning enligt de villkor som anges i denna förordning.

Artikel 3

1. Varorna ska förses med en märkning som anger varornas ursprungsland. Om varorna är förpackade ska märkningen ske **även** separat på förpackningen.

Kommissionen får **genom delegerade akter** anta **åtgärder** för att fastställa i vilka fall märkning på förpackningen, i stället för på själva varorna, ska godtas. Detta bör vara fallet i synnerhet om varorna normalt når den slutliga kunden eller användaren i den vanliga förpackningen. **Dessa åtgärder och översyner av dem ska beslutas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 7.**

2. Varornas ursprung ska anges med beteckningen "tillverkad i" tillsammans med namnet på ursprungslandet. Märkningen kan ske på ett av Europeiska unionens officiella språk som lätt förstås av de slutliga kunderna i den medlemsstat där varorna ska saluföras **eller på engelska språket med användning av orden "made in" tillsammans med det engelska namnet på ursprungslandet.**

3. Ursprungsmärkningen skall göras med tydligt läsbara och outplånliga bokstäver, den skall vara synlig vid normal hantering av varan, klart kunna särskiljas från annan information och ha ett sådant utseende som varken är vilseledande eller kan ge ett oriktigt intryck av produktens ursprung.

När det gäller produkter som ska saluföras i länder där språket skrivs med det latinska alfabetet får märkningen inte göras med andra bokstäver än dem som finns i det alfabetet.

4. Varorna skall vid importtillfället vara försedda med den märkning som krävs. Utan att det påverkar de åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 5.3 får märkningen inte avlägsnas eller manipuleras förrän varorna sålts till den slutliga kunden eller användaren.

Artikel 4

1. Kommissionen får vidta genomförandeåtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 6.2, särskilt i följande syften:

- Fastställa den exakta formen och detaljerade regler för ursprungsmärkningen.
- Upprätta en förteckning på samtliga Europeiska unionens officiella språk över beteckningar som klart uttrycker att varorna har sitt ursprung i det land som anges i märkningen.
- Fastställa de fall då vanliga förkortningar utan förväxlingsrisk anger ursprungslandet och kan användas för denna förordnings syften.

Torsdagen den 21 oktober 2010

2. Kommissionen får genom delegerade akter vidta åtgärder i följande syften:

- Fastställa de fall då varor av tekniska ■ orsaker inte kan eller behöver förses med markering.
- Fastställa andra regler som kan behövas när det konstateras att varor inte uppfyller villkoren i denna förordning.
- Uppdatera bilagan till denna förordning i fall det skett en ändring i bedömningen av huruvida ursprungsmärkning är nödvändig i en viss sektor.

Dessa åtgärder och översyner av dem ska beslutas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 7.

Artikel 5

1. Varor uppfyller inte kraven i denna förordning om

- de inte är försedda med en ursprungsmärkning,
- ursprungsmärkningen inte motsvarar varornas ursprung,
- ursprungsmärkningen har ändrats eller avlägsnats eller på annat sätt manipulerats, såvida det inte är fråga om en rättelse i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

2. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 6.2 vidta ytterligare genomförandeåtgärder när det gäller de deklarerationer och styrkande handlingar som kan läggas fram för att bevisa att villkoren i denna förordning är uppfyllda.

3. Kommissionen ska föreslå gemensamma miniminivåer för de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning.

4. Medlemsstaterna ska, **på grundval av de gemensamma miniminivåer som föreslagits av kommissionen**, fastställa regler om vilka sanktioner som ska gälla vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla bestämmelserna till kommissionen senast nio månader efter det att denna förordning trätt i kraft, och ska utan dröjsmål anmäla varje följande ändring som påverkar dem. **Kommissionen måste säkerställa åtminstone en miniminivå av harmonisering av medlemsstaternas olika sanktionssystem, så att skillnader mellan systemen inte får till följd att exportörer i tredjeländer väljer vissa av unionens införselorter framför andra.**

5. Om varor inte uppfyller villkoren i denna förordning ska medlemsstaterna vidare vidta de åtgärder som behövs för att se till varornas ägare eller någon annan person som ansvarar för dem på egen bekostnad märker dessa varor i enlighet med denna förordning. **Medlemsstaterna ska anmäla åtgärderna till kommissionen senast ... (*), och ska utan dröjsmål anmäla alla efterföljande ändringar.**

6. De behöriga myndigheterna får, om det är nödvändigt för en effektiv tillämpning av denna förordning, utbyta uppgifter som erhållits vid kontrollen av efterlevnaden av denna förordning, inbegripet med myndigheter samt andra personer och organisationer som givits sådana befogenheter i enlighet med artikel 11 i direktiv 2005/29/EG.

(*) Nio månader efter det att denna förordning trätt i kraft.

Torsdagen den 21 oktober 2010

Artikel 6

1. Kommissionen ska biträdas av en ursprungsmärkningskommitté (nedan kallad "kommittén"). **Denna kommitté ska utgöras av företrädare från medlemsstaterna och de relevanta branscherna och organisationerna.**
2. När hänvisning sker till denna punkt ska **artiklarna 3** och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

■

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 7

Utövande av delegering

1. **Befogenheten att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 3 och 4.2 ska ges till kommissionen för den period som denna förordning är giltig.**
2. **Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.**
3. **Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 8 och 9.**

Artikel 8

Återkallande av delegering

1. **Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3 och 4.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.**
2. **Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen i rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas och de eventuella skälen för detta.**
3. **Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Beslutet ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.**

Artikel 9

Invändning mot delegerade akter

1. **Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen.**

På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med två månader.

2. **Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten, ska den offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft den dag som anges i den.**

Torsdagen den 21 oktober 2010

Den delegerade akten får offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft innan denna period löper ut, förutsatt att både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de inte har för avsikt att göra några invändningar.

3. Om antingen Europaparlamentet eller rådet invänder mot den delegerade akten inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Artiklarna 2, 3 och 5 skall börja tillämpas 12 månader efter denna förordnings ikraftträdande. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 6.2 får kommissionen förlänga denna tidsfrist med den tid som aktörerna behöver för att i praktiken kunna omsätta de krav på ursprungsmärkning som fastställts i tillämpningsföreskrifterna, dock med minst sex månader.

Senast den ... (*) ska kommissionen genomföra en undersökning av effekterna av denna förordning.

Denna förordning ska upphöra att gälla den ... (**). Ett år innan den upphör att gälla ska Europaparlamentet och rådet, på grundval av ett förslag från kommissionen, besluta om att förlänga dess giltighetstid eller ändra den.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

(*) Tre år efter ikraftträdandet av förordningen.
(**) Fem år efter ikraftträdandet av förordningen.

BILAGA

De produkter på vilka denna förordning skall tillämpas anges med hjälp av respektive KN-nummer.

KN-nr	Varuslag
4011 92 00	Däck av gummi, nya, av sådana slag som används på fordon för lantbruk eller skogsbruk (exkl. med slitbana med fiskbensmönster eller liknande mönster)
4013 90 00	Innerslangar av gummi (exkl. av sådana slag som används på personbilar, stationsvagnar och tävlingsbilar, bussar och lastbilar samt på cyklar)
4104 41 / 4104 49 / 4105 30 / 4106 22 / 4106 32 / 4106 40 / 4106 92 / 4107-4114 / 4302 13 / ex 4302 19 (35, 80)	Crust och berett läder
4008 21 / 4008 11 / 4005 99 / 4204 / 4302 30 (25, 31) / 8308 10(00) / 8308 90(00) / 9401 90 / 9403 90	Klackar, sulor, band, delar, syntetiska delar och annat
4201 / 4202 / 4203 / 4204 / 4205 / 4206	Sadelmakeriarbeten, reseffekter, handväskor och liknande artiklar, varor av tarmar (utom från silkesmaskar)

Torsdagen den 21 oktober 2010

KN-nr	Varuslag
4303 / 4304	Kläder och tillbehör till kläder samt andra varor av pälskinn, konstgjord päls och varor av konstgjord päls
Kapitlen 50–63	Textilvaror
6401 / 6402 / 6403 / 6404 / 6405 / 6406	Skodon, damasker o.d.
6904/ 6905 / 6907 / 6908 / 6911 / 6912 / 6913 / 6914 90 100	Keramiska produkter
7013 21 11 / 7013 21 19 / 7013 21 91 / 7013 21 99 / 7013 22 10 / 7013 31 10 / 7013 31 90 / 7013 91 10 / 7013 91 90	Glasvaror av sådana slag som används som bords-, köks-, toalett- eller kontorsartiklar, för prydnadsändamål inomhus eller för liknande ändamål (andra än sådana som omfattas av nr 7010 eller 7018), av blykristallglas, framställda för hand
7113/7114/7115/7116	Äkta smycken och delar till sådana varor, av ädel metall eller av metall med plätering av ädel metall; guld- och silversmedsvaror och delar till sådana varor, av ädel metall eller av metall med plätering av ädel metall; andra varor av ädel metall med plätering av ädel metall; varor bestående av naturpärlor eller odlade pärlor eller av ädelstenar eller halvädalstenar, naturliga, syntetiska eller rekonstruerade
7318	Skrivar, bultar, muttrar, skruvkrokar, nitar, kilar, sprintar, saxsprintar, underläggsbrickor (inbegripet fjäderbrickor) och liknande artiklar, av järn eller stål
8201/ 8202/ 8203/ 8205/ 8207/ 8208/ 8209/ 8211/ 8212/ 8213/ 8214/ 8215	Verktyg och redskap
8302 20 00	Länkrullar med hjulhållare av oädel metall
8481	Kranar, ventiler och liknande anordningar för rörledningar, ångpannor, tankar, kar e.d., inbegripet reducerventiler och termostatreglerade ventiler
9307	Värjor, sablar, bajonetter, lansar och liknande vapen samt delar till sådana vapen, även slidor och baljor till sådana vapen
Kapitel 94	Möbler, sängkläder, madrasser, kuddar, belysningsarmatur och andra belysningsartiklar, ljusskyltar o.d., monterade eller monteringsfärdiga byggnader
9603	Kvastar, viskor, borstar, penslar, mekaniska mattopare utan motor samt moppar och dammvippor; bindlar för borststillverkning, målningsdynor och målningsrullar, avtorkare o.d. av gummi eller annat mjukt material

2012/C 70 E/13	Anpassning av parlamentets arbetsordning till det reviderade ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen Europaparlamentets beslut av den 20 oktober 2010 om anpassning av parlamentets arbetsordning till det reviderade ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen (2010/2127(REG))	119
----------------	--	-----

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 19 oktober 2010

2012/C 70 E/14	Förändring av statistik över gods och passagerarbefordran till sjöss ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/42/EG om förändring av statistik över gods- och passagerarbefordran till sjöss (KOM(2010)0065 – C7-0068/2010 – 2010/0041(COD))	124
	P7_TC1-COD(2010)0041 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 19 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av direktiv 2009/42/EG om förändring av statistik över gods- och passagerarbefordran till sjöss	124
2012/C 70 E/15	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Nordjylland/Danmark Europaparlamentets resolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/001 DK/Nordjylland från Danmark) (KOM(2010)0451 – C7-0222/2010 – 2010/2163(BUD))	125
	BILAGA	127
2012/C 70 E/16	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: NXP Semiconductors/Nederländerna Europaparlamentets resolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/011 NL/NXP Semiconductors från Nederländerna) (KOM(2010)0446 – C7-0210/2010 – 2010/2141(BUD))	128
	BILAGA	130
2012/C 70 E/17	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Qimonda/Portugal Europaparlamentets resolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2009/023 PT/Qimonda från Portugal) (KOM(2010)0452 – C7-0223/2010 – 2010/2164(BUD))	131
	BILAGA	133

2012/C 70 E/18	<p>Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Cataluña automoción/Spanien</p> <p>Europaparlamentets resolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/002 ES/Cataluña automoción) (KOM(2010)0453 – C7-0224/2010 – 2010/2165(BUD)) ..... 134</p>	134
	BILAGA 136	136
2012/C 70 E/19	<p>Kontroll- och tillsynsplan för det område som omfattas av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av en kontroll- och tillsynsplan för det område som omfattas av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten (KOM(2009)0151 – C7-0009/2009 – 2009/0051(COD)) ..... 137</p>	137
	P7_TC1-COD(2009)0051	
	<p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 19 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om fastställande av en kontroll- och tillsynsplan för det område som omfattas av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2791/1999 ..... 138</p>	138
	BILAGA 138	138
2012/C 70 E/20	<p>Godkännande av ändringen av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordatlantens västra del ***</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 oktober 2010 om förslaget till rådets beslut om godkännande, på Europeiska unionens vägnar, av ändringen av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordatlantens västra del (11076/2010 – C7-0181/2010 – 2010/0042(NLE)) ..... 138</p>	138
	Onsdagen den 20 oktober 2010	
2012/C 70 E/21	<p>Budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget med avseende på den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget med avseende på den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (KOM(2010)0085 – C7-0086/2010 – 2010/0054(COD)) ..... 139</p>	139
	P7_TC1-COD(2010)0054	
	<p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 20 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr .../2010 om ändring av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, med avseende på den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ..... 140</p>	140
	BILAGA 140	140
2012/C 70 E/22	<p>Ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna (KOM(2010)0309 – C7-0146/2010 – 2010/0171(COD)) ..... 140</p>	140

	P7_TC1-COD(2010)0171	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 20 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr .../2010 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna	141
	BILAGA	141
2012/C 70 E/23	Europeiska unionens ändringsbudget nr 6/2010 för budgetåret 2010, avsnitt II – Europeiska rådet och rådet, avsnitt III – Kommissionen, avsnitt X – Europeiska utrikestjänsten	
	Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 6/2010 för budgetåret 2010, avsnitt II – Europeiska rådet och rådet, avsnitt III – Kommissionen, avsnitt X – Europeiska utrikestjänsten (13475/2010 – C7-0262/2010 – 2010/2094(BUD))	142
2012/C 70 E/24	Europeiska unionens ändringsbudget nr 3/2010 för budgetåret 2010, avsnitt III – kommissionen - Stödåtgärder för bananer	
	Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 3/2010 för budgetåret 2010, avsnitt III – kommissionen (13472/2010 – C7-0263/2010 – 2010/2048(BUD))	144
2012/C 70 E/25	Parlamentets ståndpunkt om förslaget till budget för budgetåret 2011 så som det ändrats av rådet – alla avsnitt	
	Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2011 – alla avsnitt (12699/2010 – C7-0202/2010 – 2010/2001(BUD))	149
2012/C 70 E/26	Åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 92/85/EEG om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (KOM(2008)0637 – C6-0340/2008 – 2008/0193(COD))	162
	P7_TC1-COD(2008)0193	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 20 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om ändring av rådets direktiv 92/85/EEG om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar och om åtgärder till stöd för arbetstagares möjligheter att skapa balans mellan arbete och familjeliv	163
2012/C 70 E/27	Bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (omarbetning) (KOM(2009)0126 – C7-0044/2009 – 2009/0054(COD))	176
	P7_TC1-COD(2009)0054	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 20 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (omarbetning)	177
	Torsdagen den 21 oktober 2010	
2012/C 70 E/28	Ändring av stabilitetsinstrumentet ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 21 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1717/2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument (KOM(2009)0195 – C7-0042/2009 – 2009/0058(COD))	178

	P7_TC1-COD(2009)0058	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 21 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av förordning (EG) nr 1717/2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument	179
2012/C 70 E/29	Finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 21 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete och om ändring av förordning (EG) nr 1889/2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (KOM(2009)0194 – C7-0043/2009 – 2009/0060A(COD))	183
	P7_TC1-COD(2009)0060A	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 21 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete	184
2012/C 70 E/30	Finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 21 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete och om ändring av förordning (EG) nr 1889/2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (KOM(2009)0194 – C7-0158/2009 – 2009/0060B(COD))	188
	P7_TC1-COD(2009)0060B	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 21 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av förordning (EG) nr 1889/2006 om inrättandet av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen	188
2012/C 70 E/31	Inrättande av ett finansieringsinstrument för samarbete med industriländer ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 21 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1934/2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för samarbete med industriländer och andra höginkomstländer och territorier (KOM(2009)0197 – C7-0101/2009 – 2009/0059(COD))	192
	P7_TC1-COD(2009)0059	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 21 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av förordning (EG) nr 1934/2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för samarbete med industriländer och andra höginkomstländer och territorier	
	[Ändring 3, om inget annat anges]	193
	BILAGA	201
2012/C 70 E/32	Finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 21 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (KOM(2010)0102 – C7-0079/2010 – 2010/0059(COD))	203
	P7_TC1-COD(2010)0059	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 21 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete	204

2012/C 70 E/33

BILAGA I	210
BILAGA II	211
Angivande av ursprungsland ***I	
Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 21 oktober 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om angivande av ursprungsland för vissa produkter som importeras från tredjeländer (KOM(2005)0661 – C7-0048/2010 – 2005/0254(COD))	211
P7_TC1-COD(2005)0254	
Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 21 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om angivande av ursprungsland för vissa produkter som importeras från tredjeländer	212
BILAGA	219

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
- *** Samtyckesförfarandet
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

